

ספר התורה

THE

PENTATEUCH.

תורת האלהים

חומש רביעי

כולל

ספר במדבר

הוגה מאתי הקטן

יצחק בן אורי ז"ל ן' אליעזר

פה פילארילפיא

בבית ובדפום של הגביר קנגו שרמן

במצות המסדר

בשנת תורה צוה לנו משה לפק

THE LAW OF GOD.

VOLUME FOURTH,

CONTAINING

THE BOOK OF NUMBERS.

EDITED,

AND WITH FORMER TRANSLATIONS DILIGENTLY COMPARED AND REVISED,

BY ISAAC LEESER.

PHILADELPHIA:
PRINTED BY C. SHERMAN,
FOR THE EDITOR.
5605.

Entered, according to the Act of Congress, in the year 1845.

By Isaac Leeser,
In the Clerk's Office of the District Court for the Eastern District of Pennsylvania.

ספר במדבר

רביעי לתורת אלהים

יקיף מאחד לחדש השני בשנה השנית עד אחד לחדש עשתי עשר בשנת הארכעים

שלשים ושמנה שנה ותשעה חדשים

THE LAW OF GOD.

VOL. IV.

THE BOOK OF NUMBERS.

ספר במדבר

הסופר אחר שהשלים כ' ויקרא יניח ד' שטות פנויות ויתחיל לכתוב כ' במדבר בתחלת השטה החמשית ככתוב בתחלת כ' שמות

ינְיַבַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶה בְּמִרְבַּר סִינֵי בְּאַהֶּל מוֹעֵר בְּשָׁנָה הַשַּׁנִּירת לְצֵארתֶם בְּאָהָר הַשַּׁנִירת לְצֵארתֶם בְּאָהָר הַשַּׁנִירת לְצֵארתֶם בְּאָהָר הַשְּׁנִירת לְצֵארתֶם בְּמִקּבְר בְּאָהָר הְאַשׁ בְּלִ-עָבַת בְּמִקּבְּר בְּעָבָת בְּנִי־יִשְּׂרָבִּאל רְלִמְשְׁפְּחוֹתֶם לְבֵית אֲבֹרְתם בְּמִקּבַּר בְּעָבָר רְלְנְּלְנְתם: מִבֶּּן עֻשְׂרֵים שָׁנָהֹ שִׁנָהֹ שֵׁמָרת בְּלּדִנָּר רְלְנְּלְנְּלֹתָם: מִבֶּּן עֻשִּׂרֵים שָׁנָהֹ שֵׁמְרֹרת בְּלּדִנָּר רְלְנְּלְנְּלֹתָם: מִבֶּּן עֻשִּׂרֵים שָׁנָה

THE BOOK OF NUMBERS.

1. And the Lord spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the tabernacle of the congregation, on the first day of the second month. in the second year after their going out of the land of Egypt, saying, 2. Take ye the sum of all the congregation of the children of Israel, after their families, by the descent from their fathers, with the number of their names, every male by their polls; 3. From twenty years old and

וָבַּעְלָה כָרשׁ־יֹצֵיא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל הִוּפְּקְרָוּ אֹרֶעם לְצִבְאֹחֶם אַתֶּזה וְאַהַרְן: וְאִרְזְכֵם יְהְיֹּוּ אִישׁ אִישׁ רַלַפַּטָּה אָמיש רָאש לְבִית־אָבֹרָנִיו הְוּא: וְאַּלֶּרֹל שְׁמֶוֹרת הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִרְעָכֶם לְרָאוֹבֶן באליגור בו-שביאור: רושמעון שרומיארן בו-צורישַׁדִּי : לִיהוּדָּה נַחְשָּוֹן בֶּן־עַמְינָדָב : לְיִשְּׁשׁבֶּׁר ּנְרַתְנְאֵל בֶּן־צוּנְעָר: רְלוְכוּלֶּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלְן: לְבְנֵי יוֹם דְ לְאֶפְרֵים אֶלִישָׁמָע בָּן־עַפִּירְזוּר לִמְנַשֶּׁרוּ ּ נַמְלִיאֵל בָּן־פְּדָרהֹצְוּר : לְבַּנְיָמִׁן אֲבִידָן בָּן־נִּדְענִי ַרְיַרָּן אֲחִיעֶעֶר בָּן-עַמְּישַבִּי : לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בָּן-עַרָרָן: רְלֹנֶּד אֶלְיָפָף בֶּן־דְעוּאֵל: לְנַפְּתָלִי אֲחִירַע בֶּן־עִינָן : אֱלֶה קְריֹּאֵי דָזְעַרָּה נְשִׂיאֵי מַפַּוֹת אֲבוּתָם 😅 זי לאה אלקפי והלאן בם: וֹוּלַם מאָם וְאַבְּעֹן זּי אַר הָאַנְשַים הָאֵלֶה אֲשֶׁר נִקְבָוּ בְשֵׁמְוּרת: וְאֵּרְ וּצִּרְ בַּשְׁמְוּרת: וְאֵּרִ לרן בלה הלליי הלליי לאים בלה הלהם הלהיף ווירנילדו על־משפחתם לביר אַביתם בְּמִסְפַר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלהם: 19 בַּאֲשֶׁר צָנָה יְהוָדוֹ אֶרת־מֹשֶׁה וַיִּפְּקְרֵם בְּמִרבֵּר ם שני וַיִּהְיָוּ בְנֵיִ־רְאוּבֵן בְּכַר יִשְׂרָאֵׁל תולרתם למשפחתם לבית אַבֹתם בְּמִסְפַר שׁמוֹת קַלְּגְלוֹלְם בָל־זָבָר מָבָּן עִשְׂרֵים שָנָה וְמַעְלָה * קרואי קרי

upward, all that are able to go forth to war in Israel: these shall ye number according to their armies, thou and Aaron. 4. And with you there shall be one man of every tribe; a man who is the head of the house of his fathers. 5. And these are the names of the men that shall stand with you: of Reuben: Elizur the son of Shedeür. 6. Of Simeon: Shelumiël the son of Zurishaddai. 7. Of Judah: Nachshon the son of Amminadab. 8. Of Issachar: Nethanel the son of Zuar. 9. Of Zebulun: Eliab the son of 10. Of the children of Joseph, of Ephraim: Elishama the son of Ammihud; of Menasseh: Gamliël the son of Pedahzur. 11. Of Benjamin: Abidan the son of Gidoni. 12. Of Dan: Achiëzer the son of Ammishaddai. 13. Of Asher: Pagiël the son of Ochran. 14. Of Gad: Elvasaph the son of Deüel. 15. Of Naphtali: Achira the son of Enan. 16. These were the selected of the congregation, princes of the tribes of their fathers; heads of thousands of Israel were they. 17. And Moses and Aaron took these men who are expressed by name: 18. And all the congregation they assembled together on the first day of the second month, and they were enrolled in the lists of their pedigrees after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, by their polls. 19. As the Lord had commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.*

20. And the children of Reuben the firstborn of Israel were, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, by their polls, every male from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 21.

^a From קרא to call, those called to the meetings of the chiefs, selectmen, representatives.

^b "By numbering of the names."—ARNHEIM.

זַּבָּר מִבָּׁן אָהָרִּים הָּנִּהְ וְמְּאַלָּׁם כִּלְּ יִגֹּא צָּבֹא:

אַבּנִאָם פְּלְבָּיוּ בִּמִּסְפַּר הַמִּוּתוּ בְּלְּלְּלְּטִׁם כִּלְ
בּּלְבָּוּ הָּמִּתוּן בְּוֹבְרַנִּמִם בְּלְבָּיוּ בִּמִּסְפַּר הַמִּוּתוּ בְּלְּלְּלָטִם כָּלְ
יִּצִּא צָּבָּר: פְּלֵּבִיה: פְּלְּבִיתוּ מֵאִוּת:

בּּלִּר יִצִּא צָּבָּר: פְּלְבִיהָם בְּלְבִיהָם בְּלְבִיהַם בְּלְבִיתוּ

יַּבְּי בְּבֶּן בֶּלְיָּרֶ בְּ יְּיָּבְּי יִּבְּיּגְיִיי בְּי בְּאָרָ בּ יִשְׁלִשׁ מֵאְוֹת: פּ יִשְׁלִשׁ מֵאְוֹת: פּ

לְּבְנֵי נֶּר הְזּוֹלְרֹתָם דְשׁמְּחָה שְׁנָרוֹ וְמַּעְלָה כְּרֹּ בְּמִסְפֵּר שֵׁמוֹרת מָבֶּן עֶשְׂרֵים שָׁנָרוֹ וְמַעְלָה כְּרֹּ

יצֵא צָבָא: פְּקָרֵיהֶם לְמַמַּה נֶרְ חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים[ׂ] ½ אֶּלֶף וְשֵשׁ מֵאֻוֹת וַחֲמִשִּׁים: פ

26 לבני יְהוּדָּה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְחֹהָם לְבֵית אֲבֹתֻם כִּלּ בִּמִסְפַר שִׁמֹת מִבֶּן עִשְׂרַיִם שָׁנָהוֹ וָמַעְרָה בִּל

יאָא צָבָא: פְּקְבִיהֶם רְשַׁשׁ מֵאְוֹת: פּ וְשִׁבְעָים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאְוֹת: פּ

28 לְבְנֵי ׁיִשָּׁשׁבֶּר מְּוּלְרֹתִם לְמִשְּפְחֹהָם לְבֵית אֲבֹתְם בּמִּסְפַר שִׁמֹרת מָבָּן עֵשְׂרֵים שָׁנָה וָמַעְרָ ה כְּל

יוֹשָשׁבֶר אַרְבָּעָה לְמַפֵּרוֹ יִשְּשׁבֶר אַרְבָּעָה פּקרִיהֶם לְמַפֵּרוֹ יִשְּשׁבֶר אַרְבָּעָה פּ וַחַמִּשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאְוֹת: פ

של לְבְנֵי וְבוּלֶבוֹ הְוֹרְבוֹתִם הְמִהְם הְלֵבִית שְׁנָהוֹ הְבִּית שְׁנָהוֹ הְבִּית שְׁנָהוֹ הְבִּית שְׁנָהוֹ

Those that were numbered of the tribe of Reuben, were forty and six thousand and five hundred.

- 22. The children of Simeon, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, those that were numbered of them, according to the number of the names, by their polls, every male from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 23. Those that were numbered of the tribe of Simeon, were fifty and nine thousand and three hundred.
- 24. The children of Gad, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 25. Those that were numbered of the tribe of Gad, were forty and five thousand six hundred and fifty.
- 26. The children of Judah, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 27. Those that were numbered of the tribe of Judah, were seventy and four thousand and six hundred.
- 28. The children of Issachar, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 29. Those that were numbered of the tribe of Issachar, were fifty and four thousand and four hundred.
- 30. The children of Zebulun, by their generations, after their families, by the descent from their fathers according to the number of the names, from twenty years old and

^a The ^b prefixed to each name may be taken in the sense of "of," "there were of the sons of Simeon, &c., those that were numbered, fifty and nine thousand and three hundred," &c.

- מאינע: זכולן הלת וחמה. אלף ואלע זילן הלת וחמה. אלף ואלע זילן בלע יאָא אַבָּא: פּּלְנִינים רְמַמִּהׁנוּ
- לְבָנֵי יוֹםַףְּ רִלְבְנֵי אֶפְּרִיִם הְּוֹלְרֹתֶם לְמִשְׁפְּחֹהָם יּשְּנָה לְבִית אֲבֹתֶם בְּמִסְפַּר שֵמֹרת מִבֶּן עִשְׂרֵים שְׁנָהֹ לְבִית אֲבֹתֶם בְּמִסְפַּר שִמֹרת מִבֶּן עִשְׂרֵים שְׁנָהֹ
- אָרֶבְעִים אֶבֶּל יצֵא צָבָא: פְּקְרֵיהֶם לְמַפֵּה אֶפְּרֵים אַרְבָעִים אֶבֶל וַחֲמֵשׁ מִאְוֹת: פ
- אַבֹּתְם לְבִית אָבֹתְם לְמִשְׁפְחֹתָם לְבִית אַבֹּתְם בּּמִכְפַּר שֵׁמוֹרת מָבֶּן עֶשְׂרֵים שָׁנָה וָמַּעְרָּאה בְּלֹ בְּמִכְפַּר שֵׁמוֹרת מָבֶּן עֶשְׂרֵים שָׁנָה וָמַּעְרָּאה בְּלֹ
- יאָלשָים אֶלֶף וּמָאתָיִם: פּקרי יְצָא צָבָא: פְּקרייהם: בְּמַפַּרוּ מְנַשֶּׁרוּ שְׁנַיִּם
- אָבֹתֶם לְבֵירת אָבֹלֶה לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵירת אֲבֹתֶם בְּלִבְירת בְּמִים שָׁנָה נְמַעְרָ^ןה כְּלֹ
- י יצָא צָבָא: פָּלְבִיהֶם רְשַׁבְעַע מִאְוֹת: פּ וּשְׁלֹשֶׁים אֶבֶּל וְאַרְבַע מִאְוֹת: פּ
- לְבְנֵי דָּן הְּוּרְּלְרֹתָם לְמִשְׁפְחֹתָם רְלַבִית אֲבֹתֶם בְמִסְפֵּר שֵׁמֹרת מָבֶּן עֶשְּׁרְים שָׁנָה וְמַעְרָלֹח כְּל
- יצָא צָבֶא: פָקְרֵיהֶם לְמַמַּה רֵן שְׁנֵיִם וְשִׁשֶּׁים יִשְׁשִּׁים בּיִּבְע מֵאָוֹת: פ
- 40 לְבְנֵי אָשֵּׁר תְּוֹלְרֹתָם לְמִשְׁפְחֹתָם לְבֵירת אֲבֹתָם בְמִסְפַּר שֵׁמֹרת מִבֶּן עֶשְׁרֵים שָׁנָרוֹ וַמַּעְרָּרׁה בְּל

upward, all that were able to go forth to war: 31. Those that were numbered of the tribe of Zebulun, were fifty and seven thousand and four hundred.

- 32. The children of Joseph, namely, the children of Ephraim, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 33. Those that were numbered of the tribe of Ephraim, were forty thousand and five hundred.
- 34. The children of Menasseh, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 35. Those that were numbered of the tribe of Menasseh, were thirty and two thousand and two hundred.
- 36. The children of Benjamin, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 37. Those that were numbered of the tribe of Benjamin, were thirty and five thousand and four hundred.
- 38. The children of Dan, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 39. Those that were numbered of the tribe of Dan, were sixty and two thousand and seven hundred.
- 40. The children of Asher, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and
- ^a So Rashi explains the term מיה אר 'family descent reckoned from the father.' But generally it is nearly synonymous with the werd yol. iv.

יצֵא צָבָא : בְּקְרֵיהֶם לְמַמֵּה אָשֵׁר אֶחֶר וְאַרְבָעֵים 41 אֵלֵף וַחַמֵשׁ מִאְוֹת: פ

42 בְּנֵי נַבְּרָתְלֹּי רְתִּוּלְרֹתָם לְמַשֶּׁחְ נַפְּרָתְלִי שְׁרֹשֵׁה בִּמִסְפַּר שִׁמִּרוּ מִבָּן עֶשְׁרֵים שָנָרוֹ וְמַעְלָּה כְּרִ 43 יצִיא צָבָיא: פָּקְרִיהָם לְמַשְּׁפְחֹרָם לְבֵירוּ אֲבֹּתְם

ַ זַּחַמִּשֵּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאְוֹת: אַרָּבָע מֵאְוֹת: פּּיִרָּאָרָ פָּאָרִיּאָרָ פָּאָרִיּאָרָ פָּאָרִיּאָרָ

אַ אָלֶה הַפְּקְדִּים אֲשֶׁר פְלַּד משֶׁה וְאַהַרוֹ וּנְשִּיאֵי יִשְׂרָאֵל שָׁנִים עָשֶׂר אָישׁ אִיש־אָחָר לְבֵירת־ יִשְׂרָאֵל שָׁנִים עָשֶׂר אָישׁ אִיש־אָחָר לְבֵירת־

אַברָתֶם מַבָּּן אָשְׁרֵים שָּנָּת וְמַעְלָחְ כָּל-יִצְּא אַברָתָם מָבָּן אַשְּׁרֵים שָּנָת וְמַעְלָחְ כָּל-יִצְא לְבַית

מאור אלף האלפר אלרפים וחמה מאור פאור אלרפים וחמה מאור פאור אללאר וויין ברן-ביפליים מח.

47 וַחֲמִשִּׁים : וְהַלְוִיָם לְמַמֵּה אֲבֹרֹגָם לְאׁ הָרְגַפְּקְרָוּ בּתוֹבֵם:

לא הַפְּלְּהְ נֶאֶרת-ראִשֶּׁם לְא הִישְּׁא בְּהְוֹּהְ בְּנִי לֵא הִפְּלְּהְ וְאֶרת-ראִשֶּׁם לְא הִישְׁא בְּהְוֹּהְ בְּנִי לֹא הִפְּלְּהְ וְאֶרת-ראִשֶּׁם לְא הִישְׁא בְּהְוֹּהְ בְּנִי

יִּשְׁאַנּ אָרִיבִּשִּׁבְּלָ וְאָרִי-כֹּלְ-כֹּלְּיוּ וְחֵם יְּחֵּרִבִּעִּהְּ בַּתְּ-כִּלְינּ וְאַרִּ כִּתְ-כִּלְינּ וְתַע כִּלְ-אֵחָּר-לְנִ הֻשְּׁבִּלּ יִשְׂרָאֵלְ: וְאַבְּעִר בִּתְּ-כֹּלְינִ אָרִי-בֹּלְנִים עַלְּ-כִּהְּחַ בַּעְּבְּבָּלְיוִם עַלִּ-כִּשְׁכַּן

ארתו בלונים ובּשׁנִרת בּפּישְּבָּן יָלוֹימוּ אִרתוּ בּלְנִיגֶם יוֹבְירוּ בּלְפִּשְׁכָן יַחֲנְוּ : וּבִּנְסַעַ בּוֹפְּשְׁבָּן יוֹלַיִּרוּ זְּ upward, all that were able to go forth to war; 41. Those that were numbered of the tribe of Asher, were forty and one thousand and five hundred.

- 42. The children of Naphtali, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 43. Those that were numbered of the tribe of Naphtali, were fifty and three thousand and four hundred.
- 44. These are those that were numbered, whom Moses numbered with Aaron, and the princes of Israel, being twelve men; they were each one for the house of his fathers. 45. Thus were all those that were numbered of the children of Israel, by the descent from their fathers, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war in Israel; 46. Even all they that were numbered were six hundred thousand and three thousand and five hundred and fifty. 47. But the Levites, after the tribe of their fathers, were not numbered among them.
- 48. For the Lord had spoken unto Moses, saying, 49. Only the tribe of Levi thou shalt not number, and their sum thou shalt not take, among the children of Israel: 50. But thou shalt appoint the Levites over the tabernacle of testimony, and over all its vessels, and over all things that belong to it: they shall carry the tabernacle, and all its vessels; and they shall minister unto it, and round about the tabernacle shall they encamp. 51. And when the tabernacle is to be carried forward, the Levites shall take it down: and when the tabernacle is to be pitched, the

family, and it might be rendered "division," or "branch," and is consequently more than "family" and less than "tribe."

^a i. e. The not numbering of the Levites among the other sons of Israel was owing to a previous command that they should not be reckoned among them for secular purposes.

בַּלְבֵיתֶם אָלָר וּמָתַה ישָׁשבֶר וְנְשִׁיאֹ לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל אַיִשׁ בַּלְבִיתֶם אָלָף וְשֵשׁ מִאְוֹת.
 בְּלְבֵיתֶם אַרְבַּאָה וְשִׁלְּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֵל אֲשִׁי מִשְׁר צְּוָּה יִשְׂרָאֵל בְּלֵּל אֲשִׁי מִאְוֹת.
 בְּלֵבִיתָם אֶלְּף וְשִׁישׁ מִאְוֹת.
 בְּלֵבִית הְּלָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֵל אֲשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֵּל בְּאִתְר וְמִישְׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֵל אֲשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֵל אֲשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֵּל בְאִתְר וְמְשְׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֵּל אֲשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֵּי יִשְׂרָאֵל וְשְׁבְּר יִהְּלְּוֹבְ אִתְרוֹת לְבְנֵית אֲבֹרְלם יְחָבְּוֹן לֵאִים וְנְשִׁיאֹ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעִי יִשְׂרָאֵל בְּאִתְר וְבְּבְּיִ יִשְׁרָאֵל וְשְׁבְעוֹת וְמְלְיִם אֶּרְים יְחָבְּוֹל בְאִתְרוֹל בְּאִתוֹת לְבְנֵי יִשְׁרָאֵל בְּנֵי יִשְׁרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעִי יִשְּׁרָאוֹת וְבְבָּית וְבְּבָּית וְמְשְׁבְּר יִהְלְּוֹבְ אִתְרוֹל בְאִתוֹל בְּעִית אֲבֹרְלוֹ בְאִתוֹל בְּעִית אֲבִּרְלוֹ בְאִתוֹל בְּעִית אֲבִילְם יְחָבְּעִר וְבְבְּעִר וְבְבְּעִית אְבְבְעִית אְבְבְעִית אֲבְלְיִם אָבְרִין וְמְשִׁבְּעוֹ בְּאִתוֹל בְּעִית אֲבִּרְלוֹם אָחָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְעִייוֹ מַמֵּח וְבִיּעוֹת שְּבְעִים אֶּבְלְיוֹ בְאִתוֹל וְשְׁשׁ מִאְוֹחוֹת בְּוֹ עִשְׁרְבִית וְשְׁבְעוֹת וְשְׁבְעוֹת וְשְׁבְעוֹת וְשְׁבְעוֹת וְשְׁבְּעוֹת וְשְׁבְּעוֹת וְשְׁבְּעוֹת וְשְׁבְּעוֹת וְמְשְׁבְּר וְנִישְׁבְּבְעִי וִשְּבְבְעוֹת וְבְּבְיִי וְשְׁבְבּע וִשְׁבְּבְיוֹת וְשְּבְּעוֹת וּשְׁבּבּע וִשְּבְיוֹי שְּבְּבְעוֹי וְשְּבְּבְי וִשְּבְּבְעוֹי וְשְּבְּבְעוֹת וְבְּבְיוֹי בְּעִי וְשְׁבְבְעוֹי וְשְבְּיוֹם מִבְּיוֹם בְּיִים בְּבְיוֹי וְשְּבְּבְעוֹ וְשְׁבְּבְי וִישְׁבְּבְּי וִשְּבְּבְיוֹים בְּבְּיוֹ וִשְּבְּבְי וִשְּבְּבְי וִשְּבְּבְּי וִשְּבְּי בְּבְּיִי וְשְּבְּבְי וִישְׁבְּבְּיוֹ וְשְׁבְּבְי וִישְׁבְּבְי וְבְּיִי בְּבְּיוֹי בְּבְּבְי וְישְׁבְּבְי וְבְּבְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹי וְשְּבְבְּי וִישְׁבְּבְי וִישְׁבְּבְי וְבְּבְּיוֹבְיי וְשְׁבְּבְּי וְבְּבְּיוֹי בְּבְיוֹבְיי וְבְּבְּבְיוֹי וְבְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹי וְבְּבְּבְי וִבְּבְבְּיוֹי וְשְּבְּבְיוֹי וְשְּבְּבְּבְייוֹם בְּבְּבְיוֹי וְבְּבְ

וּאַמִּנִּים אָצִּנְׁ וֹאֹהֶעַ־אַלְפִּים וֹאַרְבּֿתַ־מִאַּנִּע אָצִּרְ וֹאֹהֶעַ־אַלְפִּים וֹאַרְבֿתַ־מִאַנִּע אָצִּרְ וֹאַבּעַר יִאַלְפִּים וֹאַרְבֿתַ־מִאַנִּע אָצִּרְ וּ בְּמַטֹּדִּע יִעּיִּבָּע מֹאַנִּע: פֿלַבְּיִּנְ הִּבְּלֹּתִי וֹטְמָהֵּים אָצְיְ וֹאַרְבֹּת מֹאִנִּע: פֿלַבְּעוּ וִאַבְּאַנּ וֹפִּאַנִּעוּ יִבּיּלִּוּ אֵנְיִאָּכ בּּוֹ-טֹּלְן: וּאַבּאַנּ וֹנְהִיּבְן אֵנִיאָב בּוֹ-טֹּלְן: וּאַבּאַנּ וּ וֹדְּמִּבְּאַנּ וֹיִבּיּלִן אֵנִייִּשְׁכ בּּוֹ-טֵּלְן: וּאַבּאַנּע יִּבּיּעִּן אַנִּיִּאַנּ בּּוֹיִּעְן אָבִּיּעִּנְּיִּים אָבּיִּעוּ וֹבִּיּעִּן וּיִּבּיעִּיּים אָבּיִּען וֹאַנְיִּבְּע מֵאִנִּעוּ : מַמִּמִּעוּ וִּבּיּעִּן וּ

נְרַיִנְאֵר בּוֹצִינֶער : וּצְּבָאוֹ וּפְּקְרָיו אַרְבָּעָרה

מַחַנְּה רָאוּבֶן הַיּמֶּנָה רְצִׁבֹאֹתֻם וְנְשִׁיאֹ לְבְנֵי ¹⁰ לְצִבְאֹתֻם רְאשׁנָה יִפְּעוּ: ם הָּנֶּל

Levites shall set it up: and the stranger that cometh night shall be put to death. 52. And the children of Israel shall pitch their tents, every man by his own camp, and every man by his own standard, according to their armies. 53. But the Levites shall encamp round about the tabernacle of the testimony, that there be no wrath upon the congregation of the children of Israel: and the Levites shall keep the charge of the tabernacle of the testimony. 54. And the children of Israel did so; all, just as the Lord had commanded Moses, so did they.*

1. And the LORD spoke unto Moses and unto Aaron, saying, 2. Every man by his own standard, by the ensigns of their father's house, shall the children of Israel pitch their tent: at some distance about the tabernacle of the congregation shall they encamp. 3. And they who encamp on the east toward the rising of the sun shall be those who belong to the standard of the camp of Judah according to their armies: and the prince of the children of Judah shall be Nachshon the son of Amminadab. 4. And his host, and those that were numbered of them, were seventy and four thousand and six hundred. 5. And those that encamp next unto him shall be the tribe of Issachar: and the prince of the children of Issachar shall be Nethanel the son of Zuar. 6. And his host, and those that were numbered thereof, were fifty and four thousand and four 7. (Then) the tribe of Zebulun: and the prince of the children of Zebulun shall be Eliab the son of Chelon. 8. And his host, and those that were numbered thereof, were fifty and seven thousand and four hundred. 9. All that were numbered of the camp of Judah were one hundred thousand and eighty thousand and six thousand and four hundred, according to their armies; they shall first set forth.

10. The standard of the camp of Reuben shall be on the south side, according to their armies: and the prince of the

מַחֲגֵה הַלְנִיָם בְּתַּוֹךְ הַמַּחֲגָה כַצְּשֶׁר יַחֲנוּ כֵּן יִּפְּעוּ איש על־יָרוּ לְרִגְלִיהֶם: ס בֶּגֶל מַחֲגֵּר בֶּפְרָיִם לְצִרְאֹרְ,ם יֶמֶּרוֹ וְנְשִׂיאׁ לְרְגֵי שִּׁחֲנֵרוֹ אֶפְרָיִם לְצִרְאֹרְ,ם יֶמֶּרוֹ וְנְשִׂיאׁ לְרְגֵי שִׁרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמִישׁ מִאוֹת: וְעָלֶיו מַמֵּה מְנַשֶּׁה אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמִישׁ מִאוֹת: וְעָלֶיו מַמֵּה מְנַשֶּׁה

ים אַרבָּעִים אָלֶף וְנָשִּׁיאַ רְבְנֵי בִנְיָמֵן יַּבְּרָדוּן בֶּן־
וֹנְשִּׁיאַ רְבְנֵי מְנַשֶּׁרוּ וַמְּלֵים אֶלֶף וּמָאַתְים:
יוֹנְשִׁיאַ רִבְנֵי מְנַשֶּׁרוּ וַמְלִּים אֶלֶף וּמָאַתְים:
יוֹנְשִׁיאַ רִבְנֵי מְנַשֶּׁרוּ וַמְּלֵים אֶלֶף וּמָאַתִּים:
יוֹנְשִׁיאַ רִבְנִי מְנַשִּׁרוּ מִשְּׁיוֹת: וְעָלֵיוּ מַשֵּׁרוּ מְנַשְׁרוּ יִיִּבְּיִרוּ בְּוֹרִי מַשְּׁרוּ וֹנְשִׁיִּאַ מִאְוֹת: וְעָלֵיוּ מַשֵּׁרוּ מְנַשְׁרוּ

יִם אֶלֶף וּשְּלְשִים אֶלֶף וּפְּקְרֵיהֶם חֲמִשֶׁה וּשְׁלֹשֵים אֶלֶף ²³ נִּרְרִי מאוֹם: בּלְ-הַהְּרִים לְמִחָוּם אַבּרִים ²⁴ נארריו מאוֹם: בּלְ-הַהְּרִים לְמִחִוּם

בּלִים לְמַחֲנֵה אֶבֶּר וּשִׁמְנַת־בֶּלְבָים וְמַאֲה לְצְבָאֹתָם בּלִים מְאָרת אֶבֶר וּשִׁמְנַת־בֵּלְפִים וּמָאָה לְצְבָאֹתָם

children of Reuben shall be Elizur the son of Shedeur. 11. And his host, and those that were numbered thereof, were forty and six thousand and five hundred. 12. And those that encamp by him shall be the tribe of Simeon: and the prince of the children of Simeon shall be Shelumiël the son 13. And his host, and those that were of Zurishaddai. numbered of them, were fifty and nine thousand and three hundred. 14. Then the tribe of Gad: and the prince of the sons of Gad shall be Elvasaph the son of Reüel. his host, and those that were numbered of them, were forty and five thousand and six hundred and fifty. 16. All that were numbered of the camp of Reuben were one hundred thousand and fifty and one thousand and four hundred and fifty, according to their armies; and as the second shall they set forth.

- 17. Then shall the tabernacle of the congregation, the camp of the Levites, set forward in the midst of the camps: as they encamp, so shall they set forward, every man in his place by their standards.
- 18. The standard of the camp of Ephraim shall be on the west side, according to their armies: and the prince of the sons of Ephraim shall be Elishama the son of Ammihud. 19. And his host, and those that were numbered of them, were forty thousand and five hundred. 20. And by him shall be the tribe of Menasseh: and the prince of the children of Menasseh shall be Gamliël the son of Pedahzur. 21. And his host, and those that were numbered of them, were thirty and two thousand and two hundred. 22. Then the tribe of Benjamin: and the prince of the sons of Benjamin shall be Abidan the son of Gidoni. 23. And his host, and those that were numbered of them, were thirty and five thousand and four hundred. 24. All that were numbered of the camp of Ephraim were one hundred thousand

לקאַטֿרִנָּט יִפֿאָר לְּבִּיִלְיִטֵּם : פּ אָצְרָ שְׁ וְשִׁבְּאָר וִיםֹאָר לְּבִיּלְיִטִּם : פּאַר וְשִׁמְשׁים אָלְּשְׁ וְשִׁשׁ מִאָּיִר בְּּ אַצְּבָר מִאִּוּר : כֿלְ-טַפּּאָרִם לְמַטַנִּט לְנְשׁׁ מִאָּוּר : בּלְ-טַפּאָרִם לְמַטַנִּט לְנְשׁׁ מִאִּיִר בּּוֹלְיִם אָלְּשְׁ וַשְׁמִּשׁים אָלְּשְׁ וּפִּלְּבִיתִם אָלְּשׁׁ וַשְׁמִּשׁים אָלְּשְׁ וּפִּלְּבִיתִם אָלְּשְׁ וַ וְשִׁמִּשִׁם אָלְּשְׁ וּפִּלְבִיתִם אָלְּשְׁ וִנְשְׁמִּשׁ מִאִּוּר: פּוֹּלְיִם אָלְּשְׁ וִנְשְׁמִּי יִפְּעִר מִאִּוּר: וְבִּלְּעִים אָלְּשְׁ וַנְשְׁמִּים אָלְּשְׁ וּבְּלִּעִים אָלְּשְׁ וִנְשְׁמִּים יִפְּעוּי: פּּיִּלְיִייִם אָּבְּיִּי וְנְשִׁיִּץ לְבְנִי לְּנְיִם מְשְׁנִים יִפְּעוּי: פּיּיִים וְמִשְׁים יִפְּעוּי: פּיְּיִים וְשִׁשְׁים יִפְּעוּי: פּיְּיִים וְמָשְׁים יִפְּעוּי: פּיְּיִים וְמָשְׁים יִפְּעוּי: פּיְּיִים וְשִׁיִּשְׁים יִפְּעוּי: פּיְּיִים וְשָּׁים יִפְּעוּי: פּיְּיִים וְשְׁיִים יִפְּעוּי: פּיְּיִים וְשְׁיִים יִפְּעוּי: פּיְּיִים וְשְׁיִם יִפְּעוּי: פּיְּיִים וְשְׁיִים יִפְּעוּי: פּיִּים וְשִׁיִּים וְבָּשִׁים וְשְׁיִּים וְּשְׁיִם וְשִּיִּים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וְּבְּיִים וְּשִׁיִּים וְשְׁיִּים וְשְׁיִּים וְשְׁיִּים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִּבְּיִים וְשְׁיִּים וְשִּׁיִּים וְשִׁיִּים וְשִּׁיִים וְשְׁיִּים וְשִׁיִּים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וִּשְׁיִים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וְשְׁיִּים וְשְׁיִּים וְּשְׁיִּים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְׁיִּים וְשְׁיִים וְשְׁיִים וְשְּׁעִיּים וְשְׁיִים וְּשְׁיִים וְשְׁיִים וְּשְׁיִּים וְּבְּיִים וְּבִּיִים וְּשִּׁים וּשְּיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִים וְּשְׁיִּים וְּשְׁיִים וְּיִים בּיִּיִים וְּיִים בּיִּבְּיים וּיִּים וְּיִּיִים וְּיִּיִים וְּיִּים וְּיִּיִּים וְּיִים וְּשִׁים וּשְׁיִּים וְשְׁיִּים וְּשִּים בּיִים וּבְּיים וּשְׁיִים וּשְּיִּים וּיִּיְים וּבְּיִים וּשְׁים בּיִּיְּיִים וּיִּשְׁים בּיִּיִים וּשְּיִים בּיּים וּשְׁים בּיּיִּים וּיִים בּיּיִים בּייִּים וּשְּים בּּיִּים בּיּיִים בּיּיִּים בּיִּים בּיּיִּים בּיּים בּי

שָּׁרִי־מִשֶּׁה : זְיֵּגְשָׁר בְנִי יִשְׂרָאֵל בְּבֶּית אֲבֹּנְתְם לֵּאִר בְנָּית אֲבֹּנְתְם לֵּאִר בְּנִית אֲבֹּנְתִם לֵא שִּׁרְבִּּלְתִּים בַּאִּירת וְחֲמִשִּׁים : וְתַּזְּלְוּיִם לָא אַבְּבָּמִים וְחֲמֵשׁ מֵאִוּת וְחֲמִשִּׁים : וְתַּזְלְוּיִם לָא בַּמְּחַנְּתְּר לְּצִבְאִלָּם שִׁשִּׁ־מֵאִוּת אָבֶּרְ וְשְׁרָשֶׁר בּמְחַנְרוֹ לְצִבְאִלָּם שִׁשִּׁ־מֵאִוּת אָבֶּרְ וְשְׁרָשֶׁר אָבֶּרוֹ בְּלִיבְּאִלָּים לָא

יְהֹוָרה אֶת־משָּׁה בֵן־חָנָוּ לְרִגְלֵיהֶם וְבֵן נָסְעוּ אִישׁ לְמִשְׁפְחֹהָיו עַל־בִית אֲבֹהָיו: פ יכיע

אַ אָרִרִּמְשֶּׁרִּהְ בְּתַּרְ סְיֵנְי: וְאֵּלְּהְ שְׁמְוֹרת בְּנִי־אַהְּרְן וֹ וִאָּלָּה הְּוֹרְלְרִת אַהְרָן וּמשֶׁרה בְּיִּוֹם דְּבֶּר יְהוְה

י דַּבְּבָרוּ נָדֶב וַאֲבִיהֿוּאַ אֶלְעוָר וְאֵיתָמֶר: אֵֹלֶרְיוּ

and eight thousand and one hundred, according to their armies. And as the third shall they go forward.

25. The standard of the camp of Dan shall be on the north side according to their armies: and the prince of the children of Dan shall be Achiezer the son of Ammishaddai. 26. And his host, and those that were numbered of them, were sixty and two thousand and seven hundred. 27. And those that encamp by him shall be the tribe of Asher: and the prince of the children of Asher shall be Pagiël the son of Ochran. 28. And his host, and those that were numbered of them, were forty and one thousand and five hundred. 29. Then the tribe of Naphtali: and the prince of the children of Naphtali shall be Achira the son of Enan. 30. And his host, and those that were numbered of them, were fifty and three thousand and four hundred. 31. All those that were numbered of the camp of Dan were one hundred thousand and fifty and seven thousand and six hundred; the hindmost shall they go forward according to their standards.

32. These are those which were numbered of the children of Israel by the house of their fathers: all those that were numbered of the camps, according to their armies, were six hundred thousand and three thousand and five hundred and fifty. 33. But the Levites were not numbered among the children of Israel; as the Lord had commanded Moses. 34. And the children of Israel did according to all that the Lord had commanded Moses, so did they encamp by their standards, and so did they set forward, every one after their families, according to the house of their fathers.*

CHAP. III.

1. And these are the generations of Aaron and Moses, on the day that the Lord spoke with Moses on mount Sinai.

2. And these are the names of the sons of Aaron: the firstborn Nadab, and Abihu, Elazar, and

שְׁמוּתֹ בְנֵי אֲהָרֹן אֲבִיהָם:

שְׁמוּתֹ בְנֵי אֲהָרֹן אֲבִיהָם הַפְּשָׁתִים אֲשֶׁרִי

יְהְוָה בְּהַיִּלְרְבָם אֵשׁ זָרָהוֹ רִפְּנִי יְחוּהׁ בְּמִּרְבֵּר סִינִּי וּבָנִים לְאִ־הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן אֶלְעִיָּר וְאֵירִסְּר על-פְנֵי אֲהָרֹן אֲבִיהָם:

פ

בּוֹרַבּר יְהוֹשָׁ אָל-מֹשֶׁרה לִפְנֵי אִהְנוֹ לִפְנֵי אָהְרֹי הַקְּנִי אָהְנוֹ לִפְּנֵי אִהְנוֹ לִפְּנֵי אַהְנוֹ לִפְּנֵי אַרְרִינִּ

ארתו: וְשְּמְרֵוּ אֶרת־מִשְמַרְתוּ וְאֶרת־מִשְמֶּרֶתוּ כָּל-הָעַרָּה הִילְפָנֵי אָהֶל מוֹעֶד לַעַבְּד אֶת־עַבֹּרָת

י הַמִּשְׁבֶן : וְשָׁמְרוּ אֶת־כָל־כָלֵי אָהֶל מוֹעֵׁד וְאֶת־יִ מִשְׁמֶרֶת בָנִי יִשְׂרָאֵל לַעֲבָד אָת־עַבִּדָת הַמִּשִׁבָן :

ולעישע אשרבלונים לאבלו ולללגי לרחונם

ַ נְתוּנֶם הַּפֶּה לְּוֹ מֵאֵת בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וְאֶת־אַהְרָן הַקָּבֵב יוּמָת: בַּקָבֵב יוּמָת:

יוָרַבֶּר יְהוָה אֶל-משָה לֵאמְר: וַאֲנִי הִנָּה לְקַחְתִּי אֶר הַנְּה יְהוָה אֶל-משָה לֵאמְר: וַאֲנִי הִנָּה לְקַחְתִּי אֶר הַלְוִיִם: כִּי לִי בְּיִרְיִם מִבְּיוֹי יִשְׂרָאֵל וְהְיוּ לִי הַלְוִיִם: כִּי לִי בְּיִרִים: כִּי לִי בְּיִרְיִם: כִּי לִי בְּיִרִים: כִּי לִי בְּיִרְיִם:

פָּרן-בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֲרֶץ מִצְרַיִם הִקְרַשְׁתִּי לַיְ כָל־בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדֶם עַר־בְּהַמֶּה לִי זְהְיִוּ אֲנִי יְהוָֹה: פ חמישי

- Ithamar. 3. These are the names of the sons of Aaron, the priests that were anointed, who were consecrated to minister as priests. 4. And Nadab and Abihu died before the Lord, when they offered a strange fire before the Lord, in the wilderness of Sinai, and they had no children: and Elazar and Ithamar ministered as priests in the lifetime of Aaron their father.
- 5. And the Lord spoke unto Moses, saying, 6. Bring the tribe of Levi near, and present the same before Aaron the priest, that they may serve him. 7. And they shall keep his charge, and the charge of the whole congregation before the tabernacle of the congregation, to do the service of the tabernacle. 8. And they shall keep all the vessels of the tabernacle of the congregation, and the charge of the children of Israel, to do the service of the tabernacle. 9. And thou shalt give the Levites unto Aaron and to his sons: as associates are they given unto him out of the children of Israel. 10. And Aaron and his sons thou shalt instruct, that they shall guard well their priest's office; and the stranger that cometh nigh shall be put to death.
- 11. And the Lord spoke unto Moses, saying, 12. And I, behold, I have taken the Levites from the midst of the children of Israel instead of every firstborn that openeth the womb among the children of Israel: and the Levites shall therefore be mine. 13. Because mine is every firstborn; on the day when I smote every firstborn in the land of Egypt I hallowed unto me every firstborn in Israel, both man and beast: mine shall they be; I am the Lord.*

^a The whole congregation are interested that the duties of the sanctuary be well performed; consequently the ministration of the Levites is doing the work of all Israel.

b The first cancel appears to be a predicate of the Levites; they are appointed (associates) in the priest's office.

יוַרַבֶּר יְרֹוֹיָהֹ אֶרֹ-מֹשֶׁרוֹ בְּמִרְבָּר סִינֵיְ לֵאִקר: בּל־ פָּקדֹ אֶת־בְּגֵי לֵוֹי לְבֵית אֲבֹהָם לְמִשְׁפְחֹתֶם בָּל־ יַבֶּלֶר אֹתֶם: נַיִּפְּקָר אֹתֶם נַמַעָלָה הִפְּקְבֵם: נַיִּפְּקָר אֹתֶם 16 17 משֶה עַל־פַּי יְהוֹגָה כַאֲשֶׁר צָּוָה : וַיְהְיוּ־אֵלֶּה בְנִי־ 18 לַנֵי בִּשְׁמֹתָם גַּרְשוֹן וּקְהָת וּמְרָרֵי : וְאֵלֵה שִׁמוֹת יּבְנֵי־גֵרְשָוֹן לְמִשְׁפְּחֹהָ, לְבְנִי וְשִׁמְעֵי : וּבְנֵי קְהָת 🗗 🗗 יַנְאָיאֵל : וּבְנֵי 20 לְמִשְׁפְּחֹתָם עַמְרֵם וְיִצְהָר חֶבְרוֹן וְעָזִיאֵל : וּבְנֵי מָרָרֶי לְמִשְׁפְּחֹהָם מַחְלֵי ומוּשֵׁי אֵלֶה הָם מִשְׁפְחָת בּלֵוָי לְבֵירת אֲבֹהָם: לְגַרְשׁוֹן מִשְבַּחַרת הַזּלְבְנִי וּמִשְפַחַת הַשָּׁמְעֵי אֵלֶּה הַם מִשְּפְחָת הַגֵּרְשָׁנְי : פַּלְבִיהֶם בְּמִסְפַר כָר יַנְלָר מִבֶּן־חָדֶשׁ וָמֶעְרָה יִים בְּמִסְפַר כָר יַנְלָר מִבֶּן־חָדֶשׁ וָמֶעְרָה 🗝 פַּקַרִיהֶּם שִבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאְוֹת : מִשְׁפְּחָת בּית־אַב בּית־אַב בַּית־אַב בַּית־אַב בּית־אַב בּית־אַב 24 לַגַּרְשָׁנֵּי אֶלְיָפָף בָּן־לָאֵל : וּמִשְׁמֶרֶרת בְנִי־גַרְשׁוֹן 25 בְאַהֶּל מוֹעֵר הַמִּשְׁבָן וְהָאֲהָל מִכְבֵּרֹחוּ וּמְבַּׁךְ בָּתַח ילָהֶל מוער : וְקַרְלַעֵי הֶחָצֵר וְאֶרת־מָסַךְּ פָּרַתַח 🛠 26 הֶקחָצֵּר אֲשֶׁר עַל־הַפִּשְׁבֶן וְעַל־הַפִּוְבֶחַ סָבֶיב וְאֵתֹ 27 מֵיתָלִיו לְכָל עַבְּדָתוֹ: וְלִקְתָּת D מִשְבַּחַרת הָזַעִמְרָמִי וּמִשְבָּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְבַּחַת הַחֶבְרֹנִּי וּמִשְׁפַּחַרת הָעַוְיִצֵּלְי אֵלֶה הֶם מִשְׁפְּחָת 28 הַזִּקְהָרֶני : בְמִסְפַּרֹ כָּרֹיַנָבֶּר מִבֶּן־חָדֵישׁ וְמָעַלָּה

14. And the LORD spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, saying, 15. Number the children of Levi after the house of their fathers, by their families; every male of them from a month old and upward shalt thou number. 16. And Moses numbered them according to the order of the Lord, as he had been commanded. 17. And these were the sons of Levi by their names: Gershon, and Kehath, and Merari. 18. And these are the names of the sons of Gershon after their families: Libni, and Shimëi. 19. And the sons of Kehath after their families: Amram, and Yizhar, Chebron. and Uzziel. 20. And the sons of Merari after their families: Machli, and Mushi: these are the families of the Levites according to the house of their fathers. 21. Of Gershon: the family of the Libnites, and the family of the Shimites: these are the families of the Gershonites. 22. Those that were numbered of them, according to the number of all the males, from a month old and upward, even those that were numbered of them were seven thousand and five hundred. 23. The families of the Gershonites shall encamp behind the tabornacle, westward. 24. And the prince of the house of the father of the Gershonites shall be Elyasaph the son of Laël. 25. And the charge of the sons of Gershon in the tabernacle of the congregation shall be the tabernacle and the tent, the covering thereof, and the hanging for the door of the tabernacle of the congregation, 26. And the hangings of the court, and the curtain for the door of the court, which is by the tabernacle and by the altar, round about, and its cords for all the service thereof.

27. And of Kehath: the family of the Amramites, and the family of the Yizharites, and the family of the Chebronites, and the family of the Uzziëlites; these are the families of the Kehathites. 28. According to the number of all the males, from a month old and upward, they were

3

שְׁמִנַּתְ אֲנָשְׁבִּים וְשֵׁשׁ מֵאֹוֹת שְּׁמְרֵי מִשְּׁמֶרֶת 29 הַלְּבָשׁ: מִשְׁפְּחָתׁ בְּגֵי־קְהָת יַחֲגָוּ עֵעל יֶבֶךְ הַפִּשְּבֶן 30 הַיִּמֶנָה: וּנְשָׂיא בִירת־אָב רְלֹמִשְׁפְּחָוֹרת הַקְּהָתִי 31 אֱלֵיצָפָן בֶּן־עִוִיאֵל: וִמִישְׁמַרְהָוֹם הָאָרָן וְהַשִּּלְחָן וְהַמְּנֹרֶהֹ וְהַמִּוֹבְחֹרת וּכְלֵי תַשְּׁלֶּהֶשׁ אֲשֶׁר וְשֶׁרְתִּוּ יוֹלְמָּלֶּהְ וְכָל עֲבְדָרְתוֹ: וּנְשִׂיאֹ נְשִׂיאֵי הַלֵּוִי 32 בָּהֶם וְהַבָּּלִייִ אַלְעָזָר בָּוֹ־אַהַרָן הַבֹּהַוֹן פְּקוֹבֵּת שְׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת 33 בַּלְבָּה : בַּלְמָרֶבְּי מִשְׁפַּׁחַרוֹ בַוּמַחְלֵּי וּמְשׁפַּחַרוּ 33 34 הַמּוּשֶׁי אֵלֶה הֶם מִשְּׁבְּחִרת מְרָרֵי: וּבְּקְדֵיהֶם בַּמִּפַבַּר בָּרִי-וֹבָּר מִבּוֹ-יִחְבָּים וַמֵּאַרָּיִה שׁ מִּשְׁיִי אַלְפָּים וּמָאַהָים: וּנְשַׂיא בִית־אָבֹ רְלֹמִשְׁפְּחָה 35 מָרָרִי צְּוּרִיבִּיל בָּן--צִּיבִיחְיִרִּ עַרָּ יָנֶרְ רַוּשּׁשְׁבָּן ₃₆ יַחֲנָוּ צָפְנָרה: וּפְּקְרָּת מִשְׁמֶּרֶרת בְּנֵי מְרָרִיּ בַּןְרְשֵׁיּ רַהָּשִּׁשְׁבֶּׁן וּבְרִיּחָיו וְעַשֶּׁבָיו וְיְאַדָּנְיֵו וְכָּרֹי-בֵּלְיוּ יובל עבררעו: ועמָר הַהְעצֵר סָבֵיב וּצַּרְנִיהָם 37 אַניתריתם ומִיתְרִיתָם: וְרַחוֹנִים רִּלְפְנֵי רַוּמִּשְׁבְּׁן 38 קַרְמָה לִפְגֵי אְהֶּלֹ־מוֹעֵרו מִוְרָחָרה מֹשֶׁהוּ וְאַהָּרָן וּבִנָּיו שְּׁמְרִים מִשְׁמֶנֶרת הַזִּמְּלְדָּשׁ רְּלִמְשְׁבֶּנֶרת 39 בני ישלראל וביול בילוב יומרן: כבן-פלוני הַרְלוִים אֲשֶׁר פָקַר משֶׁרו וְאַרְּוֹנְן עַל־פִּי יְהוָה לְמִשְׁפְּחֹתֶם בָל־זְבָר מִבֶּן־חָדֶישׁ וְמַּעְנָדֹר שְׁנִיִם

* ואהרן כלו נקוד

eight thousand and six hundred, keeping the charge of the sanctuary. 29. The families of the sons of Kehath shall encamp on the side of the tabernacle, southward. 30. And the prince of the house of the father of the families of the Kehathites shall be Elizaphan the son of Uzziël. their charge shall be the ark, and the table, and the candlestick, and the altars, and the vessels of the sanctuary which are used for the service, and the veil, and all belonging 32. And the chief over the princes of the Levites shall be Elazar the son of Aaron the priest, having the oversight of those that keep the charge of the sanctuary. Of Merari: the family of the Machlites, and the family of the Mushites: these are the families of Merari. 34. And those that were numbered of them, according to the number of all the males, from a month old and upward, were six thousand and two hundred. 35. And the chief of the house of the father of the families of Merari was Zuriël the son of Abichavil: they shall eneamp on the side of the tabernacle, northward. 36. And under the custody and charge of the sons of Merari shall be the boards of the tabernacle, and its bars, and its pillars, and its sockets, and all its vessels, and all that belongeth thereto, 37. And the pillars of the court round about, and their sockets, and their pins, and their cords. 38. But those that encamp before the tabernacle toward the east, even before the tabernacle of the congregation toward the rising of the sun, shall be Moses, and Aaron and his sons, keeping the charge of the sanctuary for the charge of the children of Israel; and the stranger that cometh nigh shall be put to death. that were numbered of the Levites, whom Moses numbered with Aaron at the command of the Lord, according to their families, all the males from a month old and upward, were twenty and two thousand.*

לְּפְקְרֵיהֶם שְׁנַיִם וְעָשְׁרִים שֶׁלֶּף שְׁלְשָׁה וְשִׁבְּעִים מְּלֵּף : ם שש וַיִּאמֶר יְהֹוְה אַלְּים שְׁנַיִם וְעָשְׁרִים שְׁלֶּף שְׁלְשָׁה וְשְׁבְּעִים אָלֶף שְׁלְּיִים אָלֶף שְׁלְשָׁה וְשְׁבְּעִים בְּבְּלִיים מְּלֶף בְּבְּלִיר בִּבְנִי יִשְׂרָאֵל וְצִיּתְ בְּבְרֹוֹר בִבְנִי יִשְׂרָאֵל וְצִיּתְ בְּבְּרִוֹר בִּבְנִי יִשְׂרָאֵל וְצִיתְּלְ וְצִיּתְ בְּבְרוֹר בִּבְנִי יִשְׂרָאֵל וְצִיּתְ בְּבְרוֹר בִּבְנִי יִשְׂרָאֵל וְצִיּתְ בְּבְרוֹר בִּבְנִי יִשְׂרָאֵל וְצִיתְּלְ וְצִיתְּל בְּבְרוֹר בִּבְנִי יִשְׂרָאֵל וְצִיּתְ בְּבְרוֹים בְּעְבְּרוֹים בְּבְּבְוֹים וְעִשְּׁרִים וְעָשְׁרִים אָלֶּלְף יִים שְׁבִּעִים וְעָשְׂרִים אָבְּלְיוִם וְעִשְּׁרִים אָבְּלְיוִם וְעִשְּׁרִים אָבֶּלְף: ם שׁבְּבְּיוֹם וְעִשְּׁר וְיִבְּלְיוֹתְם בְּבְּבְוֹים וְעִשְּׁר וְיִבְּלְיוֹתְם בְּבְּבְוֹים וְעָשְׁרִים אָבְּלְּיוֹם וְעִשְּׁרִים אָבְּלְּיוֹים וְעִשְּׁרִים וְעִשְּׁרִים וְעִשְּׁרִים וְעִשְּׁרִים וְעִשְּׁרִים וְעִיּבְּיִים וְעִשְּׁרִים וְעִשְּׁרִים וְעִיּבְיִים וְעִשְּׁרִים וְעִיּבְּיִם וְעִשְּרִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְיִים וְעִשְּׁרִים וְעִיּבְּיִים וְעִישְׁרִים וְעִיּבְּיִים וְעִשְּׁרִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְיִים וְעִיּבְיִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְיִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְיִים וְעִיּבְיִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְיִים וְעִיּבְּיִים וְּעִיּבְּיִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְּיִים וְעִיּבְיים וְעִיּבְּיִים וְּבְּיִים וְעִיּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּיִבְּיִים וְּעִיּבְיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּייִים וְבְּיבְּיים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְייִים וְּבְּיִים וְּבְּיים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְיִבְּיִים וְּבְּיים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּבְיוֹים וְבְּיבְיוֹים וְבְּיבְייִים וְבְּיבְיוֹים וְבְּיבְיוֹים וְבְּיִים וְבְּיִים וְבְּיִים וְּבְיּבְיוֹים וְישִּבְּיוֹם וְבְּיִים בְּבְייִים בְּבְייִים וְּבְיוֹבְייִים וְּבְּיבְיוֹים וְבְּיִים וְּבְּיוֹבְייִים

נְּכָּאֹתְיִם:

פּ נִיְרַבֶּר יְהֹוָה אֶלּרִםשָׁה לֵאמְר: קַח אָת־הַלְּיִם בּּ נַיְרָנִם הַ בְּעִבְּר יְהֹוָה אֶלּר־מִשְׁה לֵאמְר: קַח אָת־הַלְיִים בּּ נַיִּבְר יְהֹוָה אֶלּר־מִשְׁה לֵאמְר: קַח אָת־הַלְיִים בּּ בְּנִי יִשְׂרָאֵל וְאָת־בֶּהָמָת הַלְּיִים בְּנִי יִשְׂרָאֵל וְאָת־בֶּהָחְהָּ חְמִשְׁה וְבִּשְׁכָּל הַבְּנִי יִשְׂרָאֵל : וְלָקַחְהָּ חְמִשְׁה וְבִּשְׁכָּל בּבְּנִי יִשְׂרָאֵל : וְלָקַחְהָּ חְמִשְׁה חִבְּשְׁכָּל הַבְּנִי בְּעִים בְּנָב : וְנָתַהָּת הַבְּכָּף לְיִבְּהָים בְּנָב : וְנָתַהָּת הַבְּכֶּף לְיִבְּהָ הִיְּשְׁה וְשִׁשְׁה בְּעִים בְּנָב : וְנָתַהְת הַבְּכֶּף לְיִבְּה הַעְּבְּים בְּנָב : וְנָתַהְת הַבְּכֶּף לְיִבְּה הִעְּכָּף הְעִבְּהְוֹ הַבְּנִי בְּבְּיִים בְּנָב : וְנָתַהְת הַבְּכֶּף לְיִבְּה הַעְּכָּף הְעִבְּהָוֹ בְּבְּבְּים בְּנָב בְּנִי בְּלְוִים : מִצְּל הַבְּנְיִים בְּצִּלְ הַבְּנְיִם בְּבָּוֹ הְבְּבְּים בְּנָב בְּבְּים בְּבָּב בְּבְּים בְּבָּב בְּבְּים בְּבָּב בְּבְּבוֹ הַבְּבְיִי בְּבִּיִי בְּבִּים בְּבָּב בְּבְּים בְּבָב בְּבְּב בְּבְּים בְּבָּב בְּבִיי הַבְּלְיִים בְּבְּבְים בְּבָּם בְּבְבוֹ הִבְּבְּים בְּבְּבוֹ הְבְּבְיִי בְּבִינִי בְּבְּבִי בְּבְּב בְּעִים בְּבְבְים בְּבְבְים בְּבְּב בְּבְיִי הְבְּבְיִים בְּבְּבְים בְּבְּב בְּבְּב בְּבְיִי הְבְּבְים בְּבְּב בְּבְים בְבְּב בְּבְּבְים בְּבְבוֹ הְבְּבְים בְבְבוֹ בְבְּבוֹ בְּבְּבִים בְּבְים בְּבְבוֹ בְבְּבוֹ בְבְּבוֹ בְבְּבִים בְּבְּב בְּבְים בְּבְּב בְּבִים בְּבְבוֹ בְבְּבוֹ בְבְּבִים בְּבְּבוֹ בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְיוֹ בְּבְבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְבוֹים בְּבְבוֹים בְּבְּבְים בְּבְיִב בְּבְיוֹ בְּבְבְים בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְיִי הְנָבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ הְבְּבְים בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְיִי הְבָּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְיוֹב בְּבְיים בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְבְיוֹב בְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְיוֹב בְּבְיוֹ בְּבְבְיוּבְבְים בְּבְבְיוּם בְּבְבּבוּ בְיוּבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְּבְים בְּבְבְים בְּבְּבְים בְּבְיבּבְיוֹ בְבְיוּבְיבּבְיוּבְיבְים בְּבְים בְּבְיבְים בּבְבְיוּבְיוּבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְ

- 40. And the Lord said unto Moses, Number all the first-born males of the children of Israel from a month old and upward, and take the number of their names. 41. And thou shalt take the Levites for me, I am the Lord, instead of all the firstborn among the children of Israel; and the cattle of the Levites instead of all the firstborn among the cattle of the children of Israel. 42. And Moses numbered, as the Lord had commanded him, all the firstborn among the children of Israel. 43. And all the firstborn males by the number of names, from a month old and upward, of those that were numbered of them, were twenty and two thousand two hundred and seventy and three.
- 44. And the Lord spoke unto Moses, saying, 45. Take the Levites instead of all the firstborn among the children of Israel, and the cattle of the Levites instead of their cattle; and the Levites shall be mine: I am the Lord. 46. And (for) those that are to be redeemed, the two hundred and seventy and three of the firstborn of the children of Israel. who are more than the Levites: 47. Thou shalt take five shekels apiece for the poll; after the shekel of the sanctuary shalt thou take, twenty gerahs to the shekel; 48. And thou shalt give unto Aaron and to his sons the money, (for) those who are to be redeemed of those that are over the number of them. 49. And Moses took the redemption money of them that were over in number above those who were redeemed by the Levites: 50. Of the firstborn of the children of Israel did he take the money; a thousand three hundred and sixty and five shekels, after the shekel of the sanetuary. 51. And Moses gave the
- ^a Mendelssohn renders simply "unto me the Lord;" but it seems to be the usual phrase to express the authority for any command, by declaring it the positive injunction of the great Sovereign, without assigning any special reason for its enactment.

b "Me the Lord," Mendelssohn.

אֶת־בֶּסֶף הַפְּרֵים לְאַהַרְן וּלְבָנָיִו עַל־פִּי יְהוֹוֶה : כַּאָשֵר צְנָה יִהֹנָה אָת־משֵה וַיַבַבֶּר יְהֹּנָה אֶל־מֹשֶה וְאֱל־אַהַרָן לֵאמָר: נָשֹׁא אֶת־ראשׁ בְּנֵי קְהָת מִהְוֹהְ בְנֵי לֵוֹיֶ לְמִשְׁפְחֹהֶם לְבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִים שָׁנָהֹ וָמַעְלָה וְעֵר בּן־חַמשִׁים שָׁגָה כָל־בָּא לַצְבָּא לַעִשְׂוֹת מְלָאבָה בּאָהַל מוֹעֵר: זָארת עַבֹּרַת בְנֵי־קַהָּת בָּאָהַל מוֹעֶר קֹדֶשׁ הַקָּרְשִׁים : וּכָּא אַהַלַן וּבָנִיוֹ בִּנְסַעַ הַפֶּחַנֶּה וְהוֹלֶרוּ אֵה פָּרָכֶה הַשָּּסֶךְ וְכָּפוּ־בָּה אָרז אַרן הַעַרָת : וְנֶרְתנִוּ עָלִיו כְסוּוּ עוֹר הַאַחֵשׁ ופֿרהוּ פֿרבּבליק שׁפֿקש מבּןמֹאַנרים וֹשִׁמִי בַּדָיו : וְעַל וּ שֻׁלְחַן הַהַפָּנִים יִפְרְשׁוּ בָנֶגְר הַתְבֵּלֶתֹ ּוְגָרְתנוּ עֶׁלֶּיוֹ אֶרת־הַקְעָרָרת וְאֶת־וֹחַכַפּוֹת וְאֶת־ הַמְנַקּיֹת וְאֵת קְשָׁוֹת הַנָּמֶךְ וְלֶחֶם הַהָּמִיר עָלֵיו יְהָיֶרוֹ : וּפְּרְשִׁוּ יְעַלִיהָּם בָּגֶר רתוֹלַעַת שָׁנִי וְכִפְּוּ אֹתוֹ בְּמִרְמָה עָור הָתָחַשׁ וְשָׂמִוּ אֶת־בַּדְּיוּ : וְלָּלְחְוּ וּ בָגֶד הְבַבֶּלֶת וְכַפֿוּ אֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־גַרֹּהֶיהָ וֹבֶּת־מַרְלָחֶיהָ וְבֶּת־מַחְתֹּגֵיהָ וְצִּתֹ כְּלֹּרְכְלֵי יוְנָתְנָּוּ אֹתָהֹ בָּקֶּה בָּקֶה בָּקֶב : וְנָתְנָוּ אֹתָהֹ ּוְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ אֶל־מִכְמָה עַוֹר הָתְחַיֹּט וְנָהְנְוּ עַל־ הַמְּוֹט : וְעַל ו מִוְבַח הַזָּהָה יִפְּרְשׁוֹ בָּנֶר הְבַּלֶרת

money of those who were redeemed unto Aaron and to his sons, according to the order of the LORD, as the LORD had commanded Moses.

1. And the LORD spoke unto Moses and unto Aaron, saying, 2. Take the sum of the sons of Kehath from among the sons of Levi, after their families. by the house of their fathers, 3. From thirty years old and upward even until fifty years old, all that are fitted for the service, to do work in the tabernacle of the congregation. 4. This shall be the service of the sons of Kehath in the tabernacle of the congregation: the most holy things. And Aaron shall come with his sons, when the camp setteth forward, and they shall take down the veil of the separation, and cover therewith the ark of the testimony: 6. And shall put over it a covering of badgers' skins, and shall spread over all a cloth wholly of blue (woollen yarn), and shall put in its staves. 7. And over the table of the shewbread they shall spread a cloth of blue, and put thereon the dishes, and the spoons, and the tubes, and the staves of the covering: and the continual bread shall be thereon: 8. And they shall spread over them a cloth of scarlet, and cover the same with a covering of badgers' skins, and shall put in its staves. 9. And they shall take a cloth of blue, and cover the candlestick of the lighting, and its lamps, and its tongs, and its snuffdishes, and all the oil vessels thereof, wherewith they minister by it: 10. And they shall put it and all its vessels within a covering of badgers' skins, and shall put it upon a barrow. 11. And over the golden altar they shall spread a cloth of blue, and cover it with a

² Heb. "That enter the army" or "host," i. e. of those who do the service in the tabernacle, or they who are from thirty to fifty years of age. Hence the version of Mendelssoun has been followed, to give this phrase with the word in the text.

b i. c. The bread which is to be always upon the table.

ּוְכָפָוּ אֹרֹתוֹ בְּמִכְמָח עֵוֹר הֻתַחַשׁ וְשָּׂמָוּ אֶת־בַּדְּיוּ יוֹלֶקְחוּ בֶּת־כָל־כְלֵי הַשָּׁבִרת בְּשִׁרְ יְשֶׁרְתוּ־בָּם בַּקֹרֵשׁ וְנֶרְתנוֹ אֵל־בָּגָר רְתַבֶּלֶרת וְכְסוּ אוֹתָּם 13 בַּמְכָבֶרה עור הַתְחֵשׁ וְגַרְתנוּ עֵלֹּרְהַמְּוֹט : וְרְשָׁנִוּ יוְגָרְעָנִי בָּגֶר אַרְנָמָן : וְגָרְענִי 14 אָר־הַמָּוְבָּחַ וּפְּרְשָׂוּ עָלָיו בָּגֶר אַרְנָמָן עלָיו אָרע־כָּל־בַרָּ"וּי אָשֶׁר וְיָשֶׁרַרְזוּ עָלָיו בָּהָם ָּאֶת־הַפַּחְרַּוֹת אֶת־הַוּמִוּלְנֹת וְאֶת־הַיָּעֵים וְאֶת־ השוֹרְלְוֹת כָּרִן כְלֵי הַשִּוֹבְּחַ וּפְּרְשִׁוּ עָלָ־יוּ כְּפְוּי עוֹר רַהָחַשׁ וְשָּׁמָוּ בַדְּיוּ: וְכָלֵּה אֲהַרְוֹ־וֹּבְנָּיו לְכַפֹּתׁ אָריהַלְדֶשׁ וְאֶרת־כָּלֹּיכְלֵי הַקְּּדֶשׁ בִּנְסַעַ הַפַּחֲנֶה וְאַחֲבִי־בֹּן יָבָאוּ בְגֵי־־קְהָתֹ לְשֵׁאת וְלְאַ־־יִנְעָוּ אֶל־ הַקּנִישׁ וָמֶרוּ אֵלֶּרוֹ מַשָּׂא בְנֵי־קְהָרוֹ בְּאִהָׁל ו מוער : ופָקַדִּרת אֶלְעוָר ו בֶּן־אַהַרָן הַכּהָן שֶבֶּן רַזִּפָּאוֹר וּקְטַנֶּרת רַזִּסַפִּים וּמִנְחַת הַרָּגְמִיר וְשֶׁמֶן ביפהמשר פּעוּבָרת פֿק-ביפּאַפּנן וֹכֹּק--אָזְּהַר-פְּוּ בְּקְרֶשׁ וּבְבֵלָיו : Ð

יבָאוּ וְשָׁמִּוּ אַוּרָים אָישׁ תְּאָלַרְאָים אַרִּי יִבְּאוּ וְשָׁמִּוּ אַוּרָים אָישׁ תַלְּבְּעָים אַרַּילּוּ וְפָּנִיוֹ בּגִּשְׁרָתוּ יִבְּעָרְתוּ יִּבְּעָרְתוּ יִבְּעָרְתוּ יִבְּעָרִים יִּבְּעָרְתוּ שִּבְּער יִחּוּלְרוּ שִּבְּער יִחּוּיִים יִבְּעִרְתוּ יִבְּעְרִיתְוּ יִבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּעִרְיִבְּייִם יִּבְּעִבְּיִים יִבְּעִבְּיִים יִּבְּעִרְיִם יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִבְּעִּבְּיִים שִּיּבּיים בְּעִבְּיִבְּייִם וְּעִבְּיִּים יִבְּיִבְּיים יִבּּעְרִים יִבְּיִבְּיים יִבְּיִבְּיים יִבְּיִּבְּיים יִבְּיִּים יִבְּיִּים יִבְּיִבְּיים יִבְּיִבְּיִים יִבְּיִּים יִבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִבְּיִים יִבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִיוּ מְּבִּייִים יִּבְּיִים יִבְּיִים יִבְּייִים יִּבְּיִים יִבּייִים יִּבְּייִים יִּבְּייִים יִּבְּיִיים יִבְּייִים יִּבְּייִים יִּבְּייִים יִּבְּייִים יִּבְּייִים יִבְּיִיים יִּבְּיִיים יִּבְּייִים יִּבְּייִים יִּבְּייִים יִּבְּייִים יִּבְּייִים יִבּייִים יִּבְּייִים יִבְּייִים יִּבְּייִים יִבְּייִים יִבְּייִים יִּבְייִים יִּבְּייִים יִּבְּייִים יִּבְייִים יִּבְייִים יִבְּייִים יִבְּייִים יִּבְּי

covering of badgers' skins, and shall put in the staves thereof: 12. And they shall take all the vessels of service, wherewith they minister in the sanctuary, and put them in a cloth of blue, and cover them with a covering of badgers' skins, and shall put them on a barrow. 13. And they shall take away the ashes from the altar, and spread over it a cloth of purple; 14. And they shall put upon it all its vessels, wherewith they minister upon it, the firepans, the forks, and the shovels, and the basins, all the vessels of the altar; and they shall spread over it a covering of badgers'b skins, and put in its staves. 15. And when Aaron and his sons have thus made an end of covering the sanctuary, and all the vessels of the sanctuary, when the camp is to set forward: after that shall the sons of Kehath come to carry it: but they shall not touch any holy thing, lest they die; these are the things which the sons of Kehath are to carry in the tabernacle of the congregation. 16. And under the supervision of Elazar the son of Aaron the priest shall be the oil for the lighting, and the incense of spices, and the daily meat offering, and the anointing oil; the supervision of all the tabernacle, and of all that is therein, over the sanctuary, and over its vessels.*

17. And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron, saying, 18. Do yeo not cause the tribe of the families of the Kehathites to be cut off from among the Levites: 19. But thus do unto them, that they may live, and not die, when they approach unto the most holy things: Aaron and his sons shall go in, and appoint them, every one, to his

^a i. e. In the rings fitted for their reception.

^b The various articles for covering the holy things, are the cloths of service spoken of in Exod. xxxi. 10, &c.

^c This is an injunction to the chief superintendent of the sanctuary, not to allow those who are to be engaged in carrying it, to touch it in

יַמַשְּאָוּ: וְלְשׁייָבְאוּ לְרְאָוּת בְּבַלֵּע אֶרת־חַקְּדֶשׁ בּ מַשְּאָוּ: וְלְשׁייָבָאוּ לִרְאָוֹת בְּבַלַּע אֶרת־חַקְּדֶשׁ

לַיִבּבְר יְהוָה אֶל־מּשֶׁה לֵאמְר: נָשׁא אֶת־רָאשׁ בְּנִי 23 גַּרְשִׁוֹן נַם־הֶּם לְבִית אֲבֹהָם לְמִשְׁפְּחֹחָם: מָבֶּן יְּשִׁלְּים שְׁנָה וָמַעְלָה עָד בְּן־חֲמִשִּׁים שְׁנָה תִּפְּקְּדׁ שְׁרָה עָד בְּן־חֲמִשִּׁים שְׁנָה תִּפְּקְדֹּ שְׁרָה עָד בְּרִא צָבָא רְשְׁבָּה תִּפְּקְדֹּ בִּלֹּה בָּלֹּר עָבְרָה עָבְרָה עַבְּרְה בִּיֹלְה עַבְּר עָבְרָה עַבְּרְה מִשְׁפְּחָת רַהגּרְשָׁנִי 24

ראָבְר וּלְמַשָּא: וְגָשְּׁאוּ אֶת־יְרִיעֻת הַפִּשְׁבָּן וְאֶתְרַ יִּעְלָיוּ בּּמִשְׁבָּן וְאֶתְרַ מִּנְעָרִי מִנֹעָר מִכְםֶּחוּ וּמִכְּמֵח הַתַּתְחַשׁ אֲשֶׁרּיעָלָיוּ בִּיּ

י מִלְמֵעֶלָה וְאֶּת־מְסַׁךְ פֶּתַח אְהָּל מוֹעֵר: וְאֵרֹ קַרְעֵי הָחָצִׁר וְאָת־מָסַךְּ וּ פָּתַח וּ שַׁעַר הָחָצִׁר אֲשֶּׁר עַל־הַפִּשְׁכָן וְעַל־הַפִּוְבָּחַ סָבִּיב וְאֵרֹ מִיתְרֵיהֶּם וְאָת־כָּל־כְּלֵי עֲבְרָתֶם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר וְעֲשֶׂה לָהֶם וְאָת־כָּל־כְּלֵי עֲבְרָתֶם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר וְעֲשֶׂה לָהֶם

אָת עַלהֶם בְּמִשְׁבֶּׁרֶת אָרת בָּלֹ־מֵשְּאָם: זָאת עֲבַדֵּת מּלְהֶר וּמִשְׁמַרְהָם מִּעֲר וּמִשְׁמַרְהָם מּנְי בִּיֵר אִיתִבָּר בָּנִי הַגַּרְשָׁנִי בְּאָהֶר מוֹעֲר וּמִשְׁמַרְהָם 29 בְּנֵי בִּיַר אִיתִבָּר בָּן־אַהְרָן הַכּהַן:

30 מָרֶרִי לְמִשְׁפְּחֹתֶם ֹלְבֵית־אָצבׁהָם תִּפְּקְד אֹתָם: מִבֶּן שׁרְשִׁים שָׁנָח תִפְּקְרֵם שׁלשִׁים שָׁנָח וָמַעְלָח וְעֵר בֶּן־חָמִשִּׁים שָׁנָח תִּפְּקְרֵם בָּל-הַבָּא לַצָּבָּא לַעֲבֿד אָתרעַבדַת אָהֶל מוֹעֵר: service and to his burden. 20. But they shall not go in to see when the holy things are covered, lest they die.

21. And the Lord spoke unto Moses, saving, NAHSSO. 21. And the Boltz are 22. Take also the sum of the sons of Gershon, by the house of their fathers, by their families; 23. From thirty years old and upward until fifty years old shalt thou number them; all that are fitted for the service, to do work in the tabernacle of the congregation. 24. This shall be the service of the families of the Gershonites, to serve, and to carry: 25. And they shall carry the curtains of the tabernacle, and of the tent of the congregation, its covering, and the covering of the badgers' skins that is over it above, and the hanging for the door of the tabernacle of the congregation, 26. And the hangings of the court, and the hanging for the door of the gate of the court, which is by the tabernacle and by the altar round about, and their cords, and all the vessels of their service, and all that is delivered to them shall they perform. 27. By the command of Aaron and his sons shall be all the service of the sons of the Gershonites, in all their carrying, and in all their service: and ye shall appoint unto them in charge all which they have to carry. 28. This is the service of the families of the sons of Gershon in the tabernacle of the congregation, and their charge shall be under the superintendence of Ithamar the son of Aaron the priest.

29. The sons of Merari, thou shalt number after their families, by the house of their fathers; 30. From thirty years old and upward, even until fifty years old shalt thou number them, every one that is fitted for the service, to do the work of the tabernacle of the congregation. 31. And this

any wise before it is time, for by this they would incur the penalty of death. Hence the great care enjoined here.

מוער מְשְׁמֶרֶת מַשְּׁבֶּן וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וַאַּדְנְאָי : מוער מַרְשׁי הַזִּמִּשִּׁבָּן וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וַאַּדְנְאִי :

יתרתם וּמִיתְריּהֶם וּלְכִל יְצִרְנִיהֶם וּבְשֵׁמָת הִפְּקְרֹּוּ אֶת־ לְבָל־בְּלֵיהֶם וּלְכָל יְצִרְדָתָם וּבְשֵׁמָת הִפְּקְרֹּוּ אֶת־ לְבָל־בְּלֵיהֶם וּלְכָל יְצִרְדָתָם

מּ בְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשְּאָם : נארת עֻבּרָרת מְשְּבְּחֹרת בּיִר אִיתִּמֶּר בְּיַר אִיתִמֶּר בְּיַר אִיתִמֶּר בְּיַר אִיתִמֶּר

ינְשְּׁיאֵי וְאַרָּדְוֹ וּנְשִּׂיאֵי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵירוּ בְּנִירוּ בִּוֹלְבִירוּ בְּעָרָוּ וּנְשִׂיאֵי הַגְּרָרוּ בִּרָבְנִי הַקְּרָהְתִּי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵירוּ בּוֹעָרָהוּ בִּרְבִירוּ בּוֹנְיִי הַקְּרָהְרָי וֹנְשִׂיאֵי

קּבֶּרֶת : מַבֶּּן שְׁלְשֵיִם שְׁנָרוֹ וָמַּעְלָה וְעֵר בֶּן־־ הַבְּאֹ לַצְּבָּא לַעַכָּדָה בִּאָהֶל שְׁיִם שְׁנָרוֹ נִמַּעְלָה וְעֵר בֶּן־־

36 מוער: וַיְּהְיִּי פָּקְרֵיהֶם לְמִשְׁפְחֹתֶם אַלְפַּיִם שְׁבַע 36 מאורת וְחַמִּשִּׁים: אֵלֶּה פְּקוּרֵי מִשְׁפְּחַתׁ הַקְּהָתִיׁ

בְּל-חָעבֶר בִּאָהֶל מוֹעֶר אֲשֶׁר בְּקַךְ משָׁה וְאַהְלֹן מוליפי יהוה בידימייה: מי ייי מבריי

38 על־פִי יְהוָה בְיַר־מֹשֶׁה: ס שני וּפְקוּהֵי

שְּלִשְים שָּנָה נָלַמְשָׁפְחוּתָם וּלְבֵית אֲבֹרָת : מבֶּן שְׁרָשִים שָׁנָתוֹ יִשְׁנָתוֹ יִשְׁנָתוֹ שִּׁנְתוֹ

שְּלְבֶּיה בְּאָהֶל מוּעֵר : וַיְהְיוּ בְּאָהֶל מוּעֵר : וַיְהְיוּ בְּלִּדִיהֶם אַלְפַּיִם בְּלְבֵּיה בְּאָהֶל מוּעֵר : וַיְהְיוּ

41 ושש מאורת ושלשים : אַלֶּה פְּקוּהֵי מִשְּפְחֹרת בּנִי בִּיִשְׁים האַלֶּה בְּקוּהֵי מִשְּפְחֹרת

שני לפברים על־פִי יְהֹוָה : וּפְקוּבֵّי מִשְׁפְּחֻתׁ בְנֵי 42 * שני לפברים *

is what is confided to them to carry, regarding all their service in the tabernacle of the congregation: the boards of the tabernacle, and its bars, and its pillars, and its 32. And the pillars of the court round about, and their sockets, and their pins, and their cords, with all their instruments, and all which belongeth thereto; and by name shall ye designate (to them) the vessels which are confided to them to carry. 33. This is the service of the families of the sons of Merari, regarding all their service, in the tabernacle of the congregation, under the supervision of Ithamar the son of Aaron, the priest.* 34. And Moses with Aaron and the princes of the congregation numbered the sons of the Kehathites after their families, and after the descent from their fathers, 35. From thirty years old and upward even until fifty years old, every one that was fitted for the service, for the work in the tabernacle of the congregation. 36. And those that were numbered of them by their families were two thousand seven hundred and fifty. These were they that were numbered of the families of the Kehathites, all that might do service in the tabernacle of the congregation, whom Moses with Aaron numbered by the command of the Lord through the hand of Moses.*

38. And those that were numbered of the sons of Gershon, according to their families, and by the descent from their fathers, 39. From thirty years old and upward even until fifty years old, every one that was fitted for the service, for the work in the tabernacle of the congregation, 40. Even those that were numbered of them, according to their families, by the descent from their fathers, were two thousand and six hundred and thirty. 41. These are they that were numbered of the families of the sons of Gershon, of all that might do service in the tabernacle of the congregation, whom Moses with Aaron numbered by the command of the Lord. 42. And those that were numbered of

48 מָרָרֶי לְמִשְׁפְּחֹתָּם לְבֵית אֲבֹתָם: מָבֶּּן שְׁלְשֵים שָׁנָה וְמַׁעְלָה וְעָר בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָהְ בָּל-הַבְּא 44 לַצְבָּא רַלְעַבּדָּה בְּאָהֶל מוֹעֵר : וַיְרִייִי פְּקְבִיהֶם

לְמִשְׁפְּחָתֶם שְּלְשֶׁרוּ צִּלָפִים וּמָארְוִים : צֵּלֶּרְה בְּקוֹרִי מִשְׁפְחָרוֹת בְּנִי מְרָרֵי אֲשָׁר פָּקַךְ משֶׁרוֹ בִּעֶּים

של בְּלֶר משֶּר נְאַרְים הְּנֶר בְּיֵרִם שֶׁר : כְלֹּחַבְּקְלְּרִים בְּּלִר משֶּר וּנְשִׁיאֵי וִשְׂרָאֵל אֶרת־

יי בְּלְנִיתֵם לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּּן שְׁלשֵים שְׁנָח וְמַעָלָה וְעַר בֶּן־חָמִשִּים שְׁנָח כָל־תַבְּּא שָׁנָה וְמַעָלָה וְעַר בֶּן־חָמִשִּים שְׁנָח כָל־תַבְּּא בַּלְנִית עַבֹּרָה וְעַבֹּרָה וְעַבֹּרָה מַשָּׂא בָּאָהָל

48 מוער : וַיְהְיִּר פְּקְבִיהֶם שְׁמנַרֵת אֲלָפִּים וַחֲמִשׁ 49 מֵאָוֹת וּשְׁמנִים : עַל־פִּי יְהנְׁה פָּקַדָּ אוֹתָם בְּיַר־

משֶּׁרה אָישׁ אָּישׁ על־עַבְּדָּהְוֹ וְעַל־מַשְּׁאֵוֹ וּפְּקְדֶּיוּ אָשֶׁר־צָוָה יְהוָה אָת־משֵׁה: פּ שׁלישי

וְיִשַּלְחוּ מִן־תִּאֶּלִימִשֶׁת בְּל-צְרְוְעַ וְכָלְ-זָבְ וְכָלְ טָמֵא וִיִשַּלְחוּ מִן-תִּאָּלִימִשֶּׁת בָּל-צְרְוְעַ וְכָלְ-זָבְ וְכָלְ טָמֵא

רָעשַלְחָנִם וְלָא יִטַפְּאוֹ אָרת־מַחַנִיהֶּם אָשֶׁר אָנִי יִּלְנָפָשׁ : מִזָּכָר עַר־נְבַּוְבָהֹ הְשַׁלֵּחוּ אָל־מִחְוּץ לַמַּחְנֶהּ

שֹבֵן בְּתוֹבֶם: וַיְּעֲשׁוּ־בֵן בְּגֵי יִשְׂרָאֵל וַיְשַלְחַוּ
 אוֹהָם אֶּל־מִחְוּץ לַפְּחֲגֶרוֹ בַאֲשֶּׁר דְּבֶּר יְרֹוּזְרוֹ אֵל־משֶׁה בֵּן עשוּ בְּגֵי יִשְׂרָאֵל:
 פ

the families of the sons of Merari, according to their families. by the descent from their fathers, 43. From thirty years old and upward even until fifty years old, every one that was fitted for the service, for the work in the tabernacle of the congregation, 44. Even those that were numbered of them after their families, were three thousand and two hundred. 45. These are those that were numbered of the families of the sons of Merari, whom Moses with Aaron numbered by the order of the Lord through the hand of Moses. 46. All those that were numbered of the Levites, whom Moses with Aaron and the chief of Israel numbered, after their families, and after the house of their fathers, 47. From thirty years old and upward even until fifty years old, every one that came to do the service of the ministry, and the service of the carrying in the tabernacle of the congregation, 48. Even those that were numbered of them, were eight thousand and five hundred and eighty. 49. By the order of the Lord through the hand of Moses, did he appoint^b them, every one to his proper service, and to his proper carrying: and they were numbered, as the Lord had commanded Moses.*

CHAP. V. 1. And the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Command the children of Israel, that they send out of the camp every leper, and every one that hath an issue, and whosoever is defiled by the dead: 3. Both male and female shall ye send out, to without the camp shall ye send them; that they defile not their camps, in the midst whereof I dwell. 4. And the children of Israel did so, and sent them out to without the camp: as the Lord had spoken unto Moses, so did the children of Israel.

^a That is, the priests, for they being Levites, were also numbered with the other Kehathites.

 $^{^{\}rm b}$ The different versions of the word Ξ in this passage are according to Mendelssonn.

וַיַבַבֶּר יְדוּוֶדוּ אֶל־מֹשֶׁדוֹ לֵצִּיסְרֹ: דַּבֵּר ׁ אֶל־בְּנֵי יִשִּׁרָצֵּל בַּישׁ אַראִיפָּׁרוֹ בִּי יַעשׁוֹ מִכָּל־חַטְאת הָאָרֶם לִמְעֵל מָעַל בַּיהוָה וְאָשְׁמֶה הַנֶּבֶּשׁ הַהָּוֹא: ז וְהַרְעוֹדּוּ מֶת־חַטְּארָתם אֲשֶׁר עָשוֹּ וְהַשֵּׁיב אֶת־ אַשֶּׁבוֹ בָּראשׁוֹ וַחֲמִישִׁתוֹ יֹפֵף עָלֵיו וְנָהַוֹּ לַאָשֵּׁר אָשַׁם לְוֹ: וְאָם־אֵּין לָאִישׁ גֹאֵל לְהָשֵׁיב הָאָשָׁם באליו הָאָשֶׁם הַפּוּשָׁב לַיהוָה לַכֹהֵן מִלְבַּר אֵיל הַבְּפָּרִים אֲשֶׁר יְבַפֶּר־בְּוֹ עָלֵיו: וְבָל־תְּרוּמָה לְבָל־ קַרְשֵי בְגִי־יִשְׂרָאֱל אֲשֶׁר־יַקְרָיבוּ לַבֹהָן לוֹ יְהְעֶה: וֹף וְאִישׁ אֶת־בֶּקָדְשָׁיו לַוֹ יְהְיֶוּ אִישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לַכֹהָן לְוֹ 10 יהיה:

יַנְיַבַבֶּר יְרוּוָה אֶל-מּשֶׁח לֵאמְר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי בֶּרֹ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵׁר וְאָמַרְהָ, אֲלַהֶּם אִישׁ אִישׁ בְּירִתִשְּׁמֵח אָרָה אָשְרֹּתוּ וּמֶעֲרֶלה בְּוֹ מֵעֵל־ : וְשָׁבַב אַישׁ אֹרָה יֹז שִׁבְבַּת־יֶּבֶע וְנָעָלַם מֵעִינִי אִישָּׁה וְנִסְתְּרָה וְהַיא יוְעַבַּר וְעָבַר לָא נִתְפַשָּׁה: וְעַבַּר וְהָוֹא לֹא נִתְפַשָּׁה: וְעַבַּר 14 עָלֶיו רִוּחַ־קּנְאֶרה וְקִנְא אֶת־אִשְׁתְּוֹ וְהַוֹא נִטְּמֵאָה אָוֹ־עָבַּר עָלָיַו רְוּחַ־קּנְאָרהֹ וְקנאַ אֶת־אִשְׁתוֹ וְהָיא לֹא נִטְמֶאָה: וְהַבִּיא הָאֵישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכּהֵן 15 וְהַבָּיִא אֶת־קָרְבָנָהֹ עֲלֶּירָה עֲשִׂירֵת הָאֵיפָּה נֻקַמַח

שְּעֹרֵים לְארִיצִּק עָלְיוּ שֵּׁמֵן וְלְארִיִתַּן עָלְיוֹ לְבֹנָּה

- 5. And the Lord spoke unto Moses, saying, 6. Speak unto the children of Israel, If any man or woman commit any sin against a fellow-man, thus doing a trespass against the Lord, and that person becometh guilty: 7. Then shall they confess their sin which they have committed; and he shall make restitution for his trespass with the principal thereof, and its fifth part shall he add thereto, and give it unto him against whom he hath trespassed. 8. But if the man have no kinsman to whom restitution could be made for the trespass, then shall the trespass which is restored unto the Lord, belong to the priest; beside the ram of the atonement, whereby an atonement shall be made for him. 9. And every offering of all the holy things of the children of Israel, which they bring unto the priest, shall be his. 10. And every man's hallowed things shall be his; whatsoever any man giveth to the priest, shall belong to him.*
- 11. And the Lord spoke unto Moses, saying, 12. Speak unto the children of Israel, and say unto them, If the wife of any man go aside, and commit a trespass against him, 13. And a man lie with her carnally, and it be hid from the eyes of her husband, because she hath been secretly defiled, and there is no witness against her, and she hath not been detected in the fact; 14. And the spirit of jealousy come over him, and he be jealous of his wife, and she have been defiled; or if the spirit of jealousy come upon him, and he be jealous of his wife, and she have not been defiled: 15. Then shall the man bring his wife unto the priest, and he shall bring her offering for her, the tenth part of an ephah of barley meal; he shall not pour any oil upon it, nor put any frank-
- ^a The introduction of the plural here between the singulars which precede and follow, is a peculiarity in Hebrew, easily understood, which has been noticed before.
- ^b If he should be living; but if dead, to his near relatives. This view will explain the succeeding verse, where a person is spoken of who leaves no one authorized to claim his property.

בִּי־מִנְחַת קְנָאֹת הֹוּא מִנְחַת וִכְרָוֹן מַוְבֶּרֶת עָוֹן: 16 וְהַקְּרָיב אֹרֶזרה הַכֹּהֵן וְהֶשֶׁמְהָה לִּפְּגִי יְהֹוָה : 17 וְלָקַח הַכֹּהֵן מָיִם קְרשִים בְּכְלִי־חֶרֶשׁ וּמִן־הָּעָבְּר אָשֶר וְהָיֶרוֹ בְקַרְקַע הַמִּשְׁבְּן יִקַח רַזכהָן וְנָרַזָן ין וֶהֶעֶמִּיד הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה ֹ לְפְּנֵי וּ יֶּלְתַּהָּ לִפְנֵי וּ יֶּלֶת־הָאִשָּׁה ֹ לִפְנֵי יְהנָה וּפָרַע אֶרת־רָאשׁ הָאִשָּׁה וְנָרַיָן עַלּ־כַּפֶּירָ אָת מְנְחַת הַזִּכָרוֹן מְנְחַת קְנָאִת הָוֹא וּבְיַר יַן הִשְּבָּיִע : וְהִשְּבָּיִע בַּמָּבָים בַּמְּאָרֵרָים : וְהִשְּבָּיִע אֹרָורה הַכהָן וְאָפַר אֶל־הָאִשָּׁה אָם־לֹא שָׁבַב אִישׁ אֹרָדְרְ וְאִם־לְאׁ שָׁמֶית טְמְאָה תַּחַת אִישֵׁךְ 20 הָנָּקִי מִמֵּי הַמָּרִים הַמְּאָרֵרִים הָאֵלֶּה : וְאַׁרְּ בִּי שָּׁמֶירת רַתַחַרת אִישֶׁךְ וְכֵי נִטְמֵארת נַיִּוֹבֵון אִישׁ בָּךְ 21 אָרת־שָּׁכָבְרֹּתוֹ מֶבַּרְלַעָבִי אִישֵׁךְ: וְחִשְׁבִּיַע הַכֹּהֵן אָת־הָאשָׁה" בִּשְּבַעַרת הָאָלָה וְאָפַר הַכהֵן לָאִשֶּׁה יִבַּוֹן יְהוָה אוֹרֶגֶך לְאָלֶה וְלִשְׁבָעָה בְּרָנוֹך עַמֵּךְ בְּהַר יְחנָה אֶת־יְרֵכֵךְ נּפֶּׁלֶרת וְאֶת־בִּטְגַךְ צָבְרה: בּ וُבָּאוּ הַמַּּיִם הַמְּאָרָרָים רָאַצֶּלֶהוֹ בְּמֵעַיִּךְ לַצְבְּוֹרתׁ 🕰 : בָּטֶן וְלַנְפַר יָרֶךְ וְאָמְרָה הָאִשֶּׁה אָמֵן וּ אָמֵן 23 וְּבָתַב אֶת־הָאָלִת הָאֵלֶּה הַכּהֵן בַּקֵפֶּר וּמְחָה אֶל־ ַ מֵי הַפֶּרָים: וְהִשְׁקָה אֵת־הַאִּשֶּׁה אֵת־מֵי הַפֶּרִים בַּמְּאָרֶרֶים וּבָאוּ בָה הַמַּיִם הַמָּאָרֶרִים לְּמָרִים:

incense thereon; for it is a meat offering of jealousy, a meat offering of memorial, bringing iniquity to remembrance. 16. And the priest shall bring her near, and place her before the Lord; 17. And the priest shall take holy water in an earthen vessel; and of the dust that is on the floor of the tabernacle the priest shall take, and put it into the water; 18. And the priest shall place the woman before the LORD. and uncover the woman's head, and put the meat offering of memorial in her hands, it is the meat offering of jealousy, and in the hand of the priest shall be the bitter waters that bring the curse. 19. And the priest shall charge her by an oath, and he shall say unto the woman, If no man hath lain with thee, and if thou hast not gone aside to uncleanness behind thy husband: then be thou free from these bitter waters that bring the curse. 20. But if thou hast gone aside behind thy husband, and if thou hast been defiled, and some man hath lain with thee beside thy husband: -21. Then the priest shall charge the woman with an oath of cursing, and the priest shall say unto the woman, The LORD make thee a curse and an oath among thy people, when the LORD doth cause thy thigh to fall away, and thy belly to swell; 22. And these waters that bring the curse shall go into thy bowels, to cause the belly to swell, and the thigh to fall away; and the woman shall say, Amen, amen. 23. And the priest shall write these curses on a roll, and he shall blot them out with the bitter water. And he shall cause the woman to drink the bitter waters that bring the curse: and the waters that bring the curse shall enter into her, for bitterness. 25. And the priest

^{*} i. e. That which has been sanctified in the laver. The preparation of the bitter waters as here described of the meanest materials in a mean vessel, was to typify the abhorrence of incest in the estimation of the Lord.

b Here the idea breaks off, and is resumed in the next verse at the words, "The Lorp make thee."

בַּלְינִת תַּשָּׁא שֶתְּעוֹנְה:
בּלְיתְ לְנִבּר נְּלִיר לְתַנִּה בַּלְיתְּים וְיִבְשִׁים לְצִ
יִּשְּׁר יְתְּשֶׁא שֶתְּיְעוֹנְה:
בּיִּלְא לְנִבּר נָּלִיר לְתַנִּיר לְיִתְּוֹה: מִיַּיִן וְשִּבְר
יִשְּׁרְבִא לְנִבּר נָּלִיר לְתַנִּיר לִיתְּוֹה: מִיַּיִן וְשַבְּר
יִשְּׁרְבֹּא לְנִבּר נָּלִיר לְתַנִּיר לִיתְּוֹה: מִיַּיִן וְשַבְּר
יַשְׁרְבֹּא וְשְׁהָשִׁי שֵׁבְר לְא יִשְׁתָּה וְבָלִים לְא
יִשְׁרְבִּא וְשִׁבְּר יִתְּשִׁי שִׁרְבִּישׁים לְא
יִשְׁבָּר יְהְנָיִי נִוְרָוֹ מִכִּלִים אָיִי שְׁרִבְּשִׁים לְא
יִשְׁבָּר יִבְשִׁים מְנָבָּין
בּיִּבְיוֹ בְּשִׁים מְנָבֶּין
בּיִּבְיוֹ בְּשִׁים נִוְנְיִי מְבִּיִּים מְבָּבִּין
בּיִּבְיוֹ בְּבִּי יִבְּישִׁים מְבָּבּין
בּיִּבְיוֹ בְּבְּיִם בְּבִּר יִבְּשִׁים לְא

shall take out of the woman's hand the meat offering of jealousy, and shall wave the meat offering before the Lord. and bring it near to the altar: 26. And the priest shall take a handful from the meat offering, as its memorial, and burn it upon the altar, and after that shall be cause the woman to drink the water. 27. And when he hath made her to drink the water, then it shall come to pass, if she have been defiled, and have committed a trespass against her husband, that the waters that bring the curse shall enter into her, for bitterness, and her belly shall swell, and her thigh shall fall away: and the woman shall become a curse among her people. 28. And if the woman have not been defiled, but be clean: then she shall be free, and shall conceive seed. 29. This is the law of jealousies, when a wife goeth aside behind her husband, and hath been defiled: 30. Or when the spirit of jealousy cometh over him, and he be jealous of his wife; and he shall place the woman before the Lord, and the priest shall do unto her according to all this law. 31. And the man shall be guiltless from iniquity, but the woman shall bear her iniquity.

CHAP. VI.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying,
2. Speak unto the children of Israel, and say
unto them, When either man or woman pronounce an especial vow, the vow of a Nazarite, to be abstinent in honour
of the Lord:
3. He shall abstain from wine and strong
drink, vinegar of wine, or vinegar of strong drink he shall
not drink, and any liquor of grapes shall he not drink, and
grapes, fresh or dried, shall he not eat.
4. All the days of
his abstinence he shall eat nothing that is made of the grape

^a Here is evidently understood, "And she hath not been defiled."

b "Even if he should have exposed her without full cause to the above disgraceful procedure; since, through an improper levity of conduct, alone, she has incurred guilt, and deserves a just punishment."—Arnheim.

הַיִּין מֶחַרְצַנָּים וְעַר־זָגָ לְא יֹאכֵר : כַל־יִמֵיּ גָרֵר נְּוְרֹוֹ הַתַער רֹא-יַיְעָבָר עַרֹי-ראשׁוֹ עַר-מְרֹאֹרת הַנְּטָּם אֲשֶׁריַנִיָּר לֵיהוְהוֹ קָרָשׁ יְהְיֶּהוֹ גַּבֵּל פֶּרַע שְׁצֵר רֹאשׁו: בָּרֹ-יְמֵי הַזִּירָוּ לֵירֹדוּוְרֵה עַלּ-גָפָשׁ ז מֶת לָא יָבָא : לְאָבִיו וּלְאָמוֹ לְאָחִיוֹ וּלְאַחֹתוֹ לְאַ־ יִּפַּמָא לָהֶם בְּמֹתָם כִי נוֶר אֱלֹהָיו עַל־ראשׁו: אַ בָּל יְמֵי נְזְרֵוֹ קָרָשׁ הָוּאַ רְ־יִרהַוָּה: וְכִי־יָמׁוּת 8 בְּלֹי יְמֵי נִזְרוֹ קָרָשׁ הָוּאַ מַרג עָלִיוֹ בְּפֶּתַע פִּתְאֹם וְטִמֵּא רָאִשׁ נִזְרָוֹ וְגִלַּח ראשו בנום פוררו בנום רושביעי יגלקונו: 10 וּבַוֹים הַשְּׁמִינִּי יָבִאֹ שְׁתֵּי תֹרִים אָוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוּנְהַ אָל־הַכהַן אָל־פֶּרַח אָהֶל מוַער: וְעָשֵׂרה הַכהֵוֹן אָחָר לְחַטָּאַה וְאָחַר לְעלֶּרוּ וְכָפֶּר עָלָּיו מֵאֲשֶׁר יָם על־הַנֶּפֶשׁ וְקְדֵשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בַיִּוֹם הַהְוּא: 🔀 אָם בָּיוֹם הַהְוּא יוְהַזְיַר לַיִהֹנָרוֹ אֶת־יְמֵי נִזְרוֹ וְהַבֶּיא כֶכֶשׁ בֶּן־שְנָתוֹ 12 לְאָשֶׁם וְהַיָּמֵים הָרָאשׁנִיםֹ יִפְּלוֹ בִי טָמֵא נִזְרוֹ : 13 וְנָאת תּוֹרֵת הַנָּזְיֶר בְּיוֹם מְלֹארֹ יְמֵי נִוְרוֹ יָבְיא יּבְרָבָנוֹ אֶל־פֶּתַח אָהֶל מוֹעֵר: וְהִקְרֵיב אֶת־קָרְבָּנוֹ 14 לְיהוֹנְה כֶּבֶּהֶ בָּן־שִׁנְתוּ תַפֵּים אָחַר רְעַלְּה וְבַבְשָּׁרוֹ אַחַת בַת־שְנָתֶה הְּמִימֶה לְחַפֶּאת וְאַיִל־ 15 אֶחֶר הָמִים לִשַּלְמֵים: וְסֵל מַצּוֹת סַלֵּת חַלֹּתׁ ברולים בּהָּמוֹ וּרְלִימִי מֹצוֹת מְשְׁחַים בּאָמוֹ

vine, from the kernels even to the husk. 5. All the days of the vow of his abstinence there shall no razor come upon his head: until the days be completed, in which he abstaineth in honour of the Lord shall he be holy, letting grow untouched the hair of his head. 6. All the days of his abstinence in honour of the Lorp he shall not come near any dead body. 7. On his father, or on his mother, on his brother, or on his sister, shall he not make himself unclean, when they die; because the consecration of his God is upon his head. 8. All the days of his abstinence he is holy unto the Lord. 9. And if some one die very suddenly by him, and he thus defile his consecrated head: then shall he shave his head on the day of his being cleansed, on the seventh day shall he shave it. 10. And on the eighth day he shall bring two turtledoves, or two young pigeons, to the priest, to the door of the tabernacle of the congregation: 11. And the priest shall prepare the one for a sin offering, and the other for a burnt offering, and make an atonement for him, because he hath sinned through the dead, and he shall hallow his head that same day. 12. And he shall consecrate unto the Lord (again) the days of his abstinence, and he shall bring a sheep of the first year for a trespass offering; but the prior days shall not be counted, because his consecration hath been defiled. 13. And this is the law of the Nazarite: on the day when the days of his abstinence are completed, he shall present himself at the door of the tabernacle of the congregation; 14. And he shall bring his offering unto the Lord, one male sheep of the first year without blemish for a burnt offering, and one ewe of the first year without blemish for a sin offering, and one ram without blemish for a peace offering, 15. And a basket of unleavened bread, cakes of fine flour mingled with oil, and unleavened wafers anointed with oil; and their meat

16 וּמִנְחָתֶם וְנִסְבֵּיהֶםׁ: וְהִקְרֵיב הַכּהֵן לִפְנֵי יְהוֹּרֶה יוְעָשֶׂרוֹ שֶׁת־חַפָּאתוֹ וְשֵת־עַלַרְתוֹ: וְאֵת־הַצְׁיֵלִ זֹת מָּרוּ זָבַח שְּלְמִים בְיהוֹּהְה עַל פַל הַפַּּאַוּה 18 וְעֶשֶׂת הַכּהֵוֹ אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־נִסְבְּוֹ: וְגְלַח הַנָּוֹיר פֶּתַח אָהֶרל מוֹעֵר אָת־רַאשׁ נִזְרָוֹ וְלָבָּח אָת־שְּׁעַר רָאשׁ נִוְרוֹ וְנָרַעוֹ עַרִי-הָאַשׁ אֲשֶׁר־ 19 הַתַחַת זֶבֶח הַשְּׁלְמִים: וְלָלָח הַכֹּהֵן אֶת־הַוְרַעַ בַּשֵּלְהַ מִּוֹ־הַצֵּׁיִרִ יְחַלַּרִת מַצָּרִה אַחַת מִוּיַהַפַּׁל וּרְקִיק מַצֶּרה אֶחֶר וְנָרֵגוֹ עַלּ־כַּפֵּי הַנָּוִיר אַחַר 20 הַרְעַנְלְחָוֹ אֶת־נִזְרָוֹ: וְהֵנִיף אוֹתָׁם הַכּהָןוּ הְנוּפָה 20 לְפָנֵי יְתִוֶרה בְּקְרֵשׁ הוּאֹ לַכּהֵׁן עֻל חֲזֵה הַהְּנוּפְּרה וַעָל שוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחֶר יִשְׁתֶּה הַנָּוּיִר יָיון: יַאָּת תּוֹרָת הַנְּוִיר בְּשָׁר יִדּרֹ כְּרְבְּנְוֹ לִיהוָה עַל־־ 21 נְוְרֹוֹ מִלְבַר אֲשֶׁר־תַּשֵּׁיג יָרֶוֹ כְּפֵּי נְדְרוֹ אֲשֶׁר יִדְּׁרֹ בַן יַעֲשֶׁה עַל תּוֹרָת נִוְרוֹ: יַיַרַבָּר יְהוָה אֶל-משֶׁה לֵאמְר: דַּבָּר אֶל-אַחְרֹן 🐉 ואַל־בָּנֵיו לַאמֹר כָה רְתַבְּרַכִוּ אֶת־בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל יְבֶרֶכְרָּ יְהֹנָה 24 אַמָוֹר לַהֶם: D יָאֵר יְהוְהוּ פָנְיוּ אֵלֶיךְּ : וִישְׁמְרֶךְ 25 D יִשָּׂא יְהוְדָהוּ פָּנִיוֹ : ניחנך 26 27 אַבֶּיוּך וְיָשֵׂם לְדָּ שָׁלְוֹם: ושָׁמִוּ D

offering, and their drink offerings. 16. And the priest shall bring them near before the Lord, and he shall offer his sin offering, and his burnt offering: 17. And the ram he shall offer for a sacrifice of peace offering unto the Lord, with the basket of unleavened bread; and the priest shall prepare his meat offering, and his drink offering. 18. And the Nazarite shall shave at the door of the tabernacle of the congregation his consecrated head; and he shall take the hair of his consecrated head, and put it in the fire which is under the sacrifice of the peace offering. 19. And the priest shall take the shoulder of the ram when it is cooked. and one unleavened cake out of the basket, and one unleavened wafer, and he shall put them upon the hands of the Nazarite, after he hath shaved his consecrated head. And the priest shall make with them a waving before the LORD; holy is this for the priest, together with the wave breast and heave shoulder: and after that may the Nazarite drink wine. 21. This is the law of the Nazarite who hath vowed; his offering unto the Lord for his abstinence, beside that which he may be able to give: according to his vow which he may vow, so must he do in addition to what is required by the law of his abstinence.

- 22. And the Lord spoke unto Moses, saying, 23. Speak unto Aaron and unto his sons, saying, Thus shall ye bless the children of Israel, saying unto them,
 - 24. The LORD bless thee, and preserve thee:
- 25. The LORD make his face shine upon thee, and be gracious unto thee:
- 26. The Lord lift up his countenance unto thee, and give thee peace.
- ^a "You shall not bless them with a blessing of your own, as a man says: May such a good come upon the head of that one; but unto me shall ye pray that I may bless them; as it is said here, May the LORD bless thee, and I will hear your voice and bless Israel."—RASHEAM.

אר--שָׁפִי עַל--בְנִי יִשְׂרָאֻׁל וְאֲנִי בּלוֹת וַיְהִי בִּיוֹם בַלּוֹת בֹּיִוֹם בַלּוֹת בֹּיִוֹם בַלּוֹת בֹּיִוֹם בַלּוֹת משֶׁה לְהָקִים אֶת־הַפִּשְׁבָּן וַיִּמְשַׁח אֹרֹאוּ וַיְקְהֵשׁ אֹרתוֹ וְאֶרת־כָל־בֵּלָיו וְאֶרת־הַזִּמִוְבָּחַ וְאֶת־כָל־בַלֻיוּ וַיִּמְשָׁחֵם וַיִּלַדֵּשׁ אֹתָם: וַיַּלְרִיבוּ נְשִּׁיאֵי יִשְּׂרָאֵׁל ראשי בַּית אַבֹתָם הָם נְשִׂיאֵי הַפְּטֹּת הַם של-הַפְּקְרִים: וַיִּבִּיאוּ אֶרת־קְרְבָּנָם 3 יַלְפָגֵי יְרוּוָרוּ שֵׁשׁ־עֶגְרְלוֹת צָבֹ וּשְׁגֵי עָשָׂר בָּלָּר יַעָנֶלֶרה על־שְנֵי הַנְשִּׁאִים וְשַוֹר לְאֶחֶר וַיַּקְרָיבוּ אותם לְבְנֵי הַפִּשְׁבָן: וַיָּאמֶר יְהוָדו אֶל־משֶׁה לַאמָר: ֻקַח מָאִהָּם וְהָיּיּ קַלְעַבֿד אֶת־עָבֹדַר אָהֶל מוֹעֶר וְנָתַתָּרו אוֹתִם אֶל־הַלְוֹיִם אִישׁ בְּפִי ַעָבְרָרְוֹ: וַיַּקַח משֶּׁה אֶת־הָעָנָלְוֹת וְאֶת־הַבָּקְרֶ נוֹתֵן אוֹהָם אֶל־הַלְנִים: אַתוּ שְׁתַּי הַזְענְלוֹת וֹאַת אַרְבַּעַת הַבְּלֶּר נָהָזן רְבְנֵי גַרְאֵוֹן כְפִי אַ עַרְדָּתָם: וְאֵתוּ אַרְבֵּע הָזְעַגְרֹּלֹת וְאֵרֹל שְׁמֹנַתְ 🤋 تَادَبُّل تُكَا نَهُدُدُ مُدُدُ دُفِر لَمُولُلِو فَيَرَ 9 אִיתִּבֶּׂר בֶּן־אַחָרָן הַכּהַן: וְלִבְנֵי קְהָת לֵא נָתֵן בִי־ יַנְקְרֵיבוּ הַלֶּדֶשׁ עֲלֵהֶׁם בַּבְּרֵתף יִשְּׂאוּ: וַיַּקְרֵיבוּ 10 עַבֹּדֶרת הַלֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם הַנְשִׂאִים אָת חָנְכַּרת הַמְּוְבֵּׁחַ בְּיִוֹם הִמְשַׁח אֹתְוֹ נַיַּקְרָיבוּ הַוּנְשִׁיאָם אֶת־קְרְבָּנָם רְשׁבָּנִי הַמִּזְבֵּח:

* לספרדים רביעי

27. And they shall put my name upon the children of Israel: and I will bless them.*

1. And it came to pass on the day that Moses CHAP. VII. had finally set up the tabernacle, and had anointed, and sanctified it, and all the vessels thereof, as also the altar and all the vessels thereof, and had anointed them, and sanctified them; 2. That the princes of Israel, the heads of the house of their fathers, who were the princes of the tribes, the same who had superintended the numbering, offered: 3. And they brought their offering before the Lord, six covered wagons, and twelve oxen: a wagon for two princes, and for each one an ox: and they brought them before the tabernacle. 4. And the Lord spoke unto Moses, saying, 5. Take it of them, that they may be used to do the service of the tabernacle of the congregation; and thou shalt give them unto the Levites, to every man according to his service. 6. And Moses took the wagons and the oxen, and gave them unto the Levites. 7. Two wagons and four oxen he gave unto the sons of Gershon, according to their service: 8. And four wagons and eight oxen he gave unto the sons of Merari, according unto their service, under the command of Ithamar the son of Aaron the priest. 9. But unto the sons of Kehath he gave none; because the service of the sanctuary belonged unto them, they were to bear upon their shoulders. 10. The princes also offered for the dedicating of the altar on the day that it was anointed; and the princes brought their offering

The blessings, however, are not for the bestowal of worldly goods merely, for they also refer to the divine grace and light, which are the greatest good unto man.

^a This either means, as Rashi says, that in blessing the people they should pronounce the most holy name of the Lord, or that they should, as said already, refer the issue of events to God alone, who would bless as might seem best in his wisdom.

וו וואָטֶר יְרוּוָדו שֶּלרמשֶׁרוּ נְשִּׂיא שֶּחָר רַבּיּוֹם נְשִׂיא שֶׁחָר רַבּיּוֹם נְשִׂיא שֶׁחָר רַבּיּוֹם נְמִיִּא שְׁחָר בִּיוֹם נְמִיִּה מְּמֶרְרֵב בְּיִוֹם נְמִיִּה מְּמֶרְרֵב בְּיִוֹם מְשְׁלְבִים שְׁנִיהַם יִמְלָּרֵה שְׁלְשִים וּמֵאָה בְּשִׁקּל הַלְּרָב מִוֹבְל שְׁנִיהַם יִמְלָּרָה זְהָב מְלֵּבְר לְמַמֶּרוּ מְשְׁלְרָה בְשָׁמֶן בְּרְבְּנִוֹ בְּקְרָבְנוֹ בְּקְעָרַת בְּמֶּמְן בְּוֹבְעִמְינְרֶב לְמַמֶּרוּ מִיְּלֶרְה בְשָׁמֶן בְּוֹבְיִתְּמִינְרֶב לְמַמֶּרוּ מִיְּלֶרְה בְּשֶׁמֶן בְּיִבְּלְּר בְּיִּלְּה בְשָׁמֶן בְּיִבְּיִר שְׁנִיהַם יִּמְשָׁרוּ מִעְרִב בְּעָבְיִר בְּשְׁכִּן מִיְשָׁר בְּנִיבְּיוֹ מִיְנְרָב שְׁנִיהָם יִּמְלְּר בְּשְׁרִוּ מִּעְרָר וּבְּיִלְּה בְּשְׁכִּן בְּיִבְּיִר שְׁנִים מְּלֶרְ בְּלְּלְה בְשֶׁכֵּן בִּיְשְׁרוּ לְעְלֵה בְּשְׁכָּוֹ מְיִבְיִר שְׁנִים מְּחָר לְמַמְּר בְּלְּלְה בְשְׁכִּן מִיִּבְיִם שְׁנִיים מְּחָר לְבָבְּוֹ בְּקְעָרְה בְּשְׁכִּן בְּיִבְּיִר שְׁנִים מְּלְּר בְּיִלְּה בְשְׁכִּן בְּיִבְּיִר שְׁנִים מְּלְבְּן בְּיִבְיִים מְּחָר בְּיִבְיִם מְּבְּיִר בְּיִינִים מְּחָר לְחַמְּאִתוּ בְּוֹים בְּיִים מְּמִים בְּנִייִם מְּחָר בְּיִבְּיִם בְּבִייִם מְּיִבְּח שְׁנִים בְּנִיים מְּחָב בְּיִים מְּבִּים בְּבִּיים בְּבִיים בְּבִייִם בְּיִים מְּבִים בְּבִּיִים בְּיִבְּיִים בְּבִייִם בְּבִּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּבִּייִם בְּיִים בְּבִּיוֹים בְּבִּייִם בְּבִּיוֹם בְּבְּיִים בְּבִּיִים בְּבִּייִם בְּבִּייִם בְּבִייִם בְּבִּיים בְּבִּייִם בְּבִּיִים בְּבִּיִּים בְּבִּייִם בְּבִיים בְּבִּייִם בְּבִּיים בְּבִייִם בְּבִייִם בְּבִּייִם בְּבִּיים בְּבִּייִב בְּבְּיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבִייִם בְּבְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּבִּיִים בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּבְּים בְּבְּיִבְּים בְּבְּבְייִם בְּבְּיִבְּים בְּבְּבְּיים בְּבְּבְייִם בְּבְּיִבּים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּיוֹבְיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוּים בְּבְּיוֹבְים בְּבְּיוֹב בְּיִיים בְּבְּיבִים בְּבְּיוֹב בְיוֹבְים בְּבְּיים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹבְם בְּבְיים בְּיוֹבְים בְּבְּיוּם בְּבְּיוּם בְּבְיוֹבְם בְּיוֹבְם בְּבְיים בְּבְּיוֹם בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְים בְּבְּיבְבְּיבְיבְּים בְּבְּיבִים בְּבְּיבְּבְיבְים בְּבְּיוּם בְּבְּיבְבְּיבְּבְיים בְּבְּיבְבְּבְ

18 בַּיוֹם הַשֵּׁנִי הִקְּרָיב נְרַתְנְאֵל בֶּן־צוּאֶר נְשִׂיא

: בֶּן־עַמְינָדָב

٥

ללאים סּבְּרִע בּרִוּצֹרִע בֹאּמׁו לִסִּנְּטִׁע: כֿלּ בְּסִׁנִּעִּים סַבְּרִע בּרִוּצֹרִע בֹאׁמֹו לִסְנִּטְּע אַטִּר אִבְּהִם וּמֹאָר בַמֹּלְלִיע מִוֹּלֵל אֹטִר אַטִּר אִרְהִים מִאָּלִר שִׁלְנִרְע מִוֹּלֵל אָטִר.

בּן־בָּלָר צַּאָר אָחָר בֶּבָשׁ־אָחָר בָּן־שְׁנָחִוּ לְעלֵה: בּן־בָּלָר צַּאָיל אָחָר בָּבָשׁ־אָחָר בָּן־שְׁנָחִוּ לְעלֵה:

ַ אָּרָר:עֹזִיִם אֶּחָר לְּהַשְּׁאָת: וּלְּזָבַח הַזְּשְּׁלְמִים \$22 שְׁעִיר: וּלְזָבַח הַזִּשְׁלְמִים \$22 שְׁעִיר: בּּרְ־שְּנְזִיר לְעַבָּא אָחָר בּּרְ־שְּׁנְזִיר לְעַבְּא אָחָר בּּרְ

before the altar.^a 11. And the Lord said unto Moses, One prince each on his day, shall they offer their offering, for the dedicating of the altar.*

- 12. And he that offered his offering on the first day was Nachshon the son of Amminadab, of the tribe of Judah:
 13. And his offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:
 14. One spoon of ten shekels of gold, full of incense:
 15. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering:
 16. One kid for a sin offering:
 17. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Nachshon the son of Amminadab.
- 18. On the second day Nethanel the son of Zuar, prince of Issachar, did offer: 19. He offered for his offering one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 20. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 21. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 22. One kid for a sin offering: 23. And for a sacrifice of

^a After the altar had been duly consecrated by the ceremonies and sacrifices detailed in their proper places, the princes of the congregation volunteered yet more than the large gifts bestowed by them for the erection of the tabernacle, to testify their devotion for the religion which they had received. The first offering they brought, consisting of six covered wagons, with twelve draught oxen, Moses would not accept, till he was ordered to do so, and to apply them to the use of the Levites. Now the most holy things, as the ark, the altars, the table, and the candlestick, were entrusted to the sons of Kehat; but as

חלו:

בּלָר שְנֵּים בְּנִי-שָׁנָה חַמִּשֶׁה זֶה לָּרְבָּן נְתַינְאֵל בָּן-בָּלֶרְ שְׁנִּים בִּנִי-שָׁנָה חַמִּשֶׁה זֶה לָּרְבַּן נְתַינְאֵל בָּן-בַּלֶרְ שְׁנִּים אֵירֶם חַמִּשְׁהוֹ עַרְּתְרִים חַמִּשְׁהוֹ

לבלהם בּהֹ-הִּנִּי שׁמִאֵּׁט זִי לֹּנְכֵּן אֵלְיאָכ בּוֹשִׁבָּיִם אֵיבַׁם שֹמִאַּט זִי לִנְכֵּן אֵלִיאָכ בּוֹשִׁבָּיִם אָיבַם שֹמִאָּט זִי לִנְלֵט בַּאַלְמִים בּלִנֹ אַבְּיִם אָשָׁנִ לְטַפָּאִט בִּלְמִים בּלְנִי בִּלְּנִים אָשָׁנִים בּלְנִי בּלִנִי בּלְנִים אָשָׁנִים בּלְנִי בּלִנִי בְּלִנִים בְּלִנִי בִּלְּנִים בְּלִנִי בִּלְּנִים בְּלִנִי בִּלְּנִים בְּעָנִים בּלְנִי בִּלְנִים בְּעָנִים בּלְנִי בִּלְנִים בְּעָנִים וּ מִלְצִים בְּעָּנִים בּלְנִי בִּלְּנִים בְּעָנִים בּלְנִי בִּלְּנִים בְּעָנִים וּ מִלְצִים בּלְנִי בִּלְּנִים בְּעָּנִים בּלְנִים בְּעִּים בּלְנִים בְּעִּים בְּעָּנִים בּלְנִים בְּעָּיִם בְּעָּיִם בְּעָּיִם בְּעָּיִם מִּעְּלְבְּים מִלְּנִים בִּעְּיִם מִּלְּלְבִים מִּלְּנִים בְּעָּיִם בְּעָּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִּים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִּים בְּעִים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִים בְּעִים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִּים בְּעִּים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִיים בְּעִים בְּיִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּיִים בְּעִים בְּיבְּיים בְּיִים בְּיִים בְּעִים בְּיים בְּעִיים בְּעִים בְּעִים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִים בְּעִים בְּעִיים בְּעִיים בְּעִים בְּעִים בְּעִיים בְּעִים בְּעִים בְּעִיים בְּעִים בְּעִּים בְּעִיים בְּעִים בְּעִיים בְּעִים בְּעִים בְּיבּים בְּעִיים בְּעִים בְּיבְּיים בְּעִיים בְּעִּים בְּעִים בְּעִי

30 פּרוּלָה בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחָרת עֲשָׂרָה זָהָנּר פָּן־ שׁמֶלְל בִּשְׁמֶלְל הַמְּלְהָה שְׁנִיתֶּם וּ מְלֹאִים סְלֶּרת שׁמֶלְל בִּשְׁמֶלְל הַמְּלְרָה שְׁנִיתֶּם וּ מְלֹאִים סְלֶּרת שׁמֶלְל בִּשְׁמֶלְל הַמְּלְרָה שְׁנִיתֶּם וּ מְלֹאִים סְלֶּרת שׁמֶלְל בִּשְׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחָרת שְׁלִייִם סְלֶּרת אַיִם מְשְׁלְתִּים וְמָנְחָה זָהָנּים מְּלָּרת בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחָרת וְעַשָּׁרָה זָהָנּים מִּלְּים בְּשְׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַרת וְעַשָּׁרָה זָהָנּים מִּיִּ

38 מְלֵאָה קְפֶּרֶת: פַר אֶחָּד בֶּוֹּבְּקָּר אַיִּל אֶחֶר בֶּבֶּי אָחֶר בָּוִ־שִׁנָתוֹ לְעַלָּה: שְׁעִיר-עוֹיָם אֶחֶר לְחַפְּאת: peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Nethanel the son of Zuar.

- 24. On the third day Eliab the son of Chelon, prince of the children of Zebulun, did offer: 25. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 26. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 27. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 28. One kid for a sin offering: 29. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Eliab the son of Chelon.
- 30. On the fourth day Elizur the son of Shedeür, prince of the children of Reuben, did offer: 31. His offering was one silver charger of the weight of a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 32. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 33. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 34. One

all these were to be carried upon the shoulder, no beast of burden was assigned to the Kehathites. Different, however, was it with those who were entrusted with the transportation of the heavier articles belonging to the tabernacle, to wit, the sons of Gershon, and they had therefore transferred to them two wagons and four oxen, whilst those who carried the boards, pillars and sockets, &c., of the tabernacle and court, the sons of Merari, received four wagons and eight oxen to aid them in their more laborious work. In addition to these presents, the princes also came charged each with the same sacrifices and vessels for the use of the sanctuary; and so well was this liberality received by the

אַתְרֵים הַשְּלָמִים בְּקָרְ שְנַּיִם אֵילָם חֲמִשָּׁה עַתְּרֵים חֲמִשָּׁה בְּבְיִים בְּגִי־שָׁנָה חֲמִשֵּׁה זֶה קְרְבָּן אֱלִיצִוּר בְּן־שְׁרֵיאִוּר: בּן־שְׁרֵיאִוּר: בּן־שְׁרֵיאִוּר:

ביוֹם הַשִּשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי גֵר אֶלְיָסֶף בֶּן־דְּעוּאֵל :
 בְּרַבְּנוֹ קַעֲרַת־בָּכֶּף אַחַרֹ בֶּסֶף שִׁבְעִים שֶּקְרֹ מִשְׁיָם וּמֵאָרוֹ בְּשֵׁכֶּן חַקְּבָּשׁ שְׁנִיהָם וּ מְלֵּהִי בְּשֵּׁכֶּן לִמְנְחָה : כַּף אַחָרֹ עֲשְׂרָה זָחָב מְלֵאֵה בַּיְבְּלֶּרְ אַיִּלְ אֶחֶר בֶּבָשׁ־אָחָר לַחַמַארוֹ : פַר אָחָר בָּן־בָּלָר אַיִּלֹ אֶחֶר בֶּבָשׁ־אָחָר לַחַמַארוֹ : פַר אָחָר בָּן־בָּלָר אַיִּלֹ אֶחֶר בֶּבָשׁ־אָחָר לַחַמַארוֹ : שַּׁעִיר־עִזִים אָחַר לְחַמַארוֹ : שַּׁעִיר־עַזִים אָחַר לְחַמַארוֹ : שַּׁעִיר־עַזִים אָחַר לְחַמַארוֹ :

kid for a sin offering: 35. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Elizur the son of Shedeür.

- 36. On the fifth day Shelumiël the son of Zurishaddai, prince of the children of Simeon, did offer: 37. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 38. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 39. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 40. One kid for a sin offering: 41. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Shelumiël the son of Zurishaddai.*
- 42. On the sixth day Elyasaph the son of Deüel, prince of the children of Gad, did offer: 43. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 44. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 45. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 46. One kid for a sin offering: 47. And for a sacrifice of

Most High, that Moses was ordered to enjoin upon the princes that the sacrifices should not be offered all at once, but during a period of twelve days, and so that they should use the order in which they moved forward in their march: Judah first, then Zebulun, Issachar, &c., ending with Naphtali, not according to the order of the birth of the fathers of the tribes.

^a This name is elsewhere (ii. 14) given as Reüel, the Resh being substituted for D_aleth.

אַלְנָבַח הַשְּלְמִים בְּנֵיר שְׁנַּיִם בּילָם חָמִשְׁה נָה עַרָּתַרִים חֲמִשֶּׁה בְּבָשִׂים בְּנִי-שָׁנָה חֲמִשֶּׁה זֶה קַרְבַּן אֶלְיָפָף בָּן־דְּעִיאֵל: פ

48 בּיוֹם מִשְׁבִיעִי נְשִׂיה : בַּר אֶחֶר בֶּן־בָּלָר אַמִּיל
 49 בּרוּלָה בַשְׁבֶּוֹ לְמִנְחָה : בַּר אַחָר כְּסֵף שִבְּעִים סְלֶרת שְׁבֶּלְ בַּשְׁבֶּוֹל הַאָּבְרָה שְׁנִיהָם ו מְלָּאִים סְלֶרת שְׁבֶּלְ בִּשְׁבֶּוֹל הַאָּבְרָה שְׁנִיהָם ו מְלָאִים סְלֶרת שְׁבְּעִים י מְשְׁבְּלְרֹה שְׁבְּעִים י מְלְבָר בַּשְׁבָּעִים זְּבְלְר בַּשְׁבָּעִים י מְשְׁבְּלְר הַ מְשְׁבְּרִה בְּשְׁבָּעִים זְּבְלְר בַּשְׁבָּעִים וּ מְשְׁבְּלְר בַּשְׁבָּעִים זְּבְּלְר בַּשְׁבָּעִים זְּבְּלִר בַּשְׁבָּיִלְ בִּשְׁבָּעִים זְּיִבְּלְר בַּשְׁבָּיִלְ בִּיִּבְּיִם וּ מְשְׁבְּילִר בְּשְׁבָּעִים זְּבְּלְר בַּשְׁבָּילִר בְּשְׁבָּילְ בַּיִּילִים זְּשְׁבָּעִים בְּשְׁבָּעִים בּיִּים בְּבְּלְר בַּשְּבְּעִים בּיוֹם בּיִבְּשְׁבְּעִים בְּיִבְּבְּילִים בְּשְׁבְּעִים בּיוֹם בּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּבְּלִר בְּשְׁבְּעִים בְּבְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּבְּיִם בְּיִבְּים בְּבְּיִבְּים בְּבְּיִבְּים בְּבְּיִבְּים בְּבְּיִבְּים בְּיוֹם בְּבְּיִבְּים בְּבְּיִבְּים בְּבְּבְּיִם בְּיוֹם בּיִבְּים בְּיוֹם בּיוֹם בּיִבְּים בְּבְּיִים בְּבְּיִם בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְּים בְּבְּיִבְּים בְּבְּיִבְּיִם בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִּבְיִּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּבִּיִים בְּבְּיִים בְּיוֹם בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְיוֹבְבְיִים בְּבְּיוֹבְבְּיִים בְּיוֹבְבְיִים בְּבְיּבְיִים בְּבְיִים בְּיוֹבְבְיִים בְּיוֹבְבְיִים בְּבְּבְיּים בְּבְּבְיוֹבְבְּבְיוֹבְבְּבְיִים בְּבְיבְּבְיבוּבְיבְּבְיוֹבְבְיּבְיוֹבְיבְייִים בְּבְיבּבְיוֹבְים בְּבְּבְיוּבְבְּבְיוֹבְבְיּבְיוֹים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיוֹבְבְיים בְּבְּבְיבְּים בְּבְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְיבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְבְיוֹבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְבְיוֹים בְּבְיוּבְבְיוֹים בְּבְיוֹבְבְיוֹם בְּבְּבְיוֹבְיוּבְּבְיוֹם בְּבְבּיוֹבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְיוּבְבְיוֹים בְּבְיוֹבְיבְיוּבְבְּיוּבְבְ

בּצָ בֶּשֶׁתֶר בֶּבֶשׁ־בֶּשֶׁתֶר בָּן־שְׁנָרֹתוֹ דְּשׁנֶרֹתוֹ בְּשׁעֵרֹר: שְׁעִיר־ 52

אַרְישָׁמָע פּן־ אַנִּיִם אָחָר לְחַפֶּאר : וּלְזָבַח הַשְּלְמִים בְּקְרְ עַמִּיהְוּר: פּ עַמִּיהְיּה: אָחָר לְחַפָּאר : וּלְזָבַח הַשְּלְמִים בְּקְרָ

57 מְלֵאָה קְמְכֶּרת : פַּר אֶחָּד בֶּן־בָּלָּר אַיִּל אֶחָר בֶּכְשֹׁ־ 58 אֶחֶד בֶּן־שְׁנָתֻוֹ לְעֹלֵה: שְׁעִיר־עִזִים אֶחָד לְחַפֵּאת: peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Elyasaph^a the son of Deüel.

- 48. On the seventh day Elishama the son of Ammihud, prince of the children of Ephraim, did offer: 49. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 50. One spoon of ten shekels of b gold, full of incense: 51. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 52. One kid for a sin offering: 53. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Elishama the son of Ammihud.
- 54. On the eighth day Gamliël the son of Pedahzur, prince of the children of Menasseh, did offer: 55. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 56. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 57. One young bullock, one ram, one sheep of the first year for a burnt offering: 58. One kid for a sin offering: 59. And
- ^a The form "this was the offering," repeated at each sacrifice, Rashi explains to mean, that it was from his own property, not the contribution of each tribe. And in bringing these gifts from all the tribes alike, a strong proof was given that they were alike in the eye of the law, though a part of the tribe, were descended from the maid-servants of the mothers of the others.
- ^b This is to be explained that the spoon was of gold, and weighing ten shekels, as is afterwards (v. 86) explained: "Twelve golden spoons," each of the weight of ten shekels; and so say the Rabbis: "The spoon was of gold, but its weight was ten silver shekels." We should therefore translate with Onkelos: "One spoon, in weight ten shekels, itself being gold."

59 ולְגָבָח הַשְּׁלְמִים בְּקַר שְׁנֵּים בּמִילָם חֲמִשְׁה זָרְה ערֻתִרִים חֲמִשְּׁה כְּבָשִׂים בְּגִי־שָׁנָה חֲמִשֶּׁה זָרְה כָּרְבַּן נַּמְלִיאֵל בָּן־פְּדָהִצְוּר: פ

60 בַּיוֹם הַהְּלִשִּיעִׁי נְשִּיֹא לִבְנֵי בִנְיִמֶן אֲבִּידֵן בֶּן־ 61 גִּרְעֹנִי : קַרְבָנוֹ קַעֲרַת־כָּסֶף אַחַת שְׁלְשִים וּמֵאָה מִשְׁקְלְ הַהְקָנִים שְׁנֵיתָם וּ מְלֵאִה בְּעִים שֶׁבֶּתְּים שְׁנֵיתָם וּ מְלֵאִה בְּעִים שְׁנֵיתָם וּ מְלֵאִה בְּעִים שְׁנֵיתָם וּ מְלֵאִה בְּלוּלָה בְּעִּמֶן לְמִנְחָה : בַּף אַחָר וְעָשָׁרָה זָהָב מְלֵאָה 52 בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה : בַּף אַחָר וְעַשָּׁרָה זָהָב מְלֵאָה 52

63 קְמְלֶּרֶת : פַּר אֶחֶׁר בֶּן־בָּלֶּר אַיִּל אֶחֶר בֶּבֶשׁ־אֶחֶר 64 בָּן־שְׁנָרְתוֹ לְעֹלֶה : שְׂעִיר־עִוֹיֶם אֶחָר לְחַמָּארת :

הַלְנַבֶּח הַשְּלְמִים בְּגָי־שָׁנָיִם אֵילִם חְמִשֶּׁה זָנְה 65 בְּקָרָ שְׁנַיִּם אֵילִם חְמִשֶּׁה זָנְה 65 בּיִישָׁרָ

אָלְלְ בְּאָצֵּלְ הַאַּלְּרָת שְׁנִיתָּם וּ מִלְאִים סְלֶּת וּמֵאָר מִשְּׁלְרָת מִוְּרֵל אָחָר בְּסָף שִׁבְּעִים אַמָּישׁבִּי : קְרְבָּנֵוּ לַוְעַרַת־בְּסָף צִּיחָּר שְּׁרְשִּׁים

69 זִשָּׁר מִלְאָּה לְּמִּרִׁת : פֿר אָטָּר בּּוֹ-בּּנִּוֹר אַזִּיְר 99 בּרְוּלֶרוּ בֹּאֵמׁו בְּלְמִּנְחָרוּ : כַּנְף אַחַּרע 'אֹהַנְרוּ פּ

עלים אָחֶר לְחַמָּארת : וּלְזָבַח הַשְּלְמִים בָּקְר. 70 אֶחֶר כֶבָשׁ־אֶחֶר בֶּן־שְׁנָרְתוֹ דְשׁלָחׁי : שְׁעִיר־ 71 אָחֶר כֶבָשׁ־אֶחֶר בָּן־שְׁנָרִתוֹ דְשׁלָּחִי : שְׁעִיר־

VOL. IV.

for a sacrifice of peace offering two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Gamliël the son of Pedahzur.

- 60. On the ninth day Abidan the son of Gidoni, prince of the children of Benjamin, did offer: 61. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 62. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 63. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 64. One kid for a sin offering: 65. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Abidan the son of Gidoni.
- 66. On the tenth day Achiezer the son of Ammishaddai, prince of the children of Dan, did offer: 67. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 68. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 69. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 70. One kid for a sin offering: 71. And for a sacrifice of

a Rashi, after Talmud Menachoth, remarks: "We find no mention of incense for an individual, nor such an offering upon the outer altar (i. e. that of burnt offering), except in this instance, (i. e. at the consecration of the tabernacle,) and it was merely permitted הוכאת שינה for the time." In farther explanation of this view, it may be added, that incense was a national offering, ordered to be burnt upon the golden altar, before the veil, morning and evening, and to be carried within the veil on the day of atonement. A special dispensation must therefore have been granted to do as the princes did at the consecration. This, however, in no wise abolishes the force of the general

שִׁנִּיִם בּייני בְּנֵיִם בִּילָם חֲמִשֶּׁה עָה קָרְבָּן אֲחִיטֶעוֹר בָּן־ אַנִּיִם אֵילָם חֲמִשֶּׁה עָה קָרְבָּן אָחִיטֶעוֹר בָּן־ אַנִּיִם אַילִם חֲמִשְׁה עָה כָּרְבִּים

אַכָּלו:

פּ הבּיעי הַאָּרִר וְיִם שָּׁרִר וְיִם נְּרָבֵּן פַּנְּאַיִּאַר בְּרִּי בְּרִר בְּשָׁרִר וְיִם נְּשְׁרִר וְיִם נְּשְׁרִר וְיִם נְשְׁרִר בְּשָׁרִר בְּשָׁרִר בְּשָׁרִר בְּשָׁרִר בְּשָׁרִר וְיִם נְשְׁרִר בְּשָׁרִר בְּשָׁרִר וְשְׁרָר בִּשָּׁרִר וְיִבְּרִים שְׁנִיתָם וְשִׁיִּרִים וְמִשְׁרִר וְשְׁרָר בְּשָׁבְּר וּיִבְּרָר בְּשָׁבְּר בִּשְׁרָר בְּשָׁבְּר בִּשְׁרָר בְּשָׁבְּר בִּשְׁבְּר בְשָׁבְּר בִּשְׁבְּר בְשָׁבְּר בִּשְׁבְּר בִשְׁבְּר בִשְׁבְּר בִשְׁבְּר בִשְׁבְּר בִשְׁבְּר בִשְׁבְּר בִשְׁבְּר בִשְּבְּר בִשְׁבָּר בִּשְׁבָּר בִּשְׁבְּר בִשְׁבְּר בִשְּׁבְּר בִשְׁבְּר בִּשְׁבְּר בִישְׁבְּר בִּיִבְּבְּי שְׁבִּינִים שְּבִּיעִים שְּבִּר שִּבְּרוּ בְּשְׁבְּר בִישְׁבְּרוֹ בְּשְׁבְּבְי בְּשְׁבְּיִים שְׁבִּבּיעים בְּשְׁבְּר בִּשְׁבְּבְּי בְּבְּבְּי בְּשְׁבִּים בְּבְּבְּיִים שְׁבִּבְּי בְּשְּבִיים בְּשְׁבִּיעי בְּבְּי בְּשִּבְּי בְּבְּיִים בְּבְּיִי בְּשְׁבִּים בְּבְּבְּייִבְּי בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבּבּיי בְּבְּי בְּבְּיִים בְּבְּיִי בְּבְּיִים בְּבְּבְּייִבְּי בְּבְּיִים בְּבּבּיי בּבּּיִים בְּעִּיבְּי בְּבְּיִים בְּבְּיִי בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּעִיים בּבְּעִיים בְּבְּיִים בְּבְּיִּבְּיִים בְּבְייִים בְּבְּבְּייִים בְּבְּבְייִים בְּבּבְּייִים בְּבְּיִים בְּבּייִבּיים בְּבִּיים בּבּּייִים בְּבּיים בּבּּעִיים בּבְּיי בּבּעִיים בְּבְּייִים בְּבְּייִבּייִים בְּבְּייִי בְּבְּייִי בְּבְּיי בְּבְּייִבּיי בְּבְּייִבּי בְּבְּייִבּיי בְּבְּייִי בְּבְּייִבּי בְּבְּייִי בְּבְּיִי בְּבְּייִבּיי בְּבּיוּבְיי בּבְּייִבּיי בּבְּייִבּיי בְּבּייב בּיּבּיים בּבּיים בּיבּבּיי בּיבְּיים בּיבּיים בּבּבּייים בּבּבּייים בּבּייים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים ב

80 בּלוּצֶׁרְ בַּשֵּׁמֵן לְמִנְּחָה: כַּף אַחֵּע אֲחָע אָחָרָה זָהָבּע מֹּאָרִ בְּשָׁמֵן לְמִנְּחָה: כַּף אַחָּע הַמְּלִּרִה מְּנְיָם וּ מִלְּאִים מְשְׁלְרָבְי מִוֹנֵל אָחִרָּע בְּמָּה הִּבְּעִים מֹלֶּרִת בְּמָּטָף אַבְּעִים מְעָּרִר בְּמָּטף אַבְּעִים מְלֶּרִת בְּמָטף אַחָּרִת שְׁרִישִׁים מְעָּרִר בְּמָטף אַחָּרִת מְחָבִּע מִּיִּלְן בִּוֹלְרָבְנִי בִּפְּשָׁלִי אֲחִירֵע פּנִים בּוֹיִם בּוֹיִם בְּמִייִם בְּמָיִים מִשְּׁר יִּוֹם בְּמִייִם בְּמָיִים בְּמָיִים מִיּבְיִם בִּיִּים בְּמִייִם בְּמִייִם בְּמִיּבִּים בְּמִיּבִים בְּמָּבִים בְּמִיּבִים בְּמִיּבִים בְּמִיבִּים בְּמִיּבִים בְּמִיבִּים בְּמִיבִּים בְּמִיבִּים בְּמִיבִּים בְּמִיבְּים בְּמִיבִּים בְּמִיבִּים בְּמִיבִּים בְּמִיבִּים בְּמִיבִּים בְּיִּבְיִם בְּמִיבִּים בְּמִיבִּים בְּמִיבִּים בְּמִיבִּים בְּמִיבִּים בְּמִיבְּים בְּמִיבְּים בְּמִיבִּים בְּמִיבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִיים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִיים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּשִׁבְּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּבְּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּבְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְיבִּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּבְּים בְּיבְּיבְּים בְּבְּבָּים בְּיבְּבְּיבְים בְּבְּבָּבְיבְים בְּבְּבְּבִים בְּבְּבְּיבִּים בְּבְּבְּבְּיבְּבְיבִּים בְּבְּבְּבְּבְיבִּים בְּבְּבְיבִּים בְּבְּבּבּים בְּבְּבּבּבּים בְּבְּבְּבִּים בְּבְּבּבּבּים בְּבְּבּבּבּבּים בְּבְּבּבּים בּבּבּבּבּיבּים בּבְּבּבּבּים בּבּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּבּבּים בּבּ

פּג אָה קְטָבֶּה: פַּר אָחָר בָּן־בָּגָּןר אַיִּל אָחֶר בֶּבֶשׁר. פּג מָּר לְחַפָּאת: פַּר אָחָר לְעַלָּה: שִׂעִיר־עִוִים אַחַר לְחַפָּאת: פּצּ

peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Achiezer the son of Ammishaddai.*

72. On the eleventh day Pagiël the son of Ochran, prince of the children of Asher, did offer: 73. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 74. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 75. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 76. One kid for a sin offering: 77. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Pagiël the son of Ochran.

78. On the twelfth day Achira the son of Enan, prince of the children of Naphtali, did offer: 79. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 80. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 81. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 82. One kid for a sin offering: 83. And for a sacrifice of

prohibition, nor can it legalize any deviating therefrom, unless by an equal authoritative dispensation; and thus a strange incense could on no account be offered on either altar, after the event under consideration. There are other instances in Scripture, of a temporary suspension of certain precepts, such as the officiating of Moses before Aaron's assumption of the priestly office; the sacrifice of Elijah on Carmel against the positive order of the law not to offer any thing at any other place save the chosen sanctuary. But it will always be seen that there were weighty reasons for the suspensions,—that they were sanctioned or ordained by the holy Spirit; and that consequently we are from

83 ולְנַבַח הַשְּׁרָלְמִים בְּנָיִישְׁנָה אֵילָם חָמִשְּׁה זֵה עַרְּזַרִם חֲמִשָּׁה כְבָשִׁים בְּנֵיִישְׁנָה חָמִשְּׁה זֵה קרבון אָחִירַע בָּן־עִינָן:

אף ולבנא משְּׁם אָרן אַרָּיך מוֹתר דְרַבּר אִרוּ וּמִיּ מִשְׁר שִׁיבִּר אַרִּים שִׁרְּים בְּמִים בְּנִי שִׁשְׁרִם בְּמִים בְּנִי שִׁשְׁרִם בְּנִים אַרְים שִּׁרִים אַרְים בְּנִים אַלִּים אַרְים בְּנִים אַרְים בְּנִים אַרְים בְּנִים אַרִּים אַרְים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַיִּים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַרִּים אַרְים בְּנִים אַרִּים אַרְים בְּנִים אַרְים בְּנִים אַרְים בְּנִים אַרִּים אַרְים בְּנִים אַרִים בְּנִים אַרִּים אַלְּים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אַרִּים אַלְים בְּנִים אַרִּים אַלְּים בְּנִים אַרִּים אַלְּים בְּנִים אַנִּים בְּנִים אַלְּיִם בְּנִים אַרְים בְּנִים אַרְים בְּנִים אַרְים בְּנִים אַרִּים בְּנִים אָּרִים בְּנִים אַרְים בְּנִים אַנִים בְּנִים אָּיִים בְּנִים אַיִּים בְּנִים אַיִּים בְּיִים אַיִּים בְּיִים אַנִּים בְּנִים אַיִּים בְּנִים אַיִּים בְּנִים אַנִּים עִשְּׁר בְּנִים אַנִּים עִשְּרִים אַיּבְּים אַנִים בְּנִים אַיִּים בְּיִים אַיִּים בְּנִים אַיִּים בְּבִּים אַיִּים בְּבִּים אַיִּים בְּבִּים אַיִּים בְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּבִּים בְּים בְּיִים בְּיִּים בְּבִּים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיים בְּים בְּיִים בְּיבּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּיבִים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּים בְּיבּים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיוּם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים

וּשְׁמָע אֶת־הַפְּוֹר מִבְּרָר אֵלָיו בַּגְּרְבְים וַיְּרַבֵּר אַשֶּׁר עַל־אָרָן הָעַדָּר מְבַבָּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפָּרֶרוֹ אָלֶיו: פ peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Achira the son of Euan.

84. This was the dedication offering of the altar, on the day when it was anointed, from the princes of Israel: twelve silver chargers, twelve silver bowls, twelve golden spoons: 85. A hundred and thirty shekels was the weight of each silver charger, and seventy of each bowl: the silver of all the vessels was two thousand and four hundred shekels, after the shekel of the sanctuary: 86. Twelve golden spoons, full of incense; ten shekels was the weight of each spoon, after the shekel of the sanctuary: all the gold of the spoons was a hundred and twenty shekels.* 87. All the oxen for the burnt offering were twelve bullocks, the rams twelve, the sheep of the first year twelve, with their meat offering: and the kids, for sin offering, twelve. 88. And all the oxen for the sacrifice of the peace offerings were twenty and four bullocks, the rams sixty, the he goats sixty, the sheep of the first year sixty; this was the dedication offering of the altar, after that it was anointed. And when Moses went into the tabernacle of the congregation to speak with Him, then he heard the voice speaking unto him from off the mercy seat that was upon the ark of testimony, from between the two cherubim: and thus he spoke unto him.

such premises not authorized to suspend any precept by our own authority, except there be an absolute necessity which compels us to disobey.

a The Hebrew expression is, "kids of the goats," which is nothing but a pleonastic expression to qualify the word "kid;" perhaps it originally applied to sheep also, as שה "lamb" does, both in English and Hebrew. Hence, in the present translation, the term "kid of the goats" has been omitted.

וְיִבַבֵּר יְהנָה אָל־משֶׁה לֵאמְה : דַּבֵּר אָל־אַהְהֹן וְאָמַרְהָ, אֵלְיו בְּהַעֲלְרֹחְךָּ אֶרת־הַנֵּלְרֹת אָל־מוּל בְּנִי הַמְּנוֹלָה יָאִירוּ שִׁבְעת הַנֵּרְוֹרת : וַיַּעשׁ כֵּן אַהְרֹן אָל־מוּל בְּנֵי הַמְּנוֹלָה הַמֵּעשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זְהָב יְהנָה אֶת־משֶׁה: וְיֵה מֵעשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זְהָנָה ער־יֵרְכָה עַר־פִּרְחָה מִקְשָׁר הַמְּשֹׁה כֵן עָשָׂה אֶרת־

הַמְּנֹרֶה: נְיַרַבֶּר יְהֹוָה אֶלִּמֹשֶׁה לֵאמִר : קַח אֶרת-הַלְוִיָּם: מָרְתוֹךְ בְּנֵי יִשְּׁרָאֵל וְטְהַרְהָ, אֹרְתִם: וְכֹה־הַעְּשֶׁהּ מִרְתוֹךְ בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל וְטְהַרְהָ, אֹרְתִם: וְכֹה־הַעְּשֶׁהּ

וֹלֵלְלֹחוּ פֿר בּוּבּּנִּוֹר וּמִּנִּטִׁרְיוּ סִׁלְּרֵי בּׁרִינַּלְּחִי בַזְּתֹרְ זֹתְּבָּבִּרְ-בַּּהִּנְים וֹכֹבּׁסוּ בֹּיֹבִיטֵׁם וֹטִמּערוּ וֹ לְטֵׁם לְּמִבְּנָם בַזִּינִי זְּתְּיִטֵׁם מֹּי שֹמֹארוּ וְרֵיּאׁכֹּירוּ בִּוֹיִם לְמִבְּנִים בַזִּינִי זְּתְּיִם מֹי שַמֹּארוּ וְרֵיי וֹדְּאֹבֹּירוּ

וֹנִלְרַבִּׁעָ אָרַרַ-שִּׁלְּוִיִּם לִפְּׁדְּׁי אַנִּיבְ מִנְּאָר וְנִיּלְּעַלְּיִּ בֹּאֵׁמֹן וִפַּרַ-בִּאֵּלִו בָּלֵלֵר נִיזֹלֵּט לְחַמֹּאִירִז : בַּאָׁמֹן וּפַּרַ-בִּאֵּלִו בָּלֵלֵר נִיזִלֵּט לְחַמֹּאִירִז :

ל פּנֵי יְרוֹחָה פִאָּר בְנִי יִשְׂרָאֵל וְרִהְּיּ בִּלְעַכְּה בּלְפְנֵי יְרוֹחָה פִאָּר בְנִי יִשְׂרָאֵל אָרִ-הַלְוִיֻם רְּתִּוּפְּהְ 11 עַל-הַלְוִיֶּם : וְרֵהנִיף אֲהַלֹן אָרִר-הַלְוִיֻּם רְּתִּנּפְהְ 12 אָר-בָלְיִיֶּם : וְרֵהנִיף אַהְיֹלִן אָריהַלְוִיִּם רְּתִּנּפְהְ 13 אָר-בָלּייָם : וְרֵהנִיף אַהְיֹּבִיל : וְהִקְּרַבְּתֵּ

יִסְמְּכָוּ אֶתּ־יְעֵׁבּדָּרִת יְהֹוָה : וְרְהַלְּוִים יִסְמְּכָוּ אֶתּ־יְבִיהֶּם וּ אֶתּרִים יְנֵעשׁה אֶת־רָהְאָשׁ הַפָּּרִים יְנַעשׁה אֶת־רָהְאָשׁ הַפָּרִים יְנַעשׁה אֶת־רָהְאָשׁ הַפָּרִים יִנְעשׁה אָרת־רָהְאָשׁ הַ

BEHANGALOTECHA. CHAP. VIII.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Speak unto Aaron, and say unto him, When thou lightest the

lamps, the seven lamps shall give light towards the body of the candlestick.² 3. And Aaron did so; towards the body of the candlestick did he light the lamps, as the Lord had commanded Moses. 4. And this was the workmanship of the candlestick, it was of beaten gold, from the shaft thereof, unto the flowers thereof, it was beaten work: according unto the pattern which the Lord had showed Moses, so he made the candlestick.

- 5. And the Lord spoke unto Moses, saying, 6. Take the Levites from the midst of the children of Israel, and cleanse them. 7. And thus shalt thou do unto them, to cleanse them: Sprinkle upon them water of purification, after they have let the razor pass over all their flesh, and then let them wash their clothes, and so they shall be clean. And they shall take a young bullock with his meat offering, fine flour mingled with oil, and another young bullock shalt thou take for a sin offering. 9. And thou shalt bring near the Levites before the tabernacle of the congregation: and thou shalt assemble together the whole assembly of the children of Israel. 10. And when thou hast brought near the Levites before the Lord, then shall the children of Israel lay their hands upon the Levites: 11. And Aaron shall make with the Levites a waving before the LORD from the children of Israel, that they may be ready to execute the service of the Lord. 12. And the Levites shall lay their hands upon the heads of the bullocks: and thou shalt prepare the one as a sin offering, and the other as a burnt
- ^a "The middle light, which was not on the branches, but on the body of the candlestick; the wicks of the six lamps, upon the six branches, the three eastern, as well as of the three western, were

* שני

וְאֶרת־הָאֶחָר עלָה לִירוּוָרו לְכַבֵּר עַל־הַלְוּיִם: וּבַןעַמַרָהָל אֶרת-הַלְוּיִּם רִלְפָגִי אַהָרוֹ וְלִפְנֵי בָנְיֵר וֹ יוָהְבַּפְּתָּת אֹתֶם רְענוּפָה לֵיהוֹה: וְהִבְּדֵּלְרָגֹ אֶרִג־ וֹ בַּרְעוֹים מִרָּעוֹךְ בְּגֵי יִשְׂרָאֵל וְחָיוּ כִּי, בַּיְלְוִיִם : ינְאָהָל מוֹעֶר לַעַבְּד אֶת־אָהֶל מוֹעֶר בּז וְבַּאַהָר בִּן וְבַּאַה בַזּלְווֹם לַעֲבָד אֶת־אָהֶל מוֹעֶר בּז 16 וְטֶהַרָתָ אֹתָם וְהָנָפָתָ אֹתָם הִנוּפָה: כִּי נְרְתִנִּים נְרֶתְנִים הַּפָּה לִי מִהְחוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּחַת בְּפְבַרת בָּל־רַחָם בִּכְוֹר בּלֹ מִבְּנֵי יִשְׁרָאֵׁל לַקַחְהָני אֹרָגִם 17 לִי : כֵּי לַי כָל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדֶם וּבַבְּהֵמֶה בְּוֹם הַכֹרַקִי כָּל-בְּכוֹר בְאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדֵּשְׁהִי אַ אֹרֶעם לִי : וָאֶפַּוָּח אֶת־הַלְוּיִגֶם הַעַחַת כָּל־בְּכְוֹר בִּבְגִי יִשְׂרָאֵל : נָאֶרְתְנָּה אֶת־־הַלְוִיִם נְהָנִים וּ לְאַהַרָן 19 וּלְשְׁבָנָיו מִתּוֹדְ בְּנֵי יִשְׂרָבֵּלְי בְּשְׁעַבֿד אָת־דְּעַבַּרָת בְגִי־יִשְׂרָאֵיּשׁ בְּאָהָוֹלֶ מוֹעֵּר וּרְשׁבָפֵּר עַרּשׁ-בְּגֵי יִשְׂרָאֶל וְלֹא יִרְדְּעֶׁרוֹ בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל' בְּנֶּנְף בְּנֶשֶׁרוּ יַנְעשׁ משֶׁרוֹ וְאַרְהָל אֶל-רַוּקּדֶשׁ : וַיַּעשׁ משֶׁרוֹ וְאַרְוּרָן 20 וְבָל־עָתַרת בְגֵי־יִשְּׂרָאֵל בְּלֹוְיִםְ בְּבֶיל אֲשֶׁר־צִנְּה יְהוּוָה אֶת־משׁה לַלְוּיִּם בּוּ־עשׁוּ דְהָהֶם בְנֵי יאָרָאֵל : וַיִּרְתַמְּאָר בַּיְלְוֹיָם וַיְכַבְּסוּ בּגְּבִיהֶׁם בּיִבִיהֶׁם בּיִבִיהֶׁם בּיִבִיהֶּם בּיִבִיהֶּם וּוֹנֶף אַהַרָן אֹרֶנם רְענּפָּה לִפְנֵי יְרוּנֶתְה נִיְכַפֵּר עליהֶם אַהָרוֹ לְפַהָבֶם: וְאַחֲבִי־בֿוְ בָּאוּ הַזְלְוִיִּם בּיִּ

offering, unto the Lord, to make an atonement for the Levites. 13. And thou shalt place the Levites before Aaron and before his sons, and make with them a waving before the Lord. 14. Thus shalt thou separate the Levites from the midst of the children of Israel; and the Levites shall be mine.* 15. And after that shall the Levites go in to do the service of the tabernacle of the congregation; after thou shalt have cleansed them, and made with them a waving. 16. For they are wholly given unto me from the midst of the children of Israel; instead of every one that openeth the womb, of every firstborn of the children of Israel, have I taken them unto me. 17. For mine are all the firstborn of the children of Israel, both of man and beast: on the day that I smote every firstborn in the land of Egypt did I sanctify them for myself. 18. And I have taken the Levites, instead of all the firstborn among the children of Israel. 19. And I have given the Levites as a gift to Aaron and to his sons from the midst of the children of Israel, to do the service of the children of Israel in the tabernacle of the congregation, and to make an atonement for the children of Israel: that there be no plague among the children of Israel, when the children of Israel come nigh unto the sanctuary. 20. And so did Moses, and Aaron, and all the congregation of the children of Israel, to the Levites; according unto all that the LORD had commanded Moses concerning the Levites, so did the children of Israel unto them. 21. And the Levites purified themselves, and they washed their clothes; and Aaron made with them a waving before the Lord: and Aaron made an atonement for them to cleanse them. 22. And after that

turned towards the middle lamp," RASHI. In this manner the whole seven lights were all turned one way.

לְּעַבָּר שֶּׁרִי יְשָׁבְּרָתְ בְּאָהֶׁר מוֹעֵּר לְפְּנֵי אַהָּרֹן

בּיְעַבְּר שֶׁרִים בְּן עִשִּׁי צִּנָּרו יְהנָרו שֶּׁת-משֶׁה עַרֹּי יְהְנָים בֵּן עָשִׂי לְהֶם:

בּיְעַבְּרִים שָׁנָה נָמִּעָלָה יְבוֹא לִצְבָּא צָּבָּא בַּעַבְּרָת וְעָשְׂרִים שָׁנָה וְמִּעְלָה יְבוֹא לִצְבָא צָבָּא בַּעַבֹּרָת יְעִשְׂר לִלְנִיֶם מִבֶּן חֲמִשֵּׁים שְׁלָה יִשְׁר לִלְנִיֶם מְבֶּן חָמִשִׁים שְׁלָה יִשְׁר לִלְנִיִם מְבֶּוֹ חָמִשְׁר וְמִבְּר עִוֹר: וְשֵׁבֵּר שָּבְר מְנְבָּר בְּעָבְּר עוֹר: וְשֵׁבֵּר אָתְבֹּר מְנְבָר בְּנְבְר עוֹר: וְשֵׁבֵּר אָתְבֹּר בְּעָבְּר בְּיִבְּעִבְּר מִיעִבְּר מִיעְבָּר עוֹר: וְשֵׁבֵּר בְּבְר בְּבְר בְּבְּה מִּעְבָּר בְּנִבְר עוֹר: וְשֵׁבֵּר בְּבְר וְבְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר וְבְּבְר בְּבְר בְּבְּר בְּבִים בְּבְיבְּבְר בְּבִיי מִעְבָּר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבְיוֹים בְּבְירִים בְּבְרְיִם בְּבְרִים בְּבְּבְּי בְּבְּבְר בְּבְר בְּבְר בְּבִיר בְּבְיִבְייִם בְּבִיים בְּבְיִבְייִבְּבְי בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבִיים בְּבִיי בְּבְייִבְיי בְּבְייִבְּי בְּבִיי בְּבְייִים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבְייִבְייִבְּי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִייִּים בְּבִיים בְּבִיי בְּבִיי בִּבְיוֹים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִייִבְייִים בְּבִיים בְּבִיים בְבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִייִים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיי בְבִיי בְּבִיי בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיי בְּבְייִבְיי בְּבִיי בְבִייִים בְּבִיי בְבִיי בְּבִיים בְּבִיים בְּבְיי בְבְיבְיי בְבִיים בְּבִיי בְּבִיים בְבִיים בְּבִיים בְּבִיי בְּבִייִים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיי בְבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיי בְבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְבְיוּבְי

בְּאַרְבֶּעֶר עָשָּׂר יוֹם בַּחֹנֶישׁ חַנֶּיר בְּיִן הָעַרְבַּיִם הַּאַשְׂוּ אֹרְתוֹ בְּמְעַדְוֹ כְכָל־חָקֹרְתֵיו וּכְכָל־מִשְׁפָּטָיו הַּגָעשִׁוּ אֹרְוֹ: וַיִּדַבֵּר משֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשָׂת

אָלָם וְלֹא־יָכְלוּ דֵּלְעָשׁׂר הַיָּפֶסַח בַּיִּוֹם הַהְּוּא יִשְּׁרָאֵל: וַיְתִּי אֲנִשִׁים אֲשָׁר הָיִּי טְמֵאִים לְנֵפָשׁ בְּבְּלֵּל אֲשָׁר צִּיָּה יְרוּזָה אֶת־משֶׁה בֵּן עָשִׂוּ בְּגֵי יִשְׂרָאֵים לְנֵפָשׁ יִשְׁרָאִים וְלֹא־יָכְלוּ דִּלְעִשֹׁר הָיִיּ טְמֵאִים לְנֵפָשׁ הַפְּסַח: וַיִּצְעשׁׁוּ אֶרת־הַפֶּסַח בַּיִּוֹם הַהְהוּא

וַיִּקְרָבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְרִלְפְנֵי אֲרֵוֹלְן בַּיִּוֹם רַזְהְוּא:

went the Levites in to do their service in the tabernacle of the congregation before Aaron, and before his sons: as the Lord had commanded Moses concerning the Levites, so did they unto them.

- 23. And the Lord spoke unto Moses, saying, 24. This shall be the rule for the Levites: From twenty and five years old and upward he shall go into the ranks to do the service of the tabernacle of the congregation; 25. And from the age of fifty years he shall go out of the ranks of the service; and he shall serve no more: 26. But he shall wait on his brethren in the tabernacle of the congregation, to keep the charge, but the service he shall not perform; thus shalt thou do unto the Levites in the discharge of their office.*
- 1. And the Lord spoke unto Moses in the wil-CHAP. IX. derness of Sinai, in the second year after they were come out of the land of Egypt, in the first month. saving, 2. The children of Israel shall prepare the passover lamb at its appointed season. 3. On the fourteenth day of this month, towards evening, ye shall prepare it at its appointed season: according to all its rites, and according to all its prescribed rules, shall ye prepare it. 4. And Moses spoke unto the children of Israel, that they should prepare the passover lamb. 5. And they prepared the passover lamb on the fourteenth day of the first month towards evening in the wilderness of Sinai: according to all that the Lord had commanded Moses, so did the children of Israel. 6. But there were certain men, who had been defiled by the dead body of a man, and they could not prepare the passover lamb on that day: and they came before Moses and before Aaron on that day. 7. And these men

a i. e. At this period they should commence to learn the service.

י וְיֹאִסְרֵּוּ הָאֲנָשַׁים רְהַהַּפְּרוֹ אֵלְיוֹ אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְבֶּבְּי יְהְנָה בְּמָאִים לְבָּבְּי יִהְרָבְּּר יְהוֹר בְּתְּלִי בְּקְנִי יִהְרָאֵר : וַיִּאמֶר לְבָּלְהָיִּוּ יִהוֹרה אֶתְר בְּתְנִי יִשְׂרָאֵר : וַיִּאמֶר אְלְהָם מֹשֶׁה עִמְרָוּ וְאָשְׁמְעֶׁרוֹ בְּתְּנִי יִשְׂרְאֵר : וַיִּאמֶר אְלְבֶּם מֹשֶׁה עִמְרָוּ וְאָשְׁמְעֶׁרוֹ בְּתְּנִי יִשְׂרְאֵר : נִיִּאמֶר לְכֵם:

בַּן יַעשֶׂה חָקָה אַחַרוֹ יִהְעֶה לָבֶּׁם וְלַגֵּר וּלְאָזְרֵח ¹⁵
הַּמְשְׁבָּן כְּסָה הָעָנְןֹ אֶת־הַמִּשְׁבָּן לְאָהֶל הָעֵרְת הַמִּשְׁבָּן כְסָה הָעָנְןֹ אֶת־הַמִּשְׁבָּן לְאָהֶל הָעֵרֶת וּבְעֻרֶב יִרְיִּנְה עֵיל־רַהִמִּשְׁבֶן כְּסַרְאַה־אֵשׁ עַר־ וּבְעֻרֶב יִרְיִּנְה עֵיל־רַהִמִּשְׁבֶן כְּסַרְאַה־אַשׁ עַר־ * נקור על ה said unto him, We are defiled by the dead body of a man: wherefore shall we be kept back, so as not to offer the sacrifice of the Lord at its appointed season in the midst of the (other) children of Israel? 8. And Moses said unto them, Wait ye, and I will hear what the Lord will command concerning you.

- 9. And the Lord spoke unto Moses, saving, 10. Speak unto the children of Israel, saving, If any man should be unclean by reason of a dead body, or be on a distant journey, among you or your posterity, yet shall he prepare the passover lamb unto the Lord: 11. In the second month on the fourteenth day towards evening shall they prepare it, with unleavened bread and bitter herbs shall they eat it. 12. They shall leave none of it unto the morning, and no bone shall they break on it: according to the whole ordinance of the passover lamb shall they prepare it. 13. But the man that is clean, and is not on a journey, and forbeareth to prepare the passover lamb, even the same soul shall be cut off from among his people; because the offering of the Lord he hath not brought at its appointed season, that man shall bear his sin. 14. And if a stranger sojourn among you, and will prepare the passover lamb unto the LORD: according to the ordinance of the passover, and according to its prescribed rule, so shall he do; one statute shall be for you, both for the stranger, and for the native born in the land.*
- 15. And on the day that the tabernacle was reared up the cloud covered the tabernacle, the tent of the testimony: and at evening there was upon the tabernacle as it were the appearance of fire, until the morning. 16. So was it

^a This is explained to mean, any distance which prevents one from being within the precincts of the temple, at the time of the slaying of the passover lamb.

יְהוֶּה בְּיַר־מּשֶׁה:
פּ יַּיִרְבֶּר יְהוּה בָּשֶׁה בְּשָׁה לֵאמְר : יְעשֵׁה לְךָּ שְׁתֵּי לְךָּ
יַיְצְוֹצְרָרִת בָּסֶף מִקְשָׁה רַּגְעַשֵּׂה אֹרֶגֶם וְהָיָי לְךָּ
לְמִקְרָא הַעֵּרָה וּלְמַפַּע אֶת־הַמַּחֲנִוֹת : וְהָקְעִוּ בְּהֵן
יִּנְעָרִּ בָּמֶלִיה בִּעְרָה אֵל־פַּתַח אָהֵל מוּער :
וְנִעָּרָוּ בַּמֶּלִיה בָּלִיהָעַרָּה אֵל־פַּתַח אָהֵל מוּער :

יְהוָה יִפֶעוּ שֶרת־־מִשְׁמֶרֶרת יְהוָה שָׁמְרוּ עַלֹּ־פִּי

always: the cloud covered it (by day,) and an appearance of fire by night. 17. And as the cloud was taken up from the tabernacle, then after that did the children of Israel journey forward: and in the place where the cloud halted, there did the children of Israel encamp. 18. At the order of the Lord did the children of Israel journey forward, and at the order of the Lord they encamped: all the days that the cloud abode upon the tabernacle they remained in camp. 19. And when the cloud tarried upon the tabernacle many days, then the children of Israel kept the charge of the LORD, and journeyed not. 20. And at times it was, that the cloud remained but a few days upon the tabernacle; at the order of the Lord they abode in camp, and at the order of the Lord they journeyed forward. 21. And at times it was, that the cloud remained from evening unto the morning, and when the cloud was taken up in the morning, then they journeyed forward: or a day and a night, and when the cloud was taken up, they journeyed forward. 22. Or two days, or a month, or a year, so long as the cloud tarried upon the tabernacle, to remain thereon, did the children of Israel encamp, and journeyed not forward; but when it was taken up they journeyed forward. 23. At the order of the Lord they remained in camp, and at the order of the Lord they journeyed forward: the charge of the Lord they kept, at the order of the Lord by the hand of Moses.

CHAP. X. 1. And the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Make thyself two trumpets of silver, out of one piece shalt thou make them: and they shall serve thee for the calling of the assembly, and for the setting forward of the camps. 3. And when they shall blow with both, all the assembly shall assemble themselves to thee at the door of the tabernacle of the congregation. 4. And if they

יִרְגָקִעוּ וְנְוְעָדָוּ אֵלֶּיִךְ הַנְּשִׂיאִים 4 וְאָם־בְּאַחָּת יִרְגָקִעוּ וְנְוְעָדָוּ אֵלֶיךָ

יָראשׁי אַלְפֵּי יִשְּׂרָאֵל : וּרְזקַעְהֶגם הְזרּנְעֶה וְנָסְעוּ זֹי בּאשׁי אַלְפֵּי יִשְּׂרָאֵל : וּרְזקַעְהֶעם

הַקְּמְתְּנֹוֹרת הַחְנִּים בֶּקְרְמָה : וּרְתַקְעְהֶּם הְתוּעָה שׁנִּירת וְנָסְעוּ הַפַּחֲנוֹרת הַחֹנִים הֵעימָנָה הְתוּעָה שׁנִּירת וְנָסְעוּ הַפַּחֲנוֹרת הַחֹנִים הַעימָנָה הְתוּעָה

י ירולאה לקפלאיבים : וּלְהַלְּחָיל אֶרִירַיּאָרְיִלּ

הַתְּקְעָנּ וְלְאׁ תָרִיעוּ : וּבְנֵיַ אַהְרֹן הַכַּהְנִים יִתְקְעָנּ
 הַתְּקְעָנּ וְלְאׁ תָרִיעוּ : וּבְנֵיַ אַהְרֹן הַכַּהְנִים יִתְקְעָנּ

וְכִי־תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְאַרְצְבֶּם עַלֹּהַצַּרֹ הַזּצֹרֵר הַצֹרֵרוְנְיַבְרָהָה מִלְחָמָה בְאַרְצְבֶרת וְנְזְכַרְהָהם לְפְנֵיֹּ

יהנה אלהיבם וְנְוֹשַׁעְהֶהם מֵאֹיְבִיבֶם : וּבְיּוֹם שִׁקְחַרָּ בָּחַ וְבְלְהִיבֶּם וְנְוֹשַׁעְהֶהם מֵאֹיְבִיבֶם : וּבְיוֹם שִׁקְחַרָּ בָּחַצְצְּרִרת עַלְ עַלְּהֵנִי בָּחַ וְעָל זִּבְתֵּי שַׁקְחַרָּ בָּחַצְצְּרִרת עַל עַלְהֵנִי בָּחַ וְעָל זִּבְתֵּי שַּיְהַיבֶּם וְהָיֹּוּ לָבֶם דְוֹכָרוֹן לִפְנֵי אֱלְהֵיבֶם אָנִי יְהנָה אֵלְהֵיבִם: פ חבישי

ניְרָהׁי בַּשָּׁנְרָה רַזְשֵׁנְירת בַּחָרֶש רַזשֵּׁנְי בְּעָשְׂרִים 11

יניסְעָּר בַּקְרָה בָּעַלָּה הָעָנְּן מֵאַל מִשְׁכַן הָוּעֶרֶת : נִיִּשְׁכָּן בְּעֵּרָת הִינְי נִיִּשְׁכְּן בְּעֵּרָת הִינְי נִיִּשְׁכְּן בְּעֵּרָת הִינְי נִיִּשְׁכְּן

יוֹסְעִוּ בְּמִרְבֵּר פָּאַרָן : וַיִּסְעִוּ בָּרָאשׁנֶּתְ עַל־בְּי

ירוֹה בְּיֵר־מֹשֶׁה : וַיִּפַּע בֶּנֶל מַחָנֵהְ בְנֵי־יְהוּבֶרה בָּרְאשׁנָה רְאַבְאֹרְתֻם וְעַּרֹ־יִצְבָאוֹ נַחְשִׁוּן בֶּּןְ־

יששבר גרתנאל אַבָּא מַפָּה בְגֵי יִשְּשבֶר נְרַתִּנְאֵל 15 אַמְינָדָב : וְעַל-צְבָּא מַפָּה בְגֵי יִשְּשבֶר

blow with but one, then shall assemble themselves unto thee the princes, the heads of the thousands of Israel. 5. And when ve blow an alarm, then shall set forward the camps that encamp on the east side. 6. And when ye blow an alarm the second time, then shall set forward the camps that encamp on the south side: they shall blow an alarm for their setting forward. 7. But at the assembling of the congregation, ye shall blow, but ye shall not sound an alarm. 8. And the sons of Aaron, the priests shall blow with the trumpets; and they shall be to you for an ordinance for ever throughout your generations. 9. And if ye go to war in your land against the enemy that oppresseth you, then ye shall blow an alarm with the trumpets; and ye shall be remembered before the Lord your God, and ye shall be saved from your enemies. 10. And on the day of your gladness, and on your appointed festivals, and in the beginnings of your months, ye shall blow with the trumpets over your burnt offerings, and over the sacrifices of your peace offerings; that they may be to you for a memorial before your God: I am the Lord your God.*

11. And it came to pass in the second year, on the twentieth day of the second month, that the cloud was taken up from off the tabernacle of the testimony. 12. And the children of Israel set forward on their journeys from the wilderness of Sinai; and the cloud halted in the wilderness of Paran. 13. And they journeyed for the first time at the order of the Lord by the hand of Moses. 14. And the standard of the camp of the children of Judah set forward at the first according to their armies: and over their host was Nachshon the son of Amminadab. 15. And over the host of the tribe of the children of Issachar was Nethanel

a The "simple blowing" הקיעה, and the "alarm," מרועה are the sounds now blown on the cornet in the New Year's festival.

בּן־צוּעֵר: וְעַּרֹּ־-צְּבְּׁא מַמֵּח בְּנֵי זְבוּרֶׁ֖ן בֶּּלִיאָב 16 17 בּן־חַק־ןֹ: וְהוּרָד הַשִּּשְׁבֶּן וְנָסְעָוּ בְנִי־גֵּרְשׁוֹן וּבְנֵי וּצֹּן מְרָרִי נִשְּׁצֵּי הַפִּשְׁבָּן: וְנָכַּע דֶּנֶר מַחַנֵה רְאוּבֵן 📧 יוַעַל־צבָאוֹר: וְעַל־ 19 לַצְבָאתָם וִעָּל־צבָאוֹ בֵּלִיצְוֹר בֵּן־שִׁרֵיאִוּר: וְעַל־ יְצָבָא מַשָּׁרוֹ בְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלְמִיאֵר בֶּן־צוּרְישַׁדֵּי: ין ערן - אָבָא מַמַּרו בְנִי־גָר אֶרְיָפָף בֶּן־דְעוּאֵל: יוָנָסְעוֹּ הַקְּהָהִים נְשָּׁאֵי הַמְּקְדֵשׁ וְהַקִּימוּ אֶרִז־ 21 ין בְּנִים בְּנֵים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְנִים בְנִים בְנִים בְנִים בְנִים בְנִים בְנִים בְנִים אפרים לצבארתם וערל-צבאו אלישמע בן־ עפִיהְוּר: וְעַלֹּל־צְבָּא מַמֶּרה בְּנֵי מְנַשֶּׁה נַּמְלִיאֵל 📽 בּן־פְּדָהצִוּר: וְעַ֫רֹ-צְּבָּא מַמָּה בְּנֵי בִנְיָמֶן אֲבִידֶן 24 קַבָּר בְּנִי־לָּן מְיַבַּע בָּנֶי־לָן מְיַבַּקּף בָּנִי־לָן מְיַבּבּן בְּנִי־לָן מְיַבּבּן בָּנִי־לָן מְיַבּבּ לְבָרֹי-תַוּמֶחָנִית לְצִבְאֹתֶם וְעַלֹּ-צְבָאוֹ אַחִיעֵנֶיר בֶּן־עַמִּישַׁבָּי : וְעַׁלֹּ־צְּבָּׁא מַמֵּה בְּנֵי אָשֵׁר פַּגְעיאֵל בֶּן־עָכְרָן: וְעַּל־צְּבָּא מַטֵּרו בְנֵי נַפְּרָתְלֶי אֲחִירַע בָּן־עָכְרָן: וְעַל־צְּבָּא מַטֵּרו בְנֵי נַפְּרָתְלֶי בּן־עִיגָן: אֶלֶה מַחֲעִי בְנִי־יִשְׂרָאֵל רְשׁצְבְאֹרֶתְם 28 וַיַּאמֶר משָּׁה לְּחֹבָּב : ויַסֵער ²⁹ בּן־רְעוּאֵל הַפִּרְיָנִי חֹרָתו משָה נְסְעִים וּ אֲנַחְנוּ אֶל־הַפְּקוֹם אֲשֵׁר אָמֵר יְהוֹּה אֹהָוֹ אֶתֵּן לָבֶם לְבֶר אַהָּנוֹ וְהַשַּבְנוּ לֶּךְ בִי־יְחוֹוֶח דְבֶּר־טִוֹב עַל־ ישראל: וַיָּאמֶר אֵלָיו לָא אַלֶךְ כֵּי אִם־אֶל־אַרְצֵי 🔞

the son of Zuar. 16. And over the host of the tribe of the children of Zebulun was Eliab the son of Chelon. 17. And (in the mean time) the tabernacle was taken down; and the sons of Gershon and the sons of Merari, the bearers of the tabernacle, set forward. 18. Then set forward the standard of the camp of Reuben, according to their armies: and over their host was Elizur the son of Shedeur, 19. And over the host of the tribe of the children of Simeon was Shelumiël the son of Zurishaddai. 20. And over the host of the tribe of the children of Gad was Elvasaph the son of Deuel. 21. And the Kehathites, the bearers of the sanctuary, then set forward: and the others set up the tabernacle against they came. 22. Then set forward the standard of the camp of the children of Ephraim according to their armies: and over their host was Elishama the son of Ammi-23. And over the host of the tribe of the children of Menasseh was Gamliël the son of Pedahzur. over the host of the tribe of the children of Benjamin was 25. Then set forward the Abidan the son of Gidoni. standard of the camp of the children of Dan, the rearward of all the camps, according to their hosts: and over their host was Achiezer the son of Ammishaddai. 26. And over the host of the tribe of the children of Asher was Pagiël the son of Ochran. 27. And over the host of the tribe of the children of Naphtali was Achira the son of Enan. In this order were the journeyings of the children of Israel according to their armies, when they set forward.

29. And Moses said unto Chobab, the son of Reüel the Midianite, the father-in-law of Moses, We are journeying unto the place of which the Lord hath said, This will I give you: come thou with us, and we will do thee good; for the Lord hath spoken good concerning Israel. 30. And he said unto him, I will not go; but to my own land, and

וֹאַל-מְוֹרַ דְּתָּי אֵלֵך: נַיֹּאמֶר אַל-נָצָא תַּעֲנֹב אֹתְנוּ בִּמִּרְבָּר וְהָיִיה לֻנּוּ בִּמִּרְבָּר וְהָיִיה לֻנּוּ בַמִּרְבָּר וְהָיִיה לֻנּוּ בַמִּרְבָּר וְהָיִיה לֻנִּוּ בַמְּרָבְּר וְהָיִיה לֵּנִי בַּמְרַבְּר וְהָיִיה לֵּנִי בַבְּרְ וְהָיִהוּ הַפַּוֹב הַהֹּוּא מְבֵּר יִיִּטְיב יְהֹּנֶר שְׁלְשֶׁר יְמְבִּר וְהָיָהוּ הַפַּוֹב הַהֹּוּא מַבְּר יִיִּטְיב יְהֹנָה שְׁלְשֶׁר יְמְבִּר וְהָיָה בְּנְסְעַר יְהַנָּה בַּנְּהְ שְׁלְשֶׁר יִמְים בְּנְסְעַר יְהַנְּה בְּנְהְיְ שְׁלְשֶׁר יִמְים בְּנְסְעַר יְהַלָּה בִּנְהְ שְׁלְשֶׁר יִיְּמִים בְּנְסְעָם יִּבְּלְּה מְשֵּׁה קוּמָחוּ יְהְנָה וְהָבְּלִיה בִּיְיְהְנִי וְהַנְּה וְנְנְסִוּ בְּנִיְּהְ וְהְיִנְם וְהַבְּיִיְהְוֹּה וְנָבְּסִוּ בְּנִיסְים בְּנְסְעָם בְּנְהְיִבְּיוֹ וְנְעָבְן יְהְנָה וְמְבְּר יִיְיְהְיּ בְּנְסְעָם בְּנְסְעָם בְּנְסְעָם בְּנְסְעָם בְּנְסְעָם בְנִיְּמְם מְעָבְּר וְהְנְעָבוּ וְהְנִבְּה וְיְנְסִוּ בְּבְּסְעָם בְּנְסְעָם בְּנְכְּעָם בְּנִבְּיוֹ וְיִנְשְׁר בְּבְּיִבְּיוֹ וְיִבְּר וְיְנְכְּח בְּעְבְּיִה וְיִבְּיְתְּיִבְיְ וְהְנָתְר בְּבְּיִישְׁרְאֵל : פֹּוֹ בְּתְּבְּיוֹ וְיִבְּיִם בְעִבְּיְבְיִי וְתְּנְתְּיִבְיִי וְתְּנְתְּיִבְּי וְתְּבְּעִבְיוֹ בְּיִבְּעִים בְעִבְּבְיוֹה וְיִבְּבְּוֹת וְיִבְּבְּיוֹת בְּבְּבְּוֹי וְשְּבְבִין בְּבְּיוֹה בְּבְּבְיוֹה וְיִבְּבְיוֹ וְיִבְּבְּוֹת בְּבְּבְּוֹת בְּבְּיוֹב וְתִבְּבְיוֹת בְּבְּבְוֹת בְּבְּבְיוֹת בְּבְּבְיוֹת בְבְּבְוֹת בְּבְּבְיוֹת בְּבְּבְיוֹת בְּבְּיוֹב וְיִבְּבְיוֹת בְּבְּבְיוֹי וְתְּבְבְיוֹת בְּבְעֹבְיוֹ בְּבְּבְיוֹת בְּבְּבְיוֹ בְּבְעְבִיוֹי בְּבְּבְיוֹת בְּבְּבְיוֹת בְּבְּבְיוֹם בְּבְבְיוֹת בְבְּבְיוֹת בְּבְבְיוֹת בְּבְּבְיוֹת בְּבְיוֹיִים בְּבְּבְיוֹת בְּבְבְיוֹת בְּבְיבְיוֹת בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹת בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְיי וְיִבְּיוֹבְי וְבְּבְּבְיוֹי וְבְּבְיוֹבְיי וְשְּבְבּיוֹי וְבְּבְיוֹבְיי וְבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹיתְי בְּבְּבְּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְּבְּבְּבְּבְיוּבְיוֹבְיוּ בְּבְּבְיוּבְבּי וְבְבְּבְוּבְיוֹבְיוּ בְּבְּבְבְּבְּבְבְּבְּבְיוֹבְיוּ בְּבְּבְבְבְּבוֹי בְּבְבְּבְבְבְּבְּבְיוֹבְיוֹב בְּבְבְּבְבְּבְיוֹבְיוֹי בְבְבְּבְבְיוֹבְיוּ בְבְּבְיוֹבְבְּיוֹי בְבְּבְיוֹבְיוֹבְיוּבְיו

בְקְצֵח הַפֵּחֲנֶה: וַיִּצְעָק הָעֶם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּהְפַּלֵּל
 משֶׁה אֶל־יְהֹּהָ וַהִּשְׁקַעְ הָאֶש: וַיִּקְרֶבִּא שֵם־
 משֶׁה אֶל־יִהְהָּה וַהִּשְׁקַעְ הָאֶש: וַיִּקְרֶבּא שֵם־
 יְהנָה: וְהָאסַפְּסָף אֲשֵׁר בְּקְרְבֹּוֹ הִרְאַוּוּ הַאְצַוֹּה
 יְהנָה: וְהָאסַפְּסָף אֲשֵׁר בְּקְרְבֹוֹ הִרְאַוּוּ הַרְאַוּוּ הַאַבּוֹרֶה

בּמֹגְלֹיִם טִּגָּם אַת בִּלְהָשָׁאִים וְאֵעָ בִּאַבְּמּטְים אַמְרַנּאַכְּרִיּ אָתִרִּים וְאֵעָ הָאָמֹרְיּ אָתְיִבּלָּטְ אָשְׁרִינּאַכְּתְ בִּאָבְרִּיּ מִיּ בַּמָּרִי נִיּבְּכִּוּ בָּמִּר בִּנְיִי יִשְּׁרָבְּעִי בִּיּ

וְאֶרְת־הָשׁוּמְים: וְעַתְּה (אֶת־הַבְּצָלִים וְאֶת־הַשׁוּמְים: וְעַתְּה * ובנחו קרי

to my birthplace will I go. 31. And he said, Do not, I pray thee, leave us; since thou didst find out the places where we were to encamp in the wilderness, and thou hast been to us instead of eyes. 32. And it shall be, if thou go with us, yea, it shall be, that the same goodness which the Lord may do unto us, will we do unto thee. 33. And they set forward from the mount of the Lord a journey of three days: and the ark of the covenant of the Lord went before them in the three days' journey, to search out for them a resting-place. 34. And the cloud of the Lord was over them by day, when they set forward from the camp.*

35. And it came to pass, when the ark set forward, that Moses said, Rise up, Lord, and let thy enemies be scattered; and let those that hate thee flee before thy face. 36. And when it rested, he said, Return, O Lord, among the myriads of the thousands of Israel.

CHAP. XI.

1. And it came to pass that the people complained in a manner displeasing in the ears of the Lord: and the Lord heard it, and his anger was kindled, and the fire of the Lord burnt among them, and consumed at the uttermost part of the camp.

2. The people then cried unto Moses; and Moses prayed unto the Lord, and the fire disappeared.

3. And he called the name of the place Taberah; because the fire of the Lord burnt among them.

4. And the mixed multitude that was among them felt a lustful longing: and the children of Israel also wept again, and said, Who will give us flesh to eat?

5. We remember the fish, which we did eat in Egypt for naught; the cucumbers, and the melons, and the leeks, and the onions, and the garlic:

6. But now our soul is faint:

^a Arnheim. b From בער Baher "to burn."

ז נַפְּשֵנוּ יְבַשָּׁה אֵין כֻל בִּלְתִּי אֶל־הַפֶּן עִינֵינוּ: וְהַפֶּׂן

פּוָרִע־גַּר תְּוּא וְעֵיגִוֹ כְּעִיןֹ חַבְּרְלַחֵ : שְּׁטוּ הָעָםׁ יּ וְלֵלְקְטוּ וְטָחֲנִוּ בָרֵחַיִם אַוּ דָכוּ בַּמְּרֹבָּרוּ וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר וְעָשִׁוּ אֹרְזוֹ עֻגַּוֹרת וְרָזָיִרְ טַעְמוֹ כְּטַעָּ

פּ לְשֵׁר הַשָּׁמֶן: וּבְרֶבֶרת הַפֵּל עַל־הַפַּחְנֶה לְיֵלְה

יור הַפֶּן עָלָיו : וַיִּשְׁמַע משָּׁה אֶרת־הָעָּם בּכָה 10 לְמִשְׁפְּחֹרָיו אִישׁ לְפָרַתח אֶהָלְוֹ וַיְחַר־אַף יְהוָהֹ לְמִשְׁפְחֹרָיו אִישׁ לְפָרַתח

יף מְאֶר וּבְעִינֵי מּשֶׁה רֶע : וַיֹּאמֶר מּשֶׁה אֶלּייְהוָה נוֹ מְשֶׁה לָא־מְצֶּׁרִיִי חֵן בְּעֵינֵיֶךְ לָמָבְּרֶּךְ וְלֶמֶּה לְא־מְצֶּׁרִיִי חֵן בְּעֵינֶיֶךְ

ין לְשׁוּם אֶת־מַשֶּׁא כָּל־הָעָם הַוֶּה עָלֵי : הָאָגֹכֵי הָרִיתִי אֲת בָּל-הָעָם הַוֶּה אִם־אָנֹכִי יְלִרְתְיהוּ בִּי־תֹאמֵר אֵלֵי שָׁאַרוּ בְּחֵילֶּןךְ בַּאֲשֶׁר יִשְּׂא בִּי־תֹאמֵר אַלֵי שָׁאַרוּ בְחֵילֶןךְ בַּאֲשֶׂר יִשְּׂא בִי־תֹאמֵן אֶת־הַיֹּנֵק עַל הָאָרָמָה אַשֶּׁר נִשְּׁבַעְהָּת הַאַבְּעְהָת

בּייִבְּכָּוּ עָרָשׁי לֵּיֹּ בָּשֶּׁר לְּנִתְּ לְכָּלֹ-הָעָם הַוֹּתְּ בִּייִבְכָּוּ עָרָשׁי לֵאמֹרְ הְנָהְ-לָנוּ בָשֶּׁר וְנֹאָבֵלָה :

14 לְאִ־אַוּכַּלִי אָבִּיּי לְבַוּיִי לְשֵׂאֹרת אֶרת־כָּל-דָּוְעָם

ין בּוֹגֶה בִּי כָבֶר מִמֶּנִי : וְאִם־כֵּכָה וּ אַרְּזרְעֵשֶׂה לִּי הַגְנִי נָאֹ הָרֹג אִם־מָצְארִזי חֵן בְּעִינֶיְךְּ וְאַל־אֶרְאֶה בָּרֵעָתִי: פ

וּ נִיּאֹמֶר יְהוּה אֶּרֹמשָׁה אֶסְפָּה-דִּיי שִבְעִים אִישׁ מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל ֹ יִבְשָׁר יָבַיְעָרָת בִּי-הֶם זִקְנֵי הָעָם מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל ֹ יִבְּשָׁר יָבַיְעָרָת בִּי-הֶם זִקְנֵי הָעָם. there is nothing at all, only to the manna are our eyes (directed). 7.2 And the manna was like coriander seed, and the colour thereof as the colour of bdellium. 8. The people went about, and gathered it, and ground it in a mill, or pounded it in a mortar, and boiled it in a pot, or made eakes of it: and its taste was as the taste of oil cakes.b And when the dew fell upon the camp in the night, the manna fell upon it. 10. And Moses heard the people weep according to their families, every man at the door of his tent: and the anger of the Lord was kindled greatly; and in the eyes of Moses also it was displeasing. Moses said unto the Lord. Wherefore hast thou done evil to thy servant? and wherefore have I not found favour in thy eyes, that thou layest the burden of all this people 12. Have I conceived all this people? or have I begotten them, that thou shouldest say unto me, Carry them in thy bosom, as a nursing father beareth the sucking child, unto the land which thou hast sworn unto their fathers? 13. Whence shall I obtain flesh to give unto all this people? for they weep around me, saying, Give us flesh, that we may eat. 14. I alone am not able to bear all this people, because it is too heavy for me. 15. And if thou wilt thus deal with me, then slay me, I pray thee, the rather, if I have found favour in thy eyes; that I may not see my wretchedness.

16. And the LORD said unto Moses, Gather unto me seventy men of the elders of Israel, whom thou knowest to be the elders of the people, and its officers; and take

^a Verses 7, 8, and 9, must be taken as a parenthesis explaining the excellence of the manna which the people despised. The narrative recommences at verse 10.

b After Onkelos; Arnheim gives: "the marrow (best) of oil."

וְשְׂמָרֵיו וְלְכַּחְהָהָ אֹתָם אֶל־אַהֶּל מוֹעֵּר וְהִהְנִצְּכָּוּ וְשְׂמְרֵיו וְלְכַּחְהָהָ אֹתָם אֶלּרִתִּי עִפְּךְ שָׁם וְנִשְּׁאַוּ אִתְּךְ מִלְיִךְ וְשַׂמְתִּי עַלִּיהֶם וְנִשְּׂאַוּ אִתְּךְ מִלְיִךְ וְשַׂמְתִּי עֵלִיהֶם וְנִשְּׂאַוּ אִתְּךְ מּלְיִרְ וְשַׂמְתִּי עַלִּיהֶם וְנִשְּׂאַוּ אִתְּךְ מִּעְם בְּשָׁר כִּי־טְוֹב לְנִם בְּשָׁר כִּי־טְוֹב לְנִם בְּשָׁר בִי־טְוֹב לְנִם בְּשָׁר בִי־טְוֹב לְנִם בְּשָׁר בִי־טְוֹב לְנִם בְּשָׁר בִי־טְוֹב לְנוּ בְּבְּיִרְיִם וְנָתַוֹ יְהְוֹה לְכֶם בְּשֶׂר וְאָבַלְתֵּם : לָא יִוֹם בְּעָר בְּמְצְרָיִם וְנָתַוֹ יְהְנָה לְכֶם בְּשֶׂר וְאָבַלְתֵּם : לָא יִוֹם עִּר שְׁתְר בְּקְרְבְּכֶם וְהָיִה לְכֶם לְוֹרֶא יַעַן כִי־מְאַסְתָּם וְלֹא וּ חֲמִשְׁה יָמִים וְלֹא שִּר בְּאָרְרְבְּלֵם וְהִיְה לְכֶם לְוֹרֶא יִמְים וְלָא שִּר בְּאָבְרִים : וְיִבְּעִר בְּקְרְבְּכֶם וְהִיתְר בְּקְרְבְּכֶם וְהִיתְר בְּקְרְבְּכֶם וְהִיתְר בְּקְרְבְכֶם וְהָיִה לְכֶם לְוֹרֶא יִמְיִם וְלָא שִּר־יִצֵאׁ מֵאַפְּבֶּם וְהָיִה לְכֶם לְוֹרֶא יִמְיִם וְלָּא יִמְיִם וְלָא שִּר בְּנְרְבְּכֶם וְהָיִה לְכֶם לְוֹרֶא יִמְיִם וְלָא בִּיִלְהְוֹ וְלָא יִמְיִם וְלָא שִּרְיִבְּיִם : וְיִּיִאִם מְנִילִים וְלָּא יִמְיִם וְלָּא יִמְיִם וְלָּא יִנְם וְיִיבְּלְּנִים וְנִבְּיִר בְּעִר בְּקְרְבְּכֶם וְתָּיִתְ בְּלְּנִי הְשָׁה יִמִים : חָיִּעְם אָּמִים וּבְּיִל וְתְּבָּיוֹ וְאָשִׁר אָנִבְיוֹ לְשִׁה וְשָּבְּר וִשְׁתְּבְּלוֹ תְנִים וְנְבְּלְוֹ תְנִים וְנִבְיוֹ לְשִׁתְּי לְשָׁתְ וְבְּלִיוֹ לְנִבְיוֹ וְעָבְלוּ חְנִבְיוֹ וְשִּבְּר יִשְׁתְם לְמָב וְנִינְיוֹ לְנִייִי בְּעִבְּיוֹ לְשָּהְ וְבְּבְּיוֹ וְשְׁתְּבְיוֹ וְשְבְּבְּיוֹ וְנִבְּתְּי וְשְּבְּיוֹ וְנִבְּתְוֹ וְלְעִי וְשְבְּבְלוֹ וְנְבְּעוֹי וְנְעִיוֹם וְנְבְלִיוֹ וְלָלִי הְשָּבְיוֹ וְנְיְבְּיוֹ וְנְבְיוֹ עְבְּבְּיוֹ וְנְעִיוֹ בְּבְּיוֹ וְנְבְיוֹי וְבְּבְּיוֹ וְנְבְעִיוֹ וְנְעְבְּיוֹ וְנְעְיִי בְּיוֹבְיוֹ וְנְנְעִיוֹ וְבְבְּיוֹ וְבְבְּיוֹ וְבְבְּיוֹ וְנְבְּיוֹ וְנְבְּיוֹ וְנְבְּיוֹ וְנְבְּיוֹ וְנְבְיוֹ וְבְבְּיוֹ וְנְבְיוֹ וְנְבְּבְּיוֹ וְנְבְּיוֹ וְבְבְּיוֹ וְנְבְיוֹ וְנְבְּבְּיוֹ וְנְבְּיוֹ וְנְבְּבְּיוֹ וְנְבְּבְיוֹ וְבְבְּיוֹ וְנְבְיוֹ וְנְבְיוֹ וְנְבְיוֹי וְנְבְבְּיוֹ וְנְבְיוֹי וְנְבְי

הַיָּם יֵאָמֵף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם: פּ יַּיָּאמֶר יְחֹנָה אֶל־מֹשֶׁה הָיֵך יְהֹנָה הִּקְנְצֶר עַתְּגְה בְּיִקְרְךְּ דְבָּרִי אִם־לְאׁ : וַיֵּצֵא מֹשָׁה וַיְּדַבֵּר בּר יִּיְלִם יִבְּרָי אִם־לְאׁ : וַיֵּצְא מֹשָׁה וַיְּדַבֵּר אַר אִישׁ מִזְּקְנֵי הָעָם וַיְּעַמֵּר אֹהָם סְבִיכְּת הָאְּהֶל: אִישׁ מִזְּקְנֵי הָעָם וַיְּעַמֵּר אֹהָם סְבִיכְת הָאְּהֶל:

25 וַיֵּכֶר יְהֹנָה וּ בָּעָנָן נַיִּבַבֵּר אֵלִיוֹ וַיָּאצֶל מִן־הָרֹוּחַ אֲשֶׁר them unto the tabernacle of the congregation, and they shall stand there with thee. 17. And I will come down and speak with thee there: and I will take some of the spirit which is upon thee, and will put it upon them; and they shall bear with thee the burden of the people, and thou shalt not bear it thyself alone. 18. And unto the people thou shalt say, Hold yourselves ready against to-morrow, that ye may eat flesh; for ye have wept in the ears of the LORD, saving, Who shall give us flesh to eat? for it was better with us in Egypt: thus will the Lord give you flesh. and ye shall eat. 19. Not one day shall ye eat, nor two days, nor five days, nor ten days, nor twenty days; But up to a full month, until it come out at your nostrils, and it become loathsome unto you; because that ye have despised the Lord who is among you, and have wept before him, saying, Why did we come forth out of Egypt? 21. And Moses said, six hundred thousand men on foot is the people, among whom I am; and thou hast said, Flesh I will give them, that they may eat a whole month. Shall flocks and herds be slain for them, that they may suffice for them? or shall all the fish of the sea be gathered together for them, that they may suffice for them?

23. And the Lord said unto Moses, Should the Lord's hand be too short? now shalt thou see whether my word shall come to pass unto thee or not. 24. And Moses went out, and spoke to the people the words of the Lord; and he gathered seventy men from the elders of the people, and placed them round about the tabernacle. 25. And the Lord came down in a cloud, and spoke unto him, and took

^a "Unto what was Moses like at that hour? to a lamp standing upon a candlestick, by which all light their lamps, whilst its light is in nowise diminished."—Rashi.

עֶלֶיו וַיִּהֵין עַל־שָׁבְעִים אָישׁ הַוְבְּעֶים וַיָּהִי כְנַוֹחַ יַעְלֵיהֶם הָרֹּוּחַ וַיְרְנָבְאוּ וְלֹא יָקָפּוּ : וַיִּשְּאֲרָוּ שְׁנֵיר 26 אָנְשִׁיםוּ בַּמַּחֲנֶה שֵם הָאֶחֵרוּ אֶלְדָּׁר וְשֵם הִשׁנִי מֵירַר נַהָנָח עַלַהָּם הָרוּח וָהַמֶּה בַּכְּהָבִּים וְלֹא יוּצָאוּ הָאְהֶלָה נַיְחְנַבְאוּ בְּפַּחֲנֶה: וַיָּבֶץ הַנַּער נַיַגַר 27 לִמשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדֵּר וּמֵידָר מְחְנַבְאִים בַּמַּחְנֵה: יוֹען יַהוֹשֶׁעַ בִּן־נוּן מִשָּׁרֵרת משָׁה מְבְּחָרֵיו וַיֹּאמֵר 28 29 אַרֹגִי מֹשֶׁה כְלָאֵם: וַיָאמֶר רֹוֹ מֹשֶּׁה רְזִמְּלַגְא אַהָּתה לֵי וּמִי יִבֵּתן כָל־עָם יְהוָה נְבִיאִים בְי־יִתְן יהוָה אֶרת־רוּחָוּ עֲלֵיהֶם: וַיִּאָבֶף משֶה אָל־ 🚳 מאַרז בַּמַעוּ מָאָר : וְרִּיּחַ נָפַעוּ מָאָר 31 בַּמַחַנֶּה הָוּא וְזְקְנֵי יִשְׂרָאֵלֹ : וְרִוּחַ נָפַעוּ יְהֹוָה וַיָגָו שַׂלְוִים מוֹ־חֵיָם וַיִּפֹּשׁ עַל־הַפַּחֲנֶּה כְּהֶרֶך יוֹם כֹּה וּכְדֶּבֶרְ יוֹם כֹֹה סְבִיבְוֹת הַמַּחַנֵה וּכְאַפָּתַיִם יַעל־פְּגֵי הָאָרֶץ: וַיְּלָם הָעָّם כָל־הַיוֹם הַהוֹא וְכָל־ 32 הַלַּילָה וְכָּלוּ יוָם הַמְּחֲלָרת וַיִּצִסְפּוּ אֶת־הַשְּלָוּ הַמַּמְעִים אָבָף עָשָּׁרֶרו חָמָרֵים וַיִּשִּׁטְחַוּ לָהֵב ישָׁטֹּוֹחַ סְבִיבְוֹת הַמָּחֲנֶה: הַבְּשָּׁר עוֹדֶׁנוּ בִין שִׁנִיהֶּם 33 שֶׁרֶם יִבֶּרֶת וְצַּאָף יְהוֹה חָרֵה בָּעֶׁם נַיַּךְ יְהוֹה פּבֶּרה בַבֶּה מְאָר: וַיִּקְרֵא אֵת־שֵׁם־הַפֶּקוֹם 34 הַהָּוּא מְבְרָוֹת הַתַּאָוֶה כִּי־שָׁם קַבְּרוּ אֶת־הָעָם מַקְבַרְוֹת הַמַּאֲוֶה נָסְעוּ הָאָם: מִקּבְרָוֹת הַתַּאֲוֶה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרְוֹת some of the spirit that was upon him, and put it upon the seventy men, the elders: and it came to pass, that, when the spirit rested upon them, they prophesied, but they did not so any more. 26. And there remained two men in the camp, the name of the one was Eldad, and the name of the other Medad; and the spirit rested upon them; and they were of those that were written down, but they went not out unto the tabernacle: and they prophesied in the camp. 27. And there ran a young man, and told Moses, and said. Eldad and Medad do prophesy in the camp. 28. And Joshua the son of Nun, the servant of Moses, from his youth, answered and said, My lord Moses, forbid them. 29. And Moses said unto him, Art thou zealous for my sake? And oh that that one might render all the people of the Lord prophets, that the Lord would put his spirit upon them ?* 30. And Moses retired back into the camp, he with the elders of Israel. 31. And a wind went forth from the LORD, and drove up quails from the sea, and scattered them around the camp, about a day's journey on this side, and about a day's journey on the other side, round about the camp, and about two cubits high over the face of all the earth. 32. And the people arose all that day, and all that night, and all the following day, and they gathered the quails; he that gathered the least, had taken ten chomers: and they spread them out for themselves round about the camp. 33. And the flesh was yet between their teeth, it was not yet chewed: when the wrath of the Lord was kindled against the people, and the Lord smote among the people a very great plague. 34. And he called the name of that place Kibroth-hattaavah: because there they buried the people that had lustfully craved. 35. From Kibroth-hattaavah the people journeyed unto Chazeroth; and they remained at Chazeroth.

ניַהִיוּ בַּחֲצֵרְוֹת: יב נהַנַבּר מִרָיָם וְאַהְהֹן בְּמשֶׁהו עַל־-אַדְוֹתוּ דיאמי עלאירו אַמר בןלט בֿי-אימין באיר 2 בַלָּח: נִיאִמְרֹנּ רְבַרָק אַרְּבְּמֹשֶׁרוֹ דְּבֶּר יְהוֹרֶח 2 רַקלא גַּם־בָּנוּ רָבֵּר וַיִּשְׁמֵע יִהוּוָה: וְהָאֵישׁ משה ענו מאר מכל האלם אישר על-פּגי וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּהְאֹם : הארמה 4 D שֶּל־משֶרה וְאֱל־אַהַרֹן וְאֶל־מִרְיָּם צְאָוּ שְׁלְשְהְבֶם אֶל־אָהֶר מוֹעֶר וַיִּצְאָוּ שְׁרָשְׁתָּם: וַיַּבֶּר יְהוָרוֹ בעמוד עלן ויעמד פריח האהל ניקרא אהרן וֹמְרְיָם וַיַּצְאָוּ שָׁנֵיהָם: וַיִּאמר שָׁמִעוּ־נָא דְבָרָי אַס־יַיְהָיֵה נְבִיאָבֶּם יְהוָה בַּפַּראָה אֱלֵיו אַתְוַדְּע בַּחַלְוֹם אֲדַבֶּר־בְּוֹ : לֹא־כָן עַבְדֵי מֹשֶׁה בְּכָל־בִּיתִי גֵאֶמֶן הָוּא: פֶּה אֶל־פֶּה אֲדַבֶּר־בּוּ וּמַרְאָה וְלָא בְּחִירֹת וּתִמְנֵת יְהוֹה יַבִּים וּמַדּוֹעַ לֹא יָרֵאהֶׁם • לְדַבֶּר בְּעַבְדִּי בְמִשֶּׁה: וַיְּחַר־אַף יְהֹוֶה בֶּם וַיֵּלֵךְ: • ין וְדֶזְעָנָן כָּר מֵעַל הָאֹהֶל וְהֹנֵה מְרָיָם מְצֹרַעַרוּ 10 בַּאֱלֶג וַיָּבֶּן אַהָרָן אֶרֹ-מִרָיָם וְהִנֵּה מְצֹרָעַרוּ: יוֹ וַיָּאמֶר אֲהַרָן בָּל־משֶה בִּי אֲרֹנִי אַל־נָא רָשָת 11 יַעַלִינוּ חַפָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ : אַל־ 12 עַלֵינוּ חַפָּאת נָאַ תָהָי כַּמָּת אָשֵׁר בַנָאתוֹ מֶרֶחֶם אָמוֹ וַיַּאָבֵל

- CHAP. XII. 1. And Miriam and Aaron spoke against Moses, on account of the Ethiopian woman whom he had married; for an Ethiopian woman had he married. 2. And they said, Hath then the Lord spoken only by Moses? hath he not spoken also by us? And the Lord heard it. 3. (But the man Moses was very meek, more so than any man who was upon the face of the earth.)
- 4. And the Lord said suddenly unto Moses, and unto Aaron, and unto Miriam, Go out ve three unto the tabernacle of the congregation; and all the three went out. And the Lord came down in a pillar of cloud, and stood at the door of the tabernacle; and he called Aaron and Miriam, and both of them came forth. 6. And he said, Hear now my words: If there be a prophet of your kind, I the LORD do make myself known unto him in a vision,2 in a dream do I speak unto him. 7. Not so is my servant Moses, in all my house is he faithful. 8. Mouth to mouth do I speak with him, even apparently, and not in dark speeches: and the similitude of the Lord doth he behold: wherefore then were ye not afraid to speak against my servant Moses? 9. And the anger of the Lord was kindled against them, and he went away. 10. And the cloud departed from off the tabernacle; and, behold, Miriam became leprous, (white) as snow; and Aaron turned towards Miriam, and, behold, she was leprous. 11. And Aaron said unto Moses, Alas, my lord, do not, I beseech thee, account to us as sin that wherein we have done foolishly, and wherein we have sinned. 12. Let her not be as a child born dead, of which half the flesh is consumed, when it

^a Marah, the feminine, denotes the indistinct, dreamlike perception followed as it is by "dream;" march, however, the masculine, expresses the clear perception of divine things. Arnheim translates,

13 חֲצִי בְשָׁרוֹ : וַיִּצְעַק משֶׁה אֶל־יְהוֶּה לֵאמֶר אֵל נָאְ רִפְּא נָא לָה: פ מפטר 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶר־משָׁה וְאָבִיהָ יָרַק יְרַק בְּפָּנְּיהָ 14 הַיִּאמֶר יְהוָה אֶר־משָׁה וְאָבִיהָ יָרָק יְרַק בְּפָּנְיהָ 14 הַפִּטִר אֵל נָאָ

יַמָּים הָּבְּעָרוּ יָמִים הָפְּצֵּר שִׁבְעַרוּ יָמִים הַפְּצֵּר שִׁבְעַרוּ יָמִים הַסְּצֵּר שִׁבְעַרוּ יָמִים מַחָצֵּרוּ שִׁבְעַרוּ יָמִים הַסְּצֵּר בְּעָרוּ יָמָים הַעָּבְעָרוּ יָמָים בּעַרוּ יָמָים הַעָּם בְּעַרוּ יָמָים בּעַרוּ יָמָים הַעָּם בְּעָרוּ יָמָים בּעַרוּ יָמָים הַעָּם בְּעָרוּ יָמָים בּעַרוּ יִמְים הַעָּם בְּעַרוּ יָמָים בּעַרוּ יִמְים בּעַרוּ יִמָּים בּעַרוּ יִבְּעָרוּ יִמְים בּעַרוּ יִמְים בּעַרוּ יִבְּעָרוּ יִמְים בּעַרוּ יִּמְים בּעַרוּ יִמְים בּעַרוּ יִבְּעָרוּ יִבְּעָרוּ יִבְּעָרוּ יִּמְים בּעַרוּ בְּעָרוּ בְּעָרוּ יִבְּעָרוּ יִבְּעָרוּ יִבְּעָרוּ יִבְּעָרוּ יִבְּעָרוּ יִבְּעָרוּ יִבְּעָרוּ יִבְּעָרוּ בְּעָרוּ בְּעִרוּ בְּעָרוּ בְּעָרוּ בְּעִירוּ בְּבְעָרוּ בְּבְּעָרוּ בּעְבִּיוֹ בְּעִיבּיוּ בְּעִינִים בּיִיעִים בּעְרוּ בְּעָבוּי בְּעָרוּ בְּעָרוּ בְּעָרוּ בְּעָבוּים בּיִיבּיים בּיִיבּים בּיבּיים בּיבּיערוּ בּיִיבְייִים בּיוּבְיּים בּיִיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיבּ

אָישׁ אָחָר אָלישׁ אָחָר לְמַשֵּׁה אָבּרְדִּיוֹ רִּאַנְּשִׁים בּ זְיַבָּבְר יְהוָח אָל־מֹשֶׁה לֵאמְר : שְׁלַח־לְךְּ אֲנְשִׁים בּ זְיַבְּבָר יְהוָח אָל־מֹשֶׁה לֵאמְר : שְׁלַח־לְךְּ אֲנְשִׁים בּ אָישׁ אָחָר לְמַשֵּׁה אָברִדִיוֹ רִּיִשְׁלְחוּ בּ

לל נְשִׂיא בָהֶם : וַיִּשְׁלֵח אֹרְנִם מְשֶׁה מִפְּּרְבֵּר יִשְׂרָאֵר הַפְּי יְהוֹהְ כְּלָם אַנְּשִׁים רָאשׁי בְנֵי־ יִשְׁרָאֵר הַפָּה : וְאֵלֶה שְׁמוֹתֶם לְמַפֵּה רְאוּבֵּן שַׁפִּוֹע בָּהֶם : וַיִּשְׁלֵח אֹרְנִם מְשֶׁה מִפּּוְרַבִּּר בייביר בייביר בייביר בייביר בייביר מִשְׁה מִפּּרְבַּר

ון דּבּיבּיכִיכִי בְּלִמִּשׁבִּי בְּלִמְשׁבִּי בִּלְמָשׁבִּי בִּלְמַשְּׁבִי בִּבְּמְשׁבִּי בְּלִמְשׁבִּי בְּלִמְשׁבִי בְּלִמְשׁבִּי בְּלִמְשׁבִּי בְּלִמְשׁבִּי בְּלִמְשׁבִּי בְּלְמָשְׁבִּי בְּלְמְשְׁבִּי בְּלְּמְשְׁבִּי בְּלְּמְשְׁבִּי בְּלְמְשְׁבִּי בְּלְּמְשְׁבִּי בְּלְּמְשְׁבִּי בְּלְּמְשְׁבִּי בְּלְּמְשְׁבִּי בְּלְּמְשְׁבִּי בְּלְּתְּמְבְּי בְּלְּמְשְׁבִּי בְּלְּמְשְׁבִּי בְּלְּמְשְׁבִּי בְּלְּתְּמְבְּי בְּלְּתְּמְבְּי בְּלְּתְּבְּי בְּלְּבְּיְם בּוּבְיים בּיּבְּיים בּיּבְיים בּיּבְּים בּיּבְיים בּיּבְיים בּיּבְיים בּיּבְּים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְּים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְּים בּיּבְים בּיּבְּים בּיּבְים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיְבְּים בּיּבְים בּיּבְּים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְּים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְּים בּיּבְים בּיּבְים בּיּבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְיבְים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְי

יַלְמַמֵּה דָּן עַמִּיאֵל בֶּן־נְּגְּמֵלְי : לְמַמֵּה בָּן עַמִּיאֵל בָּן־נְּגַמְלִי : לְמַמֵּה בָּן־כּוּמְי בָּן־מִיבָאֵל : לְמַמֵּה נַפְּרַתְלִי נַחְבִּי בַּן־
יַּאַל יִּלְמִים נַפְּרַתְלִי נַחְבִּי בַּן־
יַּאַל יִּלְמִים בַּוּרָתִינָ בַּן־מִיבָּאֵל : לְמַמֵּה נַפְּרַתְלִי נַחְבִּי בַּן־

cometh out of its mother's womb. 13. And Moses cried unto the Lord, saying, O God! do thou heal her, I beseech thee.*

- 14. And the Lord said unto Moses, If her father had spit in her face, would she not be ashamed seven days? let her be shut up seven days outside of the camp, and after that let her be brought in again. 15. And Miriam was shut up outside of the camp seven days; and the people did not set forward till Miriam was brought in again. 16. And afterwards the people removed from Chazeroth, and encamped in the wilderness of Paran.

 1. And the Lord spoke unto Moses, saying,
- SHELACH. 2. Send thou men that they may spy out the CHAP. XIII. land of Canaan, which I give unto the children of Israel; one man each of every tribe of their fathers shall ye send, every one who is a prince among them. And Moses sent them from the wilderness of Paran by the order of the Lord: they all were men, (who were) heads of the children of Israel. 4. And these are their names: of the tribe of Reuben, Shammua the son of Zaceur. the tribe of Simeon, Shaphat the son of Chori. tribe of Judah, Caleb the son of Yephunneh. 7. Of the tribe of Issachar, Yigal the son of Joseph. 8. Of the tribe of Ephraim, Hoshea the son of Nun. 9. Of the tribe of Benjamin, Palti the son of Raphu. 10. Of the tribe of Zebulun, Gaddiël the son of Sodi, 11. Of the tribe of Joseph, of the tribe of Menasseh, Gaddi the son of Susi. 12. Of the tribe of Dan, Ammiël the son of Gemali. Of the tribe of Asher, Sethur the son of Michaël.

moreover, v. 8, in this manner: "To him I speak from mouth to mouth, and visibly, not in riddles, that he should see only an image of the Eternal," conceiving the word א' "not" to be understood before יבים; but the construction is too forced.

15. Of

the tribe of Naphtali, Naehbi the son of Vophsi.

רת אָלָה שְׁמָוֹרת בָּן־נְבְּכִי : לְמַפֵּה בָּר נְאוּאֵל בָּן־מָכִי : אֵלֶה שְׁמָוֹרת בּוֹ וְבְּבְי יִ בְּאַלָּה שְׁמָוֹרת בּיֹי הַאֲנָשִּׁים־ אֲשֶׁר--שָׁלַח משֶה לָתַוּר אֶרת-הָאֱרֶץ 17 נַיִּקְרֶא מֹשֶׁה דְלֹהוֹשֵׁעַ בִּוֹינְוּוְ יְרהוֹשְׁעַ : נַיִּשְׁלַח אֹתָם משֵּׁה לָתִוּר אֶת־אָרֵץ בְּנָעַן וַיָּאמֶר אָלֹהֶּם יַעְלוּ זֶהֹ בַּנֶּגֶב וַעֲלִיהֶם אֶרת־הָהָר : וּרְאִיהֶם אֶרת־ 18 הָאֶרֶץ מַה־הָוֹא וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב עַלֶּיהָ הֶחְזָק יוּאַ הַרְבֶּּה הַסְּעַט הָוּא אִם־רָב : וּמֵה הָאָרֵץ הַוּאַ הַרָב הַיּבָּה הַאָּרֵץ אָשֶר־הוּא ישֵב בָּה הַטוֹבֶה הָוּא אִם־רָעֲה וּמָה הַעָּרִים אָשֵר־הוּא יוֹשֵב בָּהַנָּה הַבְּמַחַנִים 20 אָם בְּמִבְצָרִים : וּמֶה הָּאָרֵץ הַשָּׁמֵנָה הָוֹא אָם־ בּוָרו הַיֶּשׁ־בָּרוּ צִץ אִם־אַיוּן וְהָּרְתחַנַקְּהֶׁם וּלְקַחְהֶתם מִפְרֵי הָאֶרֵץ וְהַּיָמִים יְמֵי בִּכוּרֵי עַנְבִים : ער־רְחָב לְבָא מִפְרְבַּר־צָן עַד־רְחָב לְבָא 21 בַּיַבְעַלְוּ נַיָּגָרוּ אֶת־הָאֶבֶץ מִפְּרְבַּר־צָן רוֹן וְשָׁם אֲחִימְן 🖘 חֲמֶת : וַיְגַעלוּ בַנֶּגֶב ניִבָּא עַד־חֶבְרוֹן וְשָׁם אֲחִימְן 🖘 שַׁשַּׁי וְרַזִּלְלֵּי וְלִיבֵי הָזְעַנְּלְ וְחָבְרוֹן שֶׁבַע שָׁנִיםׂ יַנְבֹּאוּ עַר־נַחַל : נַיָּבֹאוּ עַר־נַחַל 🖘 יִנְבֹאוּ בַּר־נַחַל 🕬 - צַּיַּ אֶשְבֹּל וַיִּבְרָתוּ מִשֶּׁם זְמוֹרָה וְאֶשְׁבַּוֹל עַנְבִים אֶחָׁר וַישַּאָחוּ בַמִּוֹט בִשְנֵיִם וּמְן־הָרִמּנִים וּמְן־הַתְּאֵנִים: בּלְפָקוֹם הַהֹּוּא קָרָא נַחַל אֶשְׁכְוֹל עֻל אַדְּוֹרת 24 : הָאֶשְבוּל אָשֶר־בֶּרְרְתוּ מִשֶּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵר יום: וַיֵּלְבֿוּ מָרָעוּר הָאָבֶרץ מֵקּץ צַּרְבָּעִים יִוֹם: וַיֵּלְבֿוּ 25 בּיִּשְׁבוּ מִרָּעוּר הָאָבֶרץ מֵקּץ

the tribe of Gad. Geüel the son of Machi. 16. These are the names of the men whom Moses sent to spy out the land: and Moses called Hoshea the son of Nun Jehoshua. 17. And Moses sent them to spy out the land of Canaan. and he said unto them, Go you up this way at the south side, and go up into the mountain: 18. And see the land, what it is; and the people that dwell therein, whether they be strong or weak, whether they be few or many; 19. And what the land is on which they dwell, whether it be good or bad; and what the cities are in which they dwell, whether in open places, or in strongholds: 20, And what the land is, whether it be fat or lean, whether there be trees therein, or not; and take ve courage, and take some of the fruit of the land. Now the time was the season of the first ripening of grapes.* 21. And they went up, and spied out the land from the wilderness of Zin unto Rechob, on the road to Chamath. 22. And they ascended on the south side, and came unto Hebron; and there were Achiman, Sheshai, and Talmai, the children of Anak; (now Hebron had been built seven years before Zoan in Egypt.) 23. And they came unto the valley of Eshcol, and they cut down from there a branch with one cluster of grapes, and they bore it upon a barrow between two; and (they took some) of the pomegranates and of the figs. 24. That place was called the valley of Esheol, because of the cluster which the children of Israel cut down from there. And they returned from spying out the land at the end of forty days. 26. And they went and came to Moses, and

^a Signifying: "May the Lord aid (thee)." Some suppose that this name was given to Hoshea at the time he entered the service of Moses; others, however, that it was bestowed at the present occasion, and is to be viewed as a prayer: "May the Lord save thee from the counsel of the spies."

b Eshcol signifies "cluster."

וַיָבאוּ אֶל־כּוֹשֶּׁה וְאֵל־אַהְרֹן וְאָל־כָל־עָדַרָּת בְנֵי־ יִשְׁרָאֵר אֶל-מִרְבַּר פָארָן לְרֵישָׁרה וַיְשִּׁיבוּ אִרֶּים דָּבָר וְאֶרת־כָל־הָאַרָה וַיַּרְאַוּם אֶת־כְּרֵי דָזְאֶרֶץ: יוַסַפְרוּ־רֹוֹ וַיָּאִמְרֹוּ בָּאנוּ אֶרֹי-רָזְאָרֶין אַשֶׁר 27 ישַלַחְתָּנוּ וְגַבׁם זָבַּרת חָלֵב וּרְבֶשׁ הָוֹא וְזֶה־פִּרְיָה: אַפָּס בִידַעוֹ הָעָּׁם הַיּשֵׁב בָאָרֵץ וְהָעָרִים בְּצְרַוֹת 28 29 גְרֹלֹתֹ מָאֹר וְגַם־יְלְרֵי הָעָנֶק רָאִינוּ שָם: עָמֶלֵק יושב בּאָרץ הַגָּגָב וְהַחִּהִי וְהַיְבוּפֵי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵב בָּהָר וְהַהַבְגַעָנִי יוֹשֵב עַר־הַיָּם וְעַר יַר יוֹאמֶר אַכּלָב אֶרז־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר 30 בַּיַרְבָּן: וַיָּהַם בָּלֵב אֶרז־הָעָם ָעַרָלה גַעַבֶּלה וְיָרַשְנוּ אֹהָה בִי־יָכְוֹל נוּכַל בָלה: יוּ וְהָאֲבְנְשִׁים אֲשֶׂר עַרְוֹ עִמוֹ אֲמְרוֹ לְאׁ נוּכַרֹל מִי ייצֿייאוּ מָמֶנוּ: וַיצֿייאוּ 🤧 בַּלְעָלַוֹרוּ אֶל־הָעָם בִי־חָזָק הָוּא מִמֶּנוּ: וַיצֿייאוּ דַבַּרַת הָאָרֶץ אֲשֶׁר הָתָרָוּ אֹרֶתה אֶל־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל לָאמֶר הָאָבֶרץ אֲשֶׁר עָבַּרנוּ בָּה בְּרַתוּר אִרָּה אָבֶין אֹבֶלֶרת וְוֹשְבֶּירָוֹ הָוֹא וְכָל־רָתָעם אֲשֶׁר־ אָנוּ בְרֹעוֹכָה אַנְשֵׁי מִקְּוֹרת: וְשָׁבֵּם רָאִינוּ אֶת־ 33 הַנְּפִילֵים בְּגִי עֲנָק מן-הַנְּפִלֵים נַנְּהָי בְעִינֵינוּ רָבֶעְינִיהֶם וְבֵן הָייָנוּ בְעֵינִיהֶם: וַתִּשְּׁאֹ כָל־הָעֵלָה '' בַּחֲנָבִּים וְבֵן הָייָנוּ בְעֵינִיהֶם וַיִרְגוּ אֶרת־קוּלֶם וַיִּבְכָּוּ רָזֶעֶם בַּלַיְלָה הַהְוּא: 2 וַיִּלֹנֹוֹ עַרִל-מַשֵּׁרוֹ וַעַל-צַּקרוּרוֹ כְלֹ בַּנֵי יִשְׂרָצֵיּרוֹ 2

to Aaron, and to all the congregation of the children of Israel, unto the wilderness of Paran, to Kadesh; and they brought back word unto them, and unto all the congregation, and shewed them the fruit of the land. 27. And they told him, and said. We came unto the land whither thou didst send us, and truly doth it flow with milk and honey;^a and this is its fruit. 28. Nevertheless the people are strong that dwell in the land, and the cities are very strongly walled, and great: and the children of Anak also have we seen there, 29. The Amalekites dwell in the southern country: and the Hittites, and the Jebusites, and the Amorites, dwell in the mountains; and the Canaanites dwell by the sea, and by the margin of Jordan. 30. And Caleb stilled the people towards Moses, and said, We can easily go up, and take possession of it; for we are well able to overcome it. 31. But the men who had gone up with him said, We are not able to go up against the people; for they are stronger than we. 32. And they brought up an evil report of the land which they had spied out unto the children of Israel, saying, The land through which we have passed to spy it out, is a land that consumeth its inhabitants; and all the people that we saw in it are men of a great stature. And there we saw the giants, the sons of Anak, of the giants' (family): and we were in our own eyes as grasshoppers, and so were we in their eyes. 1. And all the congregation lifted up their voice, and cried aloud; and the people wept that night. 2. And all the children of Israel murmured against Moses and against

^a To obtain credibility for their evil report, they spoke first in praise of the products of the land, and then they expatiated on the strength of the people, whilst they averred that the unhealthiness of the climate caused the death of the giants even.

זוֹאמֹרנוּ אַלֹהָשׁם בַּלְ-שָׁתַּרָּה רְּוּ-מַרְענוּ בְּאַבֶּרֵץ נּ מִצְלַיִם אָוֹ בַּמִּרְבֵּר הַזֶּה לוּ־מֶּתְנוּ: וְלְמֵּה יְּהוְּרֹה ׁ מֹנְרֹים אוֹ בַמִּרְבֵּר הַזֶּה לוּ־מֶתְנוּ: וְלְמֵּה יְהוְּרֹה מַבִּישׁ אֹנִנוּ אֶרן-הָאֶרֶץ דַזוּארוֹ לִנְפָּׁל בַּחֶּרֶב לַמֹּינוּ וְסַפְּנוּ זְרְזִיּ רְלַבֵּוּ דְּוֹלְוּא מֵוֹב בֻינוּ שׁוּב מְצְרָיְמָה: וַיְאֹמְרָוּ אֲישׁ אֶל־אָחֶיוֹ נִרְּתְנֶה רָאשׁ וֹנְשִׁיבָה מִצְרָיִמָּה: וַיִּפְּׁר משֶׁרו וְאַהְּרָן עַרֹי-פְּנֵיהֶם לִפְנֵּי כָּל־קְהֵל עָדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְיהוֹשֶׁע בּוֹ־נוּוּ וְכָבֵלֹ בָּוֹ־יְפָּנֶּה מוֹ־הַתָּרִים אֶת־הָאֶלֶיץ קַרְעוּ בּנְבִיהֶהם: וַיַּאמְרֹוּ אֶל־כְּל־יְעַקַרת בְּנִי יִשְׂרָאֵר בֹאמֶר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לְתַוּר אֹרְאָה פוֹבָה הָאֶרֶץ מְאָד מְאָד : אִם־חָפֵּץ בְּנוּ יְהֹוָה וְהַבֶּיא אֹרָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַוֹּאת וּנְתָנָהּ לֻנוּ אֶּרֶץ אֲשֶׁר־הָוֹא זָבֶרת חָלֶב וּרְבָשׁ: אַךְ בַּיהוָה״ אַרץ הַמְּרִדוֹּ וָאַהָּוֹם אַל-הַנירָאוֹ אָתַיַעם הַאַּרץ כִי לַחְמֵנוּ הֶם כַר צָלֶם מֵעַלִיהֶם וַיְחוָה אָחָנוּ 10 אַל־הָעָרָה לִרְגָּוֹם אֹתָם

וַיַאָאֶר יְהוָרוֹ אֶל־משֶׁה עַר־אָנָּה יְנַאֲאֶנִי הָעַם 11 הַזֶּרֵה וְעַר־אָבָּה לֹא־יֵץְבְּמֵינוּ בִּי בְּכִרֹּל הָאֹתוֹרת

בַל־בָּגֵי יִשֹׂרָאֵל:

בָּאָבָגֶים וּכְבַוֹר יְהוָה נִרְאָהֹ בְאַהֶּל מוֹעֵּר אֱל־

יישר עשירתי בְּקרְבְוֹ : יַאַבֶּנוּ בַדֶּבֶר וְיְאוֹרְשֵׁנוּ בַּי

Aaron: and the whole congregation said unto them, Oh who would grant that we had died in the land of Egypt! or that we might but die in this wilderness! 3. And wherefore doth the Lord bring us unto vonder land, to fall by the sword? our wives and our children will become a prey; were it not better for us to return to Egypt? 4. And they said one to another, Let us appoint a chief, and let us return to Egypt. 5. Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembly of the congregation of the children of Israel. 6. And Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Yephunneh, of those that had spied out the land, rent their garments. 7. And they said unto all the congregation of the children of Israel, as followeth. The land, through which we passed to spy it out, this land is exceedingly good.* 8. If the Lord have delight in us. then will he bring us into this land, and give it to us; a land which is flowing with milk and honey. 9. Only against the Lord do ve not rebel, and then ve need not fear the people of the land; for they are our bread: their shadow is departed from them, whilst the Lord is with us; fear them not. 10. But all the congregation said to stone them with stones; when the glory of the LORD appeared in the tabernacle of the congregation to all the children of Israel.

11. And the LORD said unto Moses, How long shall this people provoke me? and how long yet will they not believe in me, with all the signs which I have shown among them?

12. I will smite them with the pestilence, and root them

^a That is to say, it is rebellion only which can make the Canaanites formidable enemies to the sons of Israel, since, if obedient to God, the conquest would be an easy thing, the people being as readily conquered as bread can be used for food.

b "Shadow" means in Hebrew, "protection," "security." RASHI therefore explains, "the shadow of God is departed from them;" upon

וּנְאָעֶשֶׂהֹ אִּתְךָּ לְגִוּי־נָּרְוֹל וְעָצִוּם מִמֶּנוּ : וַיָּאשֶׁר וּ בְּיָאשֶׁה אַתְרָּ לְגִוּי־נָּרְוֹל וְעָצִוּם מִמֶּנוּ משֶׁה אֶל־יְהוֹרֶה וְשֶׁמְעֵוּ מִצְלַיִם כִּי־הָןְעֵּלְיִרָ ין בְּלְחַךְּ אֶרת-דָּזֶעָם הַאֶּה מִקּרְבְּוֹ : וְאֲמְרֹוּ אֶרִי'־ 14 יושב" הָאָרֶץ הַזּאֹרוֹ שֶׁמְעוֹ בִּי־אַהָּת יְחֹוָּה בַקָרֵב רַנַעָם הַוֹהָ אֲשֶׁרֹעַין בְּעַין נָראָה וּ אַרָּזה יְהֹוָה וַעַנְנֶךְ עֹמֵר עֲלֵהֶׁם וּבְעַמֵּר עָנָן אַהָּה הֹלֵךְ 15 לִפְגִיהֶם יוֹמֶם וּבְעַפְּוּר אֵשׁ לְיֵלָה : וְהֵמַתָּה אֶרֹד־ רָזָעם הַוֶּה כְּאַישׁ אָחֶר וְאָמְרוּ הַגּוּיִּם אֲשֶׁר־שָּׁמְעִוּ 16 אֶרת־שִׁמְעַהָּ לֵאמִר : מִבּּלְתִּי יְכַּעֶּרת יְהנָה לְהָבִיאֹ אַרי־רָעָם בּוֹּה אֶל־הָאָרֵץ אַשֶּר־נִשְׁבַּע לָהָם יוֹישִׁחָמֶם בַּפִּרְבָר : וְעַרֶּתה יִּגְרַר גָא כָּחַ אֲּרֹנְיֶ וֹיִשְׁחָמֶם יַהְנָה אֶבֶרְ אַפַּיִם וְרַבּ־חֶׁסֶר : יְהוָה אֶבֶרְ אַפַּיִם וְרַבּ־חֶׁסֶר בּבָּרְתָּ לֵאמְר : יְהוָה אֶבֶרְ אַפַּיִם ֹנשֵׂא עוֹן וָפֶשַׁע וְנַקֵהֹ לִא יְנַלֶּה פֹקֵּר עָן אָבוֹתֹ יַנְא לַעְנָן : סְלַח־נָא לַעָנָן 19 עַל־רָבֵּעִים : סְלַח־נָא לַעָנָן רָעָם הַאֶּה בְּנָדֶּל חַסְבֶּךְ וְכַאֲשֵׁר נִשָּׂארָה לָעָם יבּיֶּה מִפִּצְרַיִם וְעַר-הֵנָּה : וַיַּאמֶר יְהֹּוָה סְלֵחְרִתִי 20 21 כִּרְבָרֶךְ: וְאוּלֶם חַי־אֶנִי וְיִפְּלֵא כְבוֹר־יְהוֹהָ אֶרֹת־ 🗠 בָּרֹי-הָאָרֶץ: כֵי כָל-הָאֲבָנָשִׁים הָראַים אֶרת-כְבדִּי וְאֶרת־אַרתֹלֵי אֲשֶׁרָעשִׁירִי בְמִצְרַיִם וּבַמִּרְבֶּר וְיַנַסַּר אֹרִי , זֶה עָשֶּׁר פְּעָמִים וְלְא שָׁמְעָר בְּקוֹלֵי : 23 אִם־יִרְאוּ אֶרת־הָאָרץ אֲשֶׁר נִשְׁבַעְרִתִּי לַאֲבֹרְתֻם 23

out, and will make of thee a nation greater and mightier than they. 13. And Moses said unto the Lord. But when the Egyptians hear, from the midst of whom thou hast brought up in thy might this people; 14. And when they tell to the inhabitants of this land, who have heard that thou, Lord, art in the midst of this people, that face to face thou, Lord, art seen, and that thy cloud standeth over them, and that in a pillar of cloud thou goest before them by day, and in a pillar of fire by night; That thou hast killed this people as one man: then will the nations that have heard thy fame, say in this manner, 16. Because the Lord was not able to bring this people into the land which he had sworn unto them, bath he slain them in the wilderness. 17. And now, I beseech thee, let the greatness of the power of the Lord be made manifest, as thou hast spoken, saying, 18. The Eternal is longsuffering, and of great mercy, forgiving iniquity and transgression, but letteth not the guilty remain unpunished, visiting the iniquity of the fathers upon the children upon the third and upon the fourth generation. 19. Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy mercy, and as thou hast been indulgent to this people, from Egypt even until hitherto. 20. And the Lord said, I pardon according to thy word. 21. But as truly as I live, and all the earth is filled with the glory of the Lord: 22. That all the men who have seen my glory, and my signs, which I have done in Egypt and in the wilderness, and have tempted me these ten times, and have not hearkened to my voice, 23. Shall surely not see the land which I have sworn unto their fathers, yea all

which then the next clause follows correctly, "whilst the Lord is with ns."

^a The word "who" is supplied, according to Onkelos; the con-

יוְעַבְדֵּי כָבֵיב עֵקָב יִרְאַוּרָ : וְעַבְדֵּי כָבֵיב עֵקָב 24 הָיָתָּה רַוּחַ אַהָּבֶרתֹ עִפּוֹ וַיְמַלֵּא אַחֲבָי וַהָבְיאֹרִיוּ ָּבֶּרִילְבָּץ אֲשֶׁרִבָּא שֶׂפֶּה וְזַרְעֻוֹּ וְזֹרִשֶּׁנָּה: יְהָעַמָבִלֹקִי וְהַכְּנַעַנִי יוֹשֵב בַּעֲמֶק מָחָר פְּנוּ וּסְעָוּ 🕫 לָכֶם הַמִּרְבֶּר דֶּרֶךְ יִם־סְוּף: נוְדַבֶּר יְהֹוֶה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהָּרָן לֵאמְר : עַר־ 27 נוְדַבָּר יְהוֶה אֶל־מֹשֶׁה ּ מָרַיִי לָעַרָה הָרָעָה הַוֹּארת אֲשֶׁר הַפָּה מַלִּינִים ָעֶלֶי אֶת־רְּתְלְנוֹת בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַפָּה מַלִּינִים עַרָלי שָׁמֶעְרִני: אֱמָר אֲלֵהֶׁם חַי־אָּגִי נְאֶם־יְהוָה 🕫 אָם־לֹא בַּאַשֶּר דִּבַּרְהָעם בְּאָוְגֵי בֵן אֱגֶעשֵׁה לָבֶם: פּ בַּמִּרְבָּר הַּזֶּה יִפְלוּ פּנְרֵיכֶם וְכָל־פָּקְרֵיכֶם לְכָל־ מְסְפַּרְבֶּׁם מִבֶּן עִשְׂרִים שָׁנָהוּ וָמֶעְרָלוּהוּ אֲשֶׁר אָשֶׁר אָלינוֹ,ם עָלָי : אִם־אַתֶּם הָבָאוּ אֶל־הָאָׁרֶץ אָשֶׁר 30 הַלְינוֹ,ם עָלָי נָשָּׁארִוּ אֶרִּדִיּרִּי לְשַׁבֵּן אֶרְזְכֶם בֵּהּ בִּי אִם־בָּלֵב 31 בּן־יְפִנֶּה וְיהוֹשֻׁעַ בּן־נְוּן : וְטַׂפְבֶּם אֲשֶׁר אָמֵרְתֶּם לָבַוֹ יַהְיֶּרֶה וְהַבֵּיארתַי אֹרָם וְיֵרְעוּ אֶרת־הָאָרֶץ אָשֶׁר מְאַכְתֶּם בָּה : וּפִּנְרֵיכֶם אַתֶּם יִפְּלֹּוּ בַּמִּרְבֶּר 32

יְהִיּנִ רְאָים בַּמִּרְבָּר אַרְבָּעֵים יִהְיּוּ רֹעֻים בַּמִּרְבָּר אַרְבָּעַים 38

34 בַּמְּדְבָּר : בְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־וַתַרְוּתֵם אֶרת־

שָׁנָּה וְנָשָׂאָוּ אֱת־זְנְוּתֵיכֵם עַד־הָוֹם פִּנְרֵיכֶם

רָבָּעִים יוֹם יִוֹם לַשְּנָה יוֹם כַּשְׁנָה

those that have provoked me shall not see it. 24. But my servant Caleb, because he had another spirit with him, and followed me fully, therefore will I bring him into the land whereinto he went; and his seed shall possess it. 25. And the Amalekites and the Canaanites dwell in the valley; to-morrow turn you, and set forward into the wilderness by the way of the Red Sea.*

26. And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron. saying, 27. How long (shall indulgence be given) to this evil congregation, that murmur against me? the murmurings of the children of Israel, which they murmur against me, have I heard. 28. Say unto them, As truly as I live, saith the Lord, as ye have spoken in my ears, so will I do to you: 29. In this wilderness shall your carcasses fall; and all that were numbered of you, according to your whole number, from twenty years old and upward, ye who have murmured against me, 30. Truly ye shall not come into the land, concerning which I have lifted up my hand to let you dwell therein, save Caleb the son of Yephunneh. and Joshua the son of Nun. 31. But your little ones of which ye said, They would become a prey, them will I bring in, and they shall know the land which ye have despised. 32. But as for you, your carcasses shall fall in this wilderness. 33. And your children shall wander about in the wilderness forty years, and bear your backslidings, until your carcasses be spent in the wilderness. 34. After the number of the days in which ye spied out the land, forty days, vea, one day for a year, shall ve bear your

nexion of the verses 13-16 is given after Arnheim, and is to be taken in this manner: "When the Egyptians hear, and when the inhabitants of this land (Canaan) are told, that God has killed the people: then will all of them say, that it was inability in God to accomplish his promise."

רִנִשְׂאוֹ אֶרִירְעוֹנְתִיבֶּם אַרְבָּעִים שָׁנְח וְיִדְעְהֶה 35 אֶת־רָתְנִיאָרֶני: אַנְי יְהֹנָה בְּבְרְרָתוֹ אָם־לְאוּ זְאַת 35 אָגֵשֶׂה לְכָל־הָעַבָה הָרָעָה הַוֹּארת הַנִּוֹעָבִים עָלַיִּ בּפִּרְבֶּר הַזֶּה יָתַפוּ וְשֶׁם יָמֶתוּ: וְהָאַנְשִּׁים אֲשֶׁר־ שָׁבֶּים משֶׁה לָרָזוּר אֶרִי־הָאֶבֶיץ נִישָּׁבוּ וַיַּלְּוֹנוּ יַעלִיוֹ אֶת־כָרוֹ-הָאַרָּה לְהוֹצִיא דִבָּרוֹ עַל־הָאֶרֶץ: רּגָעה בַּמַגּפָה בָּת־הָאָרץ הָעָה בַּמַגּפָה 37 בַּרִּה בָּמַגָּפָה 38 לִפְגֵי יְהֹנֶרְה: וְיהוֹשָׁעַ בִּן־נוּוּ וְכָלֵב בֵּן־יְפָגֶרה חִיוּ מִן־הָאֲנָשַׁים דִּהֹבֶם הַהְלְבָים לָתִוּר אֶת־הָאָרֶץ: וַיְרַבֶּר משָה אֶרת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶה אֱל־בָּל־בְּגַי ישְׂרָאֵל וַיִּרְאַבְּלִוּ רָדָעָם מְאָר: וַיַּשְׁבָּמוּ בַבּבֶּקְר 40 וַיְעַלִּוּ אֶרִל-רְאשׁ־הָהָר לֵאמֶר הִנָּנוּ וְעָלֵינוּ אֶל־ יַנְאֹמֶר בְּיַקְוֹם אֲשֶׁר־אָמֶר יְהֹוָהוֹ כִּי חָמָאנוּ : וַיַּאֹמֶר 41 משֶּׁה לֶפֶּה זֶה אַתֶּעם עְבָרִים אֶרת־פִּי יְרֹזְוְרִה יהוא לא האלח: אל-הַוּעַלוּ בֶּי אֵין יְהוּןְהּ שָּׁבֶּלֵהִי בִּיּ הַעָּבֶלֵהִי בִּיּבִיבֶם: כִיּ הַעָּבֶלֵהִי בִּיּ בְּרָבְּבֶּם וְלֹאֹ תִּנְגַפֿוּ לִפְנֵי אִיְבִיבֶם: כִיּ הַעָּבֶּלֵהִי וְהַכְּגַעַגִי שָׁםֹ לִפְנֵיבֶּם וּנְפַּלְהֶם בָּחֶרֶב בִי־עַל־ בַן שַבְּהַם מַאַחָרֵי יְהֹנָה וְלֹא־יַרְזְיָה יְהֹנָה עַבְּרָוֹן הָעָלְוֹרת אֶל־רָאשׁ הָתָּר וַאַרָוֹן 44 עַבְּרָוֹן בְּרִירת־יְהנָּדֹוֹ וּמֹשֶּׁה רֹא־מֶשׁוּ מֵקְרֶב הַוְמַחֲגֶה: עוֹיֻרֶר הַוְעָמֶבֹּלוֹ וְהַכְנְעַנֹי הַישֵׁב בָּהַוֹר הַהְאוּא 45

* וילינו קרי

iniquities forty years, and ye shall experience my withdrawal (of protection). 35. I the Lord have spoken it, surely this will I do unto all this evil congregation that assembled against me: in this wilderness shall they be spent, and there shall they die. 36. And the men whom Moses had sent to spy out the land, and who returned, and caused all the congregation to murmur against him, by bringing up an evil report against the land, 37. Even the men that had brought up the evil report of the land, died by the plague before the Lord. 38. But Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Yephunneh, remained alive of these men, who had gone to spy out the land. And Moses spoke these words unto all the children of Israel; and the people mourned greatly. 40. And they rose up early in the morning, and went up to the top of the mountain, saying, Lo, here we are, and we will go up unto the place of which the Lorp hath spoken; for we have sinned. 41. And Moses said, Wherefore now do ye transgress the order of the Lord? and it will not prosper. Go not up, for the Lord is not among you; that ye may not be smitten before your enemies. 43. For the Amalekites and the Canaanites are there before you, and ye will fall by the sword; since, because ye are turned away from the LORD, the LORD also will not be with you. 44. Yet they persisted to go up unto the top of the mountain; but the ark of the covenant of the Lord, and Moses, did not move out of the camp. 45. Then came down the Amalekites, and the Canaanites that dwelt on that mountain, and smote them, and discomfited them, even unto Chormah.

^a Rashi renders, "And ye shall know that you have withdrawn your heart from me;" Onkelos gives more freely "that ye have murmured against me." But in the present text the idea of Mendelssohn, that the word "withdrawal" refers to an act of God, has been

נַיַּכְוּם וַיַּבְּהָוּם עַר־הַחָּרְמָה: וַיַבַבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: דַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְהָ, אֲבֵּלְהֶם כֵּי הָבֹאוּ אֶלּ-אָּבֶרְץׁ קושְבַּרֹתִיבֶּם אָשֶׁר אָבָנִי נֹתָן לָבֶם: וַעַשִּׁיתָּם אָשֶׁה לֵיהוָה עֹלֵיה אוּ לֶבַח רְשַׁלֵּא־נֶּרֶר אָוּ בִּנְדַבָּרה אַוֹּ בְּמְעֲרֵיכֶם דְּלְעֲשׁוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לַרְיבּלְרָיב מְן-יבוּבְּלֶךְ אָן מְן-יבוּגְאוֹן: וְהִוּלְרֶיב הַפַּקְרָיב קּרְבָּנָוֹ לִיהוָה מִנְחָה סַלֶּה עַשָּׂרוֹן בָּדּׂוּל ַבּרְבָעִירת הַהָּיו שֶׁמֶן: וְיַיִן לַנָּסֶךְּ רְבִיעַירת הַהִּין 🧸 🧿 בּוְעַשֶּׂה עַל-הָעֹלֶרוּ אַזּ בּוֹנֶבֶח לַבֶּבֶשׁ הָאָחָר: וּ לָצַאִיר בְּעָשֵה מְנְחָה סְלֶת שְנֵי עָשְׂרֹגְים בּיִ לְצַיִּר בְּעַשֵּׁה מִנְחָה הַלֶּת שְנֵי עָשְׂרֹגְים ז בְּלוּלֶה בַשֶּׁמֶן שְלִשִית הַהְין: נְיָיִן לַגָּסֶךְ שְלִשִית ַ הַהֶּין הַאַקְרָיב בֵיחַ־נִּיחָת לַיהֹוָה : וְכִי־תַּעַשֶּׁה בֶּן־ בָּקָרָ עֹלֶרוֹ אוֹ־זְבָח רְלַבַּלֵא־גָרָר אוֹ־שְׁרָּלְמִים פּ לֵירוּנְרוּ: וְרִוּקְרָיב עַרּוּ־בֶּּוְרוּבִּבְּקְרֹ מִנְּחָׁה כְּעֶׁרוּ 10 שְׁלְשֵׁרוֹ עָשְׁרְנִיִם בָּלְוּלְ כַשֶּׁמֶן חַצִּי חַחָין: וְנֵיֵוֹ פַּקְרָיב לַנֶּפֶךְ חֲצֵי הַהֶּין אִשֵּׁה בִיחַ־נִיחָהַ לַיהֹוָה: 11 בַּכָּה יָעשֶּׁרוּ לַשוֹר הָאֶחָר אַז רָאַיִּל הָאֶחֶר יוֹ רילַשֶּׁרה בַּכְבָשִּׁים אָוֹ בָעוּיִם: כַמִּסְפָּר אֵשֶׁר וּצִייִם אָוֹ בָעוּיִם: בַמְּסְפָּר אֵשֶׁר ווּ מַּעִשֶׂוּ בֶּכָה מַעַשִּׁוּ לֵאֶחָר כְמִסְפָּרֵם: כָל־הָאֶזְרָח 🕬 🕬 מַּיִּעשׁוּ ַיַעשָּׁה־בָּבָה אֶרג־אֱלֶה לְהַקְרֵיב אִשֵּׁה בִיחַ־נִיחָׁת

CHAP. XV. 1. And the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye shall have come into the land of your habitations, which I give unto you, 3. And ye will prepare a fire offering unto the Lord, a burnt offering, or a sacrifice in performing a pronounced vow, or as a freewill offering, or on your solemn feasts, to prepare a sweet sayour unto the Lord, of the herd, or of the flock: 4. Then shall he that bringeth his offering unto the Lord bring as a meat offering a tenth part of fine flour mingled with the fourth of a hin of oil. 5. And wine for a drink offering. the fourth of a hin, shalt thou prepare with the burnt offering or sacrifice, for the one lamb. 6. Or for the ram, thou shalt prepare as a meat offering two tenth parts of fine flour mingled with the third of a hin of oil. 7. And wine for the drink offering, the third of a hin, shalt thou bring, for a sweet savour unto the Lord.* 8. And when thou preparest a bullock for a burnt offering, or for a sacrifice, in performing a pronounced vow, or as a peace offering unto the Lord: 9. Then shall he bring with the bullock as a meat offering, three tenth parts of fine flour mingled with half a hin of oil. 10. And wine shalt thou bring for a drink offering, half a hin, as a fire offering of a sweet savour unto the LORD. 11. Thus shall it be done for the one bullock, or for the one ram, or for the lamb, be it of the sheep or of the goats. 12. According to the number that ye shall prepare, so shall ye do to every one according to their number. 13. All that are born in the country shall do these things after this manner, in offering a fire offering

adopted; and it means then, that the people should experience the difference between divine protection and wrath.

^a In offering a sacrifice nothing must be omitted which the law requires, in order to make it acceptable on high.

בּירוּנְה : וְכִי־יָגוּר אַרְדְעָכֶם גַּר אַוּ אֲשֶׁר־בְּרְתוּבְכֶם בֹּר אַוּ אֲשֶׁר־בְּרְתוּבְכֶם לְרַלָרַבִילֶּם וְעָשֶּׁרוּ אִשִּׁרוּ בִיחַ-נִיחָחַ בַּיִּרוּזְרֵה בּיַשְשֶׁר הַזְּעִשָּׁר בֵן יַעַשֶּׂה: הַקּהֶל חְקָּרִה אַתָּרים בּיַ לָכֶם וְלַגֵּר הַנֶּגֶר חָקַּרָה עוֹבָים לְרַרָבִיכֶּם כָבֶם בַגַר יָהְיֶה לִפְגִי יְהֹוֶה : הוֹרֶה אַתַּרת וּמִשְׁפֵּט אֶחָר יִהְיֶה לְבֶּם וְלַגֵּר הַנָּר אִתְּבֶם: יוֹדַבּר יְחוֹדָה אָר־משֶרה לֵאמְר : דַבּר אֶל־בְּגַי $^{17}_{18}$ יִשְׂרָשֶׁר וְצָּלְפַרְהָ, צְּלַהֶעָם בְּרְאָנֶכֶם שֶׁל-הָאֶּׁנֶץ 19 אַשֶּׁר אָנֵי מֶבִיא אֶרְעָבֶם שֲׁמָּה : וְהָיְּה בַּאַבְּלְבֵם באשירג מַלֶּחֶם הָאָרֶץ הָתְימוּ הְרוּמָה לֵיהוָה : באשירג 20 עָרְפַּרַתַבֶּם חַלָּה רָתְרִימוּ רְתְרוּמֶה כְתְרוּמַרת גֹבֶן 21 בֵן הָרִימוּ אֹרֶזה : מֵרֵאשִׁירוֹ עַרְסָוֹרֵזִיבֶּם הִרְּזְנְוּ בַּיהוָה תָרוּמָה לְרֹרָתִיבֶם: 🕮 וֶבֶי D רִשְׁנֹּוּ וְלַא רַנְעַשׁוּ אָרִג כָר־רַוּמְצְוְרֹג רָוּאֵלֶה 23 אַשֶּׁר־דָּבֶּר יְהוֹוָה אֶל־משֶׁרה : אֵרה בָּל־־אֲשֶּׁר צוּוָה יְהוּוֶה אֲבֹיכֶם בְּיַר־מֹשֶׁה מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יַנְיָה אָם מֵעִינִי יְהָלֶּאָה יְהֹלֶאָה לְרֹרְתֵיבֶם : וְהִיָּה אָם מֵעִינִי 24 רַגערָה גָעֶשִּׁרָנָה רִשְׁנְנָה וְעָשַׂוּ כָּל־־בָגערָה פַר בָּן־בָּקָר 🏎 לְעֹלֶּוֹה רְוֹרֵיִם נִיחֹםׁ לֵיחֹנָה אָקָר רָעוֹ וְנִסְכָּוֹ כַּמִּשְׁפָּמֵט וּשְׂעִיר־־עִזִּיִם אֶּחָר לַחַפֶּלָת : וְכִפֶּר הַכּהֵוֹ עַל־כָּל-יְעַרֵת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל 25

of a sweet savour unto the Lord. 14. And if a stranger sojourn with you, or whosoever may be among you in your generations, and will make an offering made by fire, of a sweet savour unto the Lord: as ye do, so shall he do. 15. Congregation! one statute shall be for you, and for the stranger that sojourneth, a statute for ever in your generations, as ye are, so shall the stranger be before the Lord. 16. One law and one code shall be for you, and for the stranger that sojourneth with you.*

- 17. And the Lord spoke unto Moses, saying, 18. Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye come into the land whither I bring you, 19. Then shall it be, that, when ye eat of the bread of the land, ye shall offer up a heave offering unto the Lord. 20. As the first of your doughs ye shall offer up a cake for a heave offering; like the heave offering of the threshing floor, so shall ye offer this. 21. Of the first of your doughs ye shall give unto the Lord a heave offering, in your generations.
- 22. And if ye have erred, and not observed all these commandments, which the Lord hath spoken unto Moses, 23. All that the Lord hath commanded you by the hand of Moses, from the day that the Lord commanded (the same) and henceforward, among your generations: 24. Then it shall be, if through inadvertence of the congregation, aught be committed by ignorance, that all the congregation shall prepare one young bullock for a burnt offering, for a sweet savour unto the Lord, with his meat offering, and his drink offering, according to the prescribed manner, and one he goat for a sin offering. 25. And the priest shall make an atonement for all the congregation of the children

^a This word is merely to be taken as an address to the entire people, whether native or adopted strangers.

b This refers to the sin of idolatry according to our authorities.

ברייהוֹה בּזָה וִאָּת־מִצְוֹתוֹ הַפֶּר הִכְּרֵת ו שִּבְּתֵת יִשְׁרָאֵל וְלַצֵּר הַנְּרָ בְּתִישָׁה הַחָּמָאת : וְנִסְלַח לְוֹ : הָאָרְה אַחַר הְנִּעָה בִּעִּיְה הִוֹּא מֵפֶּרֶב עַפְּשׁ אַחַת מָּקְרֶב עַפְּּשׁ יִּהְיָּה וּ וּמִּבְר הִנְּרָ בְּתוֹכֶם בִי לְכָל הְנָבְר הַנְּרָ בְּתוֹכֶם בִי וְנִסְלַח לְוֹ : הָאָרְה לְפִנִּי וְנִסְלַח לְוֹ : הָאָרְה לְּפִנִּי וְנִסְלַח לְוֹ : הָאָנְהוֹ לְפַנֵּי וְנִסְלֵח לְוֹ : הָאָרְה לְפִנִּי וּבְּרְיִבְּה וֹיִנְיְה בְּתוֹכֶם בִּי וְנִסְלַח לְוֹ : הָאָנְהוֹ לְפַנֵּי וְנִיכְּה עָהְיִנְה בְּתוֹכֶם בִּי וְנִסְלֵח לְוֹ : הָאָזְרְח בִּנְי בְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּתְּבְּר בְּנִייְ בְּתוֹכֶם בִּי וְנִסְלֵח לְוֹ : הָאָזְרְח בִּנְיִ בְּנִי בְּעְמָּה בִּשְׁנְּנְה וְנִבְּלֵב עִפְּה וְשִׁנְעִשְׁה וְנִבְּנִי וְנִבְּנִי בְּנִים בְּעְמָּה וְנִבְּנִי בְּעְבָּי וְנִבְּנִי בְּנְבְיִי בְּנִי בְּתְּנִים בְּיִנְנְיִם בְּעִבְּיִם וְנִבְּלֵב בְּעְבָּה וְנִבְּנִים בִּייִּבְּנְים וְנִבְּלֵב בְּנִים בְּיִבְּעְנִים בְּיִבְּעְבְּיִם וְנִבְּלֵב בְּעִבְּים בִּישְׁנְנִים בְּיִבְּעְבִים בְּעִבְּים בִּייִּבְּעִם בִּייִנְתוֹ וְנִבְּנִים בְּבְּבְּיִם בִּיִּבְּיִם בְּיִבְּעִבְּים בְּיִבְּעִבְּים בְּיִבְּעְנִים בְּיִבְּעִם בְּיִים בְּיִבְּעִים בְּיִיתְוֹלוֹ בְּבְּבְּים בְּיִבְּעְנִים בְּיִבְּעִים בְּיִבְּעִים בְּיִבְּעְבִּים בְּיִים בְּיִבְּעִים בְּיִיבְּעִם בְּיִּנְנִים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּעִים בְּבְּבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיוֹם בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִבְּיִם בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְייִם בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּיִם בְּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיוֹבְיוֹם בְּיבְּים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיוֹם בְּיוּבְיוֹם בְּיוּבְיוֹם בְּבְּבְיים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיוּם בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיוּם בְּבְּבְיים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיים בְּבְיבְים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיוּבְיוּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיבְּבְיוּבְּבְיים בְּבְּבְּי

32 נַיְּהְיִּוּ בְּגִּי־יִשְּׂרָאֵר בַּמִּרְבֶּר וַיִּמְצְיֹאוּ אָישׁ מְקשׁׁשׁ 33 עַצִּים בְּיִוֹם הַשַּׁבָּת : וַיַּקְרָיבוּ אֹתוּ הַמְּצְאִים אֹתוּ מְקשׁׁשׁ עַצִּים אֶתוּ בְּמִשְׁמֵר כֵּי לָא פּרַשׁ מַה־ 34 בַּמִשְׁמֵר כֵּי לָא פּרַשׁ מַה־ 35 עַעֶּשֶׂה לְוֹ: ם בַּמִּרְבָּר וַיִּמְצְיִהוּ אֹתוּ בַּמִּשְׁמֵר כֵּי לָא פּרַשׁ מַה־ 36 עַעְשֶׂה לְוֹ:

משֶׁה מָוֹרת יוּמָת הָאֵישׁ רָגוֹּם אֹרְתוּ בָּאַבָּנִים כָּלֹּי הַעֵּרָה מִחְוּץ לַמֵּחָנֵה : וַיֹּצִּיאוּ אֹרֹתוּ כָּלִירָהָעֵרָה 36 of Israel, and it shall be forgiven unto them; for it is (a sin of) ignorance: and they have brought their offering, a sacrifice made by fire unto the Lord, and their sin offering before the Lord, for their ignorance: 26. And it shall be forgiven unto all the congregation of the children of Israel, and the stranger that sojourneth among them; for by all the people (was it done) in ignorance.*

- 27. And if any person sin through ignorance, then shall he bring a she goat of the first year for a sin offering. And the priest shall make an atonement for the person that hath acted ignorantly, in his sinning through ignorance before the Lord; to make an atonement for him, that it may be forgiven unto him. 29. For the native born among the children of Israel, and for the stranger that sojourneth among them; -one law shall be for you, for him that sinneth through ignorance. 30. But the person that doeth aught with a high hand, one born in the land, or a stranger, the same dishonoureth the LORD; and that person shall be cut off from among his people. 31. Because the word of the LORD hath he despised, and his commandment hath he broken; that person shall be cut off, his iniquity is upon him.
- 32. And while the children of Israel were in the wilderness, they found a man gathering sticks upon the sabbath day. 33. And they that found him gathering sticks brought him unto Moses and Aaron, and unto all the congregation. 34. And they put him in ward; because it had not been declared what should be done to him.
- 35. And the LORD said unto Moses. The man shall be put to death: all the congregation shall stone him with stones without the camp. 36. And all the congregation

a i. e. Wilfully; and for such sin no sacrifice can avail. 10

אֶל־מִחוּץ לַפַּחֲנֶּה וַיִּרְנָמִוּ אֹרֶנוֹ בַּאֲבָנִים וַיָּמְרֹת בַּאֲשֵׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֵׁה: פּ מפּטיר

על־כַנְפָּי בִּנְדִיהֶם לְדְדֹרֹתֶם וְנְרְעָנִי עַל־צִיצָּר אֹרִוּ וּזְכַרְהֶּם אֶת־בָּל־מִצְנָּרת יְחֹנָּרה וַעֲשִׂיתֶם אֹרִוּ וּזְכַרְהֶּם אֶת־בָּל־מִצְנָרת יְחֹנָרה וַעֲשִׂיתֶם אֹתֶם וִלֹא תָהׁוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכָם וִאַחֲרֵי עִינִיכֶּם

וֹלְאָשִׁיהֶתֶם אֶּרִיבֶּלֶתְ-מִצְּוֹתֵי וְרְיִיתֵם קְמַעוֹ הִוֹּנְהִים בְּרְהַשִּׁים וְנִּיִם אַחֲנִיתֵּם: לְמַעוֹ הִוּנְבְּרְּוּ

בּ לֵאק־הַיבֶּם: אֲנְי יְהוָה אֱלְהֵיכָּם אֲשָּׁר הוֹצֵאתִי
 שֶּׁהְכֶּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהְיוֹת לְכֶם לֵאלֹהֻים אֲנְי יְהוָה אֱלְהַיבֵם:
 פַּ

וֹאַבּינָם בּנֹּי אָשְׁלָּאֵב וֹאָוֹן בּּוֹ־פּלְּעִי בּנֹי רְאוּבּוֹ: זְּ זִיּפֿט לְּנִם בּּוֹרִיּאֹבוֹנִי בּוֹרַלְּעֹירִ בּוֹרַלְּעִירִ בְּוֹרִם נְּרִבְּוֹיִ וְבִּרְיִוֹּ

ַ חַמָּשִׁים וּמָארֶנִים נְשִּׁיבֵּי עֵרֶרה מְּבְּנֵי מּשֶּׁרה נְשִׁרָּאֵר חַמִּשִּׁים וּמָארֶנִים נְשִּׁיבִּי עֵרֶרה מְרָּאֵיִי מוֹעֵר מווייייים וּמָארֹנִים נְשִּׁיבּי עִּבְּנִיים מִבְּנֵיי־יִשְּׂרָאֵיר

אַגְשִׁי־שֵׁם: וַיְּקְהַלוֹּ עַל־מְשֵׁה וְעַל־אַהָּרוֹ וַיְּאִמְרֵּוּ אַבְהָהַם יְהֹּנֶה וּמַדּוּע תְּרְעַנְשְׁאוּ עַל־קְהַל יְהֹנֶה: יִּבְתוֹכֶם יְהֹנֶה וּמַדּוּע תְּרְעַנְשְׁאוּ עַל־קְהַל יְהֹנֶה: וַיִּשְׁמַע משֶּׁרוֹ וַיִּפְּרֹ עַל־פְנָיו: וַיְּדַבֵּר אֶל־קְרַח brought him forth to without the camp, and they stoned him with stones, and he died; as the Lord had commanded Moses.*

37. And the Lord said unto Moses, as followeth, 38. Speak unto the children of Israel, and say to them, that they shall make themselves fringes on the corners of their garments throughout their generations, and that they shall put upon the fringes of the corners a thread of blue: 39. And it shall be unto you for a fringe, that ye may look upon it, and remember all the commandments of the Lord, and do them; and that ye seek not after (the inclination of) your own heart and (the delight of) your eyes, in pursuit of which ye have been led astray. 40. That ye may remember, and do all my commandments, and be holy unto your God. 41. I am the Lord your God, who brought you out of the land of Egypt, to be your God: I am the Lord your God.

1. Now Korach, the son of Yizhar, the son KORACH. of Kehath, the son of Levi, was presumptuous,2 CHAP. XVI. together with Dathan and Abiram, the sons of Eliab, and On, the son of Peleth, sons of Reuben: So that they rose up before Moses, with certain men of the children of Israel, in number two hundred and fifty; (who were) princes of the congregation, called to the assembly, men of renown. 3. And they assembled themselves against Moses and against Aaron, and said unto them, Ye assume too much, for the whole of the congregation are all of them holy, and the LORD is among them: wherefore then will you lift yourselves up above the congregation of the Lord? 4. And when Moses heard it, he fell upon his face: 5. And he spoke unto Korach and unto all his company,

^a "He presumed to set himself apart from the community to quarrel about the priesthood."—Rasht.

וְאֶל־כָּרֹ - ְעַרָרוּוֹ לֵאִמֹרֹ בُגָּור וְיִדַּעׁ יְהוָה אֶרִרּ אָשֶׁר־לֶּוֹ וְאֶת־הַהָּקְרוֹשׁ וְהַקְּרֵיב אֵלֵיוּ וְאֶת אֲשֶׁר בְּיֹוֹ וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחַר־בְּוֹ יַלְרָיב אֵבֶּלִיוּ: זְאַרת עֲשֶׂוּ לְחְוּ-בָּלְבֶּם בַּחְתוֹרת קַנַח וְכָל־עֲרָתוֹ: וּתְנִוּ־בָתֵןו אֵשׁ וְשִּׁימוּ עַלִיהָן בְפֿבֶרת בִּלְבְנֵי יְהוָהֹ מָחֶר וְהָיָה הָאֵישׁ אַשֶּׁר־יִבְחַר יְהוָה הַוּא הַקָּרְוֹשׁ רַב־לָבֶם בְגֵי לֵוְי: וַנְאַפֶּר משֶׁרוּ אֶרִיֹּקְרַח שִׁמְעוּ־גָא בְּגֵי דֵּלְיִי: בַקמַעט מבֶּם בִי-הִבְּדִיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶרְתַבֶּם מַעַרַר ישָׂרָאֵל לְרַזְקְרָיב אֶרְגֶּם אֵלְיֵוּ לְעַבֹּר אָרת־עָבוּרת מִשְׁבָן יְהוָּה וְבִּלְעָמֶד לִּפְגֵי הַעָרָה יוּ לְשֶׁרְהָעם: וַיַּקְרֵבֹ אִרְעָהְ וְאֶרִג־כָּל־אַחֶיךְ בְגִי־לֵוֹיִ 10 יו אָתֶר וּבַקִשְׁתֶם נַם־כְהָנָה: לָבֵן אַתָּה וְכָל־עֲרֵהְדְּ הַנְּעָרִים עַל־יְהוָתָה וְאַהְרַן מַה־הוּא כִי תַּלְּוֹנוּ יישָלַח משֶּׁרה רַלְרֶרָא לְרָרֶתוּ וְלֵּלְאַבִירָם מּשֶּׁרה רַלְרֶרָא לְרָרֶתוּ וְלֵּלְאֲבִירָם וּי ים בְּנֵי בֶּלִיאָב וַיְאִמְרָוּ רְשׁא גַעַבֶּוֹרוּ : רַוְמְעַׁעׁ בִּי בּי הָגֶעלִירָנוּ מֵצָּבֶרץ זָבַרו חָלָבֹ וּרְבַּשׁ לַהְמִירֵנוּ בַּמִּרְבָּר בִּי־רִזִשְׂרָוּר עָלֵינוּ גַּם־הִשְּׂרָוּר ׃ אַף יוֹלָא אֶל־אֶּרֶץ זָבָרת חָלֶב וּרְבַשׁ חֲבָיאֹהָנוּ וַתִּמֶּן־ לָנוּ נַחֲלַרת שָׁרֵה וָכֵּרֶם הַעִינֵי הָאֲנָשִׁים הָרֶם -15 תְּנַקָּר לְאֹ נַעֲעֶלֶה: נַיָּחַר לְמֹשֶׁהֹ מְאֹד נַיּאמֶרֹ אֶל־ יְהֹּוָה אַל־כֵּוּפֶן אֶל־מִנְחָרֶעם לֹא חַמּוֹר אֶחָר

* שני

* תלינו קרי

saying, To-morrow, then will the Lord make known who is his, and who is holy, that he may cause them to come near unto him: and him whom he shall choose will he cause to come near unto him. 6. This do ye; take yourselves censers, Korach and all his company; 7. And put fire therein, and put incense on them before the Lord tomorrow; and it shall be that the man whom the Lord will choose, he shall be the holy: you assume too much, ve sons of Levi. 8. And Moses said unto Korach, Hear, I pray you, ye sons of Levi: 9. Is it too little for you, that the God of Israel hath separated you from the congregation of Israel, to bring you near to himself, to do the service of the tabernacle of the Lord, and to stand before the congregation to minister for them? 10. And he hath brought thee near, and all thy brethren the sons of Levi with thee: and now ye seek the priesthood also. 11. For which cause (beware), thou and all thy company that are gathered together against the Lord; for Aaron. what is he, that ye murmur against him? 12. And Moses sent to call Dathan and Abiram, the sons of Eliab; but they said. We will not come up: 13. Is it too little that thou hast brought us up out of a land that floweth with milk and honey, to kill us in the wilderness, that thou wilt make thyself also a prince over us ?* 14. Moreover thou hast not brought us into a land that floweth with milk and honey, that thou couldst give us inheritance of fields and vineyards: wilt thou bore out the eyes of these men? we will not come up. 15. And this displeased Moses greatly. and he said unto the Lord, Do not turn unto their offering: I have not taken away an ass from one of them, nor

^{*} i. e. "Wilt thou presume to blind the people to thy assumption of undue power and breach of promise."

: מַהֶּם נָשָּׂארִני וְלְא הַרַעִּרִני אֶרת־אַתַר מֵהֶם וּיַאמֶר משֶׁהֹ אֶל־לְבַח אַהָּהֹ וְבָרֹּ-יְעַבֵּרְתְּלֶּ הֶיִּוּ 17 לִפְגִי יְהוֹגֶה אַהֶּתה וָהֶם וְאַהֲרָן מָחָר: וּקְחַוּ וּ אָישׁ מַחְהָרֹוּ וּנְהַהֶּם עֲלֵיהֶם קְטֹבֶרת וְהִקְרַבְהֶּ רְפָנֵי יְהוָרוֹ אֵישׁ מַחְרָהוֹ חַמִשִּים וּמָארָתִים יוֹקְחָוּר וּצִיקָתה וְצִּקְהָרוֹ אִישׁ מַחְרָּתרְוּ : וַיִּקְחֿוּ בּיִ אַשׁ מַחְרָּורֹוּוּ וַיִּרְעָנִי עָרֵיירָוּ בִּיִּשְׁימוּ עַלִיהֶם קְמֶבֶרת נַיַּעַמְדֹּוּ פֶּרַתַח אָהֶל מוֹעֵר וּמֹשֶׁה יוּאַהָרוֹ : וַיַּאְהַל עַלִיהָם לֹנַרוֹ אֶת־כָּל־הָזֵעַרָּה אֶל־ פָּרַח אָהֶר מוֹעֶר וַיִּרָא כְבוֹר־יְהוָה אֶל-כָּל־ 20 הָעָהָה: ם שלישי נַיְרַבָּר יְהֹנָה אֶל־מֹשֶׁה יוֹאֶל-אַהַלוֹ לֵאמְר : הַבָּרְלוּ מִרְעוֹךְ הַעָּרָן 21 וַאָּכַלֶּה אֹהָם כְּרָגַע: נַיִּפְלָוּ עַל־פְּגֵיהֶםֹ נַיַּאמְרוּ אֵׁל 🖘 אֱלֹהֵי הַרוּחָת לְכָל־בָשֶׂר הָאַישׁ אֶחָר יֶחֱטָּא וְעַל וַיִדַבֶּר בל-רָקעָרָה תִּקְצְיֹף: 23 בָל-רָקעָרָה יְהְוָה אֶל־מֹשֶה לֵאמְר : דַבֶּר אֶל־הָזְעָהָה לֵאמְר 🛂 🖡 25 הַעָּלוֹ מִסָבִּיב לְמִשְׁכַן־קְרַח דָתָן וַאֲבִירָם: וַיָּקָם משֶּׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּרָתוֹ וַאֲבִירֶם וַיֵּלְכִּוּ אַחֲרָיו וִקְנֵי יּיִשְׂרָאֵרִ : וַיְּדַבָּר אָל-דִּוֹתְרָׁה בֹּאמִר פֿוּרוּ נְּאַ 26 ַמַעַר אָהָלֵי הַאָּגִשִּים הַרְשָׁעִים הָבֹּאֶלֶה וְאַר ב יִתְנְעַנִּ בְּכָל־אֲשֶׁר לָהֶם פָּן־תִּסָפִּוּ בְּכָל־חַטּאתָם:

have I done an evil to any one of them. 16. And Moses said unto Korach, Thou and all thy company, be ye before the Lord, thou, and they, and Aaron, to-morrow: 17. And take ye every man his censer, and put incense upon them, and bring ye near before the Lord every man his censer, two hundred and fifty censers; thou also, and Aaron, each of you his censer. 18. And they took every man his censer, and put fire in them, and laid incense thereon; and they stood at the door of the tabernacle of the congregation with Moses and Aaron. 19. And Korach assembled against them all the congregation unto the door of the tabernacle of the congregation: and the glory of the Lord appeared unto all the congregation.*

- 20. And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron, saying, 21. Separate yourselves from the midst of this congregation, and I will make an end of them in a moment. 22. And they fell upon their faces, and said, O God, the God of the spirits of all flesh, this one man doth sin, and with all the congregation wouldst thou be wroth?
- 23. And the Lord spoke unto Moses, saying, 24. Speak unto the congregation, saying, Get you away from about the dwelling of Korach, Dathan, and Abiram. 25. And Moses rose up and went unto Dathan and Abiram; and there went after him the elders of Israel. 26. And he spoke unto the congregation, saying, Depart, I pray you, from the tents of these wicked men, and touch nothing which belongeth to them, lest ye be destroyed through all

^a This refers back to verse 5. Moses said there to Korach, that on the following day God would declare who was the holy and chosen servant of the tabernacle. The test now proposed was, that all who claimed the right to act as priests, should on their peril venture to come with incense before the sanctuary, though it would be destruc-

27 וַיֵּעֲלֹיוּ מֵעַרֹ מִשְׁכַּן־קְרַח דָּרָתוּ וַאֲבִירָם מִסְּבִיר 27 וֹדַרָּלוֹ וַאֲבִירָם יָצְאַנּ נִצְבִּים פֶּרַח אָהָבֵייהֶם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם : נֵיֹאמֶר משֶׁה בְּוֹארֹג 😕 ּתַדְעוּוּ בִי־יְהוֹנָה שְׁלָחַׁנִּי לַעֲשׁוֹת אָת בָּלֹ־הַפְּעֲשִים בּי הָאֵלֶה כִי־לָא מִלְבִּי : אִם־כְּמַוֹת כָּל־הָאָדָם יְטְתָּוּן 29 אַלֶּרו וּפְּקְרַרוֹ כָל־־הַאָּרֶם יִפָּקָר עֲלֵיהֶם לְא יָהְוָה שָׁלְחָנִי : וְאִם־כְּרִיאָה יִכְרֵא יְהוָה וּפְּצְרֹּתָה 30 הַאַרָפֵה אֶרת־פִּיהָ וּבָלְעַה אֹתָם וְאֵרת־כָּל־אֵשֵׁר ئَـِثِٰ تَنْدُدُهُ عَنْ ﴿ هُمْ كُرُكُ لَا يُندَلُانُ اللَّهُ وَ لَا يُحْدُهُ יוּ הָאָנְשִים הָאֵלֶה אֶרת־יְהוָה : וַיְהִי בְּכַלוֹדֹוּ לְדַבֵּר אָרת כָל־הַרְּבָרִים הָאֱלֶּה וַתִּבָּקַע הָאָבָמָה צִשִר תַּחָתֵּיהָם: וַתִּפְרַיַח הָאָרֵץ אֵת־פִּיה וַרִּתְכְלֵע 🕮 אֹתָם ואַת־בֶּתִיהֵם ואָת כָּלֹ־הַאָּדָם אָשֵׁר לְלֹּרָח יוֹבֶר לָהֶם וְכָל־אָשֶׁר לָהֶם וְכָל־אַשֶׁר לָהֶם וֹבֶל־אַשֶׁר לָהֶם 33 ַ חַיּיֶם שְׁאֶבֶּיה וַהְעַכֵּם עֲבֵייהֶם הָאֶבֶּיץ וַיְּאבְרִי 34 מתור הקקל : וְכָל־יִשְׂרָאֵׁר אֲשֶׁר סְבִיּבְתִיהֶם נָסוּ לְּקֹלֶם בִּי אָמְרוּ פֶּן־רִתְבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ: וְאֵשׁ יָצְאָה מֵאַת יְהֹנֶה וַתֹּאכַל אָת הַחֲמִשִּים וּמָאהַיִם : אִישׁ בַּקְרִיבֵי הַקְּטְרֶּת יְיּ וַיִדַבֶּר יְהוָה אֶל-־מֹשֶׁה לַצּאִמְר : אֱמֹר אֶל-אֶרְלְעָוָר בָּן-אַתרוֹ הַכּהוֹ וְיָרֶם אֶת־הַפַּחְתֹרֹע מְבֵין הַשְּׁרֵבְּה

their sins. 27. So they got away from the dwelling of Korach, Dathan, and Abiram, on every side: and Dathan and Abiram came out, standing (boldly) at the door of their tents, with their wives, and their sons, and their little ones. 28. And Moses said, Through this shall ye know that the LORD hath sent me to do all these works; that (I have) not done them out of my own heart. 29. If these men die as all men die, and if the visitation of all men be visited on them: then the Lord hath not sent me. 30. But if the Lord create a new thing, and the earth open her mouth, and swallow them up, with all that appertaineth unto them, and they go down alive into the pit: then shall ve understand that these men have provoked the LORD. 31. And it came to pass, as he had made an end of speaking all these words, that the ground that was under them was cloven asunder: 32. And the earth opened her mouth, and swallowed them up, and their houses, and all the men that appertained unto Korach, and all their goods. 33. And they went down, they, and all that appertained to them, alive into the pit; and the earth closed over them, and they perished from the midst of the congregation. 34. And all Israel that were round about them fled at their cry; for they said, Perhaps the earth may swallow us up (also). 35. And there came out a fire from the LORD, and consumed the two hundred and fifty men that had offered the incense.

CHAP. XVII.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying,
2. Speak unto Elazar the son of Aaron the priest, that he lift up the censers out of the burning, and

tion to all but the one who was justly chosen. The text tells the sequel.

^a The sudden destruction of the rebels is called a creation, and Moses appealed to such an unheard of display of power, as a verification of his truth.

- פֿטִים צפֿוּי בּןפּוֹבְּט בּי-בּילְרִיבֹם בּלְבּמִי בּלְבּמִי בּלְבּמִי בִּלְבִּמִּ בִּלְבִּמִּי בִּלְבִּמִּי בַּטַסָּאָים בָּאַבֶּט בִּנִפְּשִּׁבָים וְעָשֵּׁי אַבְט בִּלְּצְיִי יִ וְאָתִּבִּטְאָׁים בִּאַבְּטִּי בִּי לְבְשׁיּ : אֲבִּט פַּטְרִתוּתְּ
- בּבּّר זִּהֹנֶה בִּזִר-מִשֵּׁם לְנ:

 לְפָּנֵי זִּהְנֶה וְלִא-זִרְם בְּלַרַת וְכַאֲרָרְתוֹ בִּאֲשֶׁר לִא מִזֶּרִת אֲחָר לִא יִנְּלָב אִישׁ זִּרְ לְפָּאַן הְפָּאַר לְאַ־יִּלְרָב אַיִּשׁ זִּרְ לְפָּאַרוֹ בִּלְּרָתוֹ וְכַאֲרָרְתוֹ בִּפְּנִי וְשְׁרָצִיּל לְפָּאַרוֹ בִּלְרָתוֹ בִּפְּנִי וְשְׁרָצִיּל לְפָּאַרוֹ בִּלְּתִוּם צִפְּנִי רִשְׁרָבּ אִישׁ זִּיבְּלְעוּם צִפְּנִי רִשְׁרָבִּ אִישׁ זִּיבְּלְעוּם צִפְּנִי רִשְׁרָבִּ אִישׁ דִּבְּנִי יִשְּׂרָבִּ אָּשִׁר לִא מִזְּרָע מִחְרָעוֹרם צִפְּנִי רִשְׁבְּבָּ אִישׁ זְּיִבְּעוֹים בְּבְּנִי יִשְּׂרָבִּ אִּישׁ זִּיבְּעוֹים בְּבְּנִייִם בְּבְּנִיים וְזִיבְּלְעוֹר הַבּבָּיוֹ אֲתִר מְחִיּרִיוֹי בְּלְצִינִר הַבְּבִּיוֹ אֲתִר בְּבְּנִייִים בְּיִבְּיִּעוֹים בְּבְּנִייִים בְּבְּיִּשׁׁר וְיִּבְּנִישׁׁר וְיִבְּנִים בְּבְּיִבְּים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּיִבְּים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיִּם בְּבְּבִּים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִם בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִּם בְּבְּבִים בְּבְּבְּיִּם בְּבְּיִים בְּבְּבִּים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבִּים בְּבְּבִים בְּבְּיִבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבְיִים בְּבִּים בְּבְּבְּים בְּבִּים בְּבִּבְּים בְּבִּים בְּבְּבִיים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְּים בְּבִיים בְּבְּבְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּבְּבְּבִיים בְּבְּבְייִים בְּבְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבְּבְים בְּבִּבְים בְּבְּבְּבְייִים בְּבְּבְּבְיבִּים בְּבָּבְיבְּבְייִים בְּבְּבְיבְיבּים בְּבִּיבְיים בְּבְּבְיבְּים בּבְּבְיים בְּבְּבְיבְייִים בְּבְּבְיבְיבְּבְּבְּבְּבְיים בּבּבּיים בְּבְּבְּבְייִים בְּבְבְּבְייִים בְּבְּבְּבְּבְיבְיים בְּבְּבְּבְייִים בְּבְּבְּבְייִים בְּבְּבְּבְייִבְּבְּבְייִּים בְּבְּבְייִים בְּבְּבְּבְּבְייִים בְּבְּבְבְייִים בְּבִּיבְיים בְּבְּבְבְּבְייִים בְּבְּבְבְיבְייִים בְּבְּבְבְּבְייִים בְּבְּב
- וַיִלְנוֹ בֶּלְ-עֲרֵה בְּגִי־יִשְּׂרָאֵל מְמָּחְדָּרת עַל־מֹשֶׁה וְעַל-אַרָּוֹ לֵּאִמֶר אַתֶּם הָמִתֶּם אֶת-עַם יְתֹּה: וַיְּהִוּ בְּהִקּהֵל הָעֵרָה עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהַרוֹ וַיִּפְנוּ
- יִּרוּלִּרוּ : זֹהַבֹּא מִאָּרוּ וֹאַרֹּירְן אָרִר-פּׁנֹּי אִנִּיְרְ אָרְ-אַבָּירְ מִזְּתְר וֹנִינִּנִי כֹּפְׁנִיּ בֹּלִוּר יַּיִּיִי, בְּיִּנְּלְּזֹֹּּרְ זְּתְּרָּיִוּ כַּפְּנִי וְדְּבְּי
- 9 מוֹער: ם רביע וַיְדַבֶּר יְהוֹּה אֶל־מֹשֶׁה 10 לֵאמְר: הַרֹּפּוּ מִתוֹךְ הָעֵרָה הַוֹּאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם
- יי בַּאמָר: הַרפּוּ מִתּוּךְ הָעֵרָה הַזֹאת וַאֲכַבֶּה אָהָם יוּ בָּאמָר משֶׁה אֶל־אַהְרֹן 11 בָּרֶגַע וַיִּפְּלְוּ עַל־פְּנִיהֶם: וַיֹּאמֶר משֶׁה אֶל־אַהְרֹן
- ַקָּח אֶרת־הַּפַּחְהָּתה וְתֶן־עַלֵּיהָ אֵשׁ מֵעֻל בּוּפּוְבֵּׁח וְשִּׁים קְטֹּרֶרת וְהוֹבֶּןךְ מְהֵרֶה אֶל־הָעֵבֶה וְבַפַּר עַלֵּיהֶם בִּי־יָצֵא הַקָּצֶף מִלְפְנֵי יְהוֶה הַחֵל הַנְּגָף:

throw out the fire far away; for they have been hallowed:

3. The censers of these sinners against their own lives; and they shall make of them broad plates for a covering of the altar; for they brought them near before the Lord, and they have thus become hallowed; and they shall serve for a sign unto the children of Israel.

4. And Elazar the priest took the copper censers, which they that were burnt had offered; and they beat them out for a covering unto the altar:

5. As a memorial unto the children of Israel, in order that no stranger, who is not of the seed of Aaron, should come near to offer incense before the Lord; that he become not as Korach, and as his company; as the Lord had spoken to him by the hand of Moses.

- 6. And all the congregation of the children of Israel murmured on the morrow against Moses and Aaron, saying, Ycb have killed the people of the Lord. 7. And it came to pass, when the congregation assembled against Moses and against Aaron, that they looked toward the tabernacle of the congregation, and, behold, the cloud covered it; and the glory of the Lord appeared. 8. And Moses came with Aaron before the tabernacle of the congregation.*
- 9. And the Lord spoke unto Moses, saying, 10. Remove yourselves from the midst of this congregation, that I may consume them in a moment; and they fell upon their faces. 11. And Moses said unto Aaron, Take a censer, and put therein fire from off the altar, and put on incense, and carry (it) quickly unto the congregation, and make an atonement for them; for the wrath is gone forth from the Lord; the plague hath begun. 12. And Aaron took as

^a Although the sacrifice was in sin, still the offering sanctified the instruments used.

^b They ascribed the death of the elders to the agency of Moses and Aaron.

ינְרָלְ אָהָרֹן כַּאֲשֶׁרוּ דְּבֶּר משֶׁרוּ וַיְּרָלְ אֶלֹּ-רְעוֹף הַקָּלְּה הָחָלְ הַנְּגָף בָּעְם וַיִּתֵּן אֶרוּ־הַקְּפֹּהָת הַקָּלְּה הַחָּלִים הַנָּין הַחָּיִים וּבִין הַחַיִּים וּבִין הַחַיִּים וּבִין הַחַיִּים וּבִין הַחַיִּים וּבִין הַחַיִּים וּבִין הַחַיִּים וּבִין הַמָּתִים וּבִין הַחַיִּים יַנְלִּבְר הַמָּתִים עַלִּרְבְּעָר בִּיִּבְיִר הַמָּתִים עַלִּרְבְּרָר בַּמָּתִים עַלִּרְבְּרָר בַּמָּתִים עַלִּרְבְּרָר בַּמָּתִים עַלִּרְבְּרִר בַּמָּתִים עַלִּרְבְּרָר בַּמָּתִים עַלִּרְבְּרָר בַּמָּתִים עַלִּרְבָּר.

מוֹער וְהַמָּגַפָּה גַעַצֵרָה: פ חמישי מוֹער וְהַמָּגַפָּה גַעַצֵרָה: פ חמישי

לְּנִירֵבֶּר יְהּוָּרֵה אֶלְ־מֹשֶׁה לֵאמְר: דַּבָּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָבְּנִי יִשְׁרָה אֶלְּכֹּשְׁה לֵאמְר: דַבָּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָבְּלְּ וְנַקְח מֵאָתְּם מַשֶּׁה מַטֶּה לְבִּית אָב מֵאֲת בָּלְּרָם שְׁנִים עֲשֶׂר מַמְוֹת יַבּעְרֹם לְבִירוּ אָבֹלְם שְׁנִים עֲשֶׂר מַמְוֹת יַבּעְל יַמְשָׁה תִּכְתְּב עַל־מַמָּה תִּכְתְּב עַל־מַמָּה לֵוְי בָּי מַטֶּח אֶחָר לְרָאש בִּית תִּכְרָתֹב עַל־מַמָּה לֵוְי בָּי מַטֶּח אֶחָר לְרָאש בִּית תִּכְרָתֹב עַל־מַמָּה לֵוְי בָּי מַטֶּח אֶחָר לְרָאש בִּית

יוֹהְנַחָם: וְהְנַחָם בְּאָהֶל מוֹעֵר לִפְנֵיּ הָערוּר.

יַבְשֶׁר אָנָעָר לָבֶם שֲׁמָּה: וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶבְחַר־ 20 אֲבָּחַר הָעָי מֶעָלֵי אֶת־רְּתְלְנוֹת בְּנֵי בַּ מַמַּהוּ יִפְרֵח וַהְשִׁכֹרֹתִי מֵעָלֵי אֶת־רְּתְלְנוֹת בְּנֵי

ישְׁנִים עָשֶּׁר מַמֶּוֹת וּמֵמֵּה אֲהַרָן בְּתִוֹךְ מֵּטּוֹתְם: לְנָשִּׁיא אֶחָר מֵמָּה לְנָשֵּׁיא אֶחָר לְבֵית אֲבֹרְם מֵּשֶּׁה לְנָשִּׁיא אֶחָר מֵמָּה לְנָשֵּׁיא אֶחָר לְבֵית אֲבֹרְם לִנָשִׁיא אֶחָר מִמָּוֹת וִמִּמָּה לְנָשֵּׂיא אֶחָר לְבֵית אֲבֹרְם שְׁנִים עָשֶּׂר מַמְּוֹת וִמַמֵּה אֲהַרָן בְּתִוֹךְ מֵּטּוֹתְם:

22 וַיַּנָח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטָּה לְפְנֵי יְהוֹהָהְ בְּאָהֶל הָעַרְת:

יוְרֵי מְמֶּחֲרָרת וַיָּבָא מֹשֶׁרוֹ אֶל-אַהֶּל הָעֵלוּרת יַנְבָא מֹשֶׁרוֹ אֶל-אַהָּל

Moses had commanded, and he ran into the midst of the congregation; and, behold, the plague had begun among the people: and he put on the incense, and made an atonement for the people. 13. And he stood between the dead and the living; and the plague was stayed. 14. And they that died in the plague were fourteen thousand and seven hundred, beside those that had died about the matter of Korach. 15. And Aaron returned unto Moses to the door of the tabernacle of the congregation, after the plague had been stayed.*

16. And the Lord spoke unto Moses, saying, 17. Speak unto the children of Israel, and take from them one staff each, for a house of a father, from all their princes, according to the house of their fathers, twelve staves: the name of each man thou shalt write upon his staff. 18. And the name of Aaron thou shalt write upon the staff of Levi; for there shall be but one staff for the head of the house of their fathers. 19. And thou shalt lay them down in the tabernacle of the congregation before the testimony, where I usually meet with you. 20. And it shall come to pass, that the staff of the man whom I shall choose, shall blossom: and I will allay from me the murmurings of the children of Israel, which they direct against you. 21. And Moses spoke unto the children of Israel, and all their princes gave him each a staff, one for every prince, according to the house of their fathers, twelve staves: and the staff of Aaron was among their staves. 22. And Moses laid down the stayes before the Lorp in the tabernacle of the testimony. 23. And it came to pass on the morrow, that Moses went into the tabernacle of the testimony; and, be-

^a In the preceding narrative the selection of Aaron was demonstrated by punishment of those who contended against him. The present attestation, was, however, to be one of peace, to reconfirm the institution of the priesthood.

לרן בימֿמִרן מֹלְפֹּדִּי וֹחִנְּרו מֹלְ-כֹּלְ-כַּדִּי וֹמִּלְאֵרְ 13 זֹיגֹא אָהּא זֹוּלֹמִרְ הִּצֹלְנִים : זּיִּאָא מִאּט אָרע. 15 זֹינָר בָּנֹים מַמּטַי צִּאְנְיֹלָן בַּקְּנִים קֵנְׁי זַיְּאָא פָּנַטְ

נַיִּרְאָוּ נַיִּקְּחָוּ אִישׁ מַמֵּחוּ: פּ ששי

יניאמֶר יְהוֹיָה אֶרִל-משָׁרוּ הְשַּׁב אֶרת-מַמֶּרוּ אַהְרֹן בּיִּ לְפְנֵי הָזְעֵרוּת לְמִשְׁמֶעֶרת לְאִוֹּרת לְבְנִי־מֶרִי וּתְבַּלְ באינור מעלי ולא ימחי בייעיי משה באינר 26

אַ הָקלוּנֹתָם מֶעָלֵי וְלָא יָמְתוּ : וַיַּעַע משֶה בַאֲשֶּׁר ឧפּ צוָה יְהוֹנָה אֹתִוֹ כֵן עַשֶּה: פ

יוֹאְמֶרוּ בְּנִי יִשְׂרָאֵּר אֶלְ-משֶׁרוּ בֹאמֶר הָוְ נְוַעֲנוּ 27

28 אָבַרְנוּ כָלֵנוּ אָבְרְנוּ : כָל הַקָּרֶב וּ הַקָּרֶב אֶל־מִשְׁבֵן

יִתִּשְׁאִּוּ אָּרִדּלְוֹ הַשִּּלְבְּשׁ וְאַרָּתוֹ וּבְּנִיִרְ אִרְּעֹרְ יְתֹּנְתׁ אֶלִּבְאַהָּלִן אַרָּתוּ וּבְנִילָךְ וּבִירִד-אָבִּילְּ אִרְּעְרְ יְתֹּנָת יָמִיּת הַאָּם תַּמְנוּ לִנְוְעֵ: ם נַיְּאַמֶּרְ

בן, האלמ אליול בילור אירף וולוו אליול יינהאו איריאלון בעלילם : ווֹים אַעיאַטְּוּל מּמָּטְיּ יינהאו איריאלון בעוּלילם : ווֹים אַעיאַטְּוּל מּמָּטְיּ

ָּרָהְשָׁרַעֻּיִּּוּךְ וְאַמִּע וְּלִנְּיִּרָ אִמְּרָ לִפְּנִּי, אְׁמִּעְ בִּוֹּאַרְּעִּ זְיִאָּרַעֻּיִּרָּ וְיִאָּרִירָ לִפְּנִּי, וּ זְּאָרִי בִּיּיִי, וּ זְּאָרִי אָצְּיּי, וּ זְּאָרִי אָצְּיִי, וּ

אַרָ-כֹבֵ, הַלַּבָּה וֹאָרִ-הַמּוֹדָּתַ בֹּאִ יִּלֹבָׁרוּ וֹלְאַר אַ וֹאָמָרוּ מֹהִסֹרִילֵּה וִמֹהְמֹרֵרוּ כֹרן-ובּאְבִּרְ אֹבְּ

יְנְלְנִי עָלֵּיְךְ וְשָׁמְרוּ אֶחְדּ בְּסְרֵּהְ מְוֹעֵר לְכִּרֹ עֲבֶּדֶרת הְאָהֶל וְזָרְ מְעָרִיּ אֶרִדְ מְשָׁבֶּרת בִּסְרָהָ מִוֹעֵר לְכִּרֹ עַבְּדֵרת הְאָהֶל וְזָרְ מִיִּעָר לְכִּרֹ עַבְּדֵרת הְאָהֶל וְזָרְ

לא־יִקְרָב אָלֵיבֶם: וּשְׁמַרְהָּם אָת מִשְׁמֵרֶת חַקְּדֵשׁ זֹּ

hold, the staff of Aaron for the house of Levi had become green; and it brought forth buds, and produced blossoms, and yielded ripe almonds. 24. And Moses brought out all the staves from before the Lord unto all the children of Israel; and they looked at, and took away every one his staff.*

- 25. And the Lord said unto Moses, Bring back the staff of Aaron before the testimony, to be kept for a token against the children of rebellion, that there may be an end of their murmurings from around me, and they die not. 26. And Moses did so; as the Lord had commanded him, so did he.
- 27. And the children of Israel said unto Moses, thus, Behold, we perish, we are lost, we all are lost. 28. Every one that cometh near unto the tabernacle of the Lord must die: shall we totally perish?
- 1. And the LORD said unto Aaron, Thou CHAP. XVIII. and thy sons and thy father's house with thee shall bear the iniquity of the sanctuary; and thou and thy sons with thee shall bear the iniquity of your priesthood. 2. And also thy brethren, the tribe of Levi, the tribe of thy father, bring thou near with thee, that they may be joined with thee, and minister unto thee; whilst thou and thy sons with thee shall be before the tabernacle of the testimony. 3. And they shall keep thy charge, and the charge of all the tabernacle: only unto the vessels of the sanctuary and unto the altar they shall not come nigh, that they may not die, neither they nor you. 4. And they shall be joined unto thee, and keep the charge of the tabernacle of the congregation, respecting all the service of the tabernacle: and a stranger shall not come nigh unto you. 5. And ye shall keep the charge of the sanctuary, and the charge of the
- 2 "On you I place the punishment of the strangers that may commit sin through the hallowed things which are entrusted to you (the priests and the sons of Kehath):—you shall sit and warn every stranger that

ּ וְאֵרת מִשְׁמֶבֶרת הַפִּוְבֵחַ וְלֹא־יֵהְיֶה עוֹר בֶּקְצֶּף עַל־

בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַאֲנִי הַנֵּה לְכַּחְחִתּי אֶת־אֲחִיכֵם הַלְּוִיִם מִתְנַה נְהָנִים לֵיהוֹה

יּלְטַבֶּית לַפָּרָכֶּת וַעֲבַרְת אָהֶל מוֹעֵר : וְיַאַתָּה וּבָנֵיךְ אָרְתְּבְּׁ תִּשְׁמְרִּוּ אֶרת-בְהָנַתְם עַבַּרָרת מַתְּנָה אֶתּוֹ יִלְטִבֵּית לַפָּרָכֶּת וַעֲבַרְתָּמִם עַבַּרַת מַתְּנָה אֶתּוֹ בְּלְטִבֵּית לַפָּרָכֶּת וַעַבַּרְתָּמִם עַבַּרַת מַתְּנָה אָתּוֹ בּ

אָרע-מִאַמָּרׁנִע שׁלוּמִנִּעֵי לְכֹבּק-כֹּלְרְאַּי בְּוֹּ-יָאַבּאָּלְ וֹזְבַבּּר וֹנְנָעֵ אָלְ-אֹנֹינִן וֹאֹדְנִי נִינֹרֵם נְרֹעִינִי לְּלְּ

לאַהֹּמֹם לִּאֹהׁר יָהֹּוֹבוּ בְּיִ, לֹנְהַה לֹנִהִּה לֹנִהִם בְּלְּ לֵלְרַבִּיָּה לְכֹּלִ-מֹּנְטִבְּיִם וּלְכֹּלִ-נִיםׁ וּלְכֹּלִ-יִרֹיִנִי בֹּלְנָ מַלְּהָה בּוֹלֹנְהְּמִים מוּ-בּוֹזִישׁׁה כֹּלְ-יִרִינִי בֹּלְנָ מַלְּהָה בּוֹלְנְהְּמִים מוּ-בּוֹזִישְׁה כֹּלִ-יִרִינִים לְמָהִּטֹנֵה וּלְכָּנִיוֹנֵ לְטִבְּיִינִים לְמָהִּשׁׁנֵה וּלְכַנִּיוֹנֵ לְטִבְּיִינִים לְמָהִּשׁׁנֵה וּלְכָנִיוֹנֵ לְטִבְּיִינִים יִ זְּנִי

- יוּגֹא וּלְבֹּנְּיוֹר : בֹּלֹבְה חַלְּבָרְשׁים הִאבְּבֶּלְנוּ בָּרִי הַ הִּאבְּבֶּלְנוּ בָּרִי

ילְבָנֶיְהְ וְלִבְנֹתֶיִהְ אִתְּוֹ לְדֶיּשׁ יִהְיֶה־לֵּלְהְ יִּ וְיֶה־לְּךְּ תְּתִּתִּים מַתְינִם לְכָל-תְּנוּפֹרוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל ְלְךָּ נְתַהְּיִם וּלְבָנֵיָךְ וְלִבְנֹתֶיִהְ אִתְּה לְחָק-עוֹלֶם בָּל-טְחְוֹר

יינרוש וְרָגֵן רֵאשִׁיתֶּם אֲשֶׁר־יִרְענוּ לֵירּתְּה לְּרָּ בּגִירְוּש וְרָגֵן רֵאשִׁיתֵּם אֲשֶׁר־יִרְענוּ לֵירּתְּח לְךָּ

לירוּנֶים : בּכוּבֵּי כָּל-שְשֶׁר בְּאַרְצֶם אֲשֶׁר-יָכִיאוּ בַּירֹתְהָ יְאַכֵּבֵּלנוּ : בִּנִיתְהַ לְּדָּ יָהְיֶה כָּל-שְׁשֶׁר בְּאַרְצֶם אֲשֶׁר-יָכִיאוּ

altar: that there be not any more wrath upon the children of Israel. 6. And I, hehold, I have taken your brethren the Levites from the midst of the children of Israel; unto you are they given as a gift for the Lord, to do the service of the tabernacle of the congregation. 7. And thou and thy sons with thee shall keep your priesthood in every matter of the altar, and of within the veil, where ye shall serve: as a service of gift do I give your priesthood; and the stranger that cometh nigh shall be put to death.

8. And the Lord spoke unto Aaron, Behold, I also give thee the charge of my heave offerings; of all the hallowed things of the children of Israel, unto thee have I given them as an official portion, and to thy sons, as a fixed right for 9. This shall belong to thee of the most holy things. from the fire (offerings): every oblation of theirs, every meat offering of theirs, and every sin offering of theirs, and every trespass offering of theirs, which they shall render unto me, shall, as most holy things, belong to thee and to thy sons. 10. In a most holy place shalt thou eat it: every male shall eat it; holy shall it be unto thee. 11. And this shall be thine, as the heave offering of their gift, of all the wave offerings of the children of Israel; unto thee have I given them, and to thy sons and to thy daughters with thee, as a fixed portion for ever: every one that is clean in thy house may eat thereof. 12. All the best of oil, and all the best of wine, and of corn, the firstfruits thereof which they shall offer unto the Lord, to thee have I given. 13. The first ripe fruit of whatsoever is in their land, which they may bring unto the Lord, shall be thine; every one that is clean in thy house may eat thereof. 14. Every thing de-

approaches, from touching; whilst thou and thy sons the priests, shall bear the iniquity of your priesthood, because it is not entrusted to the fewites."—Rashi.

בּישְרָאֵל לְּלְדָ יְהְיֶרְה: כָּל־פַּטֶר הָּישְׂרָאֵל לְלְדָ יְהְיֶרְה: כָּל־פַּטֶר הָּחֶם יָהְיָה־לֶּךְ אַרְּוּ פָּרָה תִפְּרָה אָרֹע בְּכְוֹר הַאַרֶּם יוֹאָרת בְּכוֹר־הַבְּהַהֶאֶרה הַשְּׁמֵאָרה הִפְּדֵּה: וּפְּרוּיָוֹ 16 מָבֶּן־־־חַבֶּשׁ הִוּפְבֶּרה בְעָרְבְּּלָּ בֶּסֶף. חֲמֵשֶׁרת ישָׁקלֶים בְּשֶׁבֶּל הַזְּקְנֵישׁ עִשְׂרִים גַרָּה הְוּא: 17 אַר בְּכוֹר־שוֹר אָוֹ־בְכוֹר בָּשֶׂב אוֹ־בְכוֹר עֵז לְא רִגפָּהָה קָדֶשׁ הָם אֶרת־דָּטָּׁם תִּוְרַק עַלּ־הַמִּוְבַּהַ וְאֶת־חֶלְבֶּם תַּקְטִּיר אִשֶּׁרוּ לְרֵיחַ נִיחָחַ לִיהוָרוּ: וּבְשָׂבֶם יֶרְיֶיֶה־לֶבְ בַחַיֵּיֶה הַהְענוּפֶּרה וּכְשְׁוֹק 18 19 בילמו לאף יבילבי: פנאו הרומרת ביללבאים יאָשֶׁר יָרִימוּ בְנִי־יִשְׂרָאֵל[ְ] בֵּלִיהוָּהוֹ נְתַּתְּתִּי לְלְּ וּיְּשֹבֶנֶיף וְלִבְנֹהֶעִיף אִהְוּך לְחָק־עוֹלֶם בְּרִית בֶּלַח עוֹלֶם הוֹאֹ לִפְנֵי יְהוָה לְךָ וּלְזַרְעַךָּ אָתָּך: ניֹּאֶמֶר 20 יְהוֹנָה אֶל־אַחָרוֹ בְאַרְצָם לֹא תִנְּחָׁל וְחֵלֶּק לֹא־ יָהָיֶרה לְדָּ בְּתוֹבֶם אֲנֵי חֶלְקְרָּ וְנַחֲלֶרְרֶּ בְּתוֹךְ בְּנֵי ישֶׂרָאֵל: ס שביע וְלְבְנֵי לֵוִי הִנֵּה נְתָהִי בְּלֹ־ 21 מַעשִׂר בִּישִׂרָאֵר לְנַחַלָּה חֵלֶּה עֲבְדָּרָזם בִּשִּׁר יַקְרְבְּי מָתַיּעָבַדָּרת אָהֶל מוֹעֵר: וְלְארּיִקְרְבְיּ 🗠 🕏 הַם עְבָּדִּים אֶת־עָבַדָּרת עוֹר בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-אֲהֶל מוֹעֶד לְשִׂארת חַטְּא 23 לְמִוּת: וָעַבַּר דַ־זְלֵוּי הוֹא אֶת־עַבְדַּה אָהֵל מוֹעַר

voted in Israel shall be thine. 15. Whatever openeth the womb of all flesh, which they bring unto the LORD, be it of men or of cattle, shall be thine: nevertheless thou shalt redeem the firstborn of man, and the firstling of the unclean cattle shalt thou redeem. 16. And those that are to be redeemed from a month old shalt thou redeem, according to the usual estimation of five shekels of silver, after the shekel of the sanctuary, which is twenty gerahs. 17. But the firstling of an ox, or the firstling of a sheep, or the firstling of a goat, thou shalt not redeem; they are holy: their blood thou shalt sprinkle upon the altar, and their fat thou shalt burn as a fire-offering, for a sweet savour unto the Lord. 18. And their flesh shall be thine, as the wave breast and as the right shoulder shall it be thine. 19. All the heave offerings of the holy things, which the children of Israel lift up unto the LORD, I have given to thee, and to thy sons and to thy daughters with thee, as a fixed portion for ever: it is a covenant of salta for ever before the Lord unto thee and to thy seed with thee. 20. And the Lord said unto Aaron. in their land thou shalt have no inheritance, and any portion thou shalt not have among them: I am thy portion and thy inheritance among the children of Israel.*

21. And the children of Levi, behold, I have given every tithe in Israel for an inheritance, in lieu of their service which they do, the service of the tabernacle of the congregation.

22. And the children of Israel shall not henceforth come nigh unto the tabernacle of the congregation, to bear sin, and to die thereby.

23. But the Levites themselves shall perform the service of the tabernacle of the congregation,

^a That is: as unvarying and uniform as the salt, which never becomes corrupt or putrid.—After Rashi.

^b The priests and servants of the Lord should not have political power through extended possessions.

וְהֶם יִשְּׂאָוּ עֲעֹגֶם חֲקַּת עוֹלָם לְרֹרָתֵיבֶּם וּבְתּוֹךְּ בּנְי יִשְׂרָאֵׁל לְאׁ יִנְחֲלָוּ נְחֲלָה : כִּי אֶרת־מֵּעְשַּׂר בְנִי־יִשְׂרָאֵל לְאׁ יִנְחֲלָה לֵיהוָה הְתרוּבְּה נְתִּהִי לַלְוֹיִם לְנַחֲלֶה עַל־בֵן אָמַרְהִי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָא יִנְחֲלָוּ נִחֲלָה: פ

בּ מַצְשֵׁר מִן-תַּמֵּעשֵׁר : וְנָחָשֵּׁר לְבֶּם הִּרְוּמַרְזְבֶּח ישְּׁרָאֵל אֶרִז-תַּמְעָם מִשְּׁר נְתַּיִתִּי לְבֶּם מִאִּתָּם ישְּׁרָאֵל אֶרִז-תַּמְּעָם בִּי־הָיקְחוּ מֵאֵר נְתִּירִי לְבֶם מֵאִתָּם ישְּׁרָאֵל אֶרִז-תַּמְּעָם בִּי־הָיקְחוּ מֵאֵר נְתִּירִי לְבֶם מֵאִתָּם מַּבְּיִר יְהְנָּחִה אֶבְּיִר מְשָׁרִה לְבֶּם הִוּלְוִים מֵּאָר מִן-תַּלְוּיִם

אַרֶּגוֹ מִן־חַגְּבֶּן וְבְּסְׁלֵאָה מִן־תַּיֶּקֶב: בֵּן תָּרָימוּ גַּם־ אַתֶּעם הִירוּמָת יְהוָה מִכּלֹ מִעְשְׂרָתִיכֶּם אֲשֶׁר הִיקְהוּ מֵיֵאָת בְנֵי יִשְׂרָאֵאֹל וּנְתַתֶּם מִמָּנוּ אֶתִר

29 הְתְרוּמֵרת יְחֹנָה לְּאַהְרָן הַכּהֵן: מָכּל־חַלְבּוּ אֶת־ הַרִּימוּ אָרת כָל־הְתרוּמַת יְהִוֹּה מִכָּל־חָלְבּוּ אֶת־

מלקבן ממנו וגטהב לקלים כליכואר אבן המקוח אינו מלקבן ממנו וגטהב לקלים כליכואר אינו מלגהו ממנו ! ואמרני אקינים בנילימפס ארי

וּבֵירְהַנֶּמֶם בִּי־שָּׁבֶּר הוּאֹ לְבֶּׁים חֵלֶף עַבְּדַּרְתְבֶּם וּבִירְתָבֶּם בִּי־שָּׁבֵּר הוּאֹ לְבֶּׁים חֵלֶף עַבְּדַרְתְבֶּם יִּשְּׁם אֹתוֹ בְּכָּל־מָלְוֹם אַתֶּם

אָרדישָרָאָל מוּצָר: וְלְאַרִּאְשָׁוּ עָלְיוֹ הַשְּׁאַ בַּהַרְימְכֶּם אֶרִי הַקְּלֹּגְ מִנֵּצְר: וְלְאַרִּאָשְׁוּ עָלְיוֹ הַשְּׁאַ בַּהַרְימְכֶּם * בּמִייִרּ

and they shall bear their iniquity: a statute for ever shall it be throughout your generations; and among the children of Israel they shall not possess any inheritance. 24. But the tithes of the children of Israel, which they offer as a heave offering unto the Lord, I have given to the Levites for an inheritance; therefore I have said unto them, Among the children of Israel they shall have no inheritance.

25. And the Lord spoke unto Moses, saying, 26. And unto the Levites thou shalt speak, and say unto them, When ve take of the children of Israel the tithes which I have given you from them for your inheritance, then ye shall separate from them a heave offering for the Lord, the tenth part of the tithe. 27. And your heave offering shall be reckoned unto you, like the corn of the threshing-floor, and as the fulness of the winepress.^a 28. Thus shall ye also offer a heave offering unto the LORD of all your tithes, which ye may receive from the children of Israel; and ye shall give thereof the heave offering of the Lord to Aaron the priest. 29. From all your gifts shall ye offer every heave offering of the Lord, from every best part thereof, its hallowed portion from it.* 30. And thou shalt say unto them, When ve have separated the best thereof from it, then shall (the remainder) be counted unto the Levites as the produce of the threshing-floor, and as the produce of the winepress. 31. And ye shall eat it in every place, ye and your households; for it is your reward in lieu of your service in the tabernacle of the congregation. 32. And ye shall not bear any sin by reason of it, when ye have separated its best part from it: and the holy things of the children of Israel ve shall not pollute, lest ye die.

^a i. e. Wine and oil, which are produced by means of expressing the grape and olive; properly therefore, "with what the winepress is filled." The verse itself is to be so understood: the Israelites were commanded to give a fiftieth part of their annual product to the priests;

יט תְחַלְּלִוּ וְלָא תָמִותוּ: נורבר יָהוֹה אַל־משרה ואַל־אַרְהרֹזָ - 5

השרתלש וארז-בּהָרשִ וֹהִּרִי בִּהָּרִשִּ וֹהִירִי בִּהַּרָשׁ וֹהִרִי בִּהַּרָשׁׁ וֹהִרִי בִּהַרָּשׁׁ וֹהִבּרִי לְּהִירִ בִּהַּרָשׁׁ וֹהִבּרִי לְהִירִ בִּהַּרָשׁׁ וִּהְעַרִי בִּהַּרָשׁ בִּיּבְּבָּעׁ פִּנֹי אַבְּיִרִי לְהִירִ בִּבְּרִי לְהִירִ בִּבְּרִי וְהִּבְּעִי וֹבִּבְּעוֹ וֹבְּבָּעוֹ בִּבְּרִי וֹהְלִבּעוֹ בִּבְּרִי וֹהְנִי וֹהְבָּעִי וֹהְנִי וֹהְבַבּעׁ מִוֹם אַבְּעִי וֹהְנִי וֹהְבָּבְּעוֹ וִבְּבָּרִ וֹבְּבָּרִ וֹבְּבָּרִ וֹבְבָּרִ וֹבְּבָּר וֹבְּבָּר וֹבְּבָּר וֹבִּבְּר וֹבִּבְּר וֹבְבָּר וֹבִּבְּר וֹבְבָּר וֹבִבְּר וֹבִבְּר וֹבִבּר וֹבִבּר וֹבִבּר וֹבִבּר וֹבִבּר וֹבִבּר וֹבִּבּר וֹבִּבְר וֹבִבּר וֹבִּבְר וֹבִינְיִי בִּבְּר וִבְּבָּר וִבְּבְּר וִבְּבָּר וִבְּבְּר וִבְּבָּר וִבְּבָּר וִבְּבָּר וִבְּבָּר וִבְּבָּר וִבְּבָּר וִבְּבָּר וִבְּבָּר וִבְּבָּר וִבְּבְּר וִבְּבָּר וִבְּבְּר וִבְּבְר וִבְּבְּר וִבְּבְּר וִבְּבְּר וִבְּבְּר וִבְּבְר וִבְּבְּר וִבְּבְר וִבְּבְּר וִבְּבְיבְיי בְּבְּבְיבְיי בְּבְּבְיבְּבְּבְּבְּבְיי בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְייִבְּיי בְּבְּבְּבְיבְּבְּבְייִבְּבְּבְייִי בְּבְּבְּבְיבְיי בְּבְּבְיבְיבְּבְּבְיבְּבְּבְייִבְּבְּבְיבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְיבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְיבְיבְּבְּבְבְיבְיבְּבְּבְיבְּבְּבְבְיבְּבְבְיבְּבְּבְבְיבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְּבְיבְיבְבְיבְּבְבְיבְיבְּבְב

ישְׁרוֹ וְצַקְוֹת הַבֹּלְהֵוֹ עֵץ בֶּלֶהוֹ וְצִאוֹב וּשְׁנִי 6

רתוֹלֶערת וְהִשְּלִּיהְ אֶל־הְתוֹהְ שְׁרַפַּת הַפָּרָה: וְכַבֶּּס בְּגָרִיו הַכּהֵוֹ וְרָחַץ בְּשָׁרוֹ בַּפַּׁיִם וְאַחַר יָבָא אֶל־

י הַפֶּחָנֶח וְטָמֵא הַהֹּכֹהֵן ער־הָעְרֶב: וְהַשׁרֵף אֹהְרָה פּּ יְכַבֶּס בְּנָרִיוֹ בַּשַּׁיִם וְרָחַץ בְּשָּׁרוֹ בַּמֶּיִם וְטָמֵא ער־הָעָרֶב: וְאָפַף וּ אֵישׁ טָהוֹר אֱבר הַפָּרָה יַּבְּרָה יַּבְּרָה יַּבְּרָה יַּבְּרָה יַּבְּרָה יַּבְּרָה יַ

יוֹפּלעע לוא: וְּלֵכֶּפִׁ לֵאִפָּׁף אָע-אַפּֿר עַפּּלען אָע-לְאַרָּע בְּמִּי.יִאַּרְאַלְ לְמִאָּמֹנֶע לִפֹּי וּבּׁע וֹשִׁנִּים מָטוּגּן לִקּטְּטֹנֶע בְמִלּוִם מָּעיוּר וְיְבִּייִּעְהּ וֹשִׁנִּים מָטוּגּן לִקּטְּטֵּנֶרה בְמְלַוֹם

בְּגָרָיו וְטָמֵא עַר־רָדָעֻרֶב וְהָיִיְרָת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

1. And the Lord spoke unto Moses and unto CHUCKATH. Aaron, saying, 2. This is the statute of the CHAP. XIX. law which the Lord hath commanded, saving, Speak unto the children of Israel, that they bring thee a red cow without spot, on which there is no blemish, and upon which no voke hath ever come. 3. And ve shall give her unto Elazar the priest, and he shall bring her forth to without the camp, and some one shall slav her before his face: 4. And Elazar the priest shall take some of her blood with his finger; and he shall sprinkle in the direction of the front of the tabernacle of the congregation of her blood seven times. 5. And some one shall burn the cow before his eyes; her skin, and her flesh, and her blood, with her dung, shall he burn. 6. And the priest shall take cedar wood, and hyssop, and a searlet string, and cast it into the midst of the burning of the cow. 7. And the priest shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and afterward shall be come into the camp, and the priest shall be unclean until the evening. 8. And he that burneth her shall wash his clothes in water, and bathe his flesh in water, and shall be unclean until the evening. 9. And a man that is clean shall gather up the ashes of the cow, and lay them up without the camp in a clean place; and it shall be kept for the congregation of the children of Israel for a water of sprinkling; it is a purification offering. 10. And he that gathereth the ashes of the cow shall wash his clothes, and be unclean until the evening: and it shall be unto the chil-

this gift was called a heave offering התנומה; and the tithes being the Levites' threshing-floor and winepress, that is, their means of livelihood, they were ordered to give from their income also a portion to the priests, before they could legally use it for their own purposes.

^a i. e. An ordinance for which no reason is to be sought further than the will of the Lorp, who instituted it as a test of obedience to Israel.

יִרוּתׁ מִפֹּא וֹנִלּרִבֹיׁה בוּנִפָּח בּטִּוּא מִיִּשִּׁרָאֵׂץ בּיִאָּבָׁם אֲשָׁרּיִמִּוּת וֹלָא יִרְיִחַפָּא אָתִּבּיּאָר יִמְשׁבִּיאָי לְא יִרְיִחַפָּא בּיִּוֹם בּשְּׁלִישִׁי וּבִּיוֹם יִמְשׁבִּיאִי לְא יִרְיִחַפָּא בּיִּוֹם בּשְּׁלִישִׁי וּבִּיוֹם בּשְּׁבִיאָי יִמְשׁבִּיאִי לְא יִרְיִחַפָּא בּיִּוֹם בִּשְּׁלִישִׁי וּבִּיוֹם בּשְּׁבִיאִי יִמְשַׁבִּיאִי וְאָם־לְא יִרְיִחַפָּא בּיִּוֹם בִּשְּׁלִישִׁי וּבִּיוֹם בִּשְּׁבִיאִי יִמְשְׁבִּיאִי לְא יִרְיִחַפָּא בִּיְוֹם בִּשְׁלִישִׁי וּבִּיוֹם בִּיּשְׁבִּיאַי יִבְּשָׁר וְאָם־לִאָּל בְּיִוֹם לְּאַבְּיִּלְם וְּנְבְּרָבְיִם לְּחָבָּן עוֹלְם: בִּנִּנְע בְּמֵּר יִרְיִחַפָּא יִבְּיִּוֹם לְּחָבָּן וֹיִנְיִם בִּיִּוֹם בִּיִּשְׁבִּין וּעִּבְּיִים וְנִיבְּיִים וְיִמְיִם בּיִּיִּשְׁבִּין וּבְּיִוֹם בּיִוּבְּיִים וְנִבְּיִם לְּחָבָּים לְּחָבִּים לְּחָבִּים לְּבָּים בְּיִּבְּים לְּבָּים לְּבָּים לְּחָבִּים לְּחָבִּים לְּחָבִּים בְּיִּבְּים בּיִּבְּים בְּיִּבְּים לְּבָּים לְּבָּים לְּבָּים לְּבָּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים לְּבָּים לְּבְּים לְּבָּבְּים לְּבְּיִבְּים לְּבָּים לְּבִּים לְּבִּים בְּבְּיִם לְּבִּים לְּבְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים בְּבִּים לְּבִּים לְּבִים לְּבִּים בְּבִּים בְּיִּים בְּיוֹבִּים לְּבִּים בְּבְּיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּבְּיִּים בְּבְּבִּים לְּבִּבְּים לְבָּבִּים לְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבִּים לְּבִּים בְּבְּבִּים לְּבִּים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּים בְּבְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּיִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבְּים בְּבִּים בְּבְּבְּבִים בְּבְּבִּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּיִּבְּים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּבְּיוֹם בְּבְּיִבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּיִּים בְּבְּים בְּיִּבְּים בְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבִּים בְּבְּבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּבְּיִים בְּבְּבִּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּיִים בְּבְּבְּים בְּבְּיִים בְּבְּים בְּ

בֵּי מֵּי נִדְּה לְא־זּרֵק עָלְיוֹ טְמֵא יְהְיֶּה עָוֹד טְמְאָתְוֹ 14 בְוֹ: זָאִרת הַתּוֹרָה אָרֶם בִי־יִמְוּת בְּאִהֶּל בָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אָשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא שִׁבְעָרת יָמִים: 21 בייין בליב בייים בייים

ין כְלֹ כְלֵי פָּרְּוּחַ אֲשֶׁר יִנְעַעֶם אָדֶם אָוֹ בְּקְנִי הַשְּׁרָּה בְּחֲלֵל־ הַטְמֵא הְוּא: וְכֹל אֲשֶׁר־יִנְעַע עַל־פְּנֵי הַשְּׂרָה בְּחֲלֵל־ הָרֶב אַוֹ בְמֵרת אוֹ־בְּעֶעֶבם אָדֶם אַוֹ בְּקֶבֶּר יִטְמָא

וֹעל-כָל-הַבֵּלְים וְעַל-הַנְּפְּשׁוֹת אֲשֶׁר הְיִּרְשָׁח הַחַטֵּאָת וְנָתַּן עָלֵיו מִים חַיָּם אֶל-בֶּלִי: וְלָלָּח הַחַטֵּאָת וְנָתַן עָלֵיו מִים חַיָּם אֶל-בֶּלִי: וְלָלָּח וֹעַלְ-כָל-הַבָּלִי: וְלָלָּח וֹעַלְ-כָל-הַבָּלִים : וְלָלְּחְוּ לַשְּׁבֵּׁי מִעְּבָּר שְׂרַבְּּרוּ

יְעַל־הַנגֵעַ בַעָּגֶשׁ אַוֹ בֶחָלֶל אָוֹ בַּמֶּרת אָוֹ בַקְבֶּר: וּ וְרִהְזְהַ הַטָּהר עַל־-הַטָּמֵא בַּיִוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיַּוֹם יַ יִּשְׁלִישִׁי וּבַיָּוֹם יַ יִּשְׁבִיעֵי וְבִכְּס בְּגָבֶיוֹ הַשְּׁבִיעֵי וְחִטָּאוֹ בַּיָוֹם הַשְּׁבִיעֵי וְבִכְּס בְּגָבֶיוֹ

ירָתִין בַּמֵּיִם וְטָרֵיר בָּעָרֶב: וְיאַישׁ אֲשֶׁר־יִטְמָאֹ 20

dren of Israel, and unto the stranger that sojourneth among them, for a statute for ever. 11. He that toucheth the dead body of anyb human person shall be unclean seven days. 12. Such a one shall purify himself with it on the third day and on the seventh day, so that he may be clean; but if he purify himself not on the third day and on the seventh day, he shall not be clean. 13. Whosoever toucheth the dead body, the person of any man that is dead, and purifieth himself not, defileth the tabernacle of the LORD; and that soul shall be cut off from Israel: because the water of sprinkling was not sprinkled upon him, he shall be unclean; his uncleanness is yet upon him. 14. This is the law, when a man dieth in a tent: every one that cometh into the tent, and all that is in the tent, shall be unclean seven days. 15. And every open vessel, on which there is not a closely fitting cover, is unclean. 16. And whosoever toucheth in the open field one that hath been slain with a sword, or a dead body, or a bone of a man, or a grave, shall be unclean seven days. 17. And they shall take for the unclean person of the ashes of the burnt purification offering, and they shall put thereto running water in a vessel.* 18. And a clean person shall take hyssop, and dip it in the water, and sprinkle it upon the tent, and upon all the vessels, and upon the persons that have been there, and upon him that hath touched a bone, or one slain, or one dead, or a grave: 19. And the clean person shall sprinkle upon the unclean on the third day and on the seventh day; and when he hath purified him on the seventh day, then shall he wash his clothes, and bathe himself in water, and shall be clean at evening. 20. But the man that is unclean, and doth not

^a "The stranger" here signifies one that has adopted the law of Israel. The same is the case whenever this word occurs in reference to observance of religious duties.

b Meaning, whether the dead be an Israelite or gentile.

יוֹלָא יִרְחַשְּׁא וְנְכְּרְתָּה הַנְּגָשׁ הַחֹּהְוּא מִרְּזּוֹךְ מִיבְּוֹלְ כִּי אֶת־מִקְבָּשׁ יְהֹנָה עִבְּי יבּפְּמֵא יִטְמֵא עַר־תִּקְבָּשׁ יְהֹנָה עָמָא מֵי גְּדָּה לְאַר יִנְעָרָב: וְכָּר אָאָריִנְעַיבְּוּ עִלְּכֵּ וְעָלֶכּ וְמַנְעָּעִ בְמֵי עִרְּהַ יְנַבְּרָת וְהַנְּנֵעַ בְמֵי עִרְּהָ וְמַנְּגַעִּ בְמֵי עִרְּהַ וְמַנְּגַעִּ בְמֵי עַרְרָבְּר וְמַנְּבָּי וְהַנְּנֵעַ בְמֵי בִּיּנְּהְיוֹ וְמִנְּגַעִ בְמֵי עַרְרָבְּוּ וְמַנְּנֵעָ בְמֵי עַרְרָבְּוּ וְמַנְּגַעִּ בְמֵי בִּיּשְׁא עַרִּר יִשְּמָא וּמִי וְיִבְּרְבִּי וְהַנְּנֵעִי בְּמֵי בִּיּשְׁא וְנְבְּיְתָה הַנְנָעִיר הִיּשְׁאַא וְנִבְּרָבְּתוֹ מִיִּבְּי בְּמִי בִּיִּנְעִיבּוּ מִייִי מְמָבְּא עַרִּר הַשְּׁאָא וְנְבְּרָבְּתוֹ הַנְּנָבְיִי מְיִבְּיִי מְּבְּיִים וְנְבְּיִבְּיוֹ וְהַנְּנָנְעִיבְּוּ

הָאַרֶב:

הַּגְעָרֶב:

הַּגְעָרֶב:

הַּרָאשׁוֹן וַיִּשֶׁרְאֵל כָּל־רָּוֹעַרֶּה מִוְבַּר־צֵּן בַּחָרֶשׁ

הַרָּאשׁוֹן וַיִּשֶׁבְ הָעָם בְּקָרֶשׁ וַהַעָּמָה שָׁם מְרָבְּר־צֵּן בַּחָרֶשׁ

משֶׁה וְעַל־אַהְרֹן: וַיָּרֶב הָעָם עם־משֶׁה וַיִּאְמְרָוּ

משְּבֹּר וְלִוּ נְנְעְנוּ בִּגְוַע אַחֵינוּ לִפְּנֵי יְהוֹה: וְלְמָּה הָּנֵעְלִירְעוֹּוּ

מְּמִצְלִים דְּלָנִי בִּנְעִירֵנוּ: וְלָמָּה הָּגָעִירְנוּ: וְלָמָּה הָּגֶעִירְנוּ וּבְּיִי הְנִוּ וּמִים בְּעִירֵנוּ וּבְּעִירְנוּ וּבְּיִבִים בְּהָבִייִא אֹרְנוּ וּבְּעִירְנוּ וּבְּעִרְנוּ וּבְּוֹן וֹמִים הָרָרָע הַוֹּבְּיוֹ וֹנְמָּה וֹבְּעִירְנוּ וּבְעִירְנוּ וּבְּעִירְנוּ וּבְּעִירְנוּ וּבְּעִירְנוּ וּבְּיִיִם בְּהָבִיִּא אֹרְנוּ וּבְּעִירְנוּ וּבְעִירְנוּ וּבְּעִירְנוּ וּבְעִירְנוּ וּבְּבִייִם בְּהָבִייִם בְּרִבִּייִ אִנְּבְיוֹ וּעִנְּהְ וּבְּעִירְנוּ וּבְעִירְנוּ וּבְּעִירְנוּ וּבְּבִיים בְּבִּייִם בְּיִבִּייִם בְּעִירְנוּ וּבְּעִירְנוּ וּבְּעִירְנוּ וּבְּבִייִי בְּבִּיִי בְּעִירְנוּ וּבְּבִייִים בְּבִּייִבְּעִירְנוּ וּבְּבִייִבְּיִם בְּבִייִבְנוּ וּבְּבִייִים בְּבִייִבְיִים וֹבְיִבְיִים בְּבִייִבְּיִים וֹבִייִבְּעִיבְנוּ וֹבִים בְּיִבִּייִם בְּבִּייִים בְּיִיבִייִבְּיִי בְּבִּייִים בְּיִבְיִייִּיִבְּנִי וְבִּבְּיִים בְּיִבִּייִים בְּיִיבִּיִּבִּיִים בְּבִייִים בְּיִבּיִים בְּבִייִּיִים בְּבִייִים בְּבִּייִבְיִים בְּיִבְייִבְּוּים בְּבִייִבְיִים בְּיִבְייִבְיִּיְבְּיִים בְּיִבְייִבְיוּיִבְּיִּבְייִים בְּיבִייִייִים בְּיוֹבְיּיִים בְּוּבְייִבּוּי בְּיִבְייִים בְּיִבְייִיוּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹבְיוּבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹבְיוֹ בְּיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוּים בְּיוֹבְיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוּבְיוֹים בְיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִיים בְּיוֹים בְּוֹים בְּוֹיים בּוֹים בְּבִייים בּוּבְייִים בְּוֹיים

בַּגָה לָאוּ מְלָּוֹם זָּרֵע וּהָאֵגָה וְגָּפָּן וְרְפּׁוֹן וּמִים 6 אֵין לִשְּׁהְוֹרת: וַיָּבִא משָׁה וְאַהַרוֹ מִפְּגֵי הַקּהָׁל שֶׁרֹ-פָּנִיהָם וַיִּרָא פּיִר בִּיהֹם וַיִּרָא פּיִר פּיִיהָם וַיִּרָא מִיִּר פּיִיהָם וַיִּרָא פּיִר בּמחובר)

וְתַּלְּתֵילִ אָּתִי-תִּוֹתִרׁתִ יִּשִּׁתִּתִ וְאַּעִּרִן אָּתִיתִּמְשָׁעּ נּוֹּדַבֹּר וְּעָנִׁה אָּקִ-מְאָׁשִ לְּאַמְר: לֹח אֶתּיתַפֹּאָׁשׁע 🤱 purify himself, that soul shall be cut off from among the congregation, because the sanctuary of the Lord hath he defiled: the water of sprinkling hath not been sprinkled upon him; he is unclean. 21. And it shall be unto them for a perpetual statute, that he that sprinkleth the water of sprinkling shall wash his clothes; and he that toucheth the water of sprinkling shall be unclean until the evening. 22. And whatsoever the unclean person toucheth shall be unclean; and the person that toucheth him shall be unclean until the evening.

1. And thereupon came the children of Israel, CHAP. XX. the whole congregation, into the desert of Zin in the first month, and the people abode in Kadesh; and Miriam died there, and was buried there. 2. And there was no water for the congregation; and they assembled themselves against Moses and against Aaron. 3. And the people quarrelled with Moses, and said thus, Oh that we had but perished when our brethren perished before the LORD! 4. And why have ye brought the congregation of the Lord into this wilderness, to die there, we and our cattle? And wherefore have ye caused us to come up out of Egypt, to bring us in unto this evil place? it is no place for sowing, or of figs, or of vines, or of pomegranates; and water even there is none to drink. 6. And Moses and Aaron went from the presence of the assembly unto the door of the tabernacle of the congregation, and they fell upon their faces: and the glory of the Lord appeared unto them.*

7. And the Lord spoke unto Moses, saying, 8. Take the staff, and gather thou the assembly together, thou, with

^a The wise men expound this, that he who sprinkles the water of purification shall not be rendered unclean, he is merely to wash his garments; whilst all others engaged in this sacrifice, are made unclean thereby, till evening. Hence it is pre-eminently a statute, or a positive ordinance of the Lord, given as the will of our Legislator.

^b i. c. One defiled by touching a dead body.

וֹרִפּרִתָּים לִּנִים מִּנִם מִּרִם מְּלֵע וְהִשְּׁלִּיתְ אָתִּ וִדַּבַּרְתָּים אֶלְ-הַפַּבּוֹת רְאֵינִישִׁם וְנִּתַּיּן מִימֵיוּ

רת־הַּמֵּטֶה וְאֶרת־בְּעִירֶם: וַיַּקָּח מֹשֶׁה אֶרת־הַּמַּשֶׂה 9

ין מִלְפָנֵי יְרוּנֶאָ רִימִּרִים רְיִמִּן-רִיפּׁרָע הַיֶּיְׁה נוּצִּיִּא שְׁמְעוּ־נָאָ רִימִּלְיִם אָלִּפְנֵי הַמְּלֵע נִיָּאמֶר לְהָּם שׁמְעוּ־נָאָ הִרִּיםּלָהָ אָלִּפְנֵי הַמְּלֵיה מְשָּרֵי בִּלְּבָּיִים בְּאָבִישׁר צִּנָּרְהוּ : נַיַּקְרָּיִּרְוּ מִשְּׁרֵי

יוֹלֶכֶם מָיִם: וַנְּרֶם משֶּׁה אֶת־יִרוֹ וַיִּךְ אֶת־הַמֶּלֵע וּזְרָה בַּעָמֵים וַיִּצְאוֹ מִיִם רַבִּים וַתַּשִּׁת הַעָרַה בַּעַמִים וַיִּצְאוֹ מִיִם רַבִּים וַתַּשִּׁת הַעָרַה

ינאטר יְהוָה" אֶל־משֶׁה וְנִיאטֶר יְהוָה" אֶל־משֶׁה וְמָּלִר יִשְּׁרְאֵל לְבֵּן לְא רְהִנִּישׁנִי לְעִינֵי בְּנִי יִשְׂרָאֵל לְבֵּן לְא רְהִנִּישׁנִי לְעִינֵי בְּנִי יִשְׂרָאֵל לְבֵּן לְא רְהִנִּישׁנִי לְעִינֵי בְּנִי יִשְׂרָאֵל לְבֵּן לְא רְהִנִּישׁנִי

ים אָל־הָאָבֶץ אֲשֶׁר־נָרַתְּהִי לְהֶם: חֲפָּח פֵי מְרִיבָּה אֲשֶׁר־רָבָוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶרת־יְהְוֹּתְה וַיִּקְבֵשׁ מְרִיבָּה אֲשֶׁר־רָבְוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶרת־יְהְוֹּתְה וַיִּקְבֵשׁ

בָּם: ם רבּיע וַיִּשְׁלַּח משֶׁה מַלְּאָכֶים מִּקְּדֵשׁ אֶל־מֵּלֶךְ אֱדְוֹם כָּה אָמֵר אָחַיִּךְּ יִשְׂרָאֵׁל אַתָּה יָבַעְתָּה אָת בָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְאָתִנוּ:

15 וַיֵּרֶדָּוּ אֲבֹרֵבִינוּ מִצְרַיִּטְרֹה וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרָיִם יְמַים

הַנְּיִם וַיָּרֶעוּ לֶנוּ מִצְרַיִם וְלַאֲבֹרֵנוּ: וַנִּצְעָקן אֶל־ יִרעוּר וַיִּשְׁמַע קֹבֵּרנּ וַיִּשְׁרַח מַּרְאָּךְ וַיְּצָּאָקוּ מִפְּצְרָיִם וְהַנֵּה אֲנַחָנוּ בְּקָבֵּש אָיר קְצֵה גְבוּלֶּך: מִפִּצְרָיִם וְהַנֵּה אֲנַחָנוּ בְּקָבֵּש אָיר קְצֵה גְבוּלֶך:

יּבְבֶּרֶה נְעָבְּרָה־יּנָא בְאַרְצֶּׁךְ לְּא נַעָברֹ בְּשְׂרָה וּבְבֶּרֶם יּבְבֶּרֶם יּבְבֶּרֶם

Aaron thy brother, and ye shall speak unto the rock before their eyes, that it shall give forth its water; and thou shalt bring forth to them water out of the rock, and give drink to the congregation and their cattle. 9. And Moses took the staff from before the Lord, as he had commanded him. 10. And Moses and Aaron assembled the congregation together before the rock, and he said unto them, Hear now, ye rebels; shall we out of this rock bring forth for you water? 11. And Moses lifted up his hand, and he smote the rock with his staff twice: and there came out much water, and the congregation drank, together with their cattle.

- 12. And the Lord spoke unto Moses and Aaron, Because ye have not believed in me, to sanctify me in the eyes of the children of Israel; therefore shall ye not bring this congregation into the land which I have given to them. 13. These are the waters of Meribah; where the children of Israel quarrelled with the Lord, and through which he was sanctified.*
- 14. And Moses sent messengers from Kadesh unto the king of Edom, Thus saith thy brother Israel, Thou knowest all the hardship that hath befallen us. 15. Our fathers went down into Egypt, and we dwelt in Egypt many days; and the Egyptians did evil to us, and to our fathers: 16. And we cried unto the Lord, and he heard our voice, and he sent a messenger, and caused us to go forth out of Egypt; and, behold, we are in Kadesh, a city at the end of thy border. 17. Let us pass, I pray thee, through thy country; we will not pass through field, or through vineyard, we
- ^a "The Scriptures here declare, that had it not been for this sin, they would have entered into the land, that it should not be said of them that they were punished for the transgression of their generation, against whom the decree had been pronounced, that they should not come to Palestine."—Rashi.
 - b This refers to "the water," according to Rashi, who adds: "When

ינט ישָׂרָאֵל מֵעָלָיו: פּ חמישי (שלישי במחובר)

ונט ישְׂרָאֵל מֵעָלָיו: פּ חמישי (שלישי במחובר)

ינט ישְׂרָאֵל מֵעָלָיו: פּ חמישי (שלישי במחובר)

will not drink the water of the wells: by the king's highway will we go, we will not turn to the right hand nor to the left, until we have passed thy border. 18. And Edom said unto him, Thou shalt not pass through my land, lest I come out against thee with the sword. 19. And the children of Israel said unto him, We will go by the high way: and if we drink of thy water, I and my cattle, then will I pay its value; I will do thee no injury, only on foot will I pass through. 20. And he said, Thou shalt not pass through; and Edom came out against him with much people, and with a strong hand. 21. And as Edom thus refused to give Israel passage through his border, Israel turned away from him.*

22. And they set forward from Kadesh, and the children of Israel, the whole congregation, a came unto mount Hor. 23. And the Lord said unto Moses and Aaron at mount Hor, by the boundary of the land of Edom, as followeth, 24. Aaron shall be gathered unto his people; for he shall not enter into the land which I have given unto the children of Israel, because ye rebelled against my order at the waters of Meribah. 25. Take Aaron and Elazar, his son, and cause them to go up unto mount Hor: 26. And let Aaron take off his garments, and let Elazar his son put them on; and Aaron shall be gathered in, and shall die there. And Moses did as the Lord had commanded; and they went up to mount Hor before the eyes of all the congrega-28. And Moses caused Aaron to take off his garments, and made Elazar his son put them on; and Aaron died there on the top of the mount; and Moses and Elazar

the Lord executes judgment upon his saints, he becomes feared and sanctified among men."

a "All righteous and ready to enter Palestine; there was none left among them of those who had the decree of exclusion pronounced

הַפָּקוֹם חַרְמָה:

וַיִּרָאוֹ כָּל־הָעֶדָר מִשֶּׁה וְאֶלְעָזָרָ מִן־הָהָר : וַיִּרְאוֹּ כָּל־הָעֵלָה 29 בִי נָוַע צַּאָהַרָן וַיִּבְכַּוּ אֶרת־אַרְהַרֹן שְׁלשִים יוֹם רָא כָל בֵית יִשְׂרָאֵל: ַרַיִ*שְׁבַּׁע* רַהְבְּגַעַנְיַ מֶלֶרְ־עָרָר ישָׁב הַנְּגָב כֵּי בָּא יִשְׂרָאֵׁל דֶרֶךְ הָאֲרָגִים וַיִּלְּחֶם בְּיִשְׁרָאֵל וַיִּשְׁבִּ ו מִמֵנוּ שָׁבִי : וַיִּדַּר יִשְּׂרָאֵל נֶבֶר לַיִּרוּוָדְה וַיֹּאמֵר אִם־ נָרֹנֹן תִּמֵּן אֶת־הָעָם הַזֶּהֹ בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶרִר־ יעריהֶם: נִיִּשְׁמַע יְהֹוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל נַיִּרֵהן אֶרִר־ 3, גַיִּרָהָן ַבַּבְגַעַנִי וַיַחֲבָם אֶתְהָם וְאֶת־נָעַרִיהֶם וַיִּקְבָא שׁם־ ٥

וַיִּסְעַׁוּ מֵרַהָר הָהָרָ דֶּרֶרְ יַם־סוֹּף רִשְׁסְבָּב אֶרִרּ : אָרֶוֹם וַהִּקְצַר נָפֶשׁ־הָזָעָם בַּדֶּרֶךְ וְיַרַבֶּר הָעָם בָּאלהִים וּבְמשֶׁה לָמָּה הֶעֶלִיהָנוּ מִמִּצְרַיִם דָלְמִוּת בַּמִּרְבֶּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאַין מָים וֹנפּׁשׁנוּ לְּצָּרִה בַּלְּטָם הַפְּרִבְּן : נִיְשׁלֵח יְהֹנָה בָּעָׁם אֲת הַנְּחָשֵים הַשְּׂרָפִּים וַיְנַשְּׁכָּוּ אֶת־ דָנֶעָם וַיָּמָת עַם־רָב מִיִשְׂרָאֵל : וַיָּבֹא הָעָב אֱל־ משֶּׁה וַיְּאמֶרָוּ חָטָּאנוּ בִּי־דִבַּרְנוּ בִירחוָרוֹ וָבְּרָ טַרְוּפַלֵּרִי, אָלְ-וִּהוָּרִי וֹוֹמֹר מֹֹאֹבֹׁיִנוּ אָּרִי-עַנְּטֹה וַיִּתְפַּלֵל מֹשֶׁה בְעַר הָעָם: וַיֹּאמֶר יְהוְּה אֵרִי-

משֶּׁה עֲשֶׂה לְדָּ שָּׁלָף וְשִּׁים אֹרְנוֹ עַרִי-נֵס וְהָיָה

came down from the mount. 29. And when all the congregation saw that Aaron was departed, they wept for Aaron thirty days, even all the house of Israel.

- CHAP. XXI.

 1. And when the Canaanite, king of Arad, who dwelt in the south, heard that Israel was coming by the way of the spies: he made an attack on Israel, and took some of them prisoners.

 2. And Israel made a vow unto the Lord, and said, If thou wilt but deliver this people into my hand, then will I devote their cities.

 3. And the Lord hearkened to the voice of Israel, and he delivered up the Canaanites; and they devoted them and their cities: and he called the name of the place Chormah.
- 4. And they set forward from mount Hor by the way of the Red Sea, to go round the land of Edom: and the spirit of the people became impatient because of the way.

 5. And the people spoke against God, and against Moses, Wherefore have ye brought us up out of Egypt to die in the wilderness? for there is no bread, and there is not any water; and our soul loatheth this miserable bread.

 6. And the Lord let loose against the people poisonous serpents, and they bit the people; and there died much people of Israel.

 7. And the people then came to Moses, and said, We have sinned, for we have spoken against the Lord, and against thee; pray unto the Lord, that he take away from us the serpents; and Moses prayed for the people.

 8. And the Lord said unto Moses, Make thyself a serpent, and set

against them, for the whole of them had already perished, and of those who then remained, it was said, 'And ye who have adhered unto the LORD, are all alive this day.'"—RASHI.

² "When they looked upward and subdued their heart to their father in heaven, they were healed, and if not they perished."—YOMA.

פּ בַל־הַנָּשׁוּהְ וְרָאָח אֹרְזוֹ וָחָי: וַיַּצְשׁ משֶׁהֹ נְחֲשׁ נְהֹשֶׁת וַיְשִׁמֶּהוּ עַלֹּהַנֶּם וְהָיָּה אִם־נָשַׁךְ הַנָּחָשׁ 10 אֶרֹג־אִישׁ וְהָבֶּים אֶלֹּינְחֲשׁ הַנְּחָשֶׁרֹת וְחֵי בְּ וַיִּכְעָנּ יוֹ בְנִי יִשְׂרָאֶל וַיְחֲנָוּ בְאֹבְרֹת: וַיִּסְעוּ מֵאֹבֶרֹת וַיְחֲנוּ בּוֹ בְּעִייַ הָזְעַבָּרִים בַמִּרְבָּרֹ אֲשֵׁרֹ עַרֹּל-פְּנֵי מוּאָב יבן ל זְרֶר: בִּשְּׁבֶשׁ: בִשָּׁב נְקַעוּ נַיְחֲנָוּ בְּנַחַל זְרֶר: 12 רַנוֹן מָשֶׁרַ בָּמִּדְבָּר אַרְנוֹן אָשֶׁר בַּמִּדְבָּר יַסְעוֹי וַיְחַנֿוּ מֵעָבֶר אַרְנוֹן אָשֶׁר בַּמִּדְבָּר יַסְ הַיֹצֵא מִנְבָל הָאֶמֹרֶי כִּי אַרְנוֹן נְבָוּל מוֹאָב בֵין אַ מוֹאָב וּבִין הָאֱמִרִי: עַלֹּ־בֵן יֵאָמֵּר בְּסֵפֶּר מִלְחֲמָת יְהֹנָתָ אֶת־נָתַב בְּסוּפָּׁה וְאֶת־הַנְּחָלֵים אַרְנְוֹן: וּאָשֶׁרֹ הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לְשֵבֶרת עֶר וְנִשְׁאַן 15 16 לִנְכִוּל מוֹאֱב: וּמִשָּׁם בְּאֵרָה הַוֹא הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהֹנָהוֹ לְמֹשֶׁה אֱסֹף אֶרת־הָעָם וְאֶתְגָה לָהֶם אַז יַשִיר יִשְׂרָאֵׁל אֵת־הַשִּׁירָה ; מֵיִם D בָרוּהָ נְדִיבֵי הָעֶּׁם בִּמְחַהָּקְק בְּמִשְׁצִנֹתֶם וּמִמְּדְבָּר 19 מַהָנָה: וּמִמַּרָנָה נְחֲרִשׁיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בְּמִוּרִי: ימְבָּמוֹת חַגַּיְאֹ אֲשֶׁרֹ בִשְׂרֵה מוֹאָב רָאשׁ הַפִּסְגְּה 20 וְנִשְׁקָפָּה עַלֹּ־פְּגֵי הַיְשִׁימְן: פ שביע (רביע במחובר) ישָׁרָאֵל' מַלִּאָבִים אַל-סִיחָן מֶלֶּךְ־הָאֱמֹרִי 21 נִישָׁרָם ישָׂרָאֵל'

בּאַמָר: אֶעְבְרֵה בְאַרְצֶׁךְ רְאׁ נִטָּה בְּשְׂרֵה 22

it upon a pole: and it shall come to pass, that whoever is bitten shall look at it, and he shall live. 9. And Moses made a serpent of copper, and put it upon a pole; and it came to pass, that, when a serpent had bitten any man, and he viewed the serpent of copper, he remained alive.* 10. And the children of Israel set forward, and encamped in Oboth. 11. And they journeyed from Oboth, and encamped at Ive-abarim, in the wilderness, which is before Moab, toward the rising of the sun. 12. From there they broke up and encamped in the valley of Zared. 13. From there they set forward, and encamped on the other side of Arnon, which is in the wilderness, and which cometh out of the country of the Amorites; for Arnon is the border of Moäb, between Moab and between the Amorites. 14. Therefore mention is made in the book of the wars of the Lord, of Vaheb in Supha, and of the brooks of Arnon, the descent of the brooks, that turneth toward Shebeth Ar, and leaneth upon the border of Moab. 16. And from there they went to Beër (the well): that is the well whereof the LORD said unto Moses, Assemble the people and I will give them water.

- 17. Then did Israel sing this song, Come up, O well; sing ye unto it: 18. Well, which the princes have dug, which the nobles of the people have hollowed out with the sceptre, with their staves; and from the wilderness to Mattanah: 19. And from Mattanah to Nachaliël: and from Nachaliël to Bamoth: 20. And from Bamoth to the valley, that is in the country of Moäb, to the top of Pisgah, which looketh toward the desert.*
- 21. And Israel sent messengers unto Sichon king of the Amorites, saying, 22. Let me pass through thy land; we

^a These places and those mentioned farther, are names which occur in the book of the wars of the Loro, unknown to us now.

וּבְּבֶּׁרֶם לָאׁ נִשְׁתֶּוֹה מֵי בְאֵר בְּבֵרַךְ הַפַּּלֵּךְ נַלֵּךְ ער אָשֶר־נַעַּרָר נְּבָבֶּלְר: וְלְא-נָתַוֹן סִיחָן אֶרת־23 יִשְׂרָאֵר בְּנְבָר בִּנְבָר וֹ נֵיֶאֱסֹף חִיחוֹן אֶרת־בָּל-עפֹוּ וֹיַבֵּא לִלְלַאַע יִשְׂרָאֵר ַ הַפִּרְבְּרָרו וַיָּכָא יָהָצְה יוּלֶּחֶם בְּיִשְׂרָאֵר : וַיַּבֶּרוּ יִשְׂרָאֵר רְלפִי-חֶּרֶב יִשְׂרָאֵר בְיִים בִּיִשְׁרָאַר : יַיַבְרוּ יִשְׂרָאֵר רְלפִי-חֶרֶב וַיִּירַשׁ אֶרת־אַרְצוֹ מֶאַרְנֹן עַר־יַבּלֹן עַר־בְּנֵי עַפֿון בּי עַוֹ נְּבְוּל בְּגֵי עַמְּוֹן: וַיִּקַחֹ יִשְׂרָאֵׁל אֵת כָּל־הָעָרִים 25 הָאֶלֶה וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵר בְּכָל־עָרַי הָאֱמִרִּי בְּחֶשְׁבְּוֹן יבְּכָל־בְּנַהֵיהָ: בִי חֲשְׁבּוֹן עִיר חִיחָן מֱלֵךְ הָאֱמֹרִי 26 הָוא וְלְחַׁם בְּמֶלֶךְ מוֹאָבֹ הָרָאשׁוֹן וַיַּקְח אָרת־כָּל־אַרְעָוֹ מִיָּדְוֹ עַר־אַרְגְוֹ: עַל־בָּן יְאִמְרָוּ בְּמִשְלִים בָּאוּ חֶשְבָּון תִּבָּגֵה וְתִכּוֹגֵן עֵיר כִיחוון: בּי־אֵשׁ יָצְאָרה מֶחֶשְׁבּוֹן לֶרְהָבֶרה מִקּרְיַרת סִיקוֹן 🕫 בּלַבָּלָה עָ עָר מוּאָב בַּעַבֶּי בָּמִוֹת אַרְגוֹ : אִוּי־לְבַּ מוֹאָב אָבַרְרָּת עַם־כְּמְוֹשׁ נָתַוֹ בְּנָיֵו בְּלֵיטִם וּבְנֹהָיו בַשְּבִּירת לְמֶלֶך מֱמֹרָי סִיחְוֹן: וַנִּירֶם אָבָר חֶשְׁבְּוֹן בער־דִיבְן וַנַּשֵּים עַר־לַפַּח אֲשֶׁר עַר־בֵייְבָא: וַיֵּשֶׁבֹ עַר־דִיבְן 31 יוֹהַרָּאָל בְּאָרֶץ הָאָמֶרְי: וַיִּשְׁרַלְח משׁה דְּלְרַגַּלְ מִי אָרר־יִאָלֵר וַיִּילְ־בְרִּוּ בְּנִרֶּעִירִי וַיִּיֹבֶשׁ אָרת־דָּןאֶמֹרִי עוג אַשֶּׁר־שֶׁם: וַיִּפְנוּ וַיְיַעַלוּ דֶּרֶךְ רַוּבְּשֵׁן וַיֵּצְא עוֹג 33 אֲשֶׁר־שֶׁם: בַּיִּפְנוּ וַיִּעַלוּ מֶלֶרְ־הַבְשָׁן לְקְרָארָתם הָוּא וְבָל־עַמֶּוֹ לַמִּלְחָמֶה * ויורש קרי

* נקוד על ר

will not turn aside into field, or into vineyard; we will not drink the water of a well: by the king's highway will we go along, until we have passed thy border. 23. And Sichon would not suffer Israel to pass through his border; but Sichon assembled all his people together, and went out against Israel into the wilderness: and he came to Yahaz, and fought against Israel. 24. And Israel smote him with the edge of the sword, and took possession of his land from Arnon unto Yabbok, even unto the children of Ammon; for the border of the children of Ammon was strong.^a And Israel took all these cities; and Israel dwelt in all the cities of the Amorites in Cheshbon, and in all the villages thereof. 26. For Cheshbon was the city of Sichon the king of the Amorites; and he had fought against the former king of Moab, and taken all his land out of his hand, up to the Arnon. 27. Therefore said the poets, Come into Cheshbon, let the city of Sichon be built and erected. a fire is gone out of Cheshbon, a flame from the city of Sichon: it hath consumed Ar Moab, the men of the high places of the Arnon. 29. Wo to thee, Moab! thou art lost, O people of Kemosh: he hath suffered his sons to become fugitives, and his daughters to go into captivity unto the king of the Amorites, Sichon. 30. We have thrown them down: lost is Cheshbon even unto Dibon, and we have laid waste (all) up to Nophach, which reacheth unto Medeba. 31. Thus Israel dwelt in the land of the Amorites. And Moses sent to spy out Yaazer, and they captured the villages thereof, and drove out the Amorites that were there. 33. And they turned and went up by the way of Bashan; and Og the king of Bashan went out against them, he, and all his people, to the battle at Edrei. 34. And the

^{3 &}quot;And what was its strength? the prohibition of God, who had told them, 'attack them not,'" &c.-RASHI. 13

34 אֶדְרֶבְעִי זְנִיֹאמֶר יְהֹנָה אֶל־מֹשֶׁהֹ אֵל־תִּיבָא אֹהֹוֹ כִּי בְיֵּדְךְּ נָתַתִּי אֹרֶזוֹ וְאֶת־כָל־עַמְּוֹ וְאֶת־אַרְצְוֹ וְעָשַׂיִתְ לוֹ בַּאָשֶׁר עָשִׁירָז לְסִיחוֹ מֵּבֶּלְ הֵאְבֵּנִי וְאֶת־כָל־ 15 יושב בְּחֶשְׁבְּוֹן : וַיַּכֹּוּ אֹרָזוֹ וְאֶרֹז־בְּנָיוֹ וְאֶרִז־כָל־ 25 עַמֹּוֹ עַר־בִלְרֹתִי הִשְּאִירִילְוֹ שָׂרֶיר וַיִּיְרְשִׁוּ אֶרְז־

בָּבֶלְ בָּן־צְפָּוֹר צֵּרָת כָר־יִצִּשְׁר־עָשֶׂר, יִשְׂרָבֵּוֹת מוֹאָב בּ מֵעָבֶר לְיַרְבֵּן יְבִחְוֹ: פּ וַיַּרְאֵל בּ בַּבֶלְ בָּן־צְפָוֹר צֵּרָת כָר־יִצְשָׁר־עָשֶׂר, יִשְׂרָבֵּּוֹת מוֹאָב בּ יִשְׂרָבִּוֹת מוֹאָב בּ

לְאֶמֹרָי : וַיָּנָר מוֹאָב מִפְנֵי רָזֶעֶם מָאָד כִּי רַכּד מוֹאָב אֶל־זִקְנִי מִדְיָן עַרְּיָת יְלַחֲכַּוּ הַקָּהָל אֶת־כָּל־ סוֹאָב אֶל־זִקְנִי מִדְיָן עַרְּיָת יְלַחֲכַּוּ הַקָּהָל אֶת־כָּל־ סְבִיבֹהֵינוּ בִּלְחָן הָשׁוֹר אֵר יָרָק הַשְּׁרֶה וּבָלְקְ

ַ בֶּן־צָפֶוֹר מֶבֶּלְ לְמוֹאָב בְּעַת הַהְוֹיא : וֵיִשְׁרֵלׁח מַלְאָכִים אֶל־בִּלְעֵם בָּן־בְּעוֹר פְּרֹתוֹרָה אֲשֶׁר עַל־ הַנָּחָר אֶרֶץ בְּנִי־עַפְּוֹ לִקְרִא־לְוֹ לֵאמֹר הְהַבֶּׁיוֹ עַם יַצָּא מִפּצְרַיִּם הָנֵח כִפָּח אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְהְוּיּא

מפטיר *

LORD said unto Moses, Fear him not; for into thy hands have I delivered him, and all his people, and his land; and thou shalt do to him as thou hast done unto Sichon king of the Amorites, who dwelt at Cheshbon. 35. And they smote him and his sons, and all his people, until there was none left him that escaped; and they took possession of his land.

CHAP. XXII.

1. And the children of Israel set forward, and encamped in the plains of Moäb, on this side of the Jordan, opposite Jericho.

2. And Balak the son of Zippor saw all that Israel had done to the Amorites. 3. And Moab was greatly afraid of the people, because it was numerous; and Moab was distressed because of the children of Israel. And Moab said unto the elders of Midian, Now will this assemblage devour all that is round about us, as the ox devoureth the grass of the field; and Balak the son of Zippor was king of Moab at that time. 5. And he sent messengers unto Bileam the son of Beör to Pethor, which is by the river, in the land of the children of his people, to call him, saying, Behold, there is a people come out from Egypt; behold, it covereth the surface of the earth, and it is abiding opposite to me: 6. And now do but come, curse me this people; for it is too mighty for me; peradventure I may be able to smite it, that I may drive it out of the land: for I know that he whom thou blessest is blessed, and he whom thou cursest is cursed. 7. And the elders of Moab and the elders of Midian departed with the rewards of divination in their hand; and they came unto Bileam, and spoke

² According to Midrash Rabba, quoted by Rashi, the translation should be: "With instruments of divination in their hands." The diviners, then, as now, had certain instruments, which they averred to be requisite for their art; hence the messengers may with good reason have brought such articles along with them, not to afford

וַיְבַבְּרוּ אֵלֶיו דִּבְרֵי בָלֶק : וַיָּאמֶר אֲלֵיהֶׁם לְיֵנוּ פה הַלַּיִלָה וַהַשְּבֹרָתִי אֶרִנֶכִם דָּבָר בַּאָשֶר יְדַבֵּר יְהֹוָה אֵלֶי וַיִּשְׁבִוּ שָׁבִי־מוֹאָב עִם־בִּרְלַעָם : וַיָּבְא אַלהִים אַל-בִּרַעָם וַיֹּאמֵר מֵי הַאַנְשִׁים הָאֱלָה עפָר: וַיָּאמֶר בִּרְלֻעָם אֶל־הָאֱלֹהַיִם בָּלֶק בָּן־צְבָּר ַמֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלָי: הְנֶה רְזְעָם הַיֹּצֵא מִפְּצְרַיִם וַיָּכֵם אֶרת־עֵין הָאֶרֶץ עַהָּנה לְבֶה קָבָרה־לִּיֹ אֹרֹתוֹ אוּלֵי אוּכָל לְהַלֶּחֶם בְּוֹ וְגַרִשְׁתִּיו: וַיָּאמֶר אֱלֹהִיםׂ אֶל־בִּרְשָׁם לְא תַלַךְ עִפְּהֶם לְא תָאֹר אֶת־דָזעָם בּי בָרוּךְ הְוּא: וַיָּקִם בּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר אֶל־ שָׁרֵי בָּלֶּק לְבִּוּ אֱל־אַרְצְבֶם בֵּי מֵאֵן יְחֹוָה לְרִזְרְזָּי לַהַלְדְ עִפֶּבֶם: וַיָּלְוּמוֹ שָׁרֵי מוֹאָב וַיָּבְאוּ אֶל־בָּלֶק ונַאמְרוּ מֵאָן בִּרְּלָעָם הַלְךְ עִמְנוּ: נַיָּסֶף עוֹר בָּלֶקְ 15 שְׁלָהַ שָּׁרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים מֵאֱעֶּה: וַיָּבְאוּ אֶל־ בּרְעֶם וַיַּאמָרוּ לוֹ כָה אָמַרֹ בָּלְק בֶּן־צִפֿוֹר אַל־ גא תפנע מְהַלְּדֹ בֵּלָי: בִי־כַבֵּר אֲכַבָּרְהֹ מְאֹד וְכָל אֲשֶׁר־תּאֹמַר אֵלַי אֱעֶשֶׂה וְלְבָה־נָאֹ חָבְרה יבַען בּלְעָׁם נַיּאֶהָר אֶל-עַבְרַי אָל בָּעָם הַאָָה: נַיַּען בּלְעָׁם נַיּאֹפֶר אֶל-עַבְרַי בַּלָּק אִם־יִהֶּוֹ־לִי בָלֶק מְלֹא בֵיתִוֹ בֶּפֶף וְזָהָב לֵא אוּבַּל לַעַבר אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהָי לַעַשְׂוֹת קְטַנָּה 19 או גרולה: ועתה שבו נא בוה גם־אַתָּם הַלָּיַלָה

* שני (חמישי במחוברין)

unto him the words of Balak. 8. And he said unto them. Remain you this night, and I will bring you word again, as the Lord may speak unto me; and the princes of Moäb abode with Bileam. 9. And God came unto Bileam, and said. Who are these men with thee? 10. And Bileam said unto God, Balak the son of Zippor, king of Moäb, hath sent unto me, saying, 11. Behold, there is a people come out of Egypt, which covereth the face of the earth: now come. denounce it for me; peradventure I shall be able to fight against it, and drive it away. 12. And God said unto Bileam, Thou shalt not go with them: thou shalt not curse the people; for it is blessed.* 13. And Bileam rose up in the morning, and said unto the princes of Balak, Go you back to your land; for the LORD refuseth to give me leave to go with you. 14. And the princes of Moab rose up. and they went unto Balak, and said, Bileam refuseth to come with us. 15. And Balak sent yet again princes, more in number, and more honourable than those. 16. And they came to Bileam, and said to him, Thus saith Balak the son of Zippor, Do not suffer thyself. I pray thee, to be prevented from coming unto me: 17. For I will honour thee greatly, and whatsoever thou mayest say unto me will I do: and only come, I pray thee, denounce me this people. 18. And Bileam answered and said unto the servants of Balak, If Balak would give me his house full of silver and gold, I could not transgress the order of the Lord my God, to do a small or a great thing. 19. And now, I pray you, tarry ye also here this night, that I may know what the

Bileam any excuse for want of the necessary means to carry on his office as diviner.

^a By not stating the reasons for this refusal, the messengers were left in doubt as regards them. Hence they and the king thought per-

יַבְּא אֱלֹהִים וּ בַּבֶּר עִמְי : וַיָבֹא אֱלֹהִים וּ בַּבַּר עִמְי : וַיָבֹא אֱלֹהִים וּ 20 אָל-בּלְעָם בַּיִּלְשׁ וַנִּאֹמֶר לוֹ אִם-לִקְרָא לְךָּ בָּאוּ הַאָנָשִׁים קוּם לַךְּ אִתֶּם וְאַרְ אֶת־הַדָּבֶר אֲשֶׁר־ 21 אַדַבֶּר אֵלֶיף אֹרְעוֹ רְעָשֶׂח: נַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּלֶּןר יַנְקַר־אַף (מוֹאָב: נַיָּחַר־אַף 🕮 בַּיַּחָבָּט אָת־אָתֹנָוֹ נַיֵּלֶךְ אָם־שָּׁרֵי מוֹאָב: בֶּלהִים בִי־הוֹרֵלך הוא וַיִרְעַיַצֵּב מַלְאַך יְהוָ*וְה* בַּדֶּרֶךְ לְשָּׁטָן לֵוֹ וְהוּאֹ רֹבֵב עַל־אֲתֹנֹו וּשְׁגֵי נְעָרֵיוּ עפוֹ: וַתַּרֶא הָאָתוֹן אֶת־מֵלְאַׁךְ יְהוָה נִצֵב בַּדֶּּרֶךְ 23 أَلَادُوْلِ هُرُاهُكِ فَنُهِا آلَكُم كُلُاسِارُ مُالِكَاثُولَا וַהַלָּךְ בַשָּׁרֶה וַיַּךְ בִלְעָםׂ אֶת־הָאָה'וּן לְהַפּהָה בּרָמֶים בּרָמֶים בּילְאַך יְהֹוָֹה בְּמִשְׁעוֹל הַבְּרָמֶים 24 בּבֵר מָזֶה וְגָבֵר מָזֶה: וַהַּעָבֶא הָאָתוֹן אֶרת־מַלְאַךְ בּבַר מָזֶה וְגָבֵר מָזֶה: בַּבֹּעבָא יְהֹוָה וַהִּעְלְחֵץׁ אֶל־הַלִּיר וַהִּעְלְחֵץ אֶת־רֶגֶל בִּלְעָם 26 אֶל־הַקָּוֹר וַיָּפֶף לְהַכֹּהָה: וַיִּוֹפֶף מֵלְאַרְיְרֹהוָה ָעַבְוֹר וַיַּעַמוֹר בְמָקוֹם בָּר אֲשֶׁר אֵין־בֶּרֶךְ לִנְמְוֹת יַם יָמִין וּשְׂמָאול: וַהַעָרֶא הָאָרעוֹן אֶרע־מַלְאַךְ יְהֹוָה 27 וַתְּרָבָץ תַּחַת בִּלְעֶם נַיְחַר־אַף בִּלְעָם נַיָּך אֶת־ אַרעון בֿפֿפֿלן: נֿיפֿרֿיט יֿטוָט אָרע־פּֿי טֿאַרעון 🖘 וַרָזֹאמֶר לְבִּרְעם מָה־עשֵׁירִזי לְךָּ בֵי הִבִּירָנִי שלש רגרים: ויַאמֶר בּלְעָם לֶאָיתוּוֹ בִי ²⁹ יהְתַעַלֶּלְתְּ בְּי לַוּ יָשׁ־הָּרֶבֹ בְּיָרִי כִי עַהָּה הַרַנְהִיךְ:

LORD will say farther unto me. 20. And God came unto Bileam at night, and said unto him, If to call thee the men have come, rise up, go with them; but only the word which I shall speak unto thee, shalt thou do.* 21. And Bileäm rose up in the morning, and saddled his ass, and went with the princes of Moäb. 22. And God's anger was kindled because he went; and an angel of the LORD placed himself in the way to be a hindrance to him; and he was riding upon his ass, and his two servants were with him. 23. And the ass saw the angel of the Lord standing in the way, with his sword drawn in his hand; and the ass turned aside out of the way, and went into the field: and Bileam smote the ass, to make her turn into the way. 24. But the angel of the Lord stepped into a path between the vinevards, (with) a wall on this side, and a wall on that side. 25. And when the ass saw the angel of the Lorp, she forced herself against the wall, and pressed Bileam's foot against the wall: and he smote her again. 26. And the angel of the Lord went yet farther, and stood in a narrow place, where there was no way to turn either to the right or to the left. 27. And when the ass saw the angel of the LORD, she lay down under Bileam: thereupon Bileam's anger was kindled, and he smote the ass with a stick. And the LORD opened the mouth of the ass, and she said unto Bileam. What have I done unto thee, that thou hast smitten me these three times? 29. And Bileam said unto the ass. Because thou hast mocked me: had I but a sword in my hand, I would assuredly have now killed thee.

haps, that it was because the deputation had not been commensurate with the dignity of the prophet; wherefore Balak despatched a second more numerous and honoured deputation to call him, and then for the first time, did Bileam reveal his powerlessness.

יוראאטר הָאָרוון אֶל-בּלְעָׁם הַלוֹא אַנכִּי אֲרְנְךְּ 🥹 יוֹרֹא אַנכִי אָשֶׁר־רָכַבְרֶת עָלֵי מֵעוֹרְךָּ עַר־הַיַּוֹם הַזֶּה הַהַּסְבֵּן יוּגָל יְהוָה" הַבְּנְתִּי לַּעֲשָׂוֹת לְךָּ כָּה וַיָּאמֶר לְא: וַיְגַל יְהוָה" 31 אָרת־עִינֵי בִלְעָם וַיַּרָא אֶרת־מַלְאַךְ יְרדּוָּרוֹ גְצֵב בּבָּרֶרְ וְחַרְבָּוֹ שָׁלְבָּה בְּיֶרְוֹ וַוְקָדׁ וַוִּשְׁתַחוּ לְאַבְּיו: הַּיּהָע מַלְאַ מַלְאַבֶּן יְרוּנְיה עַלְיה בּיּבִּירָע בּיּבִּירָע בּיִּבְירָע בּיִּבְירָע אֶרת־אָתַנְּהְ זֶה שָׁלַוֹשׁ רְגָלֵים הִגַּה אָנֹכִי יָצֵארִתי وه بِالْهُوْا دِرَيْرُه لِيَاثُولُ إِنْائُدُ، الْسَالُهُوْ، فَكُلِيااً וַתָּט לְפָנֵי זֶה שָׁלְשׁ רְנָלֵים אוּלֵי נָטְתָה מִפְּנֵי כִי אַמֶּר גַּם־אְּתְבֶה הָרַגְּתִּי וְאוֹתֶה הֶחֶמֶיִתִי: וַיֹּאמֶר 34 בּלְעָׁם אֶל־מֵלְאַך יְהוָהֹ חָטָארני כֵּי לָא יָבַעְרני בִּי אַתֶּתה נִצֶב לִקְרָארָגי בַּדֶּרֶךְ וְעַתָּגה אִם־רַע בּעִינֶיךְ אָשִׁוּבָה לִּי: וַיֹּאמֶר מַלְצַּקְר יְהוָה אֶלֹ־ 35 בְּעֵינֶיךְ אָשִׁוּבָה לִי: וַיֹּאמֶר מַלְצַּקּר ַבּלְנָם לֵךְ עִם־הָאֲנְשִׁים וְאֶפֶס אֶת־הַדְּבֶר אֲשֶׁר־ אָדַבֶּר אֵלֶיךָ אֹתַוֹ רְתַדַבֶּר וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם־שָׁבִי יּבְלָק: וַיִּשְׁמַע בָּלָק בִי־בָא בִלְעָם וַיֵּצֵא לִקְרָארֹתוּ 😘 בָּלֶק: וַיִּשְׁמַע אֶרֹי-עֵיר מוֹאָב אָשֶׁרֹ עַרֹי-נְבָוּלֹ אַרְנֹן אֲשֶׁר 37 בּקְצֵח הַוּנְרִוּל: וַיֹּאמֶר בָּלֶּלק אֶלֹ-בִּלְעָׁם הַלֹאٌ هُرِينَ هُكَانُانَة، هَثِينُ ذِوْلَهِ خِوْلِهِ خُولًا كُولُ لَهُ لَهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّه אובל בַבְּבֶדְ: וַיֹּאמֶר לֹא אוּכַל בַבְּבֶדְ: וַיֹּאמֶר 😘 הָדֵּלְבָּה אֵלֶי הַאָּמְנָׁם לֹא אוּכַל בּלְעָׁם אֶל-בָּלָּק הְנֵּה־בָּארִנוֹ אֵלֶּיךְ עַהָּנה הַיָּכְל

And the ass said unto Bileäm, Am not I thy ass, upon which thou hast ridden from the commencement unto this day? was I ever wont to do so unto thee? and he said, No. 31. Then the Lord opened the eyes of Bileam, and he saw the angel of the LORD standing in the way, with his sword drawn in his hand; and he bowed down his head and prostrated himself on his face. 32. And the angel of the Lord said unto him. Wherefore hast thou smitten thy ass these three times? behold, I went out to be a hindrance, because the journey which is odious to me was too quickly begun.^b 33. And the ass saw me, and turned aside before me these three times; if she had not turned aside from me, I would surely now not only have slain thee, but saved her alive. 34. And Bileam said unto the angel of the Lord, I have sinned; for I knew not that thou wast standing against me in the way: now, therefore, if it be evil in thy eyes, I will return home again. 35. And the angel of the Lord said unto Bileam, Go with the men; however, only the word that I will speak unto thee, that shalt thou speak; and Bileam went with the princes of Balak. 36. And when Balak heard that Bileam was come, he went out to meet him unto Ir Moab, which is on the border of Arnon, which is at the end of the boundary. 37. And Balak said unto Bileam, Did I not earnestly send unto thee to call thee? wherefore camest thou not unto me? in truth, am I not able to honour thee? 38. And Bileam said unto Balak, Lo, I am come unto thee: have I now any power whatever

^a Heb. "From thy first being," which the commentator to Mendelissohn's translation explains, from the first time thou didst ride.

b Mendelssohn, after Rashi, and it means that though permission had been given to the gentile prophet to go to Balak, he nevertheless showed too great and culpable an eagerness to attempt cursing the people of God.

 זְּאַמֵּׁׁׁׁׁרְ בִּרְאָׁׁׂ֖ם לְבַבָּׁלְּ נִיוֹרַהַּצִּבֵ אַרִּ-אַּלְנֶיׁנַבְּ בּלְאֶׁם זֹּנְאַמִּׁרְ בִּלְאָׁם וֹנְּאַלְם נִנְּאַיִּם פֹּלְּלֵם נִנְּאַיִּם בַּפִּוֹבֹּטוּ:
 בּלִים וֹהַבֹּאָם מוֹבֹּטִׁר וֹדְּמֹחַ פֹּלְלַ כֹּאָהָׁ בַּפִּוֹבְּטוּ בַּלְּעָם וֹהָאַמִּר בֹּלְאָם מִּלְּבָּלְ בַּנִיר בַּלְאָם מִבְּלְעָם וֹהְאַמֵּר בִּלְאָם מִּלְבַּלְ בַּנִיר בִּלְאָם וֹלְּהָבִּי וֹהֹאֹבׁ עוֹ בֹּבְּלְעם נִינִיבְּעוּ בְּבֹּלְ מִבְּנִיר וֹזִיבְּעוּ בַּבְּלְעם וֹהְאַבֵּי עוֹ בַּבְּלְעם מִבְּלְעם וֹהְאַבֵּי עוֹ בִּבְּלִים וֹהְאַבֵּי עוֹ בִּבְּלִים וֹלְהָּבִּי עוֹנִי זִינִים בּבְּלְעם וֹלְהָּבֹּי נִינִיבְ עוֹ בַּבְּלִים וֹלְהָּבְּים וֹיִזְּבְּעוֹ בִּבְּלִים וֹלְהַבְּנִים וֹנִיבְּעוּ בִּבְּלְ בַבְּבְּי מִאָּנִם וֹנִיבְּעוֹ בִּבְּר מִאָּנִם וֹנִיבְּעוֹ בַּבְּר מִאָּנִם וֹבְּבָּר מִאָּנִם וֹבְבָּר מִאָּנִם וֹבְבָּר מִאָּנִם וֹבְבָּר מִאָּנִם וֹבְבָּר מִאָּנִם וֹבְּבָּר מִאָּנִם וֹבְבָּר מִיּבְּר וֹנִיבְּעוֹ בִּבְּר מִאָּנִם וְבַבְּר מִאָּנִם וֹבְבָּר מִאָּנִם וֹבְבָּר מִאָּנִם וְבַבְּר מִיְּבְּבוּ בְּבָּלְים וְבַבְּר מִבְּבְּר וְיִבְּבְּי אִנְיִם וְבָּבְּר מִיִּבְּים וְבַּבְּר מִיְבְּבּר וֹנִיבְּשׁוֹ בַּבְּר מִבְּבְּר מִּבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְּר מִיְּבְּבּי בְּבְּי מִבְּב בְּבְּי מִבְּבּר מִבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְי מִבְּבְּי מִבְּבְי מִבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְי מִבְּבְּי מִבְּבְי מִבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְי מִבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְּי מִבְּבְּבְי מִבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּי מִבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּעְם בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּיִים בְּבְיּבְּיִים בְּיִבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּיּבְבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיּבְיּבְיּבְיּים בְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּים מִּבְּבְּבְיּבְים בְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְבְיבְים בְּבְבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְבְּבְבְּב

אָל-פּלָאָם זּגִּאמָר אָלָּיו אָרע-שִׁפּֿע רַשִּׁלְּעׁר זַרְאָנִי וְטִנִּרְרָעִי צֵלְךְ נִיֹּלֶךְ אֶפִּי: זַּיִּלֶּר אֶלְנִיִם וְאַלְכָּׁנ אוּצֵּי יִלְּכֵּט יְטִוּר לְלְּלְרָארָי וּרְבַּר מַרּע-

וֹיָשָׁב אֵלֶּיו וְהִנֵּה נָצָב עַל-עְלְּרְתְּוֹ הָוֹא וְכָל-שָׁבִי יִּעְיָּבְר יִּצְב עַל-עְלָּךְ רְתְוֹ הְוֹא וְכָל-שָׁבִי יִּעְיָה הָּבְּר יִּצְב אֵלִיבְרִי וַיְּשָׁם יְהֹּוָה הָבָּר יִּבְּר יִּצְב עַל-בְּלָּקְ וְכָה הְרַבּּר יִּצְב עַל-עְלָּקְ וְכָה הְרַבּּר יִּבְּר יִּצְב עַל-עְיָבְיּה בְּלָּקְ וְכָה הְנָבְּר יִּיִּשְׁב יִּצְב עַל-עְיָבְיּר יִּיִּשְׁב יִּהְיָּהְוֹ הִּנְּה הְּבָּר יִּיִּיִשְׁם וְיִּשְׁבְיּוֹ וְהְנָּהְ בְּבְּר עַלְיִב עַלְ-עְבְּיֹיִ בְּבְּר יִּיִּיִּשְׁם וְהִנָּה נְצָב עַל-עְלְּיִבְיִיּנְה וְּבְּבְּר יִּיִּיְיִיִּיְם וְיִּשְׁבִי וּיִנְיִשְׁב אֵלִיי וְהְנָּהְ וְּבְּבְּר עָלְּבְּר עְּיִּבְיּה בְּבְּר יִּבְּיְר עִּיִּיְיִים וְהְנָּהְ וְבְּבְּר עִּיִּיְיִם וְּהְנָּהְיִים וְהְנָּהְיִם וְנִיְּשְׁבְּיִים וְהְנָּהְיִּים וְּהְנָּהְיְיִיִּיְם וְּהְנָּהְיִּיְם וְּבְּיִבְּיְיִיִּיְם וְּהְנָּהְיִם וְּבְּיִבְּה בְּבְּיִיְנְיְם וְנִיּשְׁב אֵלְיִים וְהְנָּבְּה עִּיְר בְּבִּיִים וְהְנָּבְיּה בִּיְּבְיְבְּיִים וְיִבְּיְה בְּיִבְּיְיִים וְהְנָּבְיה בִּיְבְּיְבְּיְיִים וְיִבְּיִים וְנָּהְנָה בְּבְּיִיְיְיִים וְנִיּאְם וְיִיּשְׁבְּיּים עַּבְּר בְּבְּיִים וְיִּבְּיְבְּיְיִים וְּהְנָּבְיּה בִּיְבְיִיְעָם בְּיּבְיְבְּיְיִבְּיְיְיִים וְיִנְּהְיְבְּר עָּבְּיִים וְנִיּבְּיּבְּר בְּיִבְּיְרְבְּיְיִים וְיִיּבְּבְּר בְּיְבְּיְבְּיְיְיִבְּיְיְם וְיִיּבְּיְיְיְיִים וְבְּבִיּים בְּבְּיוֹיוּ

וּלְבֶּה זְעֲמָה יִשְׂרָאֵל: מָה אֶּלְּב לְא קַבְּה אֵלְ מֵּיֶלְה־מוֹאָב מָהַרְבִי־לֶּדֶם לְכָה אֶרָה־לֵי יִנְתַׂנִי בָּלְקְּ מִּיֶלְה־מוֹאָב מָהַרְבִי־לֶּדֶם לְכָה אֶּרְה־לֵי יִנְעַלְבּ זְעֲמָה זִּעֲמָה יִשְׂרָאֵל: מָה אֶלִּה לִא קַבְּה אֵלְי

9 וּמֶרוֹ צֶּוְעָׁם לְאׁ זָעָם יְהֹוָה: כִּי־מֵרָאשׁ צָּרִיםׂ אֶרְאֶׁנוּ וּמִנְּבָעִוֹרוּ אֲשׁוֹרֶנוּ הֶזְ־עָם לְבָרֵר יִשְׁכֹוְ * רביעי (ששי במחוברין) to speak the least? the word that God may put in my mouth, that alone must I speak.* 39. And Bileam went with Balak, and they came unto Kiryath-chuzoth. 40. And Balak slew oxen and sheep, and sent to Bileam, and to the princes that were with him. 41. And it came to pass in the morning, that Balak took Bileam, and brought him up into the high places of Baal, and he saw thence a portion of the people. 1. And Bileam said unto CHAP, XXIII. Balak, Build me here seven altars, and prepare me here seven oxen and seven rams. 2. And Balak did as Bileam had spoken; and Balak and Bileam offered a bullock and a ram on every altar. 3. And Bileam said unto Balak, Place thyself by thy burnt offering; and I will go, peradventure the Lord will come to meet me, and whatsoever he may show me I will tell thee; and he went thoughtfully alone. 4. And God met Bileam: and he said unto him, The seven altars have I made ready, and I have offered a bullock and a ram upon every altar. 5. And the LORD put a word in Bileam's mouth, and said, Return unto Balak, and thus thou shalt speak. 6. And he returned unto him, and, lo, he was standing by his burnt offering, he, and all the princes of Moäb. 7. And he took up his parable, and said, From Aram had me Balak brought, the king of Moab, out of the mountains of the east, Come, curse me Jacob, and come, defv Israel. 8. How shall I denounce, whom God hath not denounced? or how shall I defy, when the Lord hath not defied? 9. For from the top of the rocks I see him, and from the hills I behold him: lo, it is a

^a Mendelssohn renders, "to a mountain top;" but Onkelos gives "alone;" Rashi agrees with this. Arnheim renders "devoutly." in the present version it has been endeavoured to unite both these ideas.

ים ובַגוֹיִם לֹא יִתְחַשָּב: מֵי מָנָהֹ עֲפַר יַעֲלֹב וּמִקפָר 10 שָרוּרַבַע יִשְּׁרָאֵל הָמָרוּ נַפָּשׁוֹ מָוֹרוּ יִשָּׁרִים וּרְתָּיִי אַחָרִיהֵי כָמְהוּ: וַיַּאמֶר בָּלָלְ אֶל-בִּלְעָׁם 11 בֶּרָכָתָ עָשִּׁיתָ לָיְ לָקָבׁ אִיְבַיֹּ לְקַחְתִּיךְ וְהִגָּה בֵּרַכְתָּ בַרָר: וַיַען וַיֹּאמֶר הַלֹא אֵרוֹ אֲשֶׁר יָשִׂים יְהוָהֹ וֹיַען ביֹּאמֶר הַלֹא אַרוֹ אֲשֶׂר יָשִׂים יְהוָהֹ וֹיַ בְּפִּי אֹרְתוֹ אֶשְׁמָר לְדַבֶּר ֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּלָק לְדְּ־ נּג אָתִּי אֶל־מָקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר רִזְרְאָנוּ מִשָּׁם אֶבֶּם יּגּ קצַהוּ רִאַרְאֶּה וְכָלְוֹ לָא תִרְאֶה וְמָבְנוֹ־לָי מִשֶּׁם: וַיָּקָבָוֹרווּ שְׂרֵרו צֹפִּים אֶל־רָאשׁ רַוּפְּכְנָרו וַיִּבֶן 14 ישַבְעַה מִוְבְּחֹרת וַנָּעַל בֵּר וָצַאָיל בַּמּוְבֵחַ: וַיּאמֶרֹ בַּיּ אָל־בָּלָּק הַרְעַיִּצָב בָּה עַל־עָלָרֶעָך וְאָבּנֹכִי אָקָרֶרה 16 כָּה: וַיִּקֶּר יִחוָה אֵלֹ-בִּרְעָׁם וַיֵּשֶׂם דָּבֶר בְּפִיוּ 17 וַיָּאמֶר שִׁוּב אֶל־בָּלֶק וְכָה רְתַבַבֵּר: וַיָּבָא אֵלְ־יוּ וְהַנֵּוֹ נָצָבֹ עַל־עַלְרֹנוֹ וְשָׂרֵי מוֹצֵבְב אָהָוֹ וַיָּאמֶר 18 כ־ן בּלֶל מַה־דִּבֶּר יְהוָה: וַיִּשְׂאַ מְשָׁרָּוּ וַיּאמֵר 18 ַקוּם בָּלָלְ וּשְׁבָּע הַאֲזִינָה עָרֵי בְּנָוֹ צִפְּר: לֹא אָישׁ אַל'וְיַבַוֹב וּבֶּן־אָדֶם וְיִהְנֶחֶם הַהַוּא אָמַר וְלָא יֵעֲשֶּׁה 20 וְרַבֶּר וְלְאׁ יְקִימֶנָּרוֹ: רָזִגַּרוֹ בָרֵךְ לָלֻקְחְרִּזִי וּבֵרָךְ יַנְלֹא אֲשִׁיבֶנָּה: לֹא־הַבִּיט אָנוֹ בְּיֵעַלֹב וְלְא־רָאָה 🗈 וְלֹא הָשִׁיבֶנָה עָמֶל בִּישִׂרָאֵל יְהֹוָהָ אֱלֹהָיוֹ עַמֹּו וּרִתרוּגַערת מֱלֹךְ בו: אַל מוֹצִיאָם מִפִּנְרֵיִם כְּחוֹעֲפָּרֹת רְאָם לוֹ: 🕰

* חמישי

people that dwelleth alone, and among the nations it shall not 10. Who can count the dust of Jacob, and be reckoned. number the fourth part of Israel? May my soul die the death of the righteous, and may my last end be like his! 11. And Balak said unto Bileam, What hast thou done unto me? to curse my enemies I took thee, and, behold, thou hast even blessed them. 12. And he answered and said, Must I not take heed to speak that which the Lord may put in my mouth ?* 13. And Balak said unto him, Come, I pray thee, with me unto another place, from where thou canst see them; nevertheless a portion of them only wilt thou see, but the whole of them thou wilt not see: and denounce me them from there. 14. And he brought him into the field of the watchmen, on the top of Pisgah, and he built seven altars, and offered a bullock and a ram on every altar. 15. And he said unto Balak, Place thyself here by thy burnt offering, while I meet (the Lord) vonder. And the Lord met Bileam, and put a word in his mouth, and said, Return unto Balak, and thus shalt thou speak. 17. And he came to him, and behold, he was standing by his burnt offering, and the princes of Moab with him; and Balak said unto him, What hath the Lord spoken? And he took up his parable, and said, Rise up, Balak. and hear; bend hither thy ear unto me, son of Zippor: 19. God is not a man, that he should lie; neither the son of man, that he should repent: hath he said, and shall he not do it? and hath he spoken, and shall he not fulfil it? Behold, to bless I have received (the word): and he hath blessed, and I cannot reverse it. 21. He hath not beheld iniquity in Jacob, nor hath he seen perverseness in Israel: the Lord his God is with him, and the glory of the king dwelleth among him. 22. God, who brought them out of Egypt, is to them like the heights of the reëm. 23. Surely

14

בּי ראובַחַשׁ בְּיַעַלְבֹ וְלֹאוּקָסֶם בְיִשְׂרָאֵל בָעַרוּ 😅 בִּי ראובַחַשׁ בְּיַעַלְבֹ בָעַרוּ אָמֶר לְיַעַקבׁ וּלְיִשְׂרָאֵל מַרוּבָּעַל אֵל: הָּן־עָםֹ 🕰 אָמֶר לְיַעַקבׁ ַבְלַבִיאֹ יָלְוּם וְבַאֲרָי יִרְגַשֶּא לְא יִשְׁכַבֹּ עַר־ יאבר פֶּרָף וְדִם־חַלְלֵים יִשְׁהֶּזה: וַיָּאמֶר בָּלָלְ 🖘 יַאבר אַל-בִּרְלָנֶם גַּם-קֹב לָא רִוְקְבֵנוּ גַם-בָּבֶךְ לְא יַנַען בִּלְעָם וַיִאֹמֶר אֶל־בָּלֶק הֲלֹא דְבַּרְתִּי בַּרְתִּי בַּרְבֶּרְתִּי בַּרְתִּי בַּרְתִּי אַלָּיוּלְ לַאִּמֹר כָּל אֲשֶׁר־יְרַבֵּר יְחוָֹח אֹתִוּ אֱעֲשֶׂח: יַלר נַיָּאטֶר בָּלָלָ אֶל־בּלְעָׁם לְבָרו־נָאֹ אֶקַחַךְ אֶל־ מָקוֹם אַחֵר אוּלַי יִישַׁר בְּעִינֵי הָאֱלֹהִים וְקַבְּתוֹ ילַי מִשֶּם: וַיִּקָּח בָּלֶק אֶרת־בְּלְעָבוֹ רָאשׁ הַפְּעוֹר 😕 🤡 בּיַ בַּוּשְׁקָף עַל־פְּגֵי בַוְיִשִּימְן: וַיָּאמֶר בִּלְעָבוֹ אֶל־ 29 בּוּנְשְׁקָף בָּלָק בְּנֵה־לִי בָזֶה שִבְעַה מִוְבְּחֻרֹת וְהָבֵן לִי בָּזֶה שְּבְעָה בָּרָים וְשִׁבְעָה אֵילְם: נַיַעשׁ בָּלָּק בַאַשֶּׁר 🔞 שִׁבְעָה בָּיִלָּק בַאַשֶּׁר דר אַמֶר בָלַעָם וַיַּעַל פַר וָאַיַל בַּמְוֹבֶּח: וַיִּרְא בְּלַעָׁם בִי טוֹב בְּעֵינֵי יִהוָרהֹ לְבָרֵךְ אֵרת־יִשְׂרָאֵל וִלְאַר הַלַר רְפַעם־בְּפַעם לְקְרַארת נְחָשִׁים נִיֶשֶׁרת אֶר־מַנְיוּ: וַיִּשְּׁא בִלְעָם אֶרּ־גַעִינִּיו וַיִּרְאֹ ₂ יֶּלִרַם אֶרּ־גַעִינִּיו וַיִּרְאֹ ₂ ≥ שָּרג־יִשְׂרָאֵל שֹבֵן רִשְׁבְּטְיו וַהְּרַהִי עָבֶּיו רְוּחַ אָלהִים: וַיִּשָּא מְשָׁלִוֹ וַיֹּאמֵר נְאָם בִּלְעָם בְנַוּ רַער וּנְאָם הַגֶּבֶר שָׁתֶם הַעָּיון: נְאֶם שׁמֵע אִמְרֵי־ 4 אָל אַלשֶׁר מַחֲוַרָז שַבּי יֶחֱוֶה נֹפֵל וּנְלִוּי עִינָיִם:

* ששי (שביעי במחוברין)

there is no enchantment in Jacob, nor is there any divination in Israel: at the proper time it shall be said to Jacob and to Israel, What God doth work. 24. Behold, it is a people, that shall rise up as a lioness, and as a lion shall it raise itself: it will not lie down until it eat the prey, and drink the blood of the slain.2 25. And Balak said unto Bileam, Neither shalt thou curse them, nor shalt thou any wise bless them. 26. But Bileam answered and said unto Balak, Have I not spoken unto thee, saying, All that the Lord will speak, that must I do ?* 27. And Balak said unto Bileam, Come, I pray thee, I will take thee unto another place; peradventure it may be pleasing in the eyes of God that thou mayest curse them for me from there. 28. And Balak took Bileam unto the top of Peor, that looketh toward the desert. And Bileam said unto Balak, Build me here seven altars, and prepare me here seven bullocks and seven rams. And Balak did as Bileam had said, and offered a bullock and a ram on every altar. 1. And when CHAP, XXIV. Bileam saw that it was pleasing in the eyes of the Lord to bless Israel, he went not, as at other times, to seek for enchantments, but he set his face toward the wilderness. 2. And Bileäm lifted up his eyes, and when he saw Israel encamped according to their tribes, there came upon him the spirit of God. 3. And he took up his parable, and said, Thus saith Bileam the son of Beor, and thus saith the man whose eyes are open: 4. Thus saith he who heareth the sayings of God, who seeth the vision of the Almighty, falling down, but having his eyes open: 5. How

^a Bileäm compared Israel to the various animals famed for strength, and also with plants of beauty. So also, in speaking of God, in v. 22, and xxiv. 8, he represents Him as a high rock, accessible only to the horned reëm, probably here the chamois or gazelle, thus exhibiting the unconquerable power which protects Israel.

בַּמרד־מִבוּ אָדָרֶדֶיף יַעַקְבֹ מִשְׁבְּנוֹהֶיף יִשְּׂרָצֵאל : בּנְחָרֵים נִשִּׁיוּ בְנַנִּרֹת עֲלֵי נָהֶר בַיְּבְּחָלִים נְפַע יְהֹּלָה בָאָרָזִים עֲלֵי־מָיִם: יְזֵל־מַּיִםׁ מְדֶּלְיָּר וְזַרְעוֹ בְּמַיִם רַבְּים וְיָרָם מֵאֲנֵגֹ מַלְבֹּוֹ וְתַנַשֵּׁא מַלְכָתְוֹ: אָל מִוצִיאוּ מִמְּצַרַיִם כַתְוֹעַפָּרת רָאָם לוּ יאבּל גוֹיֵם צָּבָיו וְעַצְּמְרֹבִיהֶם יְנָרֵם וְחִצֵּיו יִמְחָץ: כָּרַע שָבַב בַּאָרָי וּכְדָלְבִיא מִי יְקִימֶנוּ מְבַרַבֵּיך בְּרוּךְ יוֹ וְאִרֶּהֶיךְ אָרְוּר: נַוְחַר־אַף בָּלָלְ אֶל־בִּלְעָׁם נַוִּסְכְּלִקְ 10 אָרַנּבַּנְּיו וַיּאִמֶּר בָּנְדִׁק אֶלּ-בִּרְעָׁם לְקַבֹּ אִיְבַיּ ַקרָארִירָד וְהִגַּה בַּרַבְרָת בָבֵּך זֶה שָׁלְשׁ פְּעָמִים : יוַעָתָה בְּרַח־לְּךָּ אֶל־מְקוֹמֶךְ אָמַרְרִתִּיֹ כַּבֶר אֲכַבֶּרְדְּ ין הַנֶּרה מְנָעַךְ יְהוָה מִכְבְוֹר: וַיִּאמֶר בִּלְעָם אֶל־ 12 בָלֶק הַלֹּא גַּם אֶל-מַלְאָבֶיךְ אֲשֶׁר־שָׁלַחְרָת אַלַי 13 דַבַּרְהָני לֵאמֶר: אָם־יִהֶען־לִּי בָלָק מְלָא בִירעוֹ בֶּכֶּף וְזָהָבֹּ לָאׁ אוּבַּל לַעֲבֹרֹ אֶת־פֵּי יְהוָה לַעֲשְׂוֹת טוברו או רָעָרו מִלְבֵּי אֲשֶׁריְיַבַבֵּר יְרוּוָה אֹרְזוֹ אַבַבּר וֹ וְעַלֶּחה הִנְגִי הוֹבֵשׁך לְעַמֵּי לְכָהֹ אִיּעֲצְּלְּ 🛂 אַיַּ י אַשֶּׁר יָעַשָּׁה הָעָם הַוֶּה לְעַמְּדָ בְּאַחֲרָית הַיְמִים:

וּנְאָם הַנֶּבֶר שְׁרֶתם הַעִין: נְאָם שׁמֵעַ אָמְרִי-אֵׁל הַנְּעָר הַעָּרִן מַקְחַזַּרְז שַׁדִּי יֶחֱזֶּה נִפֵּל וּנְלְוּי בראש העמור * בראש העמור *

וַיִשָּׁא מְשָׁרָלוֹ וַיֹּאמֶר נְאָּם בּּרְעָם בְּנוֹ בְעֹר

goodly are thy tents, O Jacob, thy tabernacles, O Israel! 6. As streams are they spread forth, as gardens by the river's side, as aloe trees, which the Lord hath planted, as cedar trees beside the waters. 7. Water runneth out of his buckets, that his seed may be moistened by abundance of water, and above Agag shall his king be exalted, and his kingdom shall be raised on high. 8. God who brought him forth out of Egypt, is to him like the heights of the rëem; he will devour nations, his enemies, and their bones he will break, and pierce them through with his arrows. 9. He coucheth, he lieth down as a lion, and as a lioness: who shall make him rise up? They that bless thee be blessed, and they that curse thee be cursed. 10. And the anger of Balak was kindled against Bileam, and he struck his hands together: and Balak said unto Bileam, To denounce my enemies did I call thee, and, behold, thou hast even blessed them these three times. 11. And now flee thou to thy place: I thought to honour thee greatly; but, lo, the Lord hath kept thee back from honour. And Bileam said unto Balak, Did I not already speak to thy messengers whom thou sentest unto me, saying, If Balak would give me his house full of silver and gold, I could not transgress the order of the Lord, to do good or evil out of my own heart; what the Lord will speak, that must I speak !* 14. And now, behold, I go unto my people: come, I will advise thee against what this people will do to thy people in the latter days. 15. And he took up his parable and said, Thus saith Bileam the son of Beor, and thus saith the man whose eyes are open: 16. Thus saith he who heareth the sayings of God, and knoweth the knowledge of the most High, who seeth the vision of the Almighty, falling down, but having his eyes open:

עַנְּיִם: אֶרְאֶנּוֹּ וְלָא עַרָּתְ בְּשׁוּהֶנּוּ וְלָא קְרְוֹב בְּעַבְּיִם: אֶרְאֶנּוֹ וְלָא עַרְּתֹּ בְּשׁוּהֶנּוּ וְלָא קְרְוֹב בְּעַבְּיִם: אֶרָבְּי מִוֹשְׂרָאֵר בְּלִּבְּנִי־שֵׁרֵן: וְהָיָּה וְהַיָּה שֵׂאֵיר אִיְבְיוֹ וְיִשְׂרָאֵל בּוֹ עְשָׂה חָיִלּ: וְיִרְיְּהְ וְיִשְׂרָאֵל וְהָאֶבְיר שְׂרִיר שְׂרִיר מְעִיר: עַשְׁרִי מְעִיר: עַשְׁרִי מְעִיר: עַשְׂרִי מְעִיר: עַשְׂרִי מְעִיר: עַשְׂרִי מְעִיר: עַמְיִר שְׂרִיר מְעִיר: עַבְּיִי שְׁרִי מְשְׁרִי וְיִשְּׁרְאַ מְשְׁלְוֹ וַיִּאְמֵר אֵיִרְוֹ מְוֹשְׁלְוֹ וַיִּאְמֵר אֵיִרְיִן מְרִיכְּוֹן עַר־מָרוֹ בַּפָּלַע וִיִשְׁא מְשְׁלְוֹ וַיִּאמֵר אֵיִי וְחָיֶה מְשְׁלְוֹ וַיִּאמֵר אֵיִר בְּוֹיִשְׁא מְשְׁלְוֹ וַיִּאמֵר אֵיִר לְבְעִר בְּקוֹן עַר־מָרוֹ אַשְׁרוֹ בַּפָּלַע וִיִּשְׁא מְשְׁלוֹ וַיִּאמֵר אֵיִיך לְבָער בְּוֹיִ עַבְּי וְשִׁים בַּפָּלַע וְיִבְּיִי בְּיִי אִם בְּיִבְיר וְנְבִּיר מְּעָרוֹ וְנִבּיר וְנָבּיר וְנָבּיר וְנִבּיר וְנִבּיר וְנָבּיר וְנִבּיר וְעִבּוֹ בִּעָּר בְּיִים מִעְנִּוֹ אַמְרֹים וְעָנָּוֹ אַמְרִים בְּשָּׁלוֹ וִיאִמֶר מְשְׁלוֹ וִיאִבְּר וְנְנִוּיב וְנִבּיר וְנְנוּר בְּשְׁרוֹ וְעִנּוּ בְּשְׁלוֹ וִיִּשְׁא מְשְׁלוֹ וִיאַמֵר מְיִבּוֹ בְּיִבְּי מְיִבְים מִיְרָב וְנִבּיר וְנְנִים מִיְרָב בְּיִים וְעָנִוּ אַבְיר בְּיִבְיּים וְעָנִוּ בְּיִבְים וְעָנִוּ בְּיִבְים וְעָנִוּ בְּיִבְים וְעָנִוּ בְּיִבְים וְעָנִוּ בְּיִבְים מְעָנִוּ בְּעָבר וְנְנוּבִירְנְבָּר וְנְנוּבְיר וְנִבּר וְנִבּוּב וְנִבּין עִבּוּר בְּבִּר וְנְבּיר בְּיִב וְיִבּוֹי בְּיִים מְעִנוּ בְּעָבר וְנְבּיר וְנִבּיר וְנִבּי בְּיִבְים מִיּעְיִים בּיּבְים וְעִבּוּ בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בּיִּים בְּיִבּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּבְּלְעוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִייִים בּיוֹים בּיּבְּייִבְּיִים בּיּבְּיִיים בּיּבְּייִים בּיּבְּיִייִים בּיּבְייִים בּיּבְּייִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְיוּבְּיִיים בְּיִבְּייִים בּיּבְייִים בּיוּיים בְּיבְּייים בְּיים בְּיִייִּבְייִים בּי

בּלָק הָלַךְ לְדַרְבְּוֹ: בָּלָק הָלַךְ לְדַרְבְּוֹ: בַּלָק הָלַךְ לְדַרְבְּוֹ:

ליה וושב ישראל בשמים ויחל העם לונות אלביהן
בּ בְנוֹרת מוֹאָב : וַהִּקְרָאוֹ, לָעָׁם לְוֹבְחֵי אֶלְהֵיהָן
ניאַכֵּל הָעָׁם וַיְשְׁהַחְחָוֹי בֹאַלְהִיהָן : וַיִּצְמֶּר
יִשְׂרִאֵל לְבַעל פְעֵוֹר וַיְּחַר־אַף יְהֹוֶה בִּישְׂרָאֵל :
בּיִשְׁרָאֵל לְבַעל פְעֵוֹר וַיְּחַר־אַף יְהֹוֶה בִּישְׂרָאֵל :
בּיִשְׁרָאֵי הְעָׁם בְּיִהֹיָה נָנֵר הַשְּׁמֶשׁ וְיִשְׁב חַרְוֹן אַף־
בְּיִהֹנָה בַּיִהוֹי בִּיִּהְיָה בִּיִּי בִּשְׁמֶשׁ וְיִשְׁב חַרְוֹן אַף־

י יְהוּהַ מִישְּׂרָאֵל : וַיַּאמֶר משֶּׁה אֶל־שְׂבְּמֵי יִשְּׂרָאֵל : רַזְרְגוּ אָיִש אָבָּשָּׁיו רַזִּנִּצְמָרִים רְלַבַעֵּר בְּעוֹר :

see him, but not now: I behold him, but not nigh; there cometh forth a star out of Jacob, and there riseth a sceptre out of Israel, and he smiteth the chiefs of Moab, and destroyeth all the children of Sheth. 18. And Edom shall be a conquest, and Seir shall be a conquest for his enemies; and Israel shall do valiantly. 19. And there shall rule the one from Jacob, and he shall destroy whatever escapeth out of the city. 20. And when he looked on Amalek, he took up his parable, and said, The first of the nations is Amalek: but his latter end shall be destruction for ever. 21. And he looked on the Kenites, and took up his parable. and said, Strong is thy dwelling-place, and placed on the rock is thy nest. 22. Nevertheless the Kenite shall be wasted, whither will Asshur carry thee away captive? 23. And he took up his parable, and said, Alas, who shall live when God doth appoint this one? 24. But ships will come from the coast of Kittim, and will afflict Asshur, and will afflict Eber, and he also will be given to destruction 25. And Bileam rose up, and went and returned to his place: and Balak also went his way.

CHAP. XXV.

1. And Israel abode in Shittim, and the people began to commit incest with the daughters of Moäb.

2. And they called the people unto the sacrifices of their gods: and the people did eat, and bowed down to their gods.

3. And Israel joined themselves unto Baälpeor: and the anger of the Lord was kindled against Israel.

4. And the Lord said unto Moses, Take all the heads of the people, and hangbethem up before the Lord, in the face of the sun, that the fierce anger of the Lord may be turned away from Israel.

5. And Moses said unto the judges of Israel, Slay ye every one his men that were

^a When God sends Asshur to execute his will. See Isaiah x. 5.

b "And judge and slay him who deserves death." -- ONKELOS.

וְהַנֵּרֹה אִישׁ מִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרֶב אֶלְּהְיִּ אָרְתְּהַפְּרְיָנִית לְעִינֵי מִשֶּׁה וּלְעִינֵי כָּלְּיָעַרָרוּ בְּנֵיר יִשְׂרָאֵל וְהַפְּרוּ בֹּכִּים פֶּרָתוּ אִהָּל מוֹעֵר: וַיִּרְא בְּינִי יִשְׂרָאֵל וְהַפָּרוּ בִּכִּים פֶּרָתוּ אָהָל מוֹעֵר: וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל וְהַפָּרוּ וַיִּרְקוֹ בָּלִים בָּירוּ וֹיִבְּלְא אַחַר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמָּנִּפְּה מַעָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַפָּנִּבְּה וַיִּרְקוֹ אֶת־שְׁנִיהֶם אֲבֹר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבְּעָרוּ הַפְּנִיה הַבְּיִרְה בַּפַּנְּבָּה מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּ בִיְהְיִּי הַפָּרְאָר הַפְּנֵבְּתוּ בַּפַּנְבָּח בַּפְּנֵבְּתוּ בַּבְּעְרוּ בְּבָּעִרוּ בְּבְּבְעִרוּ בְּבָּעִרוּ בְּבָּעִרוּ בְּבָּעִרוּ בְּבָּעִרוּ בְּבָּעִרוּ בְּבָּעִרְ בִּבְּבְּעִרוּ בְּבָּעִרוּ בְּבָּעִרוּ בְּבָּבְּערוּ בְּבָּעִרְים אָלְבָּי בְּיִים בְּבְּנִיים בְּבִּערוּ בְּבְּבְּערוּ בְּבָּערוּ בְּבָּבְערוּ בְּבְּיִים בְּבִּיבְּערוּ בְּבְּערוּ בְּבְּערוּ בְּבְּבְּערוּ בְּבְּבְּערוּ בְּבְּבְּבְיּים בְּבִיתְרִים בְּבָּנְייִים בְּבְּבְּערוּ בְּבְּבְּתִים בְּבְּבְיתִים בְּבְּבְיּים בְּבִּיתוּ וַנְבְּבְּערוּ בְּבְּבְּבְיתוּ בְּבְּבְּבְּתוּ בְּבְּבְּתוּ בְּבְּבְּתִיים בְּבְּלֵּף בִּיּבְיִים בְּבְּבְיתוּ בְּבְּבְּבְּבְּתוּ בִּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְייִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְייִים בְּבְּבְּבִיי בְּבְּבְּבְיִים בְּבְּבְיּיִים בְּבְּבְּבְּיִי בְּבְּבְּבְיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְיִי בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְּבְּבְיּבְיִים בְּבְּבְּבְּבְיִים בְּבְיבְּבְּבְיִים בְּבְּבְּבְייִים בְּבְיּבְיּבְיִים בְּבְּבְּבְיִים בְּבְּבְיבְייִים בְּבְּבְיבְייִים בְּבְּבְייִים בְּבְּבְיבְייִבְּיוּ בְּבְּבְייִים בְּבְּבְייִים בְּבְיבְיבְייִיבְּיִים בְּבְּבְיבְייִיבְּבְיוּ בְּבְּבְיבְיים בְּבְּבְיבְיבְיבְייִים בְּבְּבְיבִּיבְּבְיוּ

יַּיְבַבְר יְהָּוֶה אֶל־משֶה לֵאמְר : פְּיְנְחָם כָּן־אֶלְעָיִׁר בְּיִבְר יְהָּוֶה אֶל־משֶה לֵאמְר : פְּיְנְחָם כָּן־אֶלְעָיִׁר יִשְׁר בְּקַנְּאוֹ אֶרת־קְּנְאָתִי בְּרתוֹכֶם וְלְא־כִּלְירִתִּי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְּאָתִי בְּרתוֹכֶם וְלְא־כִּלְירִתִי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְּאָתִי לְבִוֹרְעֵוֹ בִּחְלִיוֹ לְוֹ אֶרְתִּי בְּנִיִי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְּאָתִי יִ לְבֵן אֱמֶר הִנְנִי נֹרֵתוֹ לְוֹ יִּשְׁרָאֵל בְּקִנְּאָתִי יִשְׁלְזֹם: וְהַיְיִתְה לוֹ וּלְזַרְעוֹ בִּחְלָיוֹ לְוֹ אֶרְתִּי שְׁלְזֹם: וְהַיְיִתְה לוֹ וּלְזַרְעוֹ בִּקְיִּתְוֹ לְּוֹ בְּעִוֹ בְּנִי תְּוֹלְכֵם הַחַחָר אֲיָשֶׁר קְנָאֹ לֵאְלּהִיוֹ בְּרִתְּיִבְּרִית כְּהָבָּת עוּלְם הַחַחָּת אֲיִשֶׁר קְנָאֹ לֵאר כִּלְיִתוֹ בְּרָתוֹי בְּהָבָּת עוּלְם הַחַבְּתוֹ אִישֶׁר קְנָאֹל לֵאר בְּיִרְתוֹי שְׁלְּהִיוּ

יַנְיַבָפֶּר עַרִּיִּרְבְּנֵי יִשְּׂרָאֵל : וְשֵׁם אָּישׁ יִשְּׂרָאֵל הַמָּבֶּרוֹ אָּשֶׁר הָכָרוֹ אֶרִי־תַּמְרְיָנִירוּ זִמְרְי בֶּן־יּ

בּי סֶלְוּא נְשִׂיא בִירת־אָב לַשִּׁמְענִי : וְשַּׁם הָאִשְּה הַפִּרְיָנִית כָּוְבֵּי בַת־צִוּר רַאשׁ אָמְוֹת בִית־ אָב בְּמִרְיָן הְוּא: אָב בְּמִרְיָן הְוּא:

יַנְיָם אָל־מּשְׁה לֵאמְר: צָּרְוֹר אֶת־הַמִּּדְיָנְיִם אַל־מּשְׁה לֵאמְר: צָרְוֹר אֶת־הַמִּּדְיָנְיִם 16 אי זעירא * ו קטיעא *

joined unto Baäl-peor. 6. And, behold, one of the children of Israel came, and brought unto his brethren a Midianitish woman before the eyes of Moses, and before the eyes of all the congregation of the children of Israel, and they were weeping before the door of the tabernacle of the congregation.* 7. And when Phinehas, the son of Elazar, the son of Aaron the priest, saw it, he rose up from the midst of the congregation, and took a javelin in his hand; 8. And he went after the man of Israel into the tent, and thrust both of them through, the man of Israel, and the woman through her body; and the plague was stayed from the children of Israel. 9. And those that died in the plague were twenty and four thousand.

10. And the Lord spoke unto Moses, saying, PINECHAS. 11. Phinehas, the son of Elazar, the son of Aaron the priest, hath turned away my wrath from the children of Israel, while he was zealous in my stead in the midst of them, that I consumed not the children of Israel in my indignation. 12. Therefore say, Behold, I give unto him my covenant of peace: 13. And it shall be unto him and to his seed after him as a covenant of an everlasting priesthood; because he was zealous for his God, and made an atonement for the children of Israel. 14. Now the name of the man of Israel that was slain, who was slain with the Midianitish woman, was Zimri, the son of Salu, a prince of a house of a father among the Simeonites. 15. And the name of the Midianitish woman that was slain was Cozbi, the daughter of Zur; he was head of tribes, of a house of a father in Midian.

16. And the Lord spoke unto Moses, saying, 17. Attack

^a Heb. "In his avenging my vengeance;" meaning, that Phineas executed the judgment which the Lord would have executed upon the daring Zimri.

רַ דְּבָר פְּעוֹר: וַיְהָי אֲחֲבֵי הַפַּגּפֶּה פ

וַיַּאמֶר יְחוָהֹ אֶל־משֶּׁה וְאֶל אֶלְעוֶרֶ בֶּן־אַהַרֹן הַכּהַן ב לֵאמֶר: שָׁאוּ אֶרת-רַאשׁוּ בָּל-עֲרַרת בְּגִי־יִשְׂרָאֵבׁל פַּל-עֲרַרת בְּגִי־יִשְׂרָאֵבׁל מָבֶּן עֵשְׂרִים שָׁגָה וָמָעְלָה לְבֵית אֲבֹרֶתֶם כָּל־יֹצֵא

צָבֶּא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְרַבֵּר משָּׁרוּ וְאֶלְעוֹרְ רַבּכֹהָן אֹרֶהם בְּעַרְכָּת מוֹאָב עַל־יַרְבֵּן יְרֵחוּ לֵאמִר: מִבֶּןּ

משרה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּנְצְאִים מַאֶּרֵץ מִצְרָיִם : "עשְׂרִים שָׁגָּה וָמֵיְעָרָה בְּאֲשֶׁר צִּיָּה יִהנָה אֶרִרּ "משׁרה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּי בִּיּגִר יְנִיּאָים מַאָּרֵץ מִצְרָיִם:

ז ראובן בְּכָוֹר יִשְׂרָאֵל בְנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ מִשְׁפַחַת

6 בַּחֲנַבִּי לְפַּלוֹא מִשְׁפַּחַת הַפַּלְאִי: לְחֶצְרוֹן מִשְׁפַּחַת 6

ַ הַהָצְרוֹגֵי לְכַרְמִּי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי: אֵלֶּה מִשְׁפְּחַת הָרְאוּבִגִי וַיְהִנִּי פָּקְבִיהָׁם שְׁלֹשֻׁהוֹ וְאַרְבָּעִים

י אֶלֶף וּשְבֶע בֵאָוֹת וּשְׁלֹשִים: וּבְנֵי פַּלְוֹא אֱלִיאָב:

וּבְנֵי אֱלִיצָּׂזב נְמוּאֵזל וְדָרְדֵוּן וַאֲבִירֶם הְוּא־דָרְהָן יַּאֲבִירָם הְוּא־דָרְהָן יַּאֲבִירָם הְנִאל־מְשֶׁה וְעַל־

10 אַהַרן בַּעַרַת־לְּרַח בְּהַצֹּרֶתם עַל־יְהוְּה: וַתִּפְּתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַהִּגְלֵע אֹתֶם וְאֶרת־קְרַח בְּמַוֹת הָעֵרֶה בַּאָכָל הָאֵש אֵרת חֲמִשִּׁים וּמָאתַנִם אִיש * שני the Midianites and smite them: 18. For they are enemies unto you with their wiles, wherewith they have beguiled you in the matter of Peor, and in the matter of Cozbi, the daughter of a prince of Midian, their sister, who was slain on the day of the plague for Peor's sake. 1. And it came to pass after the plague,

That the LORD spoke unto Moses and unto Elazar the son of Aaron the priest, saving, 2. Take ve the sum of all the congregation of the children of Israel, from twenty years old and upward, according to the house of their fathers, all that are able to go to war in Israel. Moses with Elazar the priest spoke with them in the plains of Moab by Jordan opposite Jericho, saving, 4. (Takeb the sum of the people,) from twenty years old and upward; as the Lord commanded Moses and the children of Israel, who went forth out of the land of Egypt.* 5. Reuben, the eldest son of Israel: the children of Reuben; of Chanoch, the family of the Chanochites; of Pallu, the family of the Palluites; 6. Of Chezron, the family of the Chezronites; of Carmi, the family of the Carmites. 7. These are the families of the Reubenites: and those that were numbered of them were forty and three thousand and seven hundred and thirty. 8. And the sons of Pallu: Eliab. 9. And the sons of Eliab: Nemuël, and Dathan, and Abiram. These are Dathan, and Abiram, men called to the assembly, who strove against Moses and against Aaron in the company of Korach, when they strove against the Lord: 10. And the earth opened her mouth, and swallowed them up together with Korach, whilst that company died, when the

a i. e. By the descent from the father's side, as above i. 2.

^b The words enclosed in parentheses are not in the Hebrew, as is likewise the case with nearly all others marked thus in this version; but they are such as are absolutely required by the context.

יו וַיְהְיָוּ כְשׁגַס: וּבְנִי־קְיַבח לֹא־מֵתוּ: בני יי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁבְּחֹהָם לְנְמוּאֵל מִשְׁבַּחַר הַנְמִוּאֵלִי לִי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁבְּחֹהָם לִנְמוּאֵלִי רְיָמִין מִשְׁפַּחַת הַנְמֵיגִי רְיַנְבִין מִשְׁפַּחַת הַנָּבִינִי: נו לְנֶּרַח מִשְׁפַחַת הַזַּרְתִי לְשָׁאוּל מִשְׁפַחַת הַשְּׁאוּלְי: אֶלֶה מִשְׁפְּחָרֹת רַזּשִּׁמְעֹנֵי שָׁנַיִם וְעֶשְׂרָים אֱלֶף 📑 בְנֵי נָר״ לְמִשְׁפְחֹתִם D : וּמָאתָיִם 15 לְצְפוֹן מִשְפַּחַרוֹ רַדְצְפוֹנִי לְחַנִּי מִשְפַּחַרוּ הַחַנִּי 16 לְשׁוּנִּי מִשְׁפַחַרת הַשׁוּנִי: לְאָוְנִי מִשְׁפַחַת הָאָןנִי יז לְעַלִּי מִשְׁפַּחַרת הָעַרִי: לַאֲלוֹד מִשְׁפַּחַת הָאֲרוֹדֶי 17 וּ לְצַבּרָאַלִּי מִשְׁפַּחַרת הָאַרְאֵלִי: אֶלֶה מִשְׁפְּחָרת בּאַרְאַלִי: אֶלֶה מִשְׁפְּחָרת בּני־גָר רִלפָּקָבִיבֶּם אַרְבָּעִים אֶבֶּיף וַחֲמֵשׁ ים בְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנֵן וַיָּכֶּת עֵר 19 בְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנֵן וַיָּכֶּת עֵר יַנְיָרָיָ בְגֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁבְּחֹתָם 20 יִנְיְרָיָ בְגֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁבְּחֹתָם 20 ַלְשֵלָה מִשְׁפַּחַרֹּג הַשֵּׁלָגִּי לְבֶּּכֶץ מִשְׁפַּחַת הַפַּרְצֵי ַ לְזֶּרַח מִשְׁפַּחַרת הַזַּרְחָי : נַיְרְהַיַיּ בְנֵי־בֶּּרֶץ לְחָצְרֹׁן מְשָׁפַּחַת הַזְּחֶצְרֹנְי לְחָמֵּוּל מִשְׁפַּחַת הָחָחָוּלִי: אֶלֶה מִשְׁפְּחָרֹת יְהוּדָה לִפְּקְבִיהֶם שִׁשָּה וְשִׁבְעֵים בְנֵי יִשַּׁשבָר ²³ אֱלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאְוֹת: ס ²³ לְמִשְׁפְחֹלָם תּוֹלֶע מִשְׁפַחַרג הַתְּוֹלָעִי לְפִּוֶּר. 24 משְׁפַחַת הַפּוּנִי: לְיָשׁוֹב מִשְׁפַחַת הַיָּשָׁבֵי לְשִׁמְלֹּן ישָּׁשְבָּר יִשְּׁשְׁבָר יִשְּׁשְׁבָר יִשְּׁשְׁבָר יִשְּׁשְׁבָר יִשְּׁשׁבָר יִשְּׁשׁבָר יִשְּׁשׁבָר יִשְּׁשׁבָר fire devoured the two hundred and fifty men: and they became a sign.² 11. But the sons of Korach died not.

- 12. The sons of Simeon after their families: of Nemuël, the family of the Nemuëlites; of Yamin, the family of the Yaminites; of Yachin, the family of the Yachinites; 13. Of Zerach, the family of the Zarchites; of Shaül, the family of the Shaülites. 14. These are the families of the Simeonites, twenty and two thousand and two hundred.
- 15. The children of Gad after their families: of Zephon, the family of the Zephonites; of Chaggi, the family of the Chaggites; of Shuni, the family of the Shunites; 16. Of Ozni, the family of the Oznites; of Eri, the family of the Erites; 17. Of Arod, the family of the Arodites; of Arëli, the family of the Arëlites; 18. These are the families of the children of Gad according to those that were numbered of them, forty thousand and five hundred.
- 19. The sons of Judah were Er and Onan: and Er with Onan died in the land of Canaan. 20. And the sons of Judah after their families were: of Shelaeh the family of the Shelanites; of Perez, the family of the Parzites; of Zerach, the family of the Zarchites. 21. And the sons of Perez were: of Chezron, the family of the Chezronites; of Chamul, the family of the Chamulites. 22. These are the families of Judah, according to those that were numbered of them, seventy and six thousand and five hundred.
- 23. The sons of Issachar after their families: of Tola, the family of the Tolaites; of Puva, the family of the Punites: 24. Of Yashub, the family of the Yashubites; of Shimron, the family of the Shimronites. 25. These are the families of Issachar according to those that were
- ^a The punishment inflicted on the transgressors must always be looked upon as a means of guarding others against following the sinful course, through which the evil was brought upon the sinners; hence

15

רַבְּבָּקְרֵיתֶם צַּרְבָּעָה וְשִׁשֶּׁים צֶּלֶרְף וּשְּׁלְשׁ בְנֵי זְבוּלְןֹ : מאות 26 ئْرِمْهُوْلِيْنَ رِٰوُدُد مَهُوْلَالِ لَاوَلَٰذِ، رَجْهِالْ מְשְׁפָּחַת הָאֵלֹנֵי לְיַּחְלְאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַחְלְאֵלִי: 27 אֵלֶה מִשְׁפָּחָת הַזְבִּוּלֹנֵי לְפָּקְבִיהֶם שִׁשִּׁם אֶלֶף בני יוסף : וֹטַמֶשׁ מֵאָוֹת: 😕 20 למשפחתם מנשה ואפרים: בני מנשה למכיר פִשְׁפַחַת הַפֶּבִילִי וּטָבֶיר הוֹלְיר אֶת־גּלְעֵר יּנְלְעָר מִשְׁפַּחַרת הַגּּלְעָרָי: אֱלֶה בְנֵי גַּלְעָר אִיעָׁזֶר הַ מַּיְבָּחַרת הַגּּלְעָרָי: אֱלֶה בְנֵי גַלְעָר אִיעָׁזֶר : מִשְׁבַּחַרת רָאִיעֶזְרֵי לְחֵלֶּק מִשְׁבַּחַרת רַהְחֶלְקִי יוּ וְאַשְׂרִיאֵל מִשְׁפַּחַרו הָאַשְׂרָאֵלֹי וְשֶּׁכֶם מִשְפַּחַרו זּוּ וְאַשְׁרִיאֵל מִשְׁפַּחַרו יַן מְשְׁבְעִי וּיִשְׁמִידָעִי מִשְׁבַּחַרת רַזִּשְׁמְיּדָעֵי וְחֵׁפֶּר 🕄 יִי יִּשְׁבְיִרָעִי וְחֵׁפֶּר 33 מִהֻּפֹּטִרת בֹיטוֹפִּנֹי : וּגְּבַׁשְׁבֹּעוֹר בַּוֹ-חִפֹּׁר נְאִּ-בֹיוּי לֵוֹ בָּגִים כֵי אִם־בָּנוֹת וִשֶׁםֹ בְּנְוֹת צָלֶבְּחָׁר מַחָלֵה 31 וְגַעָּה חָגְלָה מִלְכָה וְהִרְצָהֹ : אֵלֶה מִשְׁפְּחַהׁ ַסְנַשֶּׁרֹ וּפְַּלָּבִיהֶּם שְׁנַיִם וַחֲמִשֵּׁים אֶלֶּף וּשְׁבַע אַלַּה בְנֵי־ 35 מאות: אָפַרֵּיִם לְמִשְּפְחֹתָם לְשוֹהֶלַח מִשְׁפַּחַת הַשָּׁחַלְחִי לְבֶּבֶר מִשְׁפַחַת הַבַּרְרֶי לְתַּחַן מִשְׁפַחַת הַתַּחְוָנִי : י וְאַלֶּרה בְּנֵי שוּרֶתְכַּח לְעַרֶּן מִשְׁפַחַרת רָזַעַרְנִי : 37 אַלֶּרוֹ מִשְׁפְחַרֹת בְנֵי־אֶפְרַיִם לְפֵקַרֵיהֶם שְׁנַיִם numbered of them, sixty and four thousand and three hundred.

26. The sons of Zebulun after their families: of Sered, the family of the Sardites; of Elon, the family of the Elonites; of Jachleël, the family of the Jachleëlites. 27. These are the families of the Zebulunites according to those that were numbered of them, sixty thousand and five hundred.

28. The sons of Joseph after their families were Menasseh and Ephraim. 29. The sons of Menasseh: of Machir, the family of the Machirites; and Machir begat Gilead; of Gilead, the family of the Gileadites. 30. These are the sons of Gilead: of Ieëzer, the family of the Ieëzerites; of Chelek, the family of the Chelkites; 31. And of Asriël, the family of the Asriëlites; and of Shechem, the family of the Shichmites; 32. And of Shemida, the family of the Shemidaites; and of Chepher, the family of the Chephrites. 33. And Zelophchad the son of Chepher had no sons, but daughters: and the names of the daughters of Zelophchad were Machlah, and Noah, Choglah, Milcah, and Tirzah. 34. These are the families of Menasseh; and those that were numbered of them were fifty and two thousand and seven hundred.

35. These are the sons of Ephraim after their families: of Shuthelach, the family of the Shuthalchites; of Becher, the family of the Bachrites: of Tachan, the family of the Tachanites. 36. And these are the sons of Shuthelach: of Eran, the family of the Eranites. 37. These are the families of the sons of Ephraim according to those that were numbered

the persons in the text are said to have become a "sign," or more properly a "banner," or a signal raised up on high as a landmark for those who may pass the road where the banner is planted. Rashi, therefore, comments: "As a sign and memorial, in order that no stranger shall in future approach to contend about the priesthood."

וּשְׁלֹשֵׁים בֶּלֶּף וַחֲמַשׁ מֵאָוֹרו אֵלֶּרו בְנֵי־יוֹמֵף בני בנימו 38 לְמִשְׁפְחֹהָם: לְמִשְׁפְחֹרָם לְבָּרַע מִשְׁפַּחַרוֹ הַבַּלְעִּי לְאַשְּבֵּל מִשְׁפַּחַת הָאַשְׁבֵּלֵי לַאֲחִירֶּם מִשְׁפַחַת הָאֲחִירָמִי: יי לִשְׁפוּבֶּם מִשְׁפַחַת הַשְּׁוּפָמֵי לְחוּבָּם מִשְׁפַחַת ייּ ע אַרְרְ וְגַעָמֶן מִשְׁפַּחַרוֹ 40 בַּיִי־בֶּלַע אַרְרְ וְגַעַמֶן מִשְׁפַּחַרוֹ 40 יַבְּיִרָּבְי לְנַעַמָּן מִשְׁפַּחַת הַנְּעַמִי: אֵלֶּה בְנֵי־בִּנְיָמֶן 41 הָאַרְדִּי לְנַעָעָהָן לְמִשְׁבְּחֹתֶם וּבְּּקָבִיהֶם חֲמִשֶּׁרה וְאַרְכָעֵים אֶלֶף : וְשֵׁשׁ מַאְוֹת 42 אַלֵּה בְנֵי־רָן ٥ לְמִשְׁפְּחֹרָם לְשׁוּחֶָם מִשְׁפַחַת הַשְּוּחָמֵי אֵלֶה 43 מִשְׁפְּחִרת דָּן לְמִשְׁפְחֹתָם: כָל־מִשְׁפְחָת הַשְּוּחָמֵי ילפַקביהם יבּרְבָּעָה וְשִׁשֵּׁים יבֶּלַף וִיבּרְבַּע בְנֵי אָשֵׁר ֮לְמִשְׁפְּחֹתָם :מאות 44 ס לִימְנָּה מִשְפַּּחַת הַיִּמְנָּה לְיִשְׁוֹי מִשְׁפַּחַת הַיִשְׁוֵי ַלַבְנִי בְרִיעָה מִשְׁפַחַרת הַבְּרִיעָי : לִבְנֵי בְרִיעָה לְחֵבֶר ⁴5 ַ מִשָּׁפַּחַת הַחֶּבְרֶי לְמַלְּכִיאֵל מִשְׁפַּחַת הַמַּלְכִיאֵלִי: י אָלֶרו מִשְׁפְּחָרו בְּגֵי־ מְשֵׁר שְׁרַח : אֶלֶרוֹ מִשְׁפְּחָרו בְּגֵי־ מְשֵׁבְּחָרו בְּגֵי־ אָשֶׁר לִפְּקְדִיהֶכֶם שְׁלֹשְׁה וַחֲמִשֵּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע בְגַיַ גַפָּתָלִי לִמִשְׁפְחֹהָם : מאות 48 D לְנַחְצְאֵל מִשְפַּחַת הַיַּחְצְאַלְי לְנוּנִי מִשְׁפַּחַת 49 הַזּגוּגִי: לְיֵבֶּצֶר מִשְׁפַּחַרת הַיִּצְרֵי לְשָׁלֵּם מִשְׁפַּחַרת 49 of them, thirty and two thousand and five hundred; these are the sons of Joseph after their families.

- 38. The sons of Benjamin after their families: of Bela, the family of the Baleites; of Ashbel, the family of the Ashbelites; of Achiram, the family of the Achiramites; 39. Of Shephupham, the family of the Shuphamites; of Chupham, the family of the Chuphamites. 40. And the sons of Bela were Ard and Naaman: of Ard, the family of the Ardites; and of Naaman, the family of the Naamites. 41. These are the sons of Benjamin after their families; and those that were numbered of them were forty and five thousand and six hundred.
- 42. These are the sons of Dan after their families: of Shucham, the family of the Shuchamites; these are the families of Dan after their families. 43. All the families of the Shuchamites, according to those that were numbered of them, were sixty and four thousand and four hundred.
- 44. The children of Asher after their families: of Yimna, the family of the Yimnites; of Yishvi, the family of the Yishvites; of Beriah, the family of the Beriites. 45. Of the sons of Beriah: of Cheber, the family of the Chebrites; of Malkiël, the family of the Malkiëlites. 46. And the name of the daughter of Asher was Serach. 47. These are the families of the sons of Asher according to those that were numbered of them; fifty and three thousand and four hundred.
- 48. The sons of Naphtali after their families: of Yachzeël, the family of the Yachzeëlites; of Guni, the family of the Gunites: 49. Of Yezer, the family of the Yizrites: of

^a In comparing the names of the families of Israel with those of the fathers who first came into Egypt, there will be found considerable variation in some of them; for instance, the name in the text is She-

שלישי פ שלישים: פּ שלישי

יַנְדַבֶּר יְרּוּוָרְה אֶל־משֶׁרה לֵאמְר: לָאֵלֶּה הֵתְּחָלֵקְ 53 בי ביני בינילי במכבר זוונים : לבר הברב ב

ישריי ישריי ישריי לבר הַקּרָבְּי יִשְרְּבְּי יִשְרְּבְּי יִשְרְבִּי יִשְרְבָּי יִשְרְבִּי יִשְרְבִּי יִשְרְבִּי בַּחֲלָרְזוֹ וְרַבְּמְעֵט הַתְמְעִיט נַחֲלָרְזוֹ יְבִּישׁ רְפִּי יִשְרְבִּי יִשְרְבִּיי יִשְרְבָּי יִשְרְבָּי יִשְרְבָּי יִשְרְבָּי יִשְּרְבִּי יִשְרְבָּי יִשְרְבָּי יִשְרְבִּיי יִשְרְבִּיי יִשְרְבָּי יִשְרְבִּיי יִשְרְבִּיי יִשְרְבָּיי יִשְרְבָּיי יִשְּרְבִּיי יִשְרְבָּיי יִשְרְבִּיי יִשְּרְבִּיי יִשְּרְבִּיי יִשְרְבִּיי יִשְּׁבְּיים יִבְּיִבְּיים יִּבְּיִבְּיים יִבְּיִבְּיים יִּבְּיִבְּיים יִבְּיִבְּיים יִּבְּיִבְּיים יִּבְּיִבְּיים יִּבְּיִבְּיים יִּבְּיִבְּיים יִּבְּיִבְּיים יִבְּיִבְּים יִבְּיִבְּים יִבְּיִבְּים יִּבְּיִבְּים יִבְּבְּיִבְּים יִבְּיִבְּים יִבְּיִבְּים יִּבְּים יִּבְּבְּים יִבְּבְּיִבְים יִבְּבְּים יִבְּבְּים יִבְּיבְּים יִבְּבְּיִבְּים יִבְּבְּיִבְּים יִבְּרְבְּיִּבְּים יִבְּיִבְּים יִּבְּרָּים יְבִּבְּבְּיִבְּים יְבִּיבְּים יְבִּבְּיִבְּים יְבִּים יִבְּרְבָּים יִבְּיִבְּים יִּבְּיִבְּים יִבְּיִבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּבְּיִבְּים יִּבְּיִבְּים יִבְּיִבְּים יִּבְּיבְּים יִּבְּיִּבְּים יִּבְּיִבְּים יִּבְּיִבְּים יִּבְּיבְּים יִּבְּים יִּבְּיִבְּים יִּבְּיִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְים יִּבּיים יִּבְּיִבְּים יִּבְּיים יִּבְּיִּבְּים יִּבּיים יִּבְּיים יִּבְּיִבְּיים יִּבְּיִּבְּים יִבְּיִבְּיִים יִּבְּיבְּיים יִּבּיים יִּבְּיים יִבְּיּרְבָּים יִּבּיים יִבְּיּרְבָּים יִּבּיים יִּבּיים יִבְּיִרְבּיים יִּבּיים יִבְּיּרְבּיים יִּבּיים יִּבּים יִבּיּרְבְּיים יִּבְּיים יִבּיּים יִּבְּיים יִבּיּרְרְבָּיים יִּבּייים יּבְּיים יּבּייים יּבְּיים יִבּייים יּבְּיים יּבּיי

څرنانگرم نېفغير قامير لغرن نتاري: وه فکاټر نښا لالانهاري: خواندر تنکر

ים אריי-פּי, דוינילָרן שׁטבׁילן דְּטֹבּילעוּ בֹּיוֹ בֹב 19 הריי-פּי, דוינילָרן שׁטבׁילן

לִמָעֵם: ם וְאֵבֶּה פְּקוּרֵי הַשְּׁנִּי הַקּוֹרֵ לְמִשְׁפָחֹת הַקְּהָתִי לִמְרָנִי מִשְׁפַּחַת הַשְּּרִי: מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי לִמְרָנִי מִשְׁפַּחַת הַמְּרָרִי:

בַיִּחֶבְרִנִּי מִשְׁפַּחַרת רַזִּפּּׁחָרֶ כִּשְׁפַּחַרת רַזִּפּּחָרת רַזִּפּּחָרת רַזִּפּּחָרת רַזִּלְּנִי מִשְּפַּחַרת בּזּמּלְּנִי מִשְּפַּחַרת בּזּלְּבְנִי מִשְּפַּחַרת בּזּלְבְנִי מִשְּפַּחַרת בּזּמּלְבְנִי מִשְּפַּחַרת בּזּמּלְבְּנִי מִשְּפַּחַרת

50 מִשְׁפַּחַת הַקּרְחֶי וּקְהָת הוֹלֵד אֶת־עַמְרָם: וְשָׁם וּ אֵלֶנִי בְּמִצְרֶיִם וַתַּלֶּר לְעַמְרָם אֵת־אַחֲרֹן וְאֶרִג־ לְלֵנִי בְּמִצְרֶיִם וַתַּעֶלֶר לְעַמְרָם אֵת־אַחֲרֹן וְאֶרִג־ הַשִּׁה וְאֵת מִרְיָם אֲחֹהָם: וַיִּנְלֵר לְאַהַלֹן אֵת־נָרֵב 60 מֹשֶׁה וְאֵת מִרְיָם

נָרֶב וַנְאָרִיהָוּא בְּהַקְרִיבֶּם אֵשׁ־זַרָה לְפָנִי יְהוַה: נָרֶב וַנָּאָבִיהָוּא בְּהַקְרִיבָּם אֵשׁ־זַרָה לְפָנִי יְהוַה: Shillem, the family of the Shillemites. 50. These are the families of Naphtali according to their families: and those that were numbered of them were forty and five thousand and four hundred. 51. These were the numbered of the children of Israel, six hundred thousand, and one thousand, seven hundred and thirty.*

- 52. And the Lord spoke unto Moses, saying, 53. Unto these shall the land be divided for an inheritance according to the number of names. 54. To the large tribe thou shalt give the more inheritance, and to the small thou shalt give the less inheritance: to each according to those that were numbered thereof shall its inheritance be given. 55. Notwithstanding through the lot shall the land be divided: according to the names of the tribes of their fathers shall they obtain their inheritance. 56. According to the lot shall the inheritance of each be divided, be they many or few.
- 57. And these are those that were numbered of the Levites after their families: of Gershon, the family of the Gershunites; of Kehath, the family of the Kehathites; of Merari, the family of the Merarites. 58. These are the families of Levi: the family of the Libnites, the family of the Chebronites, the family of the Machlites, the family of the Mushites, the family of the Korchites; and Kehath begat Amram. 59. And the name of Amram's wife was Yochebed, the daughter of Levi, whom her mother bore to Levi in Egypt; and she bore unto Amram Aaron and Moses, and Miriam their sister. 60. And there were born unto Aaron, Nadab, and Abihu, Elazar, and Ithamar. 61. And Nadab and Abihu died, when they offered a strange fire before the

phupham; in Genesis xlvi. 21, it is Muppim; so likewise Nemuël is in Genesis Yemuël; Zechar there, is Zerach here; Yob, is Yashub, &c. The reason of these changes is not very apparent: perhaps the

וַיַרְדִינִי פָּקְרֵיהֶּם שְלשֲרוֹ וְעָשְׂרִיםׂ אֶּלֶף כָּל־זָבָר 🚱 מָבֶּן-חָרֶשׁ וָמֶעְלָה בֵּיו לֹא הַהְפָּקְהוּ בְּתוֹךְ בְּגַי יִשְׂרָצֵּׁל בִּי לְא־נִתַּן לָהֶםֹ נָחֲלָה בְתִּוֹךְ בְּגֵי יִשְׂרָצֵּל: אַלֶּה פְּקוּדֵי משֶּׁרוּ וְאֶלְעָזֶר הַכּהַוֹן אֲזֹשֶׁר בָּקְרֹוּ 🚳 יָאֶרת־בְּנֵיַ יִשְׂרָאֵל בְּעַרְבָּרת מוֹאָב עַל יַרְבֵּן יְבַחְוֹ: וּבְאֵּלֶּהֹ לֹא־הָיָה אִישׁ מִפְּקוּרֵי משֶׁה וְאַהְּרָן 64 יַהַכֹהֵן אֲשֶר בָּקְרָוּ אֶת־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִרְבָּר סִיגֵי: הַּנְר וְהוָהֹ לָהֶׁם מְוֹת יָמֶרתוּ בַּפִּרְבֶּר וְרְשׁׁא־ כּיּ אָמֵר וְהוָהֹ לָהֶם נוֹתַר מֵהֶם אִישׁ בִּי אִם־בָּלֵב בֶּן־יְבָּבֶּה וְיהוּשֻׁע בו בו-נון: וַתִּקַרַבְנַה בְנַוֹרת צְּרָשְׁפָּחָר בֶּן־חֻפֶּר בִּן־גִּרְשְׁעַר בֶּן־מָכִיר בֶּן־ מָנַשֶּׁה לְמִשְׁפְּחָוֹת מְנַשֶּׁה בֶּן־יוֹמֵף וְאַבֶּוֹה שְׁמַוֹת בְּנוֹתָיו מַחְלֶּרה נֹעָרה וְחָגְלָרה וּמִלְבֶּרה וְתִרְצֶרה: וַהַעֲמֹדְנָה לִפְנֵי משָׁה וְלֹפְנֵי אֶלְעוָר הַבּהֵּן וְלִפְנֵי בּנְשִׂיאָם וְכָל־הָעָדֶה פֶּרַתח אְהֶׁל־מוֹעֵר לֵאמְר: אָבִּינוֹ מֵת בַּמִּרְבָּר וְהוֹא לְא־הָיָה בִרְתוֹךְ הַעַרָה הַנְּוֹעָרֶים עַלֹּ־יְהָוֹה בַּעַרַרע־גְּלְרַח בְּי־בְּחֶפְאַוֹ מֵרע וּבָגִים לֹא־הָיוּ לְוֹ : לַפָּה יִנְּרָע שֵׁם־אָבִּינוּ מִתְּוֹךְ משְפַּחְתוֹ כֵי אֵין לְוֹ בֵן הְנָה־לֵנוּ צְיַחְוֹּה בְּתִוֹךְ לְּבָנִי בִּנְינוּ: וַיַּקְרֵב משֶׁרוֹ אֶרוֹ־מִשְׁפָּטָן דְלֹבְנֵי 5

רביעי

יָהוָה:

LORD. 62. And those that were numbered of them were twenty and three thousand, all the males from a month old and upward; for they were not numbered among the children of Israel, because there was not given to them any inheritance among the children of Israel. 63. These are those that were numbered by Moses and Elazar the priest, who numbered the children of Israel in the plains of Moab by Jordan opposite Jericho. 64. And among these there was not one man of those whom Moses and Aaron the priest had numbered, who numbered the children of Israel in the wilderness of Sinai. 65. For the Lord had said of them, They shall surely die in the wilderness; and there was not left of them one man, save Caleb the son of Yephunneh, and Joshua the son of Nun.

1. And there came the daughters of Zeloph-CHAP. XXVII. chad, the son of Chepher, the son of Gilead, the son of Machir, the son of Menasseh, of the families of Menasseh the son of Joseph: and these are the names of his daughters, Machlah, Noah, and Choglah, and Milcah, and 2. And they stood before Moses, and before Elazar the priest, and before the princes and all the congregation, by the door of the tabernacle of the congregation, saying, 3. Our father died in the wilderness, but he was not among the company of those that gathered themselves together against the Lord in the company of Korach; but in his own sin he died, and sons he had not. 4. Why should the name of our father be done away from among his family, because he hath no son? Give unto us a possession among the brethren of our father. 5. And Moses brought their cause before the Lord.

original founders of the families were known by both names, or these may have become corrupted in the process of time.

אַר-מאָם:
 אַר-מאָם

יַנְאַמֶר יְהוָהֹ אֶל־משֶׁה יְעַבֶּיה אֶל־הַר הְּעֲבָרִים בּיַאֲשֵר הַתְּעָבָרִים בּאֲשֵר הַוְאָבָרִי יִשְׂרָאֵל י הַוֹגֶה וּרְאֵהֹ אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָהַרִּי יִלְבְגֵי יִשְׂרָאֵל י וּרָאִיתָה אֹתָּה וִגָּאֵסֵפְּתָּ אֵל־עַמֵּיךְ נָּם־אֵרַה בַּאֲשֵׁר יִּבּייִה בַּאֲשֵׁר יִּבּייִה בַּאָשֵׁר יִּ

14 נֶאֶפֶף אַהֲרָן אָחִיף: כַּאֲשֶׁר מְרִיתָּׁם פּֿי בְּמִרְבֵּר־ צֹן בִּמְרִיבַת הָאַרָּה לְרַזִּקְרִּישֵׁנִי בַפַּיִם לְאֵינִיהֶם הֶם 15 מֵי־מְרִיבַת קָרֵשׁ מִרְבַר־צִן: ם וַיְרַבֵּר

יַם מְשֶּׁהְ אֶל־יִהנָּה לֵאמְר: יִפְּקֵר יְהנָה אֱלֹהֵי קְרוּחְתׁ

י לְכָּל־כָּשֶׁרְ צִּאֵר עַל־הָעֵרֶה: אֲשֶׁר־יֵצַא לִפְּנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֹא לִפְנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יְוֹצִיאֵם וַאֲשֶׁר יְבִיאֵם וְלָא תְהָיֶה עָדַת יְהֹוָה כַּצֿאו אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֹעֶה:

- 6. And the Lord spoke unto Moses, saving, 7. The daughters of Zelophchad speak rightly: thou shalt surely give them a possession as an inheritance among the brethren of their father; and thou shalt cause the inheritance of their father to pass unto them. 8. And unto the children of Israel thou shalt speak, saying, If a man die, and have no son, then shall ye cause his inheritance to pass unto his 9. And if he have no daughter, then shall ye give his inheritance unto his brothers. 10. And if he have no brothers, then shall ve give his inheritance unto his father's brothers. 11. And if his father have no brothers. then shall ye give his inheritance unto his kinsman that is next to him of his family, and he shall inherit it; and it shall be unto the children of Israel a statute of judgment, as the LORD hath commanded Moses.
- 12. And the Lord said unto Moses, Get thee up into this mount of Abarim, and see the land which I have given unto the children of Israel. 13. And when thou hast seen it, thou also shalt be gathered unto thy people, as Aaron thy brother hath been gathered. 14. For ye rebelled against my order in the desert of Zin, at the quarrelling of the congregation, to sanctify me through the waters before their eyes; these are the waters of Meribah in Kadesh in the wilderness of Zin.
- 15. And Moses spoke unto the Lord, saying, 16. Let the Lord, the God of the spirits of all flesh, appoint a man over the congregation, 17. Who may go out before them, and who may come in before them, and who may lead them out, and who may bring them in; that the congregation of the Lord be not as a flock which have no shepherd.

³ Meaning, that they had omitted to sanctify God. Mendelssonn therefore, translates freely, "Because you should have sanctified me, on the occasion of the water, before their eyes."

בּוֹלְנוּוּ אָיִה אָהְרַלֹּוּטִ בֹּוּ וֹפֿסֹכִּלִינֵי אָרִּרּיוֹהְּהַ בּּוֹ וֹפֿסֹכִּלִינֵי אַרִּילִּוּטּ 18 זּנָאמֶׁר וְּנִּלָּרֵי אָּלְ-מּהָּטִי כֹּוֹטַ-בְּלְבְּ אָררּ-וְּעִּהְׁתֹּ

יַנְלְיו: וְהַנְעַמַרְהָּג אֹרֹזוֹ לִפְנֵיֹ אֶלְעָזְרָ הַכֹּהֵוֹ וְלִפְנֵי 19

מרולך עלאי דומען ישטעי כרןעברע בּגי פֿרידועברו בְּגיי בְּלייתָה אֹרְאוֹ לְעֵינִיהֶם: וְנְתַּתְּה

יגאי וֹתֹר-פֿו זָרָאוּ בֿוּא וֹלֹר-פֿוּ וֹלָאוּ בּמֹשׁפֿס בּוּאינים בִפְּוּ וֹבְרִילִּי תֹר-פָּוּ בּוּ וֹשְׁבֹאִי וֹלִרִי בּמֹשְׁפֿס בּוּאינים בִשְׁפְּוּ וֹבוּנִוֹ זֹתְרִי מֹתְר-פָּוּ

אָרָז וְכָל־הַזִּעָה: וַיַּעַשׁ מֹשֶּׁרוּ בַּאֲשֶׁר צִּוְּרוּ יְהוּהָ אַרְזוּ וְיַבָּח אֶרִג־הוּ לִפְנִיּ יִהוּ אִרְזוּ וִיַבָּח אָרִג־יְהוּשָּׁע וַיְיַעִמִּבּרוּוּ לִפְנִיּ

יִבׁי אַבָּין וֹגֹּגּוֹעׁשוּ כֹּלִּאֹמֹר צַבְּר יְׁשִוֹּטִי פֹּזִר. בּנִר יְשִוֹּטִי פֹּזִר. מִיּלְאוֹנַ בַּכִּנְיּן וְּלִּבְּנִּי, כֹּלְ-נֹשׁמֹלֵנִי זִיּׁלְמְּנִׁ אֶּרִי. מִּיִּלְמְנִּי בַּכִּנְיֵן וְלִּבְּנְּיֹּ, כֹּלְ-נֹשׁמֹלֵנִי זִיּׁלְמְנְּי

כח משֶה: פ חמשי

לאיהּ לים ליחָט שׁלְּבְּי בִּ בִּילְּלֵיכ לְי יִשְׁרִאִּץ וֹאִמּלִנֵּ אִיבְּבְעֵׁם אָתִּ-לּלְבּנִּי בַחְשְׁמִּי זְתְּרִאָץ וֹאִמּלִנֵּ אִבְּמִאֹׁם אָתִּ-לּלְבּנִּי בַחְשְׁמִּי 'אַנ זְיִנְדַבּלֵּר יְתוּטְ אָלִ-מִאָּט לִאמִר : אַן אֶתּ-בּּנִיּי ַ

בַּלְּלֵנִיבוּ לְּיתֹּוֹה בְּבָשִּׁים בְּנֵי־שָׁנָּה הְמִימֶם שְׁנִים בַּלְּלָנִיבוּ לְיתֹוֹה בְבָשִּׁים בְּנֵי־שָׁנָּה הְאִשֶּׁה אֲשֶׁר

ַבַּגְּקָר וְאֵרֹג הַכֶּבֶשׁ הַשֵּׁנִּי הַעְעָשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: בַּגְּקָר וְאֵרֹג הַכָּבֶשׁ הַשֵּׁנִּי הַעְעָשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם:

בּ וַעָשִירִית הָאֵיפָּה כְּלֶרת לְמִנְחָה בְּלוּלֶה בְשֶׁמֶן

18. And the Lord said unto Moses. Take thee Joshua the son of Nun, a man in whom there is the spirit, and lay thy hand upon him; 19. And thou shalt cause him to stand before Elazar the priest, and before all the congregation; and thou shalt give him a charge before their eyes. And thou shalt put some of thy greatness upon him; that all the congregation of the children of Israel may be obedient. 21. And before Elazar the priest shall he stand, and shall ask of him after the judgment of the Urim before the Lord: at hisb direction shall they go out, and at his direction shall they come in, he, and all the children of Israel with him, and all the congregation. 22. And Moses did as the Lord had commanded him; and he took Joshua, and caused him to stand before Elazar the priest, and before all the congre-23. And he laid his hands upon him, and gave him a charge, as the Lord had commanded by the hand of Moses.*

CHAP. XXVIII. 1. And the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Command the children of Israel, and say unto them, My offering, my bread for my sacrifices consumed by fire, for a sweet savour unto me, shall ye observe to offer unto me in its due season. 3. And thou shalt say unto them, This is the offering made by fire which ye shall offer unto the Lord: two sheep of the first year without blemish, every day, for a continual burnt offering. 4. The one sheep shalt thou offer in the morning, and the other sheep shalt thou offer towards evening; 5. And a tenth part of an ephah of fine flour for a meat offering,

<sup>a Give him publicly a distinct injunction of the manner in which he
is to administer the government, exercise justice, and be a valiant leader in battle.</sup>

b That is: of Elazar. The priest invested with the knowledge VOL. IV.

- 6 בָּהִית רְבִיעָת הַהִין: עלֻרת הָבֶיר הָזְעשָּׁיָה בְּהַר
- בַּרִיזן דַרֶּכָּבָּשׁ מֵאָשׁר בִּּלְּגָּשׁ רַיִּפַּּף נְּפֵּרְ שֵׁבֶּרְ סִינַּי לְרַיִּחַ נִיחָם אַשֶּׁר לְיהּנֶּרִח: וְנִּסְׁכֵּי רְבִּיְּעֵּרִתְּ
- ליתוֶה: וְאֵתֹ הַבֶּבֶשׁ הַשֵּגִּי הַאְעַשֶּׁה בֵּין הָעַרְבֵּיִם בְּיִם נִיחָ נִיחְחַׁ בְּיִבְּיִם בִּין הָעַרְבָּיִם בְּיִם נִיחְחַׁ לֵיחוָה: לֵיחוָה:
- וּשְׁנִי עִשְׁרִנִּים סְּבֶּרת מִנְחֵרת בְּרוּלֵח בְּרוּלֵח בַּשְּׁמֵן פּרוּ בִּשְּׁמֵן פּרוּ בִּשְּׁמֵן פּרוּ
- יוּנְסְבְּוֹ: עֹלֵת שַׁבָּרת בְשַבֵּרְתוֹ עַל-עַלֵּרת הַתְּמְיר פּ וּנְסָבָה:
- יו וְבְרָאשׁי חִרְשִׁיבֶּם הַאַקְּרִיבוּ עָהֶרוּ בְּנְיִּדְּ פַּרִּים בְּנִי־בָּקָּר שְנַּיִם וְאַיִּל אֶחָּר רְכְשִּׁיִם בְּנִי־ בּיִרים בְּנִי־בַּיִּים הַאַּרִיבוּ עָהֶרוּ בַיִּירוּנְיִרִי
- י שְׁנֶח שִּבְּעֶח בְּשֶׁמֶן לִאַיִּל הָשֶּׁתְּן לִאַיִּל הָשֶּׁתְּן בִּשֶּׁמֶן לְאַבִּיל הָשֶּׁתְּן בִּשְּׁתֵּן לִאַיִּל הָשְׁנִי עִשְׂרֹנִים כְּעֶׁח בִשְּׁמֶן לְאַבִּיל הַשְּׁנֵי עִשְׂרֹנִים כְּעֶׁח בִּשְּׁמֶן לְאַבִּיל הָאָתְר הַשְּׁנֵי עִשְׂרֹנִים כְּעֶּח בִּשְּׁמֶן לְאַבִּיל הָ
- לכّבׁה ניאָט תֹבָּע נֹים ניִטְּט אַּאָּט לִיטִּנְה נִיּ זְלֹבֶבֶּה נִיאָט עֹבְּעוֹ כַּיִּרת מִנְּטִת בְּרְּאַנְּרִח בַּאָּמֹן נּבְּרְאַנְיִין בַּאָּמֹן נּבְּרְאַנְיִי
- וּ וְגִּסְבֵיהֶׁם חֲצֵּׁי חַהִּין וְהְיָה לַבְּבר וּשְׁלִישָּרת הַתְּין בּּבּר וּשְׁלִישָּרת הַתְּין בּבָבשׁ יָיֵן וַאַת עלַת חֹדֶשׁ לַבְּבשׁ לָאֵיל וּרְבִיעָרת הַהָּין לַבֶּבֶשׁ יָיֵן וַאַת עלַת חֹדֶשׁ
- ין בְּחַרְשׁׁוֹ לְחָרְשֵׁי הַוּשְׁנָה : וּשְׁנִיר עִזִּים אֶחֶר לַחַרְשֵׁי הַוּתְמֵיר יִיְעָשֶּׁה יִיִּעְשֶּׁה בּחַרְמֵיר יִיּעְשֶּׂה יִיִּעְשֶּׂה בּחַרְמֵיר יִיְעָשֶּׂה

mingled with the fourth part of a hin of beaten oil. 6. It is a continual burnt offering, as it was prepared at mount Sinai for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the Lord. 7. And the drink offering thereof shall be the fourth part of a hin for the one sheep: in the holy place shalt thou cause the strong wine to be poured out for a drink offering unto the Lord. 8. And the other sheep shalt thou offer towards evening: as the meat offering of the morning, and as the drink offering thereof, shalt thou offer; an offering made by fire, for a sweet savour unto the Lord.

- 9. And on the sabbath day two sheep of the first year without blemish, and two tenth parts of fine flour for a meat offering, mingled with oil, and the drink offering thereof:

 10. This is the burnt offering of every sabbath, beside the continual burnt offering, and its drink offering.
- 11. And on the beginnings of your months ye shall offer as a burnt offering unto the Lord: two young bullocks, and one ram, seven sheep of the first year without blemish. 12. And three tenth parts of fine flour for a meat offering, mingled with oil, for each one bullock; and two tenth parts of fine flour for a meat offering, mingled with oil, for the one ram: 13. And a tenth part of fine flour mingled with oil for a meat offering for every sheep; as a burnt offering for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the Lord. 14. And their drink offerings shall be half of a hin of wine for each bullock, and the third part of a hin for the ram, and a fourth part of a hin for every sheep: this is the burnt offering of every month throughout the months of the year. 15. And one he-goat for a sin offering unto the Lord; beside the continual burnt offering shall it be offered with its drink offering.*

derived from the judgment of the Urim, should impart to the political chief the divine injunctions for the government of the people.

וּבַחָרֵשׁ הַראשׁוּן : וְנָסְכָוֹ ששי בּאַרבּאָרו אָמֶּר וִּם בַּאַוֹּהְשׁ פֿפֿט בֿירוּוָרו: 17 ובַחָמִשָּׁרה עַשֶּׁר וָוֹם דַלְחָרָשׁ הַוֶּרה חֶג שִׁבַעַרה יַּמִים מַצְּוֹרת וַאָבֶלֹ: בַּיִוֹם הָדִראשְוֹן מִקְרָא־קָּדֶשׁ 18 יוֹ בָּרִי-מְלֶאבֶרת עֲכַדָּרה לְא בַּוְעִשְׂוּ : וְהִקְּרַבְּשָׂנִם 19 אַשָּה עלָה לֵיהוָה פָרִים בִנִי־בָקֵר שְׁנַיִם וְאַיִל אָחֶר וְשִׁבְעָה כְבָשִּׁים בְּנֵי שָׁנָּה הְמִימֶם יְהְוִי יי לַבֶּם: וּמִנְחָלָם סְלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלשָׁה יים אַשְׁרֹנִים כַשְׁבָּר וּשְׁנֵי עֶשְׁרְנֵים לְצַאִיִּל בַּוְעָשְׁוּ: עשָׂרוֹן עשָׂרוֹן רַעְעָשֶׁה רַלֹבֶבֶשׁ הָאָחֶר לְשִבְעָת 21 מִשְּׁרָוֹן עשָׂרוֹן בּילַבֶּבֶשׁ י הַבְּבָשִׂים: וּשְּׁעִיר חַשָּארת אֶחֶר לְכַפֵּר עֲלֵיבֶם: ⁴שְּׁעִיר חַשָּארת בּיַ מלבר עלרת בלאר אָשׁר דְעלַרת הַתְּמֶיר בּיּתְעַיִרת הַתְּמֶיר יִי בּעַרוּ לֵיוֹם שְבְעַרוּ בּאָלֶה הַעֲשָׂוּ לַיוֹם שְבְעַרוּ בּיִר יָבִּים לֶחֶם אִשֶּׁה בִיחַ־נִיחָת לֵיהוָרָה עַל־עוֹלְרבּ בּיוֹם הַשְּׁבִיעִּי מֶקְרָאַ־ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִּי מִקְרָאַ⁻ 25 הַתְּמֶיר וְיָעֶשֶׂה וְנִסְכְּוֹ : וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִיי אָבֶשׁ יִרְנֶה דְבֶבֶם כָּרַ-מְלֶאבֶּה זְצַבָּה לְא :בעשוי 26 וביום הַבְּכוּרִים בְּהַקְרֹיבְכֶּם מִנְחָה חֲרָשָׁהֹ לֵיהוֹּה בְּשֶּבְעָהֵיכֶם מְקָרָא־לְּדֶׁשׁ יִרְזֶרוּ לְבֶּׁם כְּלֹ-מְלֶאבֶת עַבּדֶּרוּ 27 לֹא הַעֲשִׂוּ: וְהַקְרַבְּשָּׁם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹתַ לֵיהוָה פָּרֵים בְּגַי־בָקָר שְנַיִם אַיִל אָחָר שָבַעה בְבַשִּים

16. And in the first month, on the fourteenth day of the month, the passover lamba (must be offered) unto the Lord. 17. And on the fifteenth day of this month is the feast: seven days shall unleavened bread be eaten. 18. On the first day shall be a holy convocation; no manner of servile work shall ye do: 19. And ye shall offer as a sacrifice made by fire for a burnt offering unto the Lord, two young bullocks, and one ram, and seven sheep of the first year, without blemish shall they be unto you: 20. And their meat offering shall be of fine flour mingled with oil; three tenth parts shall ye offer for each bullock, and two tenth parts for the ram; 21. A tenth part each shalt thou offer for every sheep, throughout the seven sheep. 22. And one goat for a sin offering, to make an atonement for you. 23. Beside the burnt offering of the morning, which is for a continual burnt offering, shall ve offer these. 24. After this manner shall ye offer daily, throughout the seven days, the meat of the sacrifice made by fire, for a sweet savour unto the Lord: beside the continual burnt offering shall it be offered with its drink offering. 25. And on the seventh day ye shall have a holy convocation; no servile work shall ye do.

26. And on the day of the first fruits, when ye bring a new meat offering unto the Lord, after your weeks are out: ye shall have a holy convocation; no servile work shall ye do. 27. And ye shall bring as a burnt offering for a sweet savour unto the Lord, two young bullocks, one ram, seven

^{*} The passover did not begin on the fourteenth till night, consequently the word המם refers to the offering so called, not the festival, which is properly mentioned in the next verse.

b HEB. "like these."

The feast of weeks, that is, at the end of the seven weeks from the beginning of the harvest, or the second day of the passover. It is

עשְׁרנִים בַּלְבָּר הָאֶחָה שְנֵי עִשְׁרנִים לָאַיִּה פְּעֶמֶן שְׁלשְׁה עֲעַיִּה בַּשְּמֶן שְׁלשְׁה עַשְׂרנִים לָאַיִּר

אַרָּעִר לְשִּׁבְעַר נַבֶּבֶשׁ הָאֶחֶר לְשִּׁבְעַרת 29

י בּהְבָּבְשִׁים : שְעִיר עוּיָם אָחֶר לְבַפֵּר עַלֵּיבֶם: יי

בּ מִלְבַר עֹלֵר הַהָּמֶיר וּמִנְחָרְוּ הַזְעַשֶּׁוּ הְנִמִּמֶם : יִהְיוּ־לָבֶם וְנִסְבֵיהֶם:

יְהְיֵה לָבֶּׁם כָּל־מְלֶאבֶת עֲבֹדֶה לֵא תְעֲשֵׂוּ יִוֹם יְהְיֵה לָבֶּׁם כָּל־מְלֶאבֶת עֲבֹדֶה לֵא תְעֲשֵׂוּ יִוֹם

ַרְיהוָּה יִהְיֶה לָבֶם: וַעַשִּׁירֶגם עלָה לְבֵים נִיחֹם יִרְיחֹם בִּיחֹם בִּיחִם בִּיחֹם בִּיחֹם בִּיחֹם בִּיחֹם בִּיחֹם בִּיחִם בִּיחֹם בּיחִם בּיחֹם בּיחֹם בּיחֹם בּיחֹם בּיחֹם בּיחֹם בּיחֹם בִּיחֹם בּיחֹם בִּיחֹם בִּיחֹם בִּיחֹם בּיחֹם בּיחִם בּיחֹם בּיחִם בּיחֹם בּיחִם בּיחִם בּיחִם בּיחִים בּיחִים בּיחֹם בּיחִים בּיחֹם בּיחִים בִּיחִם בּיחִים בּיחִים בּיחִים בּיחִים בּיחִים בִּיחִים בִּיחִים בִּיחִם בּיחִים בִּיחִים בּיחִים בּיתְּים בּיתְּים בּיתְים בִּיתְּים בִּיתְּים בִּיתְים בִּיתְים בּיתְים בִּיתְּים בּיתְים בּיתְּים בּיתְים בִּיתְּים בּיתְים בִּים בּיתְים בִּיתְּים בּיתְים בִּיתְּים בּיתְים בּיתְים בִּיתְים בּיתְים בִּיתְים בּיתְּים בִּיתְים בִּיתְים בִּיתְים בִּיתְּים בִּיתְים בִּיתְים בּיתְים בּיתְים

בְּשֶׁמֶן שְׁרִשָּׁה רְתְמִימֵם: וּמִנְחְתָּם כְּלֶת בְּלוּלֵה בַשָּׁמֶן שְׁרִשָּׁה עִשְׂרִנִים רַ בְּבָּר שְׁנֵי עִשְׂרִנִים

לַבְּאָיל: וְעִשָּׂרוֹן אֶּחָּר לַכָּכֶשׁ הַזְּאֶחֶר לְשִּבְעָרת 4

י וְשְׁעִירִ־עִזּיִם אֶחָר חַמְּאָת לְבַבְּּבֵּר יִי יִשְּׁעִירִ־עִזּיִם אֶחָר חַמְּאָת לְבַבְּּבֵּר יַ

אַלֵיבֶם: מִלְבַר עלֵת הַחֹּדֶשׁ וּמִנְחָרָתה וְעלֵרִה הַתָּמִיר וּמִנְחָרָתה וְנִכְּכֵיהֶם כְמִשְׁפָּמֶם ְלְרֵיחַ

נִיחֹהַ אִשֶּׁה לֵיהוָה: ס וּבֶעשוֹר לַחֹרֶשׁ הַשְּׁבִיעִׁי הַנָּה מְקְרָא־קֹּדֶשׁ יִהְיֶה לָבֶּם וְעִנִּיהֶם אֶת־

sheep of the first year; 28. And their meat offering of fine flour mingled with oil, three tenth parts for each one bullock, two tenth parts for the one ram, 29. A tenth part each for every sheep, throughout the seven sheep; 30. One he-goat to make an atonement for you. 31. Beside the continual burnt offering and its meat offering shall ye prepare them; without blemish shall they be unto you together with their drink offerings.

- 1. And in the seventh month, on the first day CHAP. XXIX. of the month, ye shall have a holy convocation; no servile work shall ye do: a day of blowing the cornet shall it be unto you. 2. And ye shall prepare as a burnt offering for a sweet savour unto the Lord: one young bullock, one ram, seven sheep of the first year without blemish. 3. And their meat offering shall be of fine flour mingled with oil, three tenth parts for the bullock, and two tenth parts for the ram, 4. And one tenth part for each one sheep, throughout the seven sheep. 5. And one hegoat for a sin offering, to make an atonement for you: 6. Beside the burnt offering of the new moon, and its meat offering, and the daily burnt offering, and its meat offering. and their drink offerings, according unto their prescribed manner, for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the LORD.
- 7. And on the tenth day of this seventh month shall ye have a holy convocation; and ye shall afflict your persons: no manner of work shall ye do. 8. And ye shall bring as a burnt offering unto the Lord for a sweet savour: one young bullock, one ram, seven sheep of the first year;

called the day of first fruits, on account of the two loaves of the first wheat sacrificed thereon.

a Though the first day of the seventh month is an especial festival, it nevertheless is also a new moon day; consequently the sacrifice

פּ וּמָנְטַבָּים סַבָּיר בֹרוּבֿיר בַאָּמֹן אַרְאַדׁי י אַשְּׂרנִים בַּלְּפָּר שְנֵי אֶשְׁרנִּים לָאַיִּר הָאֶחָר: ר אָשָּׁרוֹן אָשָּׂרוֹן רַלְבֶבֶשׁ הְזּאֶחֶרְ רְלִשִּׁבְאַרוֹיִ רענים : שְּׁעִיר־עַזְיָם אֶחֶר חַאָּאָרת מְלְבֵּׁר וּ מַלְבַּר חַפַּארת הַבּכְּבָּרִים וְעֹדֵּלֵת הַהְּמִּיר וּמִנְחָהֶת ונְסְכֵיהֵם: ס שביע ובַחָמִשָּה עָשָּׁר יום 12 בַלַחַבֶּשׁ הַשְּׁבִיעִּי מְקְרָא־לְּבֶשׁ יִרְזְיָה לְבֶּם בָּל־ ַ מְלֶאכֶרת אֲבֹדֶרה לָא רַתְעֲשֶׂוּ וְחַנֹּתֶם חֵג לַיהוָה יוָרִקְרַבְּהֶּתם עֹלְיה אָשֵּׁה הֵיחַ 😘 שִׁבְּעָרת יָמִים : וְרִהִקְרַבְהֶּתם עֹלְיה ניאה ביירור פּרִים בְּגִי-בָקר שְרשׁבוּ עָשֶׁר אַילַם שָנִים כָבָשַים בְגֵי־שָׁנָרוֹ אַרְבָּעָה עָשֶׂר 14 הַמִּמִם יָהְוּוּ : וּמִנְחָרָם סְלֶרת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן ישְלשָּׁרת עֶשְׂרנִים לַפָּר הָאֶחָר לִשְׁרשָׁה עָשָׂר ּ בָּרִים שָׁנֵי עַשְּׂרנִים לָאַיִל הָאֶחָר לִשְׁנֵי הָאֵילֵם: רַנְעָה עָשָׂרוֹן עִשָּׁלוֹן לַכֶּבֶשׁ הָאֶחֶר לְיַאַרְבָּעָה עָשָׂר וַ 15 יוּשְׁעִיר־עַזִים אֶחֶר חַשְּאָרת מִלְבַר עֹלַרת (עֹלַרת בּבָשִים : וּשְׂעִיר־עַזִים אֶחֶר חַשְּאָרת 17 הַתָּמִיד מִנִחָתָה וְנַסְכָה: ם וביום רושני פָרִים בְגִי־בָקָר שְנִים עָשֶׂר צִיּרַלֹם שְׁנֶים כְּבָשִּׁים בְּנֵי־שָׁנֶה אַרְבָּעָה עָשֶׂר 15 הְמִנִמֶם: וּמִנְחָתֵם וְנִסְכֵיהֶם זַּלְפָּרִים לְאֵילִם

וּשְׁעִיר־עָזָים בְּמִסְפָּרָם בַּמִּשְׁפָּט : וּשְׁעִיר־עָזָים 19

* נקור על ו

without blemish shall they be unto you. 9. And their meat offering shall be of fine flour mingled with oil, three tenth parts for the bullock, two tenth parts for the one ram, 10. A tenth part each for every sheep, throughout the seven sheep: 11. One he-goat for a sin offering; beside the sin offering of the atonement, and the continual burnt offering, and the meat offering thereof, and their drink offerings.*

- 12. And on the fifteenth day of the seventh month ye shall have a holy convocation; no servile work shall ye do; and ye shall keep a feast unto the Lord seven days. 13. And ye shall bring as a burnt offering, a sacrifice made by fire, for a sweet savour unto the Lord: thirteen young bullocks, two rams, and fourteen sheep of the first year; without blemish shall they be. 14. And their meat offering shall be of fine flour mingled with oil, three tenth parts for each one bullock of the thirteen bullocks, two tenth parts for each one ram of the two rams, 15. And a tenth part each for every sheep of the fourteen sheep. 16. And one he-goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, its meat offering, and its drink offering.
- 17. And on the second day, twelve young bullocks, two rams, fourteen sheep of the first year without blemish; 18. And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the sheep, shall be according to their number, after the prescribed manner: 19. And

ordained above (xxviii. 11-15,) must be brought, in addition to the festive offering commanded in this section.

- ^a In addition to the sin offerings, the blood of which was carried into the holy of holies, the goat for Azazel, and the ram for a burnt offering, mentioned in Leviticus xvi., shall these sacrifices be made.
- b As the whole scheme of sacrifices is merely an authoritative enactment of the Lord, it would be needless to seek for any particular reason for the diversity in the various festivals. Only when offered as

אָחָר חַפָּאַת מִלְבַרֹ עֹלַרו הַרְּגמִיר וּמִנְחָרֶזה ובַיַּוֹם הַשִּׁלִישֵׁי : וְנְסְכֵיתֵם 20 D בּרִים עשְרֵתִי־עשָׂר אֵילֵם שְׁנֵיָם כְּבָשַּׂים בְּנֵי־ שְּנֶה אַרְבָּעָה עָשֶׂר הְמִימָם: וּמִנְחָתֵם וְנִסְבֵּיהֶם 🗈 לַפָּרִים לָאֵילָם וְלַבְּבָשֶׂים בְּמִסְפָּרָם בַמִּשְׁבֵּט: ישְׁעִיר חַשָּאַת אָחֶר מִלְבַר עֹלֵלת הַהָּמִיר 🗠 יבּיהָמִיר יבּיהָמִיר יבּיהָמִיר וּמִנחָה וְנִסְבָה 23 ובַיוֹם הַרביעי D פָּרִים עֲשָׂרָה בּילִם שְׁנֵים כְּבָשִּׁים בְּנֵי־שָׁנֶר בּילֶם לֵּפָרִים נְנְסְבֵּילֶם לָּפָּרִים בּיִנְסְבֵילֶם לֵּפָּרִים בּילֶם לֵּפָּרִים בּילֶם לַּפָּרִים בּמִילֶם וְלַבְּבָשֶּׁים בְּמִסְבָּרָם בַבִּשְׁשָבָּט: וּשְּׁעִיר־ 25 עוִים אֶחָר חַשָּארת מִלְבַר עֹיַלַרת הַהָּתְמִּיר 26 מִנחָהָה וְנִסְבָה: ם ובוום החמישי פָּרִים הִשְּׁעָה אֵילִם שְׁגֵיִם בְּבָשְּׁים בְּגֵי־שָׁגָה 27 אַרְבָּעָה עָשֶׂר תְמִימֶם: וּמְנְחָהֶם וְנִסְבֵיהֶם לַּפָּרִים צַלָּאַילֶם וְלַבְבָשֶים בְמִקְפָּרָם בַמִּשְׁפָּט: וּשְּׂעֵיר 😕 לַאַילִם חַפָּארת אָחָר מִלְבַר עֹלֵרת הַרָּעמִיר וּמִנְחָרָאה : וְנְסְכֵה 29 וּבַיִּוֹם הַשִּׁשֵׁי פַּרֵים ם שְׁמֹנֶח אֵילָם שְׁנֵיִם כְּבָשֵׂים בְּנֵי־שָׁנֶה אַרְבָּעָה ימִשֶּׁר רְזִמִימֶם: וּמִנְחָרֵזִם וְנִסְבֵיהֶׁם לַּלְּפָּרִים וּמְנָחָרֵזִם וְנִסְבֵיהֶׁם לַּלְּפָּרִים 31 לָצִילֶם וְדַלְבָּבָשֶׂים בְּמִסְפָּרֶם כַפִּשְׁפָט: וּשְׂעָיר חַשָּארת אָחֶר מִלְבֵר עֹלֵרת הַרָּעִמִיר מִנְחָרֶתה

one he-goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, and the meat offering thereof, and their drink offerings.

- 20. And on the third day eleven bullocks, two rams, fourteen sheep of the first year without blemish; 21. And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, shall be according to their number, after the prescribed manner. 22. And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, and its meat offering, and its drink offering.
- 23. And on the fourth day ten bullocks, two rams, fourteen sheep of the first year without blemish; 24. Their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the sheep, shall be according to their number, after the prescribed manner: 25. And one he-goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, its meat offering, and its drink offering.
- 26. And on the fifth day nine bullocks, two rams, four-teen sheep of the first year without blemish; 27. And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the sheep, shall be according to their number, after the prescribed manner: 28. And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, and its meat offering, and its drink offering.
- 29. And on the sixth day eight bullocks, two rams, fourteen sheep of the first year without blemish; 30. And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the sheep, shall be according to their number after the prescribed manner: 31. And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, its meat offering, and its drink offerings.

ordained, were burnt and other offerings acceptable, as acts of obedience and submission to the supreme will of Israel's Ruler and King.

:וּנָסַבֵיהָ 32 וביום השביעי פרים שָׁבָעָה אֵילַם שְׁגָיִם כְּבָשִׂים בְּגֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה שני תְשֶׁר הְּמִימֶם: וִמִנְחָתֵם וְנִסְבֵּהֶׁם לֵּפְּרִים לְאֵילְם ™ עשׁר הְּמִימֶם: וִמִנְחָתֵם וְנִסְבַּהֶּם י וּשְׂעֵיר: וּשְׂעֵיר בְּמִסְפָּרֶם בְּמִשְׁפָּטֵם: וּשְׂעֵיר חַפֶּארת שֶּחֶר מִלְבַר עַלַרת הַהָּמִיר מִנְחָהָה מפטיר ביום השמיני D : וְנְסַבֵּה עַצֶרָת הַהְיֶרָה דְלֶבֶם כָל־מְלֶאבֶרת עַבֹּדָה לְא מּ בְעַשְׂוּ: וְהָקְרַבְּהֶּהִם עֹלֶּה אִשֵּׁה בֵיחַ נִיֹחֹתַ לֵיהוְה ַפָּר אֶחֶר אַיִל אָחֶר כְּכָשִׂים בְּגִי־שָׁגָה שִׁבְעָרה 37 תִּמִימֶם: מִנְחָתֶם וְנִסְבֵיהֵם לַפַּר לָאַיִל וְלַכְבָשֵים ארת אָחֶר מלְבַרֹ 🕬 🙉 בְּמִסְפָּרֶם בַּמִּשְׁפָּט : וּשְׂעִיר חַטָּארת שלַרת רַהָּתָּמִיר וּמְנְחָרָתה וְנִסְבָה: אֱלֶה רַתְעשׁוּ 39 לַיהוֶה בְּמִוֹעֲדִיבֶם דְלַבָּר מִנְּדְבִיכָּם וְנִדְבְהֵיכָּם לעלוֹתִיכֶם וּלְמִנְחָהֵיבֶם וּלְנִסְבִיבֶם וּלְשַׁלְמֵיבֶם: וַיָּאמֵר משֵׁרה אַל־כָּגִי יִשְׂרָאֵאַל כְּכֶל אֲשׁר־צְּוָה יְהַנָהַ אֵת־מֹשֵׁה: וְיַרַבֶּר משֶׁהֹ אֶל־רָאשֵׁי הַפֵּטוֹרת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל 🙎

יַנְיְדַבֶּר משָה אֶה־רָאשֵי הַפַּפּורת לְבְּנֵי יְשְׁרָאֵהְּ לֵּרֶר לִיהֹוָה אָוֹ־הִשָּׁבַע שְׁכָּעָה לֶאְפָּר אִפָּר עַל־ נְבֶּלְשׁוֹ לְא יַחֵל דְּבָרְוֹ כְּבֶל־תַהִיצֵאת מִפִּיו יַיְעַשֶׂרוּ: נְפְשׁוֹ לְא יַחֵל דְּבָרְוֹ כְבָל־תַהִיצֵאת מִפִּיו יַיְעַשֶּׂרוּ: יִאִשֶּׁה בִי־תַהְּרָר גַרֵר לֵיהנָה וָאָפֶרה אָפֵּר בְּבֵית.

- 32. And on the seventh day seven bullocks, two rams, fourteen sheep of the first year without blemish; 33. And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the sheep, shall be according to their number, after their prescribed manner: 34. And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, its meat offering, and its drink offering.*
- 35. On the eighth day ye shall have a solemn assembly; no servile work shall ye do. 36. And ye shall bring as a burnt offering, a sacrifice made by fire, for a sweet savour unto the Lord, one bullock, one ram, seven sheep of the first year without blemish. 37. Their meat offering and their drink offerings for the bullock, for the ram, and for the sheep, shall be according to their number, after the prescribed manner: 38. And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, and its meat offering, and its drink offering. 39. These shall ye prepare unto the Lord on your appointed festivals; beside your vows, and your freewill offerings, consisting of your burnt offerings, and of your meat offerings, and of your drink offerings, and of your peace offerings. 1. And

CHAP. XXX. Ings, and of your peace offerings. 1. And Moses said to the children of Israel according to all that the Lord had commanded Moses.

MATTOTH. 2. And Moses spoke unto the heads of the tribes of the children of Israel, saying, This is the thing which the Lord hath commanded. 3. If a man make a vow unto the Lord, or swear an oath to bind his soul with a bond: he shall not profane his word, according to all that proceedeth out of his mouth shall he do. 4. And if a woman make a vow unto the Lord, and bind herself

^a That is, to prohibit oneself something which otherwise is permitted to him, whereas a vow may refer to do something which otherwise would not be obligatory. In either case, whether it was by an oath or

- - 13 וְבָל־אָמֶר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְּשָׁה יָקְוֹם : וְאָם־ שְׂפָתֶיִי לְּנָרֶרֶיִה וּלְאִפַּר נַפְשָׁה לָא יָקְוּם שְׂפָתֶיִי לְנָרֶרֶיִה וּלְאִפַר נַפְשָׁה לָא יָקְוּם אִישָׁה הַפָּרֶם וַיִּהוּה יָחָם : בָּל־בֵּרָר 14

וְהֶהֶתֶנִשׁ בָּלְה לְא הֵנִיִא אֹרְאָה וְלָּמוּ כָל-נְרָבֶיה

11 אַלֶּיהָ : וְאָם־בֵּיח אִישָׁהּ נָבֶרָח אוּאַסְּרָח 12 אָסֶר עַל-נַפְשָּׁה בִשְׁבָעָח : וְשָׁמַע אִישָּׁהֹ by a bond, being in her father's house in her youth: And her father hear her vow, and her bond wherewith she hath bound her soul, and her father be silent to her; then shall all her vows stand, and every bond wherewith she hath bound her soul shall stand. 6. But if her father disallow her on the day that he heareth it: all her yows or her bonds wherewith she hath bound her soul, shall not stand; and the Lord will forgive her, because her father disallowed her. 7. And if she be given to a man and have vows upon her, or what she may have uttered with her lips, wherewith she bound her soul; 8. And her husband hear it, and is silent to her on the day that he heareth it: then shall her vows stand, and her bonds wherewith she bound her soul shall stand. 9. But if on the day that he heareth it. her husband disallow her: then doth he annul her vow which is upon her, and that which she hath uttered with her lips, wherewith she hath bound her soul; and the LORD will forgive her. 10. But every vow of a widow, or of her that is divorced, wherewith she hath bound her soul. shall stand for her. 11. And if she had vowed in her husband's house, or had bound her soul by a bond with an oath; 12. And her husband heard it, and was silent to her, and disallowed her not: then all her yows shall stand, and every bond wherewith she bound her soul shall stand. But if her husband hath annulled them on the day he heard them: then whatsoever proceeded out of her lips concerning her vows, or concerning the bond of her soul, shall not stand; her husband hath annulled them; and the Lord will forgive her. 14. Every vow, and every binding oath to

simple declaration, we are warned not to violate our word, called in the text to profane it.

^a Verse 8 refers evidently to oaths made before the engagement of the female to her husband; whereas the present addresses itself to

וְכָל־שָׁבָעָרת אָפָּר לְעַנַּרת נְפֶּשׁ אִישָּה יְקִימֶנּוּ זוֹן אִישָׁה יְפֵּרֶנוּ : וְאִם־חַחֲרֵשׁ יֲחַרִישׁ לְה אִישָׁה מָוֹם אֶל־יוֹם וְהַקִים אֶרת־כָּל־נְרָרֶיִהָ אִוֹ אֶרת־כָּל־ בָּקָרִיהָ אָשֶׁר עָלֵיִהָ הַקִּים אֹרָם כִּי־הֵחֲתָרִשׁ בִּירִהָּ שָׁר עָלֵיִהָ הַקִּים אֹרָם כִּי־הֵחֲתָרִשׁ

יַבֶּר אֹתָם שַּׁמְעוֹ : וְאִם־הָבֵּר יַבֵּר אֹתָם אַחֲבֵי 16

יוּ שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת־ְעוֹנְהּ: אֵלֶּה הַחֶּלִּים אֲשֶׁר צְּנְהּ יְהוָהֹ אֶת־משֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁרְעוֹ בֵּין־אֵב לְבָרֹתוֹ

שני פּ שני אָבְיהָ: פּ שני אָבְיהָ:

יִשְׁרָאֵל מָאָת הַפִּדְיָנְיֶם אַחַר הַזְאָמֶף אָל־עַמֶּיך: יִשְׂרָאֵל מָאָת הַפִּדְיָנִיֶם אַחַר הַזְאָמֶף אָל־עַמֶּיך:

יוַדַבֶּּר משָׁה אֶל־הָזָעם לֵאמֹר הַחָּלְצְוּ מֵאִהְעכֶם נְאמֹר הַחָּלְצְוּ מֵאִהְעכֶם נִּאמֹר. בַּחָלְצִוּ מֵאִרְעכָם נִייָבּייִ לְבִּעִת נִּקְמַרת־

4 יְהַנֶּה בְּמִרְיָן: אֱלֶף לַמַּשֶּׁה אֶלֶף לַפַּשֶּׁה לְכֹל'

מֹאַלְפָּ, וֹהִרִּאָר אֵצִּרְ וֹדְפַמְּשׁׁר הִנּמִים-אַהְּרִּ פּמּהַוּר יִהְּרָאֵרְ וֹדִאַּרְ וֹדִּאַרְ וֹיִמְּטְרנּ

הַכִּהֵן לַצָּבָּא וִּכְלֵי הַלְּהָשׁ וְחַצְּצְּרִוּרת הַתְּרוּאָת דַשְּׁפֶּׁה לַצְּבָא אֶרָּם וְאָרת-פִּינִחָּס בּּוֹ-אֵלְאָזְר אָרֶנְף הַלּוּצִי צָבָא אִרָּם וְאָרתַם משֵּׁה אֵלְנְף

י בְּיָרְוֹ: וַיִּצְבְּאוּ עַל־מִרְיָּן בְּצִּשֶׁר צִּוָּרְה יְהֹוָה אֶרִרְ־ מְשֶׁר וֹיַנְהַרְגִּוּ בָּל־זָבֶר : וְאֶרִר־מַלְבֵּי מִרְיָּן הָרְגִּוּ כּל־זָבֶר : וְאֶרִר־מַלְבֵּי מִרְיָּן הָרְגִּוּ עַל־חַלְלֵיהָם אֶת־אֶנִי וְאֶת־בֶּכֶּןם וְאֶרִר־צְּוּר וְאֶרִרּ עַלְרִיהָם אֶרַרְאָנִי וְאֶת־בֶּיֶּרְם וְאֶרִר־צְוּר וְאֶרִר

afflict the person, her husband may establish it, or her husband may annul it. 15. But if her husband should be silent to her from day to day: then hath he established all her vows, or all her bonds, which are upon her; he hath confirmed them, because he was silent to her on the day that he heard them. 16. But if he should annul them after (the day) that he hath heard them: then shall he bear her iniquity. 17. These are the statutes, which the Lord commanded Moses, between a man and his wife, between the father and his daughter, being yet in her youth, in her father's house.*

1. And the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Execute the vengeance of the children of Israel on the Midianites: after which thou shalt be gathered unto thy people. 3. And Moses spoke unto the people, saying, Arm from yourselves some men, for the army, and let them go against the Midianites, to execute the vengeance of the Lord on Midian. 4. A thousand each for every tribe, of all the tribes of Israel, shall ye send to the army. 5. And there were levied out of the thousands of Israel, a thousand of every tribe, twelve thousand armed for the army. 6. And Moses sent them, a thousand of every tribe, to the army; them and Phinehas the son of Elazar the priest, to the army, with the holy vessels, and the trumpets for blowing the alarm in his hand. 7. And they marched together against the Midianites, as the Lord had commanded Moses; and they slew every male. 8. And the kings of Midian they slew, beside the rest of their men that were slain; namely, Evi, and Rekem, and Zur, and

those made after marriage, whilst the wife is in her husband's house. It is also inferred from this, that if a woman during her husband's life, has made a vow, to take effect after a certain time, and he disallow it, though he should die before the time, still the vow is annulled.

חוּרֹ וְאֶת־לֶּבַע חֲמֵשֶׁרת מַלְבֵי מִרְיֵן וְאֵתֹ בִּלְעַם בּוֹרבְעוֹר הַוְרְגִּוּ בָּחָרֶב: וַוּשְׁבְּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־ וְאֶשׁי מִרָּיָן וְאֶתִיטַפֶּם וְאֵׁת כָלִּיבְּהֶמְתָּם וְאֶתִיכָלִי יוֹאָת כָל־עֵרִיהֶם וּאֶת־בָּל-חִילֶם בָּזְזִוּ : וְאֵת כָל־עֲרֵיהֶם 10 בּמוּשְׁבִּרֶתם וֹאַרת בּרְ-מִירָבֶתם שַּׂרְפִּוּ בִּאַשׁ: 11 נַיִּקְחוּ אֶת־בָּל־הַשָּׁלֶּל וְאֵת כָל־הַפֵּלְקְוֹחַ בָּאָדֶם יבַבְהַמָה: וַיָּבָאוּ אֶלֹ-מֹשֶׁרוֹ וְאֶלֹר הַבּהַקָּה: וַיָבָאוּ אֶלֹר מֹשֶׁרוֹ וְאֶלֹר הָבּהַוֹּן וָאֶל־עֲרַרת בְּגִי־יִשְׂרָאֵל אֶרת־הַשְּבְי וְאֶת־הַפַּלְקָוֹחַ וְאֶת־הַשָּׁלֶל אֶל־הַמְמַחְגֶה אֶל־עַרְכָּת מוֹאָב וֹנֵצְאֹר וֹ (שני במחוברין) וַנֵּצְאֹר וֹ אַ אָּשֶׁר עַל־יַרְדֶּן יְרַחְוֹ: ס שלישי (שני במחוברין) וַנֵּצְאֹר פּשָּׁה וְאֶּרְשָׁרַ הַיכּהֵוֹ וְכָּרִ-נְּשִׁיאֵי בַּזְעַרָה ייקלר מאָרו לַפַּחָנֶרו: וַיִּקְצָר משֶׁרו 🛂 דּיַקְרָאַתָּם אָל־מִחָוּץ לַפַּחָנֶרו: על פְּקוּבֵי הֶחֶיֵל שָׁבֵי הָצָּאלְפִים וְשָׁבֵי הַמֵּאוֹר 15 הַבָּאִים מִצְבָא הַפִּרְוֹחָמֶה: וַיָּאמֶר אֲבֹיהֶם 15 16 משֵׁח הַחִייהֶם כַל־נְקַבָּח: הַן הַדֹּנָח הִיוֹּר רִבְנַי יִשְׂרָאֵלֹ בִּרְבַר בִּרְשָׁעֶם רִלְמְסָר־מַעַר בִּידּוָרוּ יעל־דְבֶר פְעוֹר וַתְּרָהִי רַהַפַּגָּפָרה בַּעַרָת יְהְוָרה: יַרַערה הַרְגוּ כָר־־זָבֶר בַּמֶּף וְכָר־־יִאִשָּׁה יַדַערה וּ בּנְשִּׁים בְּלָמִשְׁבַב זָבֶר הָרְגוּ : וְכֹלֹ הַוּשֵּׁף בַּנְשִׁים וּצּ ם: וְאַהֶּם וּ נְאַהֶּם נְאָר בֹאָדֶר לֹא־יָןרְעוּ בִּשְׁבַב זָבֶר הַחָיָוּ לָבֶם: וְאַהָּם הָנֵוּ מִחָוּץ לַמַּחֲנֶה שָׁבַעָרת יָמֵים כּל[°] הֹרֵג גָּפֶשׁ

Chur, and Rebang, the five kings of Midian: and Bileäm the son of Beor they slew with the sword. 9. And the children of Israel took captives the women of Midian, and their little ones, and all their cattle, and all their flocks, and all their goods, they took as spoil. 10. And all their cities wherein they dwelt, and all their castles they burnt with fire. 11. And they took all the spoil, and all the booty, both of men and of cattle. 12. And they brought unto Moses, and to Elazar the priest, and unto the congregation of the children of Israel, the captives, and the booty, and the spoil, unto the camp, in the plains of Moäb, which are by Jordan opposite Jericho.*

13. And Moses, and Elazar the priest, and all the princes of the congregation, went forth to meet them, to without the camp. 14. And Moses was wroth with the officers of the host, the captains over the thousands, and the captains over the hundreds, who had come from the war campaign. 15. And Moses said unto them, Have ye allowed all the women to live? 16. Behold, these were the cause unto the children of Israel, through the counsel of Bileam, to commit trespass against the Lord in the matter of Peor; through which there was a plague among the congregation of the 17. And now kill ye every male among the little ones, and every woman that hath known man by lying with him shall ye kill. 18. But all among the women children, that have not known a man by lying with him, keep alive for yourselves. 19. And ve must abide without the camp seven days: whosoever hath killed any person, or

[&]quot;The word captives שבי refers to human beings; spoil שלל to inanimate things, booty מלקוח to the cattle. But when they are not all enumerated together, both שלל refer to all things taken in war, as the English word spoil.

וְכָל וּ נֹגַעַ בֶּחָלֶן תְּרְחַמְאֹר בַיַּוֹם הַשְּׁרְישִׁי יוֹכָר בְּנֶוֹם הַשְּׁבִיעִּׁי אַהֶּגם וּשְׁבִיכֶּם: וְכָר בְּנֶגר וְכָל־ 20 בְּלִי-עֶוֹר וְבָּל--בַּעֲעשֵׂרוֹ עוֹיִם וְבָּל--בְּלִי--עֶץ וַיּאמֶר אֵלְעַזַר D : אַרְעַחֲטָּאַנ הַכהַן אֶל-אַנְשֵׁי הַוּצָּבָא הַבָּאָים לַמְּלְחָמֶה וַאַרת חֲקַרת הַתּוֹרָרה אֲשֶׁר־צְוָרה יְהוֹוָרה אֶת־ משֶׁה: אַךְ אֶת־הַזָּהָב וְאֶרת־הַבְּכֶּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁתֹ 🕾 יאַת־הַבַּרְוֹּל אָאַת־הַבְּרִיל וְאַבּת־הָעַבַּרֵת: כָּל־־ 😘 אַת־הַבָּרָוֹל דַבָּר אַשֵּר־־יָבָא בָאֵש רַעַבָּירוּ בָאֵשׂ וְטָבֵּר בַּקָר בְּמֵי נָדָה יִרְנחַמֶּא וְכֹל אֲשֶׁר לְא־ יָבֶא בָאֶשׁ הַזְעַבֶּירוּ בַּפָּיִם: וְכַבַּסְתֵּם בִּגְּדֵיכֶכַם בּגְדֵיכֶם בּ בַּיִּוֹם דַזִּשְׁבִיעִי וּמְדַּרְרֶבֶּם וְאַחַר דָּגָּאוּ אֶל־ בּמַחַנֶה: ס רביע וַיָּאמֶר יְהוָה אֶלֹ־משֵׁה 25 26 לֵאמֶר: שָּׂא אֲרת רָאשׁ מַלְלְּוֹתַ הַשְּׁבִּׁי בָּאָּרֶם וּבַבְּהַמֶּה אַתָּהֹ וְאֶרְשׁנֶרָ הַבּהֵׁן וְרָאשׁי אֲבְוֹרת בּין הְּפָשֵׁי הַמִּלְחָבֶׁה בִּין הְפָּשֵׁי הַמִּלְחָבֶה בִּין הְפָשֵׁי הַמִּלְחָבֶּה בִּי בּוֹצְאָאִים רַבַּצְגָא וּבֵין כָל-הָעֵרָה: וַהַרֵמֹרָ, כֶּכֶכּ בּיּנְאָאִים בּלּגָגָא וּבֵין כָל-הָעֵרָה: לֵירוֹנָה מֵאֵה אַנְשֵי הַפִּלְחָמָה הַיִּצְאֵים לַצַבָּא אָחַר נֶּפֶשׁ מֶחֲמֵשׁ הַמֵּאְוֹת מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבָּלָּר 29 ומן-הַחָמֹרִים ומן-הַוּצְאוֹ : מֶמַּחָצִיהָם הָקַחוּ יּנְגַתַתֶּתה לְאֶלְעוֶר הַכֹהָן תְּרוּמָת יְהוָה: וּמִמַּחְצָּת יָהוָה: וּמִמַּחְצָּת יִּהוָה: וּמִמַּחְצָּת whosoever hath touched any one slain, shall purify himself on the third day, and on the seventh day; both you and your captives. 20. And every garment, whatever is made of skins, and every work of goats' hair, and every vessel made of wood, shall ye purify unto yourselves.

- 21. And Elazar the priest said unto the men of the army who had gone to the battle, This is the ordinance of the law which the Lord hath commanded Moses: 22. Onlyb the gold, and the silver, the copper, the iron, the tin and the lead, 23. Every thing that cometh into the fire, ye shall make go through the fire, and it shall be clean; nevertheless it shall be purified with the waters of sprinkling: and whatever doth not come into the fire ye shall cause to go through the water. 24. And ye shall wash your clothes on the seventh day, and ye shall be clean, and after that ye may come into the camp.*
- 25. And the Lord said unto Moses, as followeth, 26. Take the sum of the booty of the captives, both of man and of cattle, thou, with Elazar the priest, and the chiefs of the families of the congregation: 27. And thou shalt divide the booty, between those that carried on the war, who went out to the army, and between all the congregation; 28. And levy a tribute unto the Lord from the men of war who went out to the army, one individual from every five hundred of the persons, and of the oxen, and of the asses, and of the sheep: 29. From their half shall ye take it, and thou shalt give it unto Elazar the priest, for a heave offering of the Lord. 30. And from the half of the

^a In obedience to the injunction contained in chap. xix., by which every one touching a dead body is rendered unclean, and remains so, till sprinkled with the ashes of the red cow.

b "Although Moses only instructed you respecting the law of un-

בְנֵירִישְׂרָאֵל תִקָּח וּ אֶחֶר וּ אֶתֶו מִן־חֲחֲמִשִּׁים מִן־ הָאָרֶם מִן־הַבָּקָרֶ מִן־הַחְמַלִים וּמִן־הַאָאן מִבְּלֹ־ הַבְּהַמֶּח וְנָתַהָּה אֹרָם לַלְוֹיִם שִׂמְבֵּי מִשְׁמֶבֶרת מּשְׁכַן יְהוֶה: וַיַּעֵשׁ מּשֶּׁה וְאֶלְעָזֶר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר 31 מִשְׁכַן יְהוֶה: צוָה יְהוָה אֶרת־משֶׁה: וַיְהוֹ הַמַּלְלְּוֹחַ יֶרֶתר חַבְּּזֹ 😅 אָלֶף בָּוַוּ עַם הַצָּבֶא צֹאוֹ שֵׁשׁ־מַאִּוֹרת אֱלֶף בְּיַשֶׁר בָּוַוּ עַם הַצָּבֶא צֹאוֹ שֵׁשׁ־מַאִּוֹרת וּבְקָּר שְׁנַיִם אֶלֶף וַחֲמֵשֶׁר אֲלָפִים : וּבְקָּר שְׁנַיִם 🐯 וּבְּקָּר : אָלֶף אַלֶּף אַלֶּף אַלֶּף אָלֶף אָלֶף אָלֶף אָלֶף וְגָפָשׁ אָדֶּם מִן־דַוּנְשִּׁים אָשֶר לֹא־יַדְעוּ מִשְׁכַב ַזָבֶר כָל־נֶּפֶשׁ שְנַיִם וּשְלשִים אָלֶף: וַרְּתָהִיּ הַמֶּחֱצְּה הַלְל הַוֹּצְאָים בַּצָּבֶא מִסְפַר הַוּצִאן שְׁלש־ מאורת אֶלֶף וּשְלשִים אֶלֶף וְשִבְעָרת אָזרְפִים 37 וַחֲמֵשׁ מִאְוֹת: וַיְהֶי הַמֶּבֶם לֵיחֹוֶה מִן־הַצְאוֹ שֵשׁ ַ מַאַוֹרת חָמֵש וְשִׁבְעִים: וְרַהַבָּלֶּר שִׁשָּׁרה וּשְׁלֹשִים שַּנָיִם וְשִׁבְעִים : וְחֲמֹּרִים אֶּלֶף וּמִכְּמָם לִיחֹוָה שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים : וַחֲמֹּרִים שְׁרשִׁים אֶלֶף וַחֲמַשׁ מַאֲוֹרת וּמִכְּמָם לֵירהוָרַה יוַנֶפֶּשׁ אָרָם שִׁשָּׁרוּ נְשִשָּׁים : וְנֵפֶשׁ אָרָם שִׁשָּרוֹ עַשָּׂר אָבֶלְף 40 41 וּמָכְסָם לֵירוֹוֶרוֹ שְׁנַיִם וּשְּׁרֹשִׁים נָפָשׁ : וַיִּתֵּוֹ ַםשָּׁה אֶת־מֶּבֶם הַרוּפַרת יְהוֹּרה לְאֶלְעָזֶר הַבּהָן עני אַנָרה יָהוָה אֶת־משֶׁרה וֹ וּמְפַחַצִּירת בְּנֵי 42 בַּאַשֶׁר צָּוָרה יְהוָה אֶת־משֶׁרה וֹ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶּׁה מִן־הָאֲנְשִׁים הַצְּבְאִים:

children of Israel, thou shalt take one individual as it may come from any fifty, of the persons, of the oxen, of the asses, and of the flocks, of all manner of cattle, and give the same unto the Levites, who keep the charge of the tabernacle of the Lord. 31. And Moses with Elazar the priest did as the Lord had commanded Moses. 32. And the booty, being the rest of the booty which the men of the army had taken, was of sheep and goats, six hundred thousand and seventy thousand and five thousand, 33. And of oxen seventy and two thousand, 34. And of asses, sixty and one thousand, 35. And of human persons, of women that had not known man by lying with him, in all thirty and two thousand. 36. And the half, the portion of those who had gone out in the army, was, in the number of sheep and goats, three hundred thousand and seven and thirty thousand and five hundred. 37. And the Lord's tribute of the flocks was six hundred and seventy and five. 38. And the oxen were thirty and six thousand; and the tribute thereof unto the Lord was seventy and two. And the asses were thirty thousand and five hundred; and the tribute thereof unto the Lord was sixty and one. And the human persons were sixteen thousand; and the tribute thereof unto the Lord was thirty and two persons. 41. And Moses gave the tribute, the Lord's heave offering, unto Elazar the priest, as the Lorp had commanded Moses.* 42. And from the half of the children of Israel, which Moses divided from the men that had gone forth in the

cleanness, you are now to be instructed in addition, concerning the purification of vessels used for forbidden food. 'Only' means an exception, you are not to use such articles even after they have been cleansed from the uncleanness of the dead, till they have been treated after the manner prescribed in this section."—After Rashi.

וַהְתָּי מֶחֶצֶרת הָזְעָרָה מִן־הַצְאוֹן שְׁלֹש־מֵאָ אָלֶף וּשְׁלשִים אֶלֶף שִׁבְעַרו אֲלֶבׁפִים וַחֲמֵשׁ באורת: וּבְקֶּר שִׁשָּׁה וּשְלֹשִים אָבֶּלף: וַחֲמִּלִּים 45 46 שְׁלשִׁים אֱלֶף וַחֲמֵשׁ מַאִוֹרת : וְגָפֵשׁ אַרָּם 46 אַבֶּלף : וַיִּבַּלְח משָׁרו מְשָּׁרוּ בְּגֵירוּ בְּגֵירוּ בְּגֵירוּ בְּגֵירוּ יִּאַרִאַל אָרִי-בִּיאָטוּ אָחַר מוּ-בַּיּחַמְּאִים מוּ-באצם ומו-בבמער וותו ארם לליום שמרי מִשְׁמֶּרֶרתֹ מִשְׁבַן יְהֹוָה כַּאֲיֹשֶׁר צְוָרֵה יְהוָרה אֶרת־ של משֶרה : וַיִּקְרְבוּ אֶרֹ-משֶׁרה הַפְּקְוֹּים אֲשֶר 46 ּ לְאַרְפֵי הַצָּבֶא שָׁרֵי הָאָרְפִּים וְשָׂרֵי הַמֵּאְוֹת ַנְיָאמְרוּ אֶרוֹ-־מֹשֶּׁרוֹ עַבְנֵיף נָשְׂאוּ אֶרוּ-רָאשׁ 49. אַנְשֵׁי הַפִּּרְ־חָמָה אֲשֶׁר בְּיָבֻנוּ וְלְא־־נִפְּקַר מִפֶּנוּ אָישׁ : וַנַּקְרֵב אֶרת־קָרְבָּן יְהוְּה אִישׁ אֲשֶׁר כְצֵא 50 בָּרֶלי־זָהָב אֶצְעָרֶה וְצָמִיד טַבַּעַרו עָגִיר וְכוּמָז 51 לְבַפֵּר עַר־-נַפְשׁרֵעינוּ לִפְנֵי יְהוָּה : וַיִּלַּח משֶׁה וֹאָלְעוֹרָ הַפִּנָּוֹן אָתִיבוּנָהָב מֹאִבֵּים פִּיִּךְ פְּלִי בַּעַשֵּׂה : וַיְהֵי ו כָּלֹ־זְהַב הַהְּתוּמָה אֲשֶׁר הַרִּימוּ ַרַירוָּה שִׁשָּׁה עָשֶׂר אֶלֶף שְׁבַע־מֵאָוֹרת וַחֲמִשִּׁים י אָבֶל מֵאֵרוֹ שָׁרֵי הָאֲלָפִּים וּמֵאֵרוּ שָׁרֵי הַמֵּאְוֹרוּ : אַנְשֵׁי הַצָּבָּא בָּוָוָוּ אִישׁ לְוֹ: וַיִּכַּח משָּׁרוֹ וְאֶרְעָוָרְ 53 אַנְשֵׁי הַצָּבָא בָּוָוָוּ אִישׁ לְוֹ: וַיִּכַּח משָּׁרוֹ וְאֶרְעָוָר

הַכהַן אֶרת־הַזָּהָב מֵאֶרת שָׁרֵי הַאֲדָלְפִים וְהַמֵּאָוֹרת

army. 43. (Now the half of the congregation was, of sheep and goats three hundred thousand and thirty thousand, seven thousand and five hundred, 44. And oxen, thirty and six thousand, 45. And asses thirty thousand and five hundred, 46. And human persons sixteen thousand:) 47. And Moses took from this half of the children of Israel, as they came, a one from every fifty, of man and of cattle, and gave them unto the Levites, who kept the charge of the tabernacle of the Lord; as the Lord had commanded Moses. 48. And there came near unto Moses the officers who had been over the thousands of the army, the captains of the thousands, and the captains of the hundreds, 49. And they said unto Moses, Thy servants have taken the sum of the men of war who have been under our command, and there lacketh not one man of us. 50. We have therefore brought an oblation unto the LORD, each what he hath gotten, of vessels of gold, chains, and bracelets, finger rings, earrings, and tablets, to make an atonement for our souls before the Lord. 51. And Moses with Elazar the priest took the gold of them, all the wrought articles. 52. And all the gold of the offering that they offered up to the Lord, was sixteen thousand seven hundred and fifty shekels, from the captains of the thousands, and from the captains of the hundreds. 53. The men of the army had taken spoil, every man for himself. 54. And Moses and Elazar the priest took the gold from the captains of the thousands and of the hundreds, and they

a its means to seize, the participle here employed means, therefore, "just as it came," that is, no particular care was employed in making the selection.

b By referring to Exodus xxx. 12, it will be found that when numbering the people, it was ordained that every one should offer half a shekel as an atonement, that "there might be no plague among the children of Israel." It was no doubt this commandment at the taking

וַיָּבָאוּ אֹתוֹ אֶל-אָהֶל מוֹעֵׁד וְבָרְוֹן רַלְבְנֵי־יִשְּׂרָאֵל לִפְנִי יְהוָה: פ שש (שלישי במחוברין)

בְּבְירָאָר הְּנְרָאוּ אֶת־אֶּבֶץ יַעְזֵר וְאֶרִת־אֶּרֶץ נִעְזֵר וְאֶרִת־אֶרֶץ נִּרְלֹּבְיֹר, עְצֵּוּר מְצְרִי בְּיִרְאוּ אֶרִי אֶרֶץ יַעְזֵר וְאֶרִת־אֶרֶץ נִּרְלְיִר

יְרָגִי רָאוּבֶן וַיְּאמָרָוּ אֶל־מֹשֶׁרוֹ וְאֶל־אֶלְעוַר הַכּהֵן ² וּבְנֵי רָאוּבֵן וַיְּאמָרָוּ אֶל־מֹשֶׁרוֹ וְאֶל־אֶלְעוַר הַכּהֵן

וֹיֹאֹנֹר וֹנִמִּרָּרִי וֹמִאַבׁוּן וֹאָילִ אָלֵרִי וּאִּבֹּרִי וֹאֶבֶר-נְּאַיָּאִי בִּיַאֹרָי בִיִּאִמְרִי: אֹמִנְרִי וֹנִיכּוֹ

אַרָרע יִשְׂרִאָּל אָלֶרא מִלְּנְרִּע וֹרִוּאַ וְבַּלְעַבְּרָּרָּיִף אַרָּרָא יִשְׂרָא אַשָּׁר וּיִבְּרָה יִשְּׁרָא יִבְּבָּרִּיּיִּ

ם ניְאַמְרוּ אָם־מָצְאנוּ פ ניְאַמְרוּ אָם־מָצְאנוּ בּ מַקְנֶּה: פ דוֹן בְעִינֶּיִךְ יָהַיוֹן אֶרת־הָאָבֶרץ רַהוּאַרת בַּלְעַבְּרֶיךְּ

מאָּט בִּלְּהִי-צָּר וֹבִלְּלִּהְ נִאִּיכֵּן בַאַּטוֹנְכֶּם זִּכְאנִ בַּאַבְּטוֹנֶט זִּשִּׁר בַּעִרְּבַנְי זִּשְׁרַבְּנִוּ זִּבְּעִינְרַבוֹן: וַנִּאַמֶּׁר בַּאַבְּינִינִי זִּיִּעִנְי

י לַמִּלְחָמֶּרוֹ וְצַאָּמֶם תִישְׁבוּ פְּהֹ: וְלַפֶּחׁ רְתְנִוֹּצִאוּן אָרדּלֵב בְּנֵי יִשְּׁרָאֵל מֵעֲבוֹ אָרֹ־הָאָּרָץ אֲשֶׁרִּיּ

s נָרָזן לָהֶם יְהֹוָה: כָה עָשׁוּ אֲבְרֹבִייִכֶּם בְּשִּׁרְּחִיי

ר אָהֶם מָלָבֶשׁ בַּרְנֵעַ לְבְלְתִּי־בֹאַ אֶל־הָאָרֶץ יְבִישְׁרֵּץ בְּרָנֵעַ לְבְלְתִּי־בֹאַ אֶל־הָאָרֶץ יְבִישְׁרִּץ אֶשְׁבִּוֹל אֶשְׁבִּוֹל וַיִּרְאוֹּ אֶתִּד־הַאָּבֶיץ וַיָּנְיִאוּ אֶרִּז־יּ ער־נַחַל אֶשְׁבּוֹל וַיִּרְאוֹּ אֶרִי־הַאָּבֶיץ וַיָּנְיִאוּ אֶרִי־הַאָּרֶץ יִשְּׁרָאוֹ בְּאַ בִּרְנֵעַ לְבְלְתִּי־בֹאֹ אֶל־הָאָרֶץ יִשְּׁרָץ.

10 נָרַקן לְהֶם יְהנְוֹה: וַיְּחַר־אַף יְהנָוֹה בַּיֵוֹם הַהְוּא * תנאון קרי

brought it into the tabernacle of the congregation as a memorial for the children of Israel before the Lord.*

- CHAP. XXXII.

 1. Now the children of Reuben and the children of Gad had a very great multitude of cattle; and they saw the land of Yangzer, and the land of Gilead, that, behold, the place was a place for cattle.

 2. And the children of Gad and the children of Reuben came and said unto Moses, and to Elazar the priest, and unto the princes of the congregation, as followeth,

 3. Ataroth, and Dibon, and Yangzer, and Nimrah, and Cheshbon, and Eläleh, and Shebam, and Nebo, and Beon,

 4. The country which the Lord hath smitten before the congregation of Israel, is a land for cattle; and thy servants have cattle.
- 5. And they said, If we have found grace in thy eyes, let this land be given unto thy servants for a possession; do not bring us over the Jordan. 6. And Moses said unto the children of Gad, and to the children of Reuben, Shall your brethren go to war, and will yea sit here? 7. And wherefore will you turn aside the heart of the children of Israel from going over into the land which the Lord hath given them? 8. Thus did your fathers, when I sent them from Kadesh-barneä to see the land. 9. For they went up as far as the valley of Eshcol, and they saw the land, and then they turned aside the heart of the children of Israel, that they should not go into the land which the Lord had given them. 10. And the Lord's anger was

of the general census, which induced the captains of the army to offer a similar gift as an atonement for the numbering at the partial census of the men entrusted to their command.

^a Moses thought, probably, that it was unwillingness on the part of the petitioners to enter Palestine, which caused them to prefer the eastern side of Jordan; and that their refusal might perhaps induce the other tribes to rebel, which again would cause the wandering in אַרבּאִים שָּׁנְרֵי עַר-רִיִם כָּרַ-רַזִּינְוּר בּאַעְשְׁרִי יוּנְיַתר-אַף וְתּוָת בְּיִשְׂרָאֵׁל וַיְּנְעֵם בַּפּּרְבְּר

יַרְנּגְינְי יְהְנָה : וְהְנָה קַמְהֶּה הַּתְּח אֲבְתִיבֶּם יּבְּתִיבֶּם הַקּח עוֹד על חַרְוֹן הַרְוֹן הַרְוֹן

וֹיָסַף עוֹר רְשַנִּיחוּ בּּמּרְבֵּר וְשְׁחַמֶּח לְכָל-הָעֶם אָל-יִשְּׁרָאֵר : כִּי רְשִׁחַמֶּח לְכָל-הָעֶם זּ

יוְגְשָׁוּ אֵלְיוּ וַיַּאמְרֹּוּ בּוּ בְּעָרִה דְשׁבְּנוּ בְּה וְעָרִים דְשׁבְּנוּ : ם נוּגְשָׁוּ אֵלְיוּ וַיַּאמְרֹּוּ בּּרִּ בְּעָרִים דְשׁבֵּנוּ :

אָאָר אִם-נֿיַלּיאִינִּם אָפּרְ-מִלּוִמֶּם וֹיִּאַּב מֹפָּרנּ 12 לַאָּקְטְׁרִנּ יֻּלְטְבַּאְ שׁׁהִּים בּלְפַּדֵּי, בְּדֹּי, יִּאַבְאָשְׁלְ אָב

אַרן-פֿרעֿימּ אָר בולינטרן פֿרי וֹאַראָץ אָיהּ 18 בֿאַרן בֿוּמַבְבָּר מִפּׁנִּי וְאַבֹּי בוּאַבָּאַר בּוּמָבְיּי בּאַרָּאַן בּאָרִי

יוֹהֶלְאָרוֹ כִּי בָאָה נְּנְחַלְרֵוֹנוֹ אֵלֵינוּ מֵעֵבֶר הַיַּיְרְהֵּן מְוָרֵחָה: פּ שביע (רביע במעבר הַיַּיְרְהֵּן מוֹרָחָה: פּ שביע (רביע במחיבריו)

משֶּׁרוּ אָם־רַּגְעַשִּׂוּן אֶת־הַדְּבֵּר 20 נַיָּאמֶר אֲלֹיהֶם משֶּׁרוּ אִם־רַּגְעַשְׁוּן אֶת־הַדְּבֵּר

kindled on the same day, and he swore, saying, 11. Surely none of the men that came up out of Egypt, from twenty years old and upward, shall see the land which I swore unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob; because they have not wholly followed me: 12. Save Caleb the son of Yephunneh the Kenizite, and Joshua the son of Nun; for they have wholly followed the Lord. 13. And the Lord's anger was kindled against Israel, and he made them wander about in the wilderness forty years, until all the generation, that had done the evil in the eyes of the Lord, was spent. 14. And, behold, ye are risen up in your father's stead, a race of sinful men, to augment yet the fierce anger of the Lord toward Israel. 15. For if ye turn away from after him, he will yet longer leave them in the wilderness; and ye will be destruction to all this people.

16. And they came near unto him, and said, Sheepfolds will we build for our cattle here, and cities for our little ones: 17. But we ourselves will go ready armed before the children of Israel, until that we have brought them unto their place; and our little ones shall dwell in the fortified cities because of the inhabitants of the land. 18. We will not return unto our houses, until the children of Israel have acquired for themselves every man his inheritance. 19. For we will not take possession with them on the other side of the Jordan, and farther on; when our inheritance hath come to us on this side of the Jordan eastward.*

20. And Moses said unto them, If ye will do this thing,

the desert to be continued for an indefinite length of time. Hence his remonstrances, and their assurance that it was simply because the land was suited for the pasture of their cattle, that their request was made.

³ Heb. "They have not filled after me," meaning, that they had not rendered their hearts fully willing to follow the Lord.

בּיַ הַנֶּה אָם־הַתַּקלְצָּוּ לִפְנֵי יְהוָה לַפִּלְחָמָה : וְעָבַּר בּי הַנֶּה אָם־הַתַּקלְצָוּ לִפְנֵי יְהוָה לַכֶּם כָּל-חָרֶא אֶת-הַיַּיִרְהֵן רִלְּכֵנִי יְהוֹנֶה עַר ין הוֹרִישָׁוֹ אֶרת־אִּיְבָיו מִפָּנְיוֹ : וְנִכְבְּשָּׁרֹת הָאָבִיץ מָפָנְיוֹ : וְנִכְבְּשָׁרֹת הָאָבִיץ לְפְנֵי יְהֹנָהֹ וְאַתַר הָשֶּׁבוּ וְהְיִיתֵם נְקִנֶם מֵיְהוָה ומיאָראַר וְשׁיִילָּשׁ בּאָרא בוּוֹאָר בּלָכֹּם בּלְאַחָוָה לְפָנֵי יְרוּוָה : וְאִם־רְלֹא בַּעְעַשׁוּן בֵּן 😅 בַּלֹאַחָוָה לִפְנֵי יְרוּוָה רוני המאשם לינוני ורתי המארקם אַשֶּר הִמְצָא אֶרְתֶבֶם : בְּנְרּלְבֶם עָרִים לְטַפְּבֶּם בּיִּ וּנְרַרָּת לְצֹנְיֻאֶכֶם וְרַוּצִׁא מִפִּיכֶם הַעְעֲשְׁוּ: בַּנִי בָּנִי־נָדֹ וּבָנֵי רָאוּבֵּן אֵל־מֹשֵׁרוּ לֵאמָר בּנִי־נָדֹ וּבְנֵי רָאוּבֵּן אֵל־מֹשֵׁרוּ לֵאמָר 25 עַבֶּרֶיךָ וְעַשֹּׁוּ בַּאֲשֶׁר אֲדֹגֵי מְצַוֶּה : טַבּנוּ נְשֵׁינוּ 🕫 גַּיִּ : מְקְנֵגָוּ וְכָל־בְרֶשֶׁמְתֻנוּ יְהְיוּ־שָׁם בְּעָרֵי הַוּלְעָר בין וַעַבְרָיך יַעַבְרוּ בְרֹי בְרֹי וְדָלְוּץ צָבֶּי וְהוּוָד. מַעַבְרוּ בְרַי יְהוּוָד. מַעַבְרוּ בְּרַי יְהוּוָד. ש לַפִּלְחָמֶה בַאֲשֶׁר אֲדֹנִי דֹבֵר : וַיִּצַוַ לָהֶםׁ משֶׁה ≥ בַּבְּלַחָמֶה ַאָרת בֶּלְעָזֶרַ הַכּהֵוֹן וְאָרת יְהוֹשָׁעַ בִּוּרְנִין וְאֶרת־ יַנּאמֶר בּפָפּוֹרת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל : נַיּאמֶר ĉº משֶּׁרוֹ אֲצֹלֶהֶם אִם־יַעַבְרַוּ בְנֵי־גָר וּבְנֵי־רְאוּבֵן ו אָרְעֶבֶּם אָרע־־תַיַּרְבֵּץ בָל־־חָלָוּץ לַפִּלְחָמָה לִפְנֵי יָהוֶּה וְנְכָבְּשֶׁה הָאָרֶץ לִפְנִיכֶם וּנְתַתֶּם לְהֶם 30 אַרע־־אָברץ הַגָּלְעָר לַאַחָעָה: וִאִּם־־לָא יַעַבְרָנּ חַלוּצִים אִרְזֶבֶם וְנְאחֲזִוּ בְרְזְבַּכֶם בְּאֶזֶרִץ בְּנָצֵן:

if ye will arm yourselves before the Lord for the war, 21. And every armed man of you will go over the Jordan before the Lord, until he hath driven out his enemies from before him, 22. And when, only after the land hath been subdued before the Lord, ve will return, and ve be thus guiltless before the Lorp, and before Israel: then shall this land be yours for a possession before the Lord. if ye will not do so, behold, ye have sinned against the LORD: and ye shall surely experience the punishment of your sin which shall overtake you. 24. Build yourselves cities for your little ones, and folds for your flocks; and that which hath proceeded out of your mouth shall ye do. 25. And the children of Gad and the children of Reuben said unto Moses, as followeth, Thy servants will do as my lord doth command. 26. Our little ones, our wives, our flocks, and all our cattle, shall remain there in the cities of Gilead; 27. But thy servants will pass over, every one that is armed for the army, before the Lord, to battle, as my lord speaketh. 28. And Moses commanded concerning them Elazar the priest, and Joshua the son of Nun, and the chief of the families of the tribes of the children of Israel. 29. And Moses said unto them. If the children of Gad and the children of Reuben do pass with you over the Jordan, every one that is armed for battle, before the LORD, and the land shall be subdued before you: then shall ye give to them the land of Gilead for a possession; 30. But if they should not pass over with you armed, they shall take possessions among you in the land of Canaan. 31. And the

מטאה properly signifies the sin, and then also the punishment which follows on the same.

^b As each tribe had to secure its possession by conquest (see Judges i.,) it was a proper denunciation of punishment for the Reubenites to be compelled to acquire new territory if they forfeited the land already conquered.

וַיַּעַנְוּ בְנֵי־גֶּד וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֶר אֵרוֹ אֲשֶׁר רּבֶּר יְהוֶה אֶלֹּיְעַכָּדֶיף בֵּן נַעֲשֶׂה : נַחֲנוּ נַעֲבָר 🙉 דּבָּר חַלוּצִים לִפְנִי יְחוָה אֶרֶץ כְּנְעַן וְאִהָּנוּ אֲחָזָרִי אַ גַחַלָבוּוּ בֵּעֻבֶּר לַיִּרְבֵּן : וַיִּרַתַּן לָהֶם וּ משֶׁה לִבְנֵי־ 🔐 נָד װְלִבְנֵי רָאוּבַוֹ וְלַחַצִי וּ שֵבֵט וּ מְנַשָּה בֵן־יוֹבֵּף אָת־מַמְלֶּבֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְאָּת־מַמְלֶּבֶת אוג פֵלֶך הַבָּשָׁן הָאָרץ לְעָרֶיהָ בִּנְכָלֹרת עָרֵי ין אָת־יְעַטָּרֶת (אָרֶין סָבִיב: וַיִּבְנַוּ בְנֵי־נָּר אֶת־דִּיבִן וְאֶת־יְעַטָּרֶת 34 יאַר אַנער : ואַרע־עטררע שופּן ואָרע־יעור 35 יַנְגְּבְּהָת: וְאֶרת־בֵּירת נִמְרָה וְאֶרת־בַּירת הָרָן עָרֵי 33 יוּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנִי אֶת־חֶשְׁבִּוֹן : וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ אֶת־חֶשְׁבִּוֹן וּאֶת־אֶלְעָלֵא וְאֵרת קּרְיָהָיִם: וְאֶרת־נְכֿו וְאֶת־בַּעַל 3s קעון מוסַבְּרֹת שֵם וְאֶרת-שִׂבְּמֶה וַיִּקְרְאָוּ בְשֵׁמֹרֹת 39 אֶרת־שְמִוֹת הֶזְעָרֵים אֲשֶׁר בָּנְוּ: וַיֵּלְבׁוּ בְנֵּי מָבְיר בּוְ־יִמְנַשֶּׁה גִּלְעָרָה וַיִּלְכַדֶּהָ וַיִּוֹרֶשׁ אֵרת־־הָאֱמֹרֵי 40 אֲשֶׁר־־בָּהֹּ וֹיִתֵּן מֹשֶׁה אֶת־־חַגּלְעָׁר לְמָבֶיר בָן־ 41 מָנַיִּשֶׁה וַיִּשֶׁב בָּהּ : וְיָאַיר בָּן־מְנַשָּׁה ֹ חָלַׂךְ וַיִּלְכָר אָרִת־חַוְּרֵתִיהֶם נַיִּקְרָא אֶרְתְהֶן חַוָּּרֹת יָאִיר : וְנַבַּח 4º הַלַּךְ וַיִּלְכָּדׁ אֶת־קְנֶת וְאֶת־בִּנֹתֶיהַ וַיִּקְרָא לָהַ יְבַח בִשְׁמִוֹ : Ð לְנ אַאֶלֶרה מַסְעֵי בְּנִי־יִשְׂרָאֵר אָאָר יָצְאָר מָאָרָץ children of Gad and the children of Reuben answered, saving. That which the Lord hath said unto thy servants, even so will we do. 32. We will pass over armed before the LORD into the land of Canaan, whilst ours remaineth the possession of our inheritance on this side of the Jordan. 33. And Moses gave unto them, to the children of Gad. and to the children of Reuben, and unto half the tribe of Menasseh the son of Joseph, the kingdom of Sichon, king of the Amorites, and the kingdom of Og king of Bashan, the land, with the cities thereof in the boundaries, the cities 34. And the children of Gad of the country round about. built Dibon, and Ataroth, and Aroer, 35. And Atroth-Shophan, and Yangzer, and Yogbehah. 36. And Bethnimrah, and Beth-haran, fortified cities, and folds for flocks. 37. And the children of Reuben built Cheshbon, and Eläleh, and Kirvathavim, 38. And Nebo, and Baäl-meon, (their names being changed,) and Sibmah: and gave the former names unto the cities which they built. 39. And the children of Machir the son of Menasseh went to Gilead, and conquered it, and dispossessed the Amorites who were in it.* 40. And Moses gave Gilead unto Machir the son of Menasseh; and he dwelt therein. 41. And Yaïr the son of Menasseh went and conquered the small towns thereof, and called them Chavoth-vair. 42. And Nobach went and took Kenath, and the villages thereof, and called it Nobach, after his own name.

MASSAY.
CHAP. XXXIII.

1. These are the journeys of the children of Israel, who went forth out of the land of Egypt according to their armies under

^a The commentator to Mendelssohn's translation supposes that Sichon in conquering the part of the country of Moäb mentioned above, xxi. 26, had given new names to the cities; and that the Reubenites adopted again the Moäbite names, except Nibo and Baäl-Meon, which they changed. But Arnheim renders: "And they called by various

מְצְרַיִם דְּלֹצְבְאֹתֶם בְּיַר־מֹשֶׁה וְאַהְרֹן: וַיִּכְהֹּתֹב משֶׁרוֹ אֶרנ־מוּצָאֵיהֶם לְמַסְעִיהֶם עַלֹּפִּי יְחוְרֵה וְאֵלֶּה מַסְעִיהֶם לְמוֹצֶאֵיהֶם: וַיִּסְעָוּ מֵרַעְמְסֵסׂ בַּחָרֶשׁ בָיִרִאשׁון בַּחֲמִשֵּׁרוֹ עָשֶׂר יִוֹם בַלְחַרֶשׁ ַבָּיראאָוֹן מִפֶּּטְרַת בַיּפָּׁסַח יָצְאָאוּ בְנִי-יִשְּׂרָאִרְץ. בּיָרַ רָמָה לְעֵינֵי כָל־מִצְרֵיִם: וּמִצְרַיִם מְזַקְבְּרִים אַג אָשֶּׁר הָבָה יְהֹוֶה בָּהֶם כָּל־בְּכֵוֹר וּבֵאלְהֵיהֶׁם עשָה יְהוָה שְׁבָּטִים: וַיִּסְעוּ בְגִי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְכְמֵס וַיְחֲנָוּ בְּכָּבְרֹת: וַיִּסְעוּ מִפָּבְּרֹת וַיַּחֲנָוּ בְאֵּהָם אֲשֶׁר בַּקְצָרוֹ הַפִּרְבָּר: וַיִּסְעוֹ מֵאֵרֶנם וַיָּשָבׁ עַר־פַּי ביטיקרד אָשֶׁר ער־פְּגִי בַּער צְפְּוֹן וַיַּחַנְּוּ לְפְּגִי מְנְדֹּלֹ : נִיִּסְעוֹ מִפְנֵי הַחִירֹרת נַיַעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיֶּם הַפּרְבֶּרָה וַיֵּלְשׁבׁוּ הֶּרֶךְ שְׁרָשׁרת יְמִיםׁ בְּמִרְבֵּר אַלָּטָה וַיִּחַנָּוּ בְּטָרָה: וַיִּסְעוּ מִפָּלָה וַיָּבָאוּ אֵילֶטָה וֹבְאֵילִם שְרֵתִים עָשְׂרֵה עֵינִת מָיִם וְשְבְעִים ַרְתְמֶרָים וַיַּחֲנוּ־שָׁם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילֶם וַיַּחֲנָוּ עַל־יַם־ 10 קוף בֿיִיסְעוּ מִיַם־סְוּף וַיְיְחַגְוּ בְּמִרְבֵּר־מִין: וַיִּסְעִוּ ממֶרבַר־־יִפִין וַיַחַגוּ בְרָפַקָרה : וַיִּסְעוּ מִרָפָּקָרה 13 14 וַיַּחַנִּוּ בְּאָרְאַרִישׁ: וַיִּסְעִוּ מֵאָרֶאישׁ וַיִּחַנוּ בִּרְפִיּרִם וּיִסְעוּ מֵּרְפִּירֶם לְעָם לִשְׁתְּוֹת: וַיִּסְעוּ מֵּרְפִּירֶם בַּ וְלֹא־הָּיָה שָׁם מֵיִם לָעָם לִשְׁתְּוֹת: יַנְים מִפְּרְבֵּר סִינָי: וַיִּסְעִוּ מִפִּרְבֵּר סִינֵי 16

the guidance of Moses and Aaron. 2. And Moses wrote their goings out according to their journeys by the order of the Lord: and these are their journeys according to their goings out. 3. And they departed from Rameses in the first month, on the fifteenth day of the first month; on the morrow after the passover the children of Israel went out with an high hand before the eyes of all the Egyptians. 4. And the Egyptians were burying all the firstborn, whom the Lord had smitten among them: and upon their gods also did the Lord execute judgments. 5. And the children of Israel removed from Rameses, and encamped in Succoth. 6. And they removed from Succoth, and encamped in Etham, which is on the edge of the wilderness. 7. And they removed from Etham, and returned unto Pi-hachiroth, which is before Baal-zephon: and they encamped before Migdol. 8. And they removed from before Pi-hachiroth. and passed through the midst of the sea into the wilderness, and they went a three days' journey in the wilderness of Etham, and encamped in Marah. 9. And they removed from Marah, and came unto Elim: and in Elim were twelve fountains of water, and seventy palm trees; and they encamped there. 10. And they removed from Elim, and encamped by the Red Sea.* 11. And they removed from the Red Sea, and encamped in the wilderness of Sin. And they removed out of the wilderness of Sin, and encamped in Dophkah. 13. And they removed from Dophkah and encamped in Alush. 14. And they removed from Alush, and encamped at Rephidim, and there was no water for the people to drink. 15. And they removed from Rephidim, and encamped in the wilderness of Sinai. 16. And

names the cities which they built," meaning that these were new, erected by the Reubenites in their country.

^a i. c. After the sacrifice of the passover lamb. See note above, to xxviii. 16.

זו וַיַּחַנְוּ בְּקבְרֹת הַתַּאָוָה : וַיִּסְעוּ מִקבְרֹת הַתַּאָוָה זֹי יוַחָנוּ בַּחַצֵּרְרֹת: וַיִּסְעוּ מֵחַצֵּרָרת וַיַּחַנוּ בְּרִהְמֵה: וַיִּסְעוֹ מֵרַרְתַמֶּרה וַיַּחַנוּ בְרַמִּן בָּרָץ: וַיִּסְעוּ מֵרַמְּן בָּרֶץ וַיְחֲנָוּ בְּלִבְנָה : וַיִּסְעָוּ מִלְבְנָה וַיַּחֲנָוּ בְּרִפְּה: 21 ַנִיִּסְעַוּ מֵּרָסֶה וַיַּחֲנָוּ בִּקְהֵלֶרָה: וַיִּסְעַוּ מִקְהַלֶּרָה ַוַיַחַנָּוּ בְרַהַר־יִשְׁפֶּר : וַיִּסְעָוּ מֶרַהר־שָׁפֶּר וַיַּחַנְוּ בַּחַרָבָר : וַיִּסְעוּ מֵחַרָבָה וַיַּחָנוּ בְּמַקְהַרְּיֹר : 26 27 ַ וַיִּכְעַוּ מִפַּקְהַלֶּהַ וַיַּחֲנָוּ בְּהָתַחַר : וַיִּסְעוּ מִתְּחַת 28 וַיַחַנָּוּ בְּהָרַח: וַיִּסְעוּ מִתָּרַח וַיַחַנְוּ בְּמִרְקָה: וַיִּסְעָוּ ַ מִמָּתְקָה וַיַּחָנִוּ בְּחַשְׁמֹנָה : וַיִּסְעוּ מֵחַשְׁמֹנָה וַיְּחַנִּוּ 30 י בַּמְבֵּרוֹרת : וַיִּסְעוּ מִמְבֵּרוֹרת וַיַּחַגָּוּ בִּבְנֵי יַעַקָּן : $\frac{32}{33}$ ַנִיִּסְעָנּ מִבְּנִי יֵיַעְקֶן רַיְחֲנָנּ בְּחָר הַנִּרְנָר: וַיִּכְעָנּ מֵחַר רַהַגְרְגָר וַיְחָגָוּ בְּיָטְבֶרְתָה: וַיִּכְעִוּ מִיָטְבָרָתה וַיַחַנִּוּ 34 $\begin{array}{c} 35 \\ 36 \end{array}$ בַּעַברגַה: וַיִּסְעוּ מֵעברגָה וַיַּחַנְוּ בְּעֶצְיוֹ נָבֶר: וַיִּסְעוּ מַעָצְיַן גָבֶר וַיַּחָנוּ בְמִרְבַר־צָּן הָוֹא כָּבֶר וַיִּסְעָוּ בִיִּסְעָוּ 37 ָמָקְרֵשׁ וַיָּחֲנוּ בְּהַר הָהָר בִּקְצֵה אָרֶץ אֶדוֹם: וַיַּעַל[°] אַרָהרוֹ הַכּהֵוֹ אֵל־הָר הָהֶר עַל־פִּי יִהוַה וַיֶּמֶת שֵׁם בִשְנַרת הָאַרְבָּעִים לְאֵצְארת בְנֵי־יִשְׂרָאַלֹ' מֵאֱרֶץ ַ מְצַלַיִבּם בַּחָבֵשׁ הַחָמָמִישִׁי בָּאָחֶר לַחְבַשׁ: וַאֲהַרֹּן בּוֹ־שָׁרָשׁ וָעֵשְרֵים וּמְאַת שָׁנָה בִּמֹרְוּ בְּהָר וַיִּשְׁמַע הַבַּנַעני מַלֶּךְ עַרָּר D

they removed from the desert of Sinai, and encamped at Kibroth-hattaavah. 17. And they removed from Kibrothhattaavah, and encamped at Chazeroth. 18. And they removed from Chazeroth, and encamped in Rithmah. 19. And they removed from Rithmah and encamped at Rimmon-perez. 20. And they removed from Rimmon-perez, and encamped in Libnah. 21. And they removed from Libnah, and encamped at Rissah. 22. And they removed from Rissah, and encamped in Kehelathah. 23. And they removed from Kehelathah, and encamped in mount Shapher. 24. And they removed from mount Shapher, and encamped 25. And they removed from Charadah, and in Charadah. encamped in Makheloth. 26. And they removed from Makheloth, and encamped at Tachath. 27. And they removed from Tachath, and encamped at Tarach. 28. And they removed from Tarach, and encamped in Mithcah. 29. And they removed from Mithcah, and encamped in Chashmonah. 30. And they removed from Chashmonah and encamped at Moseroth. 31. And they removed from Moseroth, and encamped in Bene-yaakan. 32. And they removed from Bene-yaakan, and encamped at Chor-hagid-33. And they removed from Chor-hagidgad, and encamped in Yotbathah. 34. And they removed from Yotbathah, and encamped at Ebronah. 35. And they removed from Ebronah, and encamped at Ezyon-gaber. 36. And they removed from Ezyon-gaber, and encamped in the wilderness of Zin, which is Kadesh. 37. And they removed from Kadesh, and encamped at mount Hor, on the edge of the land of Edom. 38. And Aaron the priest went up on mount Hor at the order of the Lord, and died there, in the fortieth year after the going out of the children of Israel from the land of Egypt, in the fifth month on the first of the month. 39. And Aaron was a hundred and twenty and three years old when he died on mount Hor.

19

יַוְהוּא־ישֵׁב בַּנָגָב בְּאָרֶץ כְנָעַן בְּכָּא בְנֵי יִשְׂרָאֵל : יִסְעוּ מַהָר הָהֶר וַיַּחָגִוּ בְּצַלְמֹנֶה: וַיִּסְעוּ מִצַלְמֹנֶהְ 42 בַּיִּסְעוּ מִצַלְמֹנֶהְ 42 ייִקעו באַבְת: וַיִּקעוּ מִפּוּגָן וַיִּחָנָוּ בְאבְת: וַיִּקעוּ 43 בּיַחָנָוּ בְּבּרָן: וַיִּקעוּ בַּאֹבָה וַיַדְוּנָוּ בָּעיִי הָזְעַבָּרִים בִּנְכְוּל מוֹאָב: וַיִּסְעָוּ 🐠 בַּאֹבָוּל יבָרִיבָן גָר בִרִיבָן גָר: נַיִּסְעַוּ מִדִּיבָן גָר וַיִּחְגָוּ בִּרִיבָן בָּרְ בַיִּחְגָוּ בִּי 47 בער מן דבל היפרו: ויסאי מעלמן דבל הימה בּהָרֵי בְּהָרֵי הָאַבָּרִים לֹפְנֵי נְבְוֹ: וַיִּסְאַי מֵהָרֵי 48 הַעָבַרִים וַיִחֲנוֹ בְעַרְבַּרֹת מוֹאָב עַל יַרְבֵּן יְבחוּ 49 וַיַּחַנָוּ עַל־תַיְרַדוֹ מִבֵּית הַוְשִׁמֹת עָר אָבֵל הַשְּׁמִים 50 בַעַרבָת מוֹאָב: ם שלישי (חמישי במחוברין) וַיְרַבְּר יְהוְה י אֶל־משֶׁה בְעַרְבָּוֹדֹ מוֹאֶב עַל־יַרְהֵן יְרַחוֹ לֵאמְר: 51 דַבֶּר' אֶל־בְנַי יִשְׂרָאֵל וְאָכַיְהָ, אֲלַחֶם כִּי אַתֶּם אַבְרִים אֶרז-הַיִּרְהֵן אֶל־אֶרֶץ כְנָצֵן : וְהוֹרַשְּׁהֶׁם 52 אַת־כָל־יִשְׁבֵי חָאָרֶץ מִפְּנִיבֶּם וְאַבַּרְהָּם אֵת כָל־ מַשְׁבִיתָם וְצֵּאַת כָל־צַּלְמֵי מַמְבֹּדָם הְצַאַבֹּרוּ 53 וְאֵרת כָּלֹ־בָמוֹרָתָם וֹתִישְמִירוּ : וְהְוֹרַשְׁתֵּם אֵרת־ הָאֶרֶץ וְישַׁבּהֶתם־בֶּה כִי לָבֶם נָרַתְרִזִי אֶת־הָאֶרֶץ 54 לְגֶרֶשֶׁת אֹרֶזָה : וְהִרְעַנַחַלְּשֶׁם אֶת־הָאָּנֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחְתִיכָּם לָרֵב תַּרְבָּוּ אֶת־נַחֲלָרתוֹ וְלַמְעַטֹ הַמְעֵיט אֶת־־נַחֲלָהֹוֹ אֶל אָשֶׁר־־יַצֵּאַ לְוֹ שֶׁפֶּה הגורל לו יהיה למטות אברתיבם התרגחלו:

- 40. And the Canaanite, king of Arad, who dwelt on the south side in the land of Canaan, heard of the coming of the children of Israel. 41. And they removed from mount Hor, and encamped in Zalmonah. 42. And they removed from Zalmonah, and encamped in Punon. 43. And they removed from Punon, and encamped in Oboth. 44. And they removed from Oboth, and encamped in Iye-abarim, on the border of Moab. 45. And they removed from Iyim, and eneamped in Dibon-gad. 46. And they removed from Dibon-gad, and encamped in Almon-diblathavim. 47. And they removed from Almon-diblathavim, and encamped on the mountains of Abarim, before Nebo. 48. And they removed from the mountains of Abarim, and encamped in the plains of Moab by the Jordan opposite Jericho. And they encamped by the Jordan, from Beth-yeshimoth even unto Abel-shittim in the plains of Moäb.*
- 50. And the Lord spoke unto Moses in the plains of Moab by the Jordan opposite Jericho, saying, 51. Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ve pass over the Jordan into the land of Canaan; 52. Then ye shall drive out all the inhabitants of the land from before you, and ye shall destroy all their statues, and all their molten images shall ye destroy, and devastate all their high places: . 53. And ye shall drive out (the inhabitants of) the land, and ye shall dwell therein; for unto you have I given the land to possess it. 54. And ye shall divide the land by lot for an inheritance among your families; to the numerous tribe shall ve give the more inheritance, and to the small in number shall ye give the less inheritance: there, where the lot designates it for him, shall every one's possessions be; according to the tribes of your fathers shall ve divide it among yourselves. 55. But if ye do not drive

יְלְצְנִינֶם בְּצָהֵיכֶם וְצָרֵרָוּ אֶרְזְלֶם לְשִׁכִּים בְּצְהֵיכֶם וְצָרֵרָוּ אֶרְזְלֶם לְשִׁכִּים בְּצִּהֵיכֶם וְצָרֵרָוּ אֶרְזְלֶם לְשִׁכִּים בְּצִּהֵיכֶם וְצָרֵרָוּ אֶרְזְלֶם עַלְּירִיץ וְצָרֵרָוּ אֶרְזְלֶם עַלִּים בְּצִּהֵיכֶם וְצָרֵרָוּ אֶרְזְלֶם עַלִּים בּייבּים ב

יריים בְּשֶׁר צַּהֶּנֶם וְשְׁבֵּים בָּהּ : וְהָיָּה כַּאֲשֶׁר דִּמֶּירִנִי בְּהְּיָר בַּאֲשֶׁר דִּמֶּירִנִי בְּ בְּרַ לַעִשְׂוֹת לָהֶם אֱעֶשְׂה לָכֶם: פְּ

נַיַבְבֵּר יְדּוֹּנָה אֶלִי־מֹשֶׁה לֵאמִר : זֵּוּ אֶתּיבְּנְּי יִשְׂרָאֵל וְאָמֵרְתָּ אֲלֵהֶׁם כִּי־אַתֶּם בָּאִים אֶל־ דִאָרֶץ כְנָעַן זִאִרו הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִפַּל לְכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כִנָעַן לִנְבֶלוֹתֶיה : וְהָיָה לָכֵם פְּאַרת־

ְגָגֶב מִּמִּרְבַּר־־צָן עַל־־יְיֵדֵי אֶּרְוֹם וְהָיָהַ לָכֶם ֹ נְבָוּל גָגֶב מִּמְצָה יִם־הַמֶּלַח מִקְרְמָה : וְנָכַב לָכֶם הַנְּבֹוּל מְנֶגֶב לְמֵעַלֵּה עַקְרַבִּים וְעָבַר צֶׁנָּה וְהָיֻהׁ הְּוֹצְאֹתִיו מָנֶגֶב לְמֵעַלֵּה עַקְרַבִּים וְעָבַר צֶּיָה וְהָיֻהׁ הְּוֹצְאֹתִיו מָנֶגֶב לְקָרֵש בַּרְגֵּע וְיָצֵיא חֲצַר־־יַּאַדֶּר וְעָבַר

ַעַצְמְנָרה : וְנָסַב הַנְּבָוּל מֵעַצְמְוֹן נַחְלָּרה מִצְרֵיִם יּ וְהָיִוּ תְוֹצְאָהָיו הַיָּמֶּה : וּנְבַוּל יָם וְהָיָה לְבֶם הַיָּם •

לֶבֶם נְבָוּל צָפְוֹן מִן-־הַיָם הָנִרל רְם : וְשֶׁה־יַהְיֵה לֶבֶם נְבָוּל צָפְוֹן מִן-־הַיָם הָנִרל רְּתָתָאוּ לֶבֶם הְרֹ לֶבֶם נְבָוּל צָפְוֹן מִן-־הַיָם

הַהָּר: מֵהַר הָהָר הְזִעָאַ לְבָא חֲמֶת וְהָיִנּ הְזֹצְאָת פּ
 הַנְּבֶל צְרָדה: וְיָצָאַ הַנְּבֶל וִפְּרֹנָה וְהָיִנּ הְוֹצְאֹהָיו

יַם גַּבְוּל צָפְּוֹן: וְהַתְאַוּיתֶם בּיִבְּוֹל צָפְּוֹן: וְהָתְאַוּיתֶם 10 בְּיִל צָפְּוֹן: וְהָתְאַוּיתֶם

יוֹין לֶּבֶּם לִגְּבָוּל בֵּקְרְמֶּה מֵחֲצֵר עִינָן שָּפְּמָה: וְיָרֵר הַגְּבְּל * וּהיוּ קּרי

out the inhabitants of the land from before you: then it shall come to pass, that those whom ye will let remain of them shall be as thorns in your eyes, and pricks in your sides, and they shall assail you in the land wherein ye dwell. 56. And it shall come to pass, that as I thought to do unto them, I will do unto you.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying, CHAP. XXXIV. 2. Command the children of Israel, and say unto them. When ye come into the land of Canaan: this shall be the land that shall fall unto you for an inheritance, the land of Canaan according to its boundaries. 3. And the southern side shall be unto you from the wilderness of Zin along by the boundary of Edom, and your southern border shall be the outmost edge of the Salt Sea on its east side. 4. And border shall turn for you from the south of the ascent of Akrabbim, and pass on to Zin: and its terminations shall be to the south of Kadesh-barnea, and shall go on to Chazar-addar, and pass on to Azmon: 5. And the border shall turn from Azmon unto the river of Egypt, and its terminations shall be at the sea. 6. And at the western border, there we shall even have the Great Sea for a border: this shall be your western border. 7. And this shall be unto you the northern border: from the Great Sea ye shall mark out for you (the boundary to) mount Hora: 8. From mount Hor ye shall mark out (the boundary) unto the entrance of Chamath; and the terminations of the border shall be to Zedad: 9. And the border shall go on to Ziphron, and its terminations shall be at Chazar-enan: this shall be unto you the northern border. 10. And ye shall turn yourselves to the eastern border from Chazar-enan to Shepham: 11. And the boundary shall go down from

^a A different mount from the one where Λaron died; the one here being a headland on the northwest, whereas the other is at the southeast.

מִשְׁבֶּם הַרְבָלֶה מֶקַרֶם לָעִין וְיַרֵר הַנְּבָּל וּמָחֵה ים־כָּגֶרֶת קַּדְסָה: וְיָרֵד הַגְּבוּל הַיַּרְבֵּיָה 12 על־כֶּתֶף יָם־כָּגֶרֶת בַּןְדְסָה: וֹבְינוּ הְוֹצְאַבֶּעוֹי נֶם הַמֶּבֶּים זִאַתְ תִּבְינָה לְכֶּם יוֹצַו מֹשֶׁה אֶת־בְּגֵי הָבָר הָּבֶּר מָשֶׁה אֶת־בְּגֵי וֹיְצַוּ מֹשֶׁה אֶת־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֶר וַאִּרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׂר הִוּלְנַחֲלְּי אֹרָה בְּגוֹרֶל אֲשֶׁר צְנָה יְהֹּוָה לְרֵתֵת לְתִשְׁעַת 14 كَوْمُهِ لَا تُلَاَّدُ كَوْمُكُ : ذَّ كُمُ كُلِّهُ مُوْكِ خُرَّاً הָראוּבֵנוֹ לְבֵירת אֲבֹתָּם וּמַמֵּה בְנֵי־הַנָּדִי לְבֵירת יַם אַכֹּתֶם וַחֲצִי כַּפֵּה מְנַשֶּׁה לֵקְחִוּ נַחֲלָהָם: שְנֵי 15 רשפטור וֹחַצִּי השפּמֶרו לְלְחַוּ נְחַלְרָתם מֵעֶבֶר לְיַרְבֵּן יָרַחְוֹ קַרְטָה מִזְרָחָה: פּ רביע (ששי במחובר) נוַדַבֶּר יְהוָה אֶל־משָה לֵאִמְר: אָלֶה שְׁמִוֹרוּ 16 בַּיִר יְהוָה אֶלִה שְׁמִוֹרוּ ָהָאֲנִשִּׁים אֲשֶׁר־יִנְחֲלִי לָכֶם אֶרת־הָאֶרֶץ אֶלְעָזָר רַבָּהוֹ וְיִהוֹשֻׁעַ בִּן־נְוּן: וְנָשִׂיא אֶחֶר נָשִׂיא אֶחָר נִשִּׂיא אֶחָר נִשִּׂיא אֶחָר נִשִּׂיא יים מַפַּעֶּטָה תִּקְחָוּ לִנְחָלֹ אֶרת־הָאָרֵץ: וְאֵלֶּה שְׁמַוֹרת 19 20 הַאָּבָשָׁים לְמַפֵּה יְהוּדָּה כָּלֵב בֶּן־יְפָּנֶּה: וּלְמַפֵּה בּנְיַ שִׁמְעֻוֹן שָׁמוּבֵאַל בָּן-עַמִּיהְוּר: לְמַשַּׁרוֹ בִּנְיָמִׁן שְׁמוּבֵאַל בָּן-עַמִּיהְוּר: לְמַשַּׁרוֹ אַלִידֶר בֶּן־בִּסְלְוֹן: וּלְמַמֵּה בְנֵי־דָן נָשֶׂיא בָּקִי בֶּן־ 📽 יָגָלֵי: לִבְנֵי יוֹםֶׁף לְמַמֶּה בְנֵי־מְנַשֶּׁה נָשֶׂיא חַנִּיאֵל 24 בּן־אֵפְד : וּלְמַמָּה בְנֵי־אֶפְרַיִם נָשֻׂיִא קְמוּאֵל בָּן־ יּלְמַמֵּח בְגִי־וְבוּלֻן נָשִׂיא אֱלִיצָפָן בֶּן־פַּרְגַך: 25 שִׁפְטָן: וּלְמַמֵּח בְגִי־וְבוּלֻן נָשִׂיא

Shepham to Riblah, on the east side of Ayin; and the boundary shall descend, and shall touch upon the coast of the sea of Kinnereth eastward: 12. And the border shall go down to the Jordan, and its terminations shall be at the Salt Sea: this shall be your land after the boundaries thereof round about. 13. And Moses commanded the children of Israel, saving, This is the land which ye shall divide among yourselves by lot, which the Lord hath commanded to give unto the nine tribes, and to the half tribe. the tribe of the children of Reuben according to the house of their fathers, and the tribe of the children of Gad according to the house of their fathers, have received,-and the half of the tribe of Menassch have received their inheritance: 15. The two tribes and the half tribe have received their inheritance on this side of Jordan opposite Jericho eastward, toward the rising of the sun.*

16. And the Lord spoke unto Moses, saying, 17. These are the names of the men who shall divide unto you the land: Elazar the priest, and Joshua the son of Nun. 18. And one prince each from every tribe shall ye take to divide out the land. 19. And these are the names of the men: Of the tribe of Judah, Caleb the son of Yephunneh. 20. And of the tribe of the children of Simeon, Shemuel the son of Ammihud. 21. Of the tribe of Benjamin, Elidad the son of Kislon. 22. And of the tribe of the children of Dan the prince, Bukki the son of Yogli. 23. Of the children of Joseph, for the tribe of the children of Menasseh the prince, Channiël the son of Ephod. 24. And of the tribe of the children of Ephraim the prince, Kemuel the son of Shiphtan. 25. And of the tribe of the children of Zebulun the prince, Elizaphan the son of Parnach. 26.

a i. e. The farthest end of the boundary in that direction.

ילְמַמֶּחֹ בְנֵי־יִשְּׁשׁבֶּר נָשִּׁיֹא פַּלְטִיבֵּל בָּן־עַזָן : ילְמַמֵּחֹ בְנֵי־יִשְּׁשׁבֶר נָשִׂיִא פְּרַהְאֵל בֶּן־עַמִּיהְוּר : בּן לְמַמֵּח בְנֵי־נַפְּרָתֻלִּי נְשִׂיִא פְּרַהְאֵל בֶּן־עַמִּיהְוּר : בּּן בְּמָמֵח בְנֵי־יִשְּׂרָאֵל יִמְיָּיִא לְנַחֵל אֶרת־בְנֵי־יִשְּׂרָאֵל יִי יְהֹוְיֶח לְנַחֵל אֶרת־בְנֵי־יִשְׂרָאֵל יִי

בְּאֶרֶין כְנָעַן: פ חמיש

לְּהַ וַזְּרֵבֶּר יְהֹוֶה אֶל-משֶׁה בְעַרְבָּר מוּאֶב עַלּיַיְהַן מְנַחֲלֵת אֲחָזָהָם עָרִים לְשֶׁבֶּר וּמִנְּיָשׁ לְעָרִים מְנַחֲלֵת אֲחָזָהָם עָרִים לְשֶׁבֶּר וּמִנְּיָשׁ לְעָרִים לְשֶׁבֶּר וּמִנְּרִשׁיהָם יִרְיָנִי לְשֶׁבֶּר וּמִנְּיָשׁ לְעָרִים לְשֶׁבֶּר וּמִנְרְשִׁיהָם יִרְיַנִי לְבְהָמְיָם וֹלְרְבִישָׁם לְשֶׁבֶּר וּמִנְרְשִׁיהָם יִרְיִנִי לְבְהָמְיִם וֹלְרְבִישָׁם

ילְכָל חַיָּרֶת מִקּרְשִׁיהֶם יְהְיַנְיּ רְבָהֶמְּהָם וְלְרְבָשׁ לַלְוֹיֶם מִקּיִר הָעִיר וְחִוּצָה אֵלֶרְף אַפֶּח סְבִיב : בַּלְוֹיֶם מִקּיר הָעִיר וְחִוּצָה אֵלֶרְף אַפֶּח סְבִיב :

וֹמַדּהֶתֶם מְחוּץ לִעִיר אֶת־פְּאַת־קַרְמָה אַלְפָּיִם בַּאַמֶּה וְאֶת־פְּאַת־נֶגֶב אַלְפַּיִם בַּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת־נְגָב אַלְפַּיִם בַּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת־בְּעַבְּים בַּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת־בְּעַבְּים בַּאַמָּה וְאֶת־בְּתַּוֹן אַלְפַּיִם בַּאַמָּה וְאָת בְּתַעִּר בַּתְּעוֹך זֶה יִהְיֶר לְהָׁם מִנְרְישֵי בַּתְעִרִים אֲשֶׁר הִחְנוֹּ לַלְוֹיִם אֲת שִׁשׁ־ β הַעָרִים אָת הָעִרִים אֲשֶׁר הִחְנוֹּ לַלְוֹיִם אָת שִׁשׁ־ β

ערַי רַיִּמְּקְלָּט אֲשֶׁר רִּתְרְּנֹוּ לְנָס שָׁמָּרוּ הָרְצְּיִם זְעַלֵּיהָם הִּתְרְנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁהַנִּים עִיר: כָּל־ הָעָלִים אֲשֶׁר תִּוּהְנוּ לַלְוִיִּם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶּה

אָער אֶרְתֶהֶן וֹאֶת־מִנְרְשִׁיהֵן: וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְנוּ

And of the tribe of the children of Issachar the prince, Paltiël the son of Azzan. 27. And of the tribe of the children of Asher the prince, Achihud the son of Shelomi. 28. And of the tribe of the children of Naphtali the prince, Pedahel the son of Ammihud. 29. These are they whom the lord hath commanded to divide out the inheritance unto the children of Israel in the land of Canaan.*

1. And the Lord spoke unto Moses in the CHAP. XXXV. plains of Moäb by Jordan opposite Jericho, saying, 2. Command the children of Israel, that they give unto the Levites from the inheritance of their possession cities to dwell in; and an open space for the cities round about them shall ve give also unto the Levites. 3. And the cities shall serve them to dwell in; and their open spaces shall be for their cattle, and for their goods, and for all their requirements. 4. And the open spaces of the cities, which ve shall give unto the Levites, shall reach from the wall of the city and outward a thousand cubits round about. And ve shall measure from without the city on the east side two thousand cubits, and on the south side two thousand cubits, and on the west side two thousand cubits, and on the north side two thousand cubits, with the city in the midst: this shall be to them the open spaces of the cities. 6. And the cities which ve shall give unto the Levites shall be the six cities for refuge, which ye shall appoint that the manslayer may flee thither: and in addition to them shall ye give forty and two cities. 7. All the cities which ye shall give to the Levites shall be forty and eight cities, they with their open spaces. 8. And the cities which ye shall give of the possession of the children

a "And afterwards he mentions two thousand. How is this? He gives them two thousand cubits all round, and of these the inner thousand are for the open space, and the outer thousand for fields and vineyards."—RASH.

מַאָּחָזַרת בְּגִי־יִשְּׂרָאֵׁל מֵאֵרת הָרַבֹּ הַזְרְבֹּוּ וּמֵאֵרת הַתְּטָעִט הַזְטְעִיטוּ אִישׁ כְפִּי נְחָלְרתוּ אֲשֶׁר יִנְחָלוּ יִתְן מֵעָרָיו לַּלְוֹיִם: פּ ששי (שביע בּפחובר)

ייִבְּבֶר יִידְּוֶדִה אָלִּכְטְ בְּעָרֵים אָפֶּטְר : דַּבֵּר אָל־בְּנֵי וּשְׂרָאֵבּל וְאָמַרְהָ, אָלִהֶם כִּי אַתֶּם עְבְרִים אָרִים עִרְים אָרִי יִשְׁרָאֵבּל וְאָמַרְהָ, אָלִהֶם כִּי אַתֶּים לְכָם עִרִים אָרִים אַרִי יִּשְׁרָבָּן אַרְצָּח כְּנָעֵן: וְהִקְּרִיתֶם לְכָם עִרְים אָרִי יִּיּ עָרִי יִּיּ עָרִי יִּיִּי יִּעְרָים רְּמִקְלָט מִּנּאֵל וּ בְּשְׁרָבָּי לְכָם וְנִכְּם יִּעְרָים רְּמִקְלָט מִנּאֵל וּ בִּשְׁרָבָּי לְכָם תְּנִים עִרִי עַמְרָוֹ וְיִבְּבָּי הָעִרָּי יִיִּיְעָרָים רְּמִקְלָט מִנּאֵל וּ בִּיִי בְּעָרָים יִּיִּ מִּעְרָים רְּמִּמְרָבִי וְבִייִּי אָּבִיי בְּעִרְים אַמְרָי בְּמִי מִבְּי בִּעְרָים בּיִי בְּעִרְים בּיִי בְּעָרָים בְּיִי בְּעָרָים בְּיִבְּבָּי בְּיִבְּבָּי בְּבִּי בְּעָרָים בְּיִבְּבְּים מְּנִּאְלִי בְּתְּהָעִים וְּנְם תְּבִּים עָּרִים בְּבִיים בְּיִבְּים בְּיִבְּבְּים בְּעָרָים בְּיִבְּבְּים בְּיִבְּים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּעָרָים בְּבִּים בְּבִים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִים בְּבִיים בְּבִים בְּבִים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִים בְּבִים בְּבְּבִים בְּבִּבְּים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִיים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִּיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִיים בְּים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בּבּיים בְּבִּים בְּבִיים בְּיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּיבּים בְּים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בּבְּים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בּבְיים בְּבְיים בְּבִיים בּבּיים בְּבִיים בְּבִיים בּבּיים בְּבְיים בְּבְיים בְּבִים בְּבְי

יי מְקְלֵט הַהְיָיֶנָה לָבֶם : אֵרת וּ שְׁלִשׁ הָזְעָרִים הִירְינְּוּ הִירְינוּ מֵעַבֶּר לַיִּרְבֵּוֹ וְאֵרוֹ שְׁלִשׁ הֶזְעָרִים הִירְינְוּ בּאָרֶץ בְּגָעַן צָרֵי מִקְלָט הִירְיִיִינָה : לִּבְנַי יִשְׂרָאֵׁל 15

הָאֵלֶה לְמִלְלֵים לְנִוּם שְׁפָּׁרו כְּלִ-מַבֵּח-נְצָּבְּשׁ וְלַגֵּר וְלַרתושב בְרתוּכָם רִזְהְיֵינָה שִש-יבוּערִים בְּאָרֶץ בְּנְּעַן צָרֵי מִקְלָט רְתְהְיֵינָה : לְבְנֵי יִשְּׂרָאֵל

16 בְשְּׁנְנָהְ : וְאִבֶּרְ בַּבְלִי בַּרְזֶּרְ וּ הָבֶהוּ וַיָּמֶּרְת רֹצֵחַ הְאָבֶן יָדְ אֲשֶׁרְ־
יִמִּרְת הָבֶּהוּ וַיָּמֶרְת רְצֵחַ הְוּא מְוֹרִת יוּמֶרִת יִנְּמֶרְת בְּהְּ הָבָּרְוּ וַיָּמֶרְת רְצֵחַ הְוּא מְוֹרִת יוּמֶרִת יִמְרִת בְּהְּ הָבָּרְי עִץ־־יָרְ אֲשֶׁר־־יָמִוּרְת בְּוֹ הִבְּרְהוּ וּזִּמֶרְת בְּרִ הָבְּרִוּ אֲשֶׁר־־יָמִוּרְת בְּוֹ הִבְּרְהוּ וּזִּמֶרְת בְּרִ הִבְּרִוּ אֲשֶׁר־־יָמִוּרְת בְּוֹ הִבְּרָהוּ וּזִּמֶרְת בְּרִ הִבְּרִהוּ בְּרִי הַבְּרָיִיְיִמְוֹרְת בְּוֹ הִבְּרָהוּ

יוֹנְמָת רֹצָחַ הָוּא מְוֹת יוּמָת הָרֹצֵחַ: גֹאַר הַדְּם 19 קוּא יָמָית אֶרת־־הָרֹצֵחַ בְּפִּגְעוֹ־בְוֹ הְוּא יְמִהֶנוּ: 19 of Israel, from the tribe that hath many ye shall give many; but from the one that hath few ye shall give few: every one according to its inheritance which it may inherit shall give of its cities unto the Levites.*

9. And the Lord spoke unto Moses, saving, 10. Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye have passed over the Jordan into the land of Canaan: 11. Then ye shall appoint unto vourselves proper cities, that they be cities of refuge for you; and thither shall flee the manslayer who killeth any person at unawares. 12. And these cities shall be unto you for a refuge from the avenger; that the manslaver die not, until he have stood before the congregation to be judged. 13. And the cities which ve shall give, shall be six cities of refuge unto you. 14. Three of these cities ve shall give on this side of the Jordan, and the three other cities shall ye give in the land of Canaan; cities of refuge shall they be. 15. For the children of Israel, and for the stranger, and for the sojourner among them, shall these six cities be for a refuge: that every one that killeth any person unawares may flee thither. 16. And if he smite him with an instrument of iron, so that he die, he is a murderer: the murderer shall surely be put to death. 17. And if he smite him with a stone which one can take in the hand, wherewith he may die, and he die, he is a murderer: the murderer shall surely be put to death. 18. Or if he smite him with an article of wood, which one can take in the hand, wherewith he may die, and he die, he is a murderer: the murderer shall surely be put to death. 19. The avenger of the blood himself shall slay the murderer: when he meeteth him, he shall slav him. 20. And if he

^a That is, as Rashi says, a stone that fills the hand, and is large enough to produce death; so also with wood; a small piece of iron, however, can produce death; no size, therefore, is mentioned.

20 וָאִם־־בְּשִׁנְאָה יֶהְדְבֶּבֶנוּ אָוֹ־הִשְּׁרִיךְ עָרֵיוּ בּצַרְיַה וַיָּמָרת : אוֹ בּאֵיבֶּה הַבָּהוּ בִיָּרוֹ וַיָּמֹרת מות־יומָת הַמַּכֶה רֹצָחַ הְוֹא גֹאֵל הַדָּׁם יְמֶית אַרז־הַרצַחַ בּפָגעוֹ־בְּוֹ : וִאָם־בּפַרַזע בְּלְא־אֵיבָח 🗠 22 יבַרָּפָוֹ אָוֹ־הִשְׁרֶּיוֹ עָלֵיוֹ כָל־כְּבָיוֹ בְּלֹא צְרִיָּהְ: אַ בְבָל-אֶבֶן אֲשֶר־יָמָוּת בָּהֹ בְלָא רְאוֹת וַיַּפֵּל 23 עָלָיו וַיָּמֶרת וְרוּאַ רְאִראוֹיֵב לוֹ וְלָא מְבַקּשׁ בּין רוּפֵּבֶּה וּבֵין גאַרל בָין רוּפֵבָּה וּבֵין גאַרל בִינְרוּ : וְשֶׁפְטוּ רוְעֵלָה בַּין הַרֶּם עַל הַפִּשְׁפָטִים הָאֵלֶה : וְהַצִּילוּ הָעֵּדָה אַת־הַרצַחַ מִיר גאַל הַרָּם וְהַשִּיבוּ אֹרתוֹ הַתַעַרָּה אָל־עָיר מָקְלָטָוֹ אָזַשֶּׁר־נָס שָׁמָּה וְיָשַׁב בָּהּ עַר־ מורל הכוון הוגרול אישרימשח ארתו בשמן רַזְקְרֶ*ש* : וְאִם־יִצְאׁ וֵצֵאַ הָרֹצֵחָ אֶת־גְּבוּלֹ עֵיר 26 מַקַלְטוֹ אַשֶׁר יָנָוּם שֲמָה: וּמָצֵא אֹרתוֹ גּאֵל הַדְּם מַ מְחוּץ לִנְּכָוּל צֵיר מִקְלְמֻוֹ וְרָצֵּח גֹאֵל הַדָּם אֶת־ בּי בָעֵיר מִקְלָטוֹ וֵשֵּׁב עַר־ 🤒 הַרֹצֵּחַ אֵין לְוֹ דֶּם : כִי בָעָיר מִקְלָטוֹ וֵשֵּׁב עַר־ פור בכבו בינלק ואלהרימות בכבו בינק ישוב הרצח אל־אָרֶץ אַחְזָרְוֹ: וְהִיּוּ אַלֶּה לְכֶּם 🕫 יָשׁוּבֹ הָרֹצֹח אָלִה לָכֶּם י לְחַלָּת מִשְׁפָּט דְּלרְהֵיבֶם בְּכִּל מְוֹשְׁבְּהֵיבֶם: ירצח אַרת־הָפָשׁ לְפַי עַלִים יְרַצַּח אָרת־הָּרֹצֵחַ 🔞 🤞 יולא־יַעַנה בנפט כַלפורת : ולא־יַעַנה בנפט כַלפורת : ולא־יִקקחוּ push against him out of hatred, or hurl at him (any thing) by lying in wait, that he die; 21. Or if in enmity he smite him with his hand, that he die, he that smote him shall surely be put to death; for he is a murderer: the avenger of the blood shall slay the murderer, when he meeteth him. 22. But if he push against him unawares without enmity, or have cast upon him any thing without lying in wait, 23. Or with any stone wherewith a man may die, without seeing him, and he let it fall upon him, that he die; whereas he was not his enemy, and did not 24. Then shall the congregation judge seek his harm: between the slaver and the avenger of the blood according to these laws of judgment; 25. And the congregation shall deliver the manslayer out of the hand of the avenger of the blood, and the congregation shall restore him to the city of his refuge, whither he had fled; and he shall abide in it until the death of the high priest, who was anointed with the holy oil. 26. But if the slaver should at any time come without the boundary of the city of his refuge, whither he may have fled; 27. And the avenger of the blood should find him without the boundary of the city of his refuge, and the avenger of the blood should kill the slaver; he shall not be guilty of blood: 28. Because in the city of his refuge shall he remain until the death of the high priest; but after the death of the high priest the slaver may return into the land of his possession.^a 29. And these things shall be unto you for a statute of judgment throughout your generations in all your dwellings. 30. When any one killeth a person, the murderer shall be put to death according to the testimony of witnesses; but one witness shall not testify against any person to cause him to die. 31. Moreover ye shall

VOL. IV. 20

^a At this return he is free from civil punishment; consequently to kill him would be a punishable murder.

לְפֶׁר לְנֶפֶּט רֹצִׁחַ אֲשֶׁר־תִּיאַ רָשֶׁע לְמֵּיּת כִּי־ אַשֶּׁר אָנִי שִׁכָּן בְּתוֹכֶה כִּי אֲנִי יְהְנָה שִׁכָּן בְּתוֹכָה כִי־אֶם בְּבָּם שְׂפְּכִּו: וְלְאַ מִּרְשְׁתִּים וְשְׁבִּיִם בְּה כִּי אֲנִי יְשְׁבִים שְׂפְּכִו: וְלְאַ מִּרְשְׁתִּים וְשְׁבִים בְּה כִּי אֲנִי יְשְׁבִים שְׂפְּכִו: וְלְאַ מִּרְ אֲשֶׁר אֲשֶׁר אֲשֶׁר אַבֶּים בְּה כִּי אַנִי יְשְׁבִים שְׂפְּכִו: וְלְאַ בִּיִּשְׁר אֲשֶׁר אֲשֶׁר אַבְּים שְׂפְּכִו: וְלְאַ בִּי בְּיִּ בְּיִּים בְּה בִּי בְּיִּה בִּי אֲנִי יְהְנָה שֵׁכֵּן בְּתוֹבָה בִּי אֲנִי יְהְנָה שֹׁבִּים בְּה בִּי בְּיִּה בְּיִּבְים בְּבְּה בִּי אֲנִי יְהְנָה שֹׁכֵּן בְּתוֹבֶה בִּה בִּי אֲנִי יְהְנָה שׁבִּים בְּה בִּי בְּבְּיה בִּי אֲנִי יְהְנָה שֹׁבֵּן בְּתוֹבְה בְּה בִּי אֲנִי יְהְנָה שֵׁבֵּן בְּתוֹבָה בִּי אֲנִי יְהְנָה שֵׁבְּים בְּבְּה בִּי בְּבְּה בִּי אֲנִי יְהְנָה שִׁבְּים בְּבְּהוֹךְ בְּתוֹבֶה בִּי בְּבְּה בִי בְּבְּה בִּי בְּבְּה בְּי בְּבְּה בְּיִּבְּים בְּבְּה בִּי בְּבְּה בִּי בְּבְּה בִּי בְּבְּה בִּי בְּבְּה בִּי בְּבְּיה בִּי בְּבְּה בְּי בְּבְּה בִּי בְּבְּה בִּי בְּבְּיה בִּי בְּבְּה בִּי בְּבְּיה בִּי בְּבְּבְיה בִּי בְּבְּיה בִּי בְּבְּיה בִּי בְּבְּיה בִּי בְּבְּיה בִּי בְּבְּיה בִּי בְּבְּיה בִי בְּבְּיה בִיי בְּבְּיה בִּי בְּבְּיה בְּיִי בְּבְּיה בִּיי בְּבְּיה בְּיִים בְּבְּה בִּי בְּבְּיה בִּי בְּבְּיה בְּיִי בְּבְּיה בִּיי בְּבְּיה בְּיִי בְּבְּיה בִּי בְּבְּיה בְיִי בְּבְּיה בִיי בְּבְּיה בְיִי בְּבְּבְיה בִּיי בְּבְיבְּיה בְּיִי בְּבְּבְיּבְיה בְּיִי בְּבְּיה בְּיִי בְּבְּיה בְיוּ בְּבְּבְיה בִּיי בְּבְּבְיה בְיִי בְּבְּבְּיה בִּיי בְּבְּבְיה בְּיבְיה בְּיִי בְּבְּבְיה בְּיִי בְּבְיּבְיּבְיי בְּבְּבְיה בְּבְי בְּבְּבְיה בְּבְּי בְּבְיבְיבְיה בְּבְּבְיים בּבְּבְיים בְּיי בְּבְּיבְייִבְייִבְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיבְיים בְּבְּבְיבְיים בּבְּיה בְיִי בְּבְּבְיבְייִבְייִים בְּבְּבְּבְיבְיבְייִבְיּבְיבְים בְּבְּבְיּבְיבְייִים בְּבְּבְיבְיבְיוּבְּבְּבּיוּבְיבְּבְיבְיים בּבּיבּיבּים בּיבּבּיים בּבְּבּיבּים בְּבְיבְיבִּים בְּבְּבְיבְייִים בְּבְּבְיבְייִים בְּבִיבְיוֹם בּבְּבְיבְיוּבְיבְיוּבְי

וְנְוֹסְפָּהֹ נַחֲלְהָׁן עַל נַחֲלַרת הַפַּשֶּׁה אֲשֶׁר תְּהְיֶינָה לַהֵּם וּמַנַּחַלָרת מַטֵּה אָבֹרֹתִינוּ יִנַרִע נַחַלְרֵתן: take no redemption money for the person of a murderer, who is guilty of death; but he shall be surely put to death. 32. And ye shall take no redemption money for him that hath fled to the city of his refuge, that he should come again to dwell in the land, until the death of the priest. 33. And ye shall not pollute the land wherein ye are; for the blood it is which defileth the land: and no atonement can be made for the land for the blood which hath been shed therein, except through the blood of him that hath shed it. 34. And ye shall not defile the land which ye inhabit, wherein I dwell; for I the Lord dwell in the midst of the children of Israel.*

1. And there came near the chiefs of the CHAP. XXXVI. fathers of the family of the children of Gilead, the son of Machir, the son of Menasseh, of the families of the sons of Joseph, and they spoke before Moses, and before the princes, the chiefs of the fathers of the children of Israel: 2. And they said, The LORD hath commanded my lord to give the land for an inheritance by lot to the children of Israel: and my lord was commanded by the LORD to give the inheritance of Zelophchad our brother unto his daughters. 3. And if they become the wives of any of the sons of the (other) tribes of the children of Israel, then will their inheritance be taken from the inheritance of our fathers, and will be added to the inheritance of the tribe whereamong they are married: and from the lot of our inheritance will it be taken away. 4. And when the jubilee shall be to the children of Israel, then will their inheritance be added unto the inheritance of the tribe whereamong they are married: and from the inheritance of the tribe of our fathers will their inheritance be taken

a לנשים is here again understood.

וְיַצַוֹ משָהֹ אֶרת־בְנֵי יִשְׂרָאֵׁל עַלֹ־פִּי יְהוּה לֵאמֶר 6 בֶּן מַמֵּרו בְנֵי־יוֹמֵף דְּכְרִים: זֶרו הַדָּבָּר אֲשֶׁר־ צונה יהוה לבנות גלפחר לאמר בשוב בָּגַעינֵיהֶם הָהְיֵינָה רְלָּשֶׁים אַךְּ רְלִמְשְׁפַחַרו ? מַמָּה אֲבִיהֶם תְּהָיֶינָה לְנָשִים: וְלְא־רִתְסָּבׁ נַחֲלָהֹ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִפַּטֶח אֶל־מַטֶּח כִי אִישׁ בְּנַחֲלַרדֹ פַמַּחַה אָברֹרָיו יִדְבְּקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וְכָרִי-בַּּרִ וֹלָהֶת נְחָלָה מִפְּמוּת בְּנֵי וִשְּׂרָבִיל לְאָחָר מִמִּשְׁפַחַת מַמָּה אָבִיה הִהְיָה לְאִשֶּׁה לְמַׁעַן 9 יִירְשׁוּ בְּגַי יִשְׂרָאֵר אָישׁ גַּחֲלַרת יְבְּבוֹדָעיו: וְלְאַר רופוב גַרְיבֶרה מִפּשֶּה רְלַמִּשֵּה אַחֵר בּי־־אִישׁ 10 בֿלֹטַבְּרְתְוּ וֹבְבְּקְנִּ מִפְוּרת בְּגֹי וִשְּׂרָאֵרְ זְּ בַּאֲאֶׁרִ צָנָה יְדוּנָה אֶרת־מֹשֶׁה בֵּן עָשִׂוּ בְּנָוֹרת צְּלְפְחָר: יו וַרֶּגרָהְיֶּינָה מַחְלֵּה רִגרְצָּה וְחְנְלֵה וּמִלְבֵּה וְנְעָרה ¹² בְּנָוֹרת צְלָבְּחֶר לִבְנֵי רְדֵיהֶן לְנָשִים: מְמִּשְׁבְּחֶרת בְּגִי־מְנַשֶּׁרוֹ בָּן־יוֹפֵף הָיִיּ לְנָשֶׁים וַהְּהִיּ גַּחֲלָהָׁן 13 עַר־מַשָּרוֹ מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן: אֵלֶּרוּ רַוּמִּצְוֹת וְרַהִּפִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוּנְה יְהוָנָה בְּיַר-משֶׁה אֶרֹּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֶלֵל בְּעַרְבָּוֹת מוֹאָב עַלל יַרְדֵּן יְרַחוּ :

away. 5. And Moses commanded the children of Israel by the order of the Lord, saying, The tribe of the sons of Joseph have spoken well. 6. This is the thing which the LORD hath commanded concerning the daughters of Zelophchad, saving, To those who are pleasing in their eyes may they become wives; but only to the family of the tribe of their father shall they become wives. 7. And the inheritance of the children of Israel shall not pass from tribe to tribe; but the children of Israel shall adhere every one to the inheritance of the tribe of his fathers. 8. And every daughter that inheriteth any possession out of any tribe of the children of Israel, shall become the wife unto one of the family of the tribe of her father, that the children of Israel may inherit every one the inheritance of his fathers. 9. And no inheritance shall pass from one tribe to another tribe; but the tribes of the children of Israel shall adhere, every one, to his own inheritance.* 10. Even as the Lord had commanded Moses, so did the daughters of Zelophchad: And Machlah, Tirzah, and Choglah, and Milcah, and Noah, the daughters of Zelophchad became the wives of the sons of their uncles. 12. (To persons of) the families of the sons of Menasseh the son of Joseph did they become wives, and their inheritance remained in the tribe of the family of their father. 13. These are the commandments and the judgments, which the Lord commanded by the hand of Moses unto the children of Israel in the plains of Moäb by Jordan opposite Jericho.

END OF NUMBERS.

סכום פסוקי רספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה ארפח סימן: וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח: ופרשיותיו עשרה ייי בדד ינחנו סימן: וסדריו ל"ב לב טחור ברא לי אלהים סימן: ופסקתותיו כ"ב ופרקיו ל"ו לו חכמו ישכילו זאת סימן: מניין הפתוחות שתים ותשעים והסתומות ששים וששי הכל מאה וחמשים ושמנה פרשיות אני חלקך ונחלתן סימן:

סדר

ההפטרות

לספר במדבר

לפי חלופי המנהגים

THE HAPHTOROTH

FOR

THE BOOK OF NUMBERS,

ACCORDING TO THE VARIOUS CUSTOMS.

ברכות ההפטרה

קורם קריאת ההפטרה ואחר שנמר הגולל יברך המפטיר ברכה זו

בְּרוּךְ אַתָּה וְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּרִבְרֵיהֶם הַגְּאֱמֶרִים בֶאֶמֶרת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּרּעוֹרָה בְּמשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָצֵאל עַפּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּדֶק:

הספרדים מוסיפים אחר קריאת ההפטרה

: גְּאֲלֵנוּ יְהנָה צְבָאוֹת שְׁמֵוֹ קְרָוֹשׁ יִשְׂרָאֵל

אחר ההפטרה יברך המפטיר ד' ברכות אלו

בְּכָל-דְּבָּרָיו: הָעִוֹלָמִים צַּדִּיק בְּכָל-חַבּוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֲמָן הָאוֹמֵר אֶחָר מִדְּבָּרֶיוּ אֶמֶת וֹצְאֶמָנִים דְּבָרֵיוּ אֶמֶת וֹצְדֶּכְּ גְאֶמָן אַתָּה הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ וְגֵאֶמָנִים דְּבָרֵיוּ אֶמֶת וֹצְדֶּכְּ גָאֶמָן אַתָּה הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ וְגֵאֶמָנִים דְּבָרֵיוּ אֶמֶת וֹצְדֶּכְּ אָחָר לֹא־יָשׁוּב בִיקִם כִּי אֵל הַלֶּךְ בָּרוּךְ אַתָּה. בָרוּךְ אַתָּה. בָרוּךְ אַתָּה יִי הָאֵל הַגָּאֶמָן בָּרוּרְ בָּרָיו:

רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַרת גֶפֶּשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהַרָה בְּיָמֵינוּ · בָּרוּך אַתָּה וְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיוֹן בְּבָנֵיהָ :

שַׂמְחֵנוּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלְיָחוּ הַנָּבִיא עַבְדָּךְ וּבְמַלְכוּת בִית דָּוִר מְשִיחָךְ בִּמְהַרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבְּנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֶׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹר אֲחֵרִים אֶת־כְבוֹרוֹ . כִי

BLESSINGS FOR THE HAPHTORAH.

Before reading, say,

Blessed art thou, O Lord, our God! King of the universe, who hast chosen good prophets; and found delight in their words, which were delivered in truth. Blessed art thou, O Lord! who hast chosen the law, thy servant Moses, thy people Israel, and the true and righteous prophets.

After the reading of the Haphtorah, the Portuguese Jews add,

"Our Redeemer! the Lord of Hosts is his name, the holy One of Israel."

After which, the following.

Blessed art thou, O Lord, our God! King of the universe; Protector of all the worlds, who art righteous in all generations; the faithful God, who promisest and performest: speakest and accomplishest; for all thy words are true and just. Faithful art thou, O Lord, our God! and thy words are faithful: for not one of thy words shall return back fruitless; for thou, O God! art a faithful King. Blessed art thou, O Lord! the God who art faithful in all thy words.

O have compassion upon Zion, for it is the dwelling of our life; and speedily in our days save the afflicted in spirit. Blessed art thou, O Lord! who wilt cause Zion to rejoice in her children.

O Lord our God! cause us to rejoice in the coming of thy servant Elijah, the prophet, and in the kingdom of the house of David, thy anointed. May he come speedily, and gladden our hearts. Suffer no stranger to sit on his throne, nor any other to inherit his glory; for by thy holy בְשֵם בְּרְשָׁךְ נִשְׁבַּעְתָּר לוֹ שֶׁלֹא יִכְבֶּרוֹ בְעוֹלְם נָעֵר : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ כָגֵן דְּוִר :

על־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעַבוֹרָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעָבוֹרָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּבָּת הַזֶּה שָּנְתַתְּ־לְנוֹ יְיִ אֱלֹהֵינוּ לִקְרָשָׁה וְלִמְנוּחָה לְבִּוֹרְ וּלְתִּבְּאָרֶת על־הַכּל יְיִ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹרִים לְבְּרִ וֹיִםְבְּבִים אוֹרָזְה יִרְבָּרַךְ שִׁמְּךְ בְּפִי כָל־חֵי לְעוֹלָם וְעֵר י בְּרוּךְ אַתְּח יְיִ מְקַהֵּשׁ הַשַּבָּת:

הפטרת במדבר

בחושע סימן ב'

וְהָיָה מִסְפַּר בְּנִייִשְׂרָאֵל כְחָוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לְאֹד יִמָּד וְלָא יִסְפַּר בְּנִייִשְׂרָאֵל כְחָוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לְאֵד יִמְּבְר וְלָא יִסְפַּר בְּנִייִשְׂרָאֵל יְחָדְּוֹ וְשָׁמְוֹ לְתָם רָאשׁ אֶחָר יִמְבִּר וֹבְּיִבְיּ בְּנִי אֵל־חָי: וְנִקְבְּצׁוּ בְּנֵי יִשְׁרָאִ יִחְדָּוֹ וְשָׁמְוֹ לְתָם רָאשׁ אֶחָר יְנִיבְי מִן־הָיִאָּ לְא אִשְׁרְאוֹ יִוֹם יִוְרָעֵאַל : אִמְרְוּ יִּחְיָרְוּ מְּרְיּבְּי לְא אִישָׁה וְתָבֵּר בְּאִפְּכֶם בְּעִמְי וְלַאֲחִיכֶם עַמִּי וְלַאֲחְוֹתִיכֶם רְחָמָה: רָיבוּ בְּאִפְּכֶם עַמִּי וְלַאֲחְוֹתִיכֶם רְחָמָה: רָיבוּ בְאִפְּכֶם בְּיִבוּי מְבָּיִי וְנִיְאָבּוֹי וְנְאָבוֹי וְבָּיְבִּי וְאָבְיִי וְנְאָבִי וְאָבְיִי וְנְבְיִבּוֹ שְׁרָיִה וְבְּבְּמִיים בְּעִבְּי לְא אִישָׁה וְתְכֵּר בְּוְיִבְּיִם וְנְבְיִבְּוֹ שְׁנְיִיה בְּיִבְּמְיִם בְּנִייִם וְנְבְיִבְּוֹי וְבְּבִיוֹ שְׁנְיִיהְ בְּצְמָא: וְשְׁמְתִּיִים בְּבְּבְּמְא: וְשְׁמְתִּיִם בַּבְּנְאִים וְתְּבֶּבְי וְשִׁמְתִּיִם בְּבְּבְיִים וְנְבִּיְם בְּיִבְיוֹ שְׁנְיִיהְ בְּצְמָא: וְבְּמְחִיכֵּם בְּנִיתְוֹ וְבְּבְּבְיוֹים וְתְבָּבְיוֹ שְׁבְיִיהְ וְמְבְּבְּיִם וְנְבְּבְּיִם וְנְבְּבְּבְיִים וְנְבְּבְּבְיוֹים וְנְבְּבְּבְיִים בְּנִבְייִ בְּיִבְּוֹ בְּבְּיִבְיוֹ בְּבְּבְיִים וְנְבְּבְּבְיים וְנְבְבְּבּוֹים הְנָבְיִים וְנְבְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיִבְיים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיים בְּבְיִים בְּיִבְּים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּיִבְּים בְּבְּיִבְעִים בְּיִבְּים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְבְים בְּבְּבְים בְּבְיִים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְיִים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְים בְּבְּבְים בְּבְבְיִבְים בְּבְבְים בְּבְיבְיוּבְיבְּבְים בְּבְבְיִים בְּבְּבְים בְּבְבְים בְּבְבְּבְים בְּבְבְּים בְּבְבְים בְּבְּבְבְים בְּבּבּים בְּבְּבְיבְים בְּבְבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְיוֹבְיי בְּבְּבְּיוֹב בְּבְּבְים בְּבְּבְיים בְּבְּבְים בְּבְבְיוֹב בְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְיוֹבְים בְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְים בְּבְבְיוֹב בְבְּבְים בְּבְבְיוֹב בְּבְבְים בְּבְבְּים בְּבְבְים בְּבְבְּיוּ בְּבְּיוֹב בְּבְּים בְּבְבְיוֹב בְּבְּבְים בְּבְּבְיוּ בְבְבְּבּבְ

name hast thou sworn unto him that his lamp should never be extinguished. Blessed art thou, O Lord! the Shield of David.

For the sake of the law, the worship, and the prophets, and this Sabbath day, which thou hast given to us for a day of sanctification, rest, glory, and honour; for all this, O Lord, our God! we thank and praise thee; blessed be thy name in the mouth of every living creature, continually and for evermore. Blessed art thou, O Lord! who sanctifiest the Sabbath.

HAPHTORAH OF BEMIDBAR.

Hosea ii. 1.

1. And the number of the children of Israel CHAP. II. shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass that instead that they were called, Ye are not my people (Lo ammi), they shall be called, The sons of the living God. 2. Then shall the children of Judah and the children of Israel be gathered together, and appoint themselves one head, and they shall go up out of the land; for great shall be the day of Jezreel. 3. Call ve your brothers, Ammi (my people); and your sisters, Ruchamah (beloved). Plead with your mother, plead; for she is not my wife, nor am I her husband: let her therefore put away her incests out of her sight, and her adulteries from between her breasts; 5. Lest I strip her naked, and set her as on the day that she was born, and make her as a wilderness, and render her like a dry land, and let her die with thirst.

ז בָּנֶיִהְ לַּא אֲרַחֶם בִּי־בְנֵי זְנוּנֵים הַפְּח: כֵּי זְנְתָה אַפֶּׁם הוֹבִישָה הְוֹרָתָם כִי אַמְרָה אֵלְכָּה אַחָרֵי ַ מְאַהַבֵּי נְתְנֵיַ דַ־חְמִי וֹמִימֵּי צַמְרֵי וּפִשְּׁהִי שַׁמְנִי ַוְשָּקוּיָיָ: לָבֶן הִנְנִי־שֶּׁךְ אֶת־דַּרְבֵּךְ בַּסִירִים וְגָרַרְתִּי ־אֶת־נְבַרָּה וּנְתִיכוֹתֶיהָ לְאׁ תִמְצֶא: וְרִדְּבָּה אֶת־ מְאַהַבָּיהָ וְלְא־תַהשִּׁיג אֹהָם וּבִקְשָׁתַם וְלָא תִמְצֵא וּאָפִרָּה אֱלְבָה וְאָשׁוּבָה אַל־אִישֵׁי הַרָאשׁוֹן כִּי טִוֹב יוֹ לֵי אָז מֵעָתָה: וְהִיאֹ לַאׁ יָיְדְעָה כֵּי אָנֹכִי נָתַהִּי לְה הַבָּגָן וְהַרִּגִירָוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וְכֵּפֶף הַרְבֵּיתִי לָה וְזָהַב יו עשו לַבָּעל : לָבֵן מְשׁוֹב וְרֶלַקְחְתֵּי דְנְנִיּ בְּעִהֹיוֹ יִי וְהִירושִי בְּמְוַעַרָוֹ וְהַצֵּלְהִוֹּ צַמְרֵי וּפִּשְׁהִׁי לְכַפְּוֹת יַערָה וְעַרָּה אָגַלֶּה אֶת־עַרְוָרָה וְעַרָּה וְעַרָּה אָגַלֶּה אָת־גַבְלְרָה וְעִינֵי 🗈 13 מְאַהַבֶּיהָ וְאִישׁ לְא־יַצִּילֶנָה מִיָרִי: וְהִשְּבַּרִתוֹ כְלֹ־ קשושה חַנָּה חָרְשֵׁה וְשַׁבַּתְּה וְכִּל מִוְעַבָה: וַ וַהַשִּמּתִי גַפְנָה וּרָאֵנָרָה אַשֶּׁר אָמְרָה אֶקְנָה 11 הַפָּה לִּי אֲשֶׁר גַּרְגנּ־לִי מְאַהַבֶּי וְשַּׁמְתַּים לְיַשַׁר יוֹבְּבָלֻתַם חַיַּת הַשָּׁבֶּה: וּבְּבַּלְרַתִּי עָבֶּלִיהָ אֶת־יְמֵיַ 15 הַבְּעָלִים אֲשֶׁר הַקְפְיֵר לָהֶׁם וַהַּעַר נִוְמָה וְחֶלְיָהָה נַתֶּלֶךְ אַחֲרֵי כְּאַהֲבֶיה וְאֹתִי שֶׁכְחָה נְאָם־יְהֹוָה: ַלַבֹן הגָה אַנֹבִי מפַמִּיהָ וְהְלַבמִיהַ הַמִּרבָר וְרבַרְתִּי זו על־לְבָה: וְגַהַּתִּי לָה אֱת־בְּרָמֵיהָ מִשְּׁם וְאֵרת־ 6. And upon her children I will not have mercy; for they are children of incest. 7. For their mother hath played the harlot; she that conceived them hath done shamefully; for she said, I will go after my lovers, that give me my bread and my water, my wool and my flax, my oil and my 8. Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, and I will build a wall thereon, that she shall not find her paths. 9. And she shall run after her lovers. but she shall not overtake them; and she shall seek them, but shall not find them: then shall she say, I will go and return to my first husband; for it was better with me then than now. 10. And she did not know, that I gave her the corn, and the wine, and the oil, and multiplied her silver and gold, which they devoted for Baäl. 11. Therefore will I return, and take away my corn in its time, and my wine in its season, and I will snatch away my wool and my flax, (given) to cover her nakedness. 12. And now will I lay open her shame before the eyes of her lovers, and none shall deliver her out of my hand. 13. I will also cause all her mirth to cease, her festivals, her new-moon, and her sabbath, and all her solemn feasts. 14. And I will destroy her vine and her fig-tree, whereof she hath said, These are my rewards which my lovers have given me: and I will make of them a forest, and the beasts of the field shall eat them. 15. And I will visit upon her the days of the Baälim, to which she burnt incense, when she decked herself with her ear-rings and her jewels, and she went after her lovers, and me she forgot, saith the LORD. Therefore, behold, I will allure her, and cause her to go into the wilderness, and I will speak comfortingly unto her heart. 17. And I will give her her vineyards from there, and the valley of Achor (sorrow) as an entrance for a hope; עֶמֶק עָכָוֹר לְּפָּתֵח הִזְקְנָהְ וְעָרֶחָה שָּׁפָּה בִּימֵי עַמֶּק עָכָוֹר לְּפָּתֵח הִזְקְנָהְ וְעָרְיִם שָׁבְּּיִים עָמֶּק עָרִיִּה שִּׁבְּיִם וְנְתָּהְ מֵצֶּלֶיִים וְנְתָּהְ מֵצֶּלֶיִים וְנְתָּהְ לִּי עִוֹר בִּשְׁמֵם וְנְתָּהְ תִּקְרְאִי אִישִׁי וְלְאִ־תִּקְרְאִי לֵּי עִוֹר בִּשְׁמֵם : וְבָרָתִּי לְהָם בִּרִיתֹ בַּיִוֹם הַהְּוֹא עם־חַיִּתְ הַשְּׁבְּה וְנְכְיִה מִוֹר בִּשְׁמֵם: וְבָרָתִּי לְהָם בְּרִיתֹ בַּיוֹם הַהְּוֹא עם־חַיִּתְ הַשְּבְּתְּה וְנְכְרָתִּי לְהָם בְּרִיתֹ בַּיוֹם הַהְּוֹא עם־חַיִּתְ לִּי בְּצָבְיִם וְנְכְּשִׁ הְצְּבְּתְה וְנְכְתִּים וְנֶכְשִׁ הְצְּבְּתְה וְנִבְּתִהְ לִי בְּצְבָּתְוֹ בְּיִבְּתְּי וְנְבְתִּים וְנָכְשִׁ הְּצְּבְּתְה וְנִבְּתְה וְנְבְּתְה וְנְבְתִּים בְּבְּתְבְיִם: וְנְבְתִּים בְּבְּתְּיִים לְּבְּתְחִים לְבָּטְח וְנְבְתִּה לִי בְּעִלְּה וְנְבְתִּים וְנְבְּתִּים בְּבְּתְּיִם בְּבְּתְּיִם בְּנִבְּתְּי וְנִבְתִּים וְנְבְּתִּים בְּבְּתְּיִם בְּנִבְּתְיוֹ בְּעִים בְּבְּתְּיִים לְּבְּתְחִים לְּבְּתִּים וְנְבְּתִּים וְנְבְּתִים בְּבְּתְּיִם בְּנִבְּתוֹם בְּבְּתִים בְּנִבְּתְּי בְיוֹבְתִּה וְנְבְּתִים בְּבְּתִים בְּבְּתְּיִם בְּיִבְּתְּי וְנִבְּתְיתִים לְּבְבָּתוֹם וְנְבְתִים בּיִבְּיוֹם בְּבְּתִים בְּבְּתִים וְנְבְּתִים בְּבְּתִים בְּיִבְּתִים בְּבְּתִים בְּיִבְּתִּים בְּבְּיתִם בְּיִבְּתִים בְּבְּתִים בּיוֹבְיוֹת בְּיִבְּתִּים בְּבְּבְתִם בּּיוֹתְבְיוֹם בְּבְּתִּים בּיוֹם בּיוֹתְיִים בּיוֹם בְּבְּתִּים בְּבְּתִּים בְּבְּתִים בְּבָּבְיתִם בְּבִּיתְם בְּבִּיתִם בְּבְּתִּבְיים בְּבִּיתוֹם בְּבְּתִּים בְּבְּיתוֹם בּבְּיוֹם בְּבְּתְּבִיים בְּבִּיתוֹם בְּבִּיוֹם בְּבְּיוֹבְיים בְּיוֹבְיים בְּבְּבְים בְּבְּבְיתוּת בְּבְּבְּים בְּבְּבְּתִים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיתוּ בְּבְבְּתְיתְיּבְיים בְּיוֹבְיוֹבְיוֹם בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְבְּיוֹם בְּבְיוֹבְיי בְּיוֹבְיוֹם בְּבְּיוֹבְייוֹם בְּבְּבְיוּבְיוּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹבְבְיוּים בְּבְּבְיוּ בְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוּם בְּבְּיוּבְיוּ בְּבְיוּם בְּבְּבְיוּים בְּבְבְּיוּם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְיוּים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּבְיוּים בְ

הפטרת נשא בשופטים סימן י"ג

 and she shall sing there, as in the days of her youth, and as on the day when she came up out of the land of Egypt. 18. And it shall be at that day, saith the Lord, that thou shalt call me Ishi (my husband); and shalt call me no more Baäli (my lord). 19. For I will take away the names of Baälim out of her mouth, and they shall no more be mentioned by their name. 20. And I will make for them a covenant on that day with the beasts of the field, and with the fowls of heaven, and with the creeping things of the ground: and bow, and sword, and war I will break away out of the land, and will cause them to lie down safely. 21. And I will betroth thee unto me for ever; yea, I will betroth thee unto me in righteousness, and in justice, and in loving-kindness, and in mercies. 22. I will betroth thee unto me in faithfulness; and thou shalt know the Lord.

HAPHTORAH OF NAHSSO.

Judges xiii, 2,

2. And there was a certain man of Zoräh, of the family of the Danites, whose name was Manoäch; and his wife was barren, and did not bear. 3. And an angel of the Lord appeared unto the woman, and said unto her, Behold now, thou art barren, and hast not born; but thou wilt conceive, and bear a son. 4. And now do beware, and drink not wine nor strong drink, and eat not any thing unclean. 5. For, lo, thou wilt conceive, and bear a son; and no razor shall come on his head; for a Nazarite of God shall the lad be from the womb; and he shall begin to deliver Israel out of the hand of the Philistines. 6. And

אָיש הָאֱלֹהִיםֹ בָּא אֵלַי וּמַרְאֵּהוּ כְמַרְאָה מַלְאַךְ הָאֱלֹהָים נוֹרֵא מְאֶד וְלָא שְאִלְתִּיהוּ אֵי־מָוֶה הוֹא וְאֶת־שָׁמָוֹ לְא־הִגִּיִר לִי: וַיַּאמֶר לִי הִנֶּךְ הָרָה וְילַרְתְּ בֶן וְעַתָּה אַל־תִּשְׁתִּי וַיָן וְשֵׁבָּר וְאַל־תְּאֹבְלִּי בָּל־ ָטְמֶאֶה כִירְנְיֵיָר אֱלֹהִיםֹ יִהְיָה הַנַּעַר מִן־הַבֶּטֶן עַר־ יִוֹם מוֹתְוֹ: וַיָּעַתַר מָנָוֹחַ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֵר בִּי אֲדוֹנָי אַיש הָאֱלהָֿים אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ יָבְוֹא־גָא עוֹדֹ אֵלֵינוּ וְיוֹבֵּנוּ מַה־גַּגַעשֶה לַגַּער הַיוּלָר: וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהָים בְּקוֹל כָּגְוֹחַ וַיָּבָא מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים עוֹר אֶל־הָאִשָּׁה וָהִיאֹ יוֹשֶׁבֶת בַשָּׁרֶׁה וּמְנְוֹחַ אִישֶׁה אֵין עִפְּה: וַתְּמַהֵרֹ הָאִשָּׁה וַהָּרָץ וַתַּגֵּר לְאִיֹּצֶה וַתְּאֹמֶר אֵלְיו הַנָּה נִרְאָה אֵלַיֹ הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא בַיִּוֹם אֵלָי: נַנֶקְם וַוֶּלֶךְ מָנְוֹחַ אַחֲרֵי אִשְׁתָּוֹ וַיָּכֹאֹ אֶל־הָאִישׁ וַיָּאמֶר לֹוֹ ָּהַאַתָּה הָאָישׁ אֲשֶׁר־דִּבַּרָתָּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיִּאֹמֶר אָנִי יַנְאמֶר מָלוֹחַ עָהָה יָבָא דְבָרֶיךְ מַה־יְּהְיֶה מִשְׁפַּט 12 בּוֹיָאמֶר הַנְּעַר וּמָעשֵׂהוּ: וָיָאמֶר מַלְצַּקְרְ יְהוָה אֶרִל־מֶגְוֹחַ מָכֶּלֹ אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֶל־הָאִשֶּׁרוֹ תִּשְּׁמֵר: מִכְּל אַשֶּׁר־יִצֵא מִנֶּפָן הַיַּיִן לָא תאַכַּל וַיַיִן וְשֵׁכָּר אַל־ הַשְּרָת וְכָל־טִמְאָרה אַל־רתאֹכֵל כְל אֲשֶׁר־צִוּיתִיהָ יהוְרֵה נַעְצְרָה־נָא אֶל־מַלְצַקְ יְהוְרֵה נַעְצְרָה־נָא (בְּצִירָה־נָאַ בַּיִּ אוֹרָה וְגַעשֶׁרה לְפָּגֶיף גָּרִי עוֹיִם: ניאמֶר מַלְצַּאָר

the woman came and told her husband, saying, A man of God came unto me, and his countenance was like the countenance of an angel of God, very terrible; but I asked him not whence he might be, and his name he did not tell me: 7. And he said unto me. Behold, thou wilt conceive, and bear a son; and now drink no wine nor strong drink, and eat not any thing unclean; for the child shall be a Nazarite of God from the womb until the day of his death. 8. And Manoach entreated the Lord, and said. Hear me, O Lord, let the man of God whom thou didst send come again unto us, and instruct us what we shall do unto the child that is to be born. 9. And God hearkened to the voice of Manoäch; and the angel of God came again unto the woman as she was sitting in the field; and Manoäch her husband was not with her. 10. And the woman made haste, and ran, and informed her husband; and she said unto him, Behold, the man hath appeared unto me, that came unto me the other day. 11. And Manoach arose, and went after his wife, and came to the man, and said unto him, Art thou the man that spokest unto the woman? and he said, I am. 12. And Manoach said, If now thy words come to pass, what shall be (our) proceeding with the child, and what shall be done unto him? And the angel of the Lord said unto Manoach, Of all that I have said unto the woman must she beware. 14. Of any thing that cometh of the vine she may not eat, and wine or strong drink she may not drink, and any thing unclean she may not eat: all that I commanded her she must observe. 15. And Manoach said unto the angel of the Lord, I pray thee, let us detain thee, until we shall have made a kid ready for thee. 16. And the angel of the LORD said

^a Arrheim views this phrase as a substitute for the expression "Let us now hear thy words," "do tell us," so likewise in verse 17.

* דכרך קרי

יְרוּנִיה אֶל־מָנוֹת אִם־תַעְצְרֵנִי לְאֹ־אֹכֵל בְלַחְמֵּךְ וְאִם־תַּעשֶׁה עֹלֶּה לֵיהוָה תַּעְלֶנָה כֵי לְא־יָרַע מָנֹוחַ בּי־מַלְצַלְּךְ יְרדּוָרִה הְוּא: וַיְּאמֶר מָנֶוּחַ אֶּרִי-מַלְצַּלְּ ירונרה מי שמה בייבא דבריה וכבדנוה: ויַאמר 1s לוֹ מַלְאַךְ יְהֹנָה לָמָה זֶה תִּשְׁאַל לִשְׁמֵי וְהוּא־פֶּלְאיֹ: וַיָּקַח מָנוֹחַ אֶתרנְּדֵי הָעִזִים וְאֶת־הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל־ בּצְוּר לַיִהוָהָ וּמַפְּלָא לַעֲשׁוֹת וּמְנְוֹחַ וְאִשְׁהְוֹ רֹאִים: יוָהִי בַעַלות הַלַּהַב מֵעַל הַמִּוְבָּחַ הַשְּׁמִיְמָה וַיַגַעל 20 בּוְהִי בַשָּלות מֹלְאַנְ-יִּיִרוּנִוֹרִ בְּלַרִיב רוּפּוֹלֹנוֹ וִמְלִּוֹח וֹאִאְּרוּנְ ראִים וַיִּפְּרָשׁוּ עַל-פְנֵיהֶם אֶרְצָה: וְרְשׁא־יָסַף עוֹרֹ 21 מֹלְאַבַּל וֹּנוֹנְנִי לְבֹוֹנִאָּנִי אָלִ-מֹנוֹנוֹ וֹאָבְ--אִשְׁעַׁוּ אָׁוּ יָדַע טָנֹוֹחַ בִּי־מַרְאַךְ יְהוָה הְוּא: וַיְּאׁמֶר מָנָוֹחַ אֶל־־ 🗠 יָדַע טָנֹוֹחַ בִּי־מַרְאַדְ מַ אַשְׁרָהוּ מָוֹת נָמֶוּרת כִי אֱלֹהָים רָאִינוּ: וַתְּאמֶר לִוֹ 😂 🚧 אַשְּהוֹ לֹוּ חָפֵּץ יְהוַדָּה לַהָּמִיבֵונוּ לְאַ־לְכַּחְ מִיָבׁנוּ עֹלֶה וּמִנְחָה וְלֹא הֶרְאָנוּ אֶרת־כָּל־־אֵלֶה וְכָעֵּרת לְא ָרִשְׁמִיֻעָנוּ כָּוְאַת : וַתַּּלֶּר דָאִשָּׁה בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמִוּ בּבּ שִׁבְשִׁאוֹ וַיִגְדָּל חַבַּּעַר וְיְבָרָבָחוּ יְהנָה: וַהָּשֶל רָוּחַ יְהנָּה בּ שִׁבְשׁל בּוּתַ יְהנָּה יַלְפַעַעִמוֹ בְּמַהָנִה־דֶן בִּין צָרָעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאְלֹ :

* פלי קרי

unto Manoach, Though thou detain me, I will not eat of thy bread; but if thou wilt offer a burnt offering, thou must offer it unto the Lorp; for Manoach knew not that he was an angel of the Lord. 17. And Manoach said unto the angel of the Lord, What is thy name, that, when thy word cometh to pass, we may do thee honour? 18. And the angel of the Lord said unto him, Why askest thou thus after my name, seeing it is secret? 19. And Manoach took the kid and the meat offering, and offered it upon a rock unto the LORD: and he did wondrously; and Manoach and his wife 20. For it came to pass, when the flame went looked on. up toward heaven, from off the altar, that the angel of the LORD ascended in the flame of the altar: and Manoach and his wife looked on, and they fell on their faces to the ground. 21. And the angel of the Lord was no longer visible to Manoach and to his wife: then knew Manoach that it was an angel of the Lord. 22. And Manoach said unto his wife, We shall surely die, because a divine being have we seen. 23. But his wife said unto him, If the Lord were pleased to kill us, he would not have received at our hand a burnt offering and a meat offering, nor would be have let us see all these things, and at this time be would not have let us hear (such a thing) as this. And the woman bore a son, and called his name Samson (Shimshon); and the child grew up, and the Lord blessed him. 25. And the Spirit of the Lord began to move him at times in the camp of Dan between Zoräh and Eshtaöl.

בזכריה סימן ב'

רַגִּי וְשִׂמְחָי בַּת־צִיוֹן כֵּי הָנָנִי־כָּא וְשָׁכַנְהַי בְּרֹעוֹבֶךְ 14 15 נָאֶם יְהוָה: וְנִלְווּ גוֹיָם רַבְּים אֱלֹ־יְהוָה בַיָוֹם הַהוֹא וְהָיוּ לִי לְעֶם וְשָׁכַנְתַּי בְרתוֹבֶׁךְ וְיָבַעַרְת בִי־יְרתֹּוָר בָּכָאַוּרת שְׁלָחַנִּי אֵלֶּאַיִּךְ: וְנָחַׁל יְהֹוְהַ אֶּרת-יְהוּדָרת יַחְלְלִוֹ עֻל בּיִרְנַיֵּרוּ הַלֶּדֶּישׁ וּבָחֵר עִוֹר בִּירְוּשָׁבֶּיִם: יו הַזם כָּר־בָּשֶׂר מִפְנֵי יְהוֹרֶה כִּי נֵעוֹר מִפְּעוֹן קְרְשְׁוֹ: וַיַרְאֵנִי אֶרת־יְהוֹשָּׁעֵ הַכֹּהָן הַנְּדְוֹל עֹמֶׁד לְפְנֵי מַלְאַךְ יְהוֶרֶה וְהַשָּׁמֶן עֹמֶר עַלֹּייְמִינְוֹ לְשִׁמְנְוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוְה בֶּל־־הַשְּטָׁן יִגְעַר יְהוְּרָה בְּךָּ הַשְּטָׁן וִיגְעַר יְהוְהֹ בְּלְּ ישבטר בּירוּהָבֶׁם נַנְּרָוּא זֶנֵרוּ אַזּוּר מָצְּרְ מִאֵשׁיּ וִירוּשָּׁעַ הָיָה לָבֶשׁ בְּנָרַים צוּאָים וְעֹמֵר רִלְבְּנֵי רַהַפַּלְאָך: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶלֹ־הָעָמְדֵים לְפָנִיוֹ לֵאמֹר הָסֶירוּ הַבְּנָדִים הַצֹּאָים מֶעָלֶיו וַיַּאמֶר אֵלָיו רְאֵּה י הַעֶּבַרָתִי מֶעָכֶּיוּ עִוֹנָּהְ וְהַלְבֵישׁ אִיְהָהָ מַחֲלָצְוֹרת: וְאֹמֵר יָשִּׁימוּ צָנִיף טְרוֹר עַלֹ־רֹאשׁוֹ וַיָּשִּׁימוּ הַצָּנִיף הַפָּאווי על־ראשׁוּ וַיַלְבִשָּׁחוּ בְּנָדִים וּמַלְאַךְ יְהוָה עמר: וַיָּער מַלְאַד יְרוֹיְה בִירוֹישָע לֹאסְר: כְה־ אַפֿר יְהֹנֶה צְּבָאוֹרת אָם־בַּרְרָכַיִּ תַּגַלֵּךְ וְאָם אֶרֹּרִ מִשְמַרְתָּנִי תִשְׁמֹר וְגַם־אַרְּתָהֹ תָּרָין אֶת־בֵּירִנִי וְגַם תשפר ארניתצרי וגרתתי לה פרור ביו

HAPHTORAH OF BEHANGALOTECHA.

Zechariah ii. 14.

14. Sing, and rejoice, O daughter of Zion; for, lo, I come, and I will dwell in the midst of thee, saith the LORD. 15. And many nations will be joined to the Lord on that day, and shall be unto me a people; and I will dwell in the midst of thee, and thou shalt know that the Lorp of hosts hath sent me unto thee. 16. And the LORD will take Judah as his inheritance upon the holy land, and will again make choice of Jerusalem. 17. Be silent, all flesh! before the LORD; for he is waked up out of his holy habitation. 1. And he showed me Joshua the high priest standing before the angel of the Lord, and the accuser standing at his right hand to accuse him. 2. And the Lord said unto the accuser, The Lord rebuke thee, O Satan; yea, the LORD rebuke thee that hath chosen Jerusalem: is not this a brand plucked out of the fire? 3. Now Joshua was clothed with filthy garments, and stood before 4. And he commenced and spoke unto those the angel. that stood before him, saying, Take away the filthy garments from him; and he said unto him, Behold, I have caused thy iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with festive garments. 5. And I said, Let them set a clean mitre upon his head; so they set the clean mitre upon his head, and clothed him with garments; and the angel of the Lord stood by. 6. And the angel of the Lord protested unto Joshua, saving, 7. Thus saith the Lord of hosts, If thou wilt walk in my ways, and if thou wilt keep my charge, then shalt thou also judge my house, and shalt also keep my courts, and I will give thee places to walk among

^a The numbering of these four verses in Vol. I., the English version being followed, by inadvertence was wrongly given as 10, &c., instead of 14, &c.

אַלָּה: שְׁמַע־נָּא יְהוּשָׁעַ וּ הַכֹּהֵן הַנְּרוֹל נְּא הָעְמָּרִים הָאֵלֶּה: שְׁמַע־נָּא יְהוּשָׁעַ וּ הַכֹּהֵן הַנְּרוֹל אַרָּאָרָה הָיִשְׁבִים לְפָּנִיךּ כִי־אַנִשִי מוּפֵּרת הֵפְּה

? בְּי־רִדְגְנִי מֵבֶיא אֶרת־עַבְּדִּי צֵמַח: כִי וּ הַנֵּרה הָאָבֶן אֲשָׁר נְרַרַתִּי לִפְנֵי יְרֹהוּשָׁע עַל־אֶבֶן אַחַרת שְׁבְעַה עִיגָיָם הִנְנִי מְפַּתַחַ פִּרְּחָה נָאֶם יְהוֹרֵה צְּבָּאוֹרת

יים וּפַשְּׁהֶי אֶתּ־נְעָלוֹ הָאֶבֶרְץ־הַהָּיא בְּיִוֹם אֶחָר: כַּיֵּוֹם הַהֹּעָהוּ אֶל־ הַהוֹא נְאֶם יְהנָה צְּבָאוֹרת תִּקְרְאָוּ אִישׁ לְבֵעֲהוּ אֶל־ תַחַת נֻּפֶּן וְאֶל־תַּחַרת תְּאֵנָה: וַיִּשְׁב הַפַּלְאָךְ הַרּבֵּר בְּרֵבְר

יִשְׁרָעָה וְשִׁבְּעָה מִּנְּצְּלְּוֹת לַנֵּרְוֹרת אֲשֶׁרְ עַלִּה יְנְעִיה לְנָּרְוֹרת אֲשֶׁרְ עַלְּרִת לְנָּתְ אַבִּי נְשִׁבְּעָה וְנִּלָּה עַלְיִר רִאָּה וְשִׁבְעָה גֵּרְהָרֶנִילָ עָלֶּיִהְ שִׁבִּי נְשִׁבְּעָה וְשִׁבְּעָה בְאָה בְּשִׁיה וְשִׁבְעָה גֵרְהָרִתְּ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מְשִׁבְּעָה בְאָה בִּיאִישׁ בְּשָׁירִוּ מִשְׁנָרְתוּ בִּיּעְרִוּ מִשְׁנָרְתוּ בִּיּעְהַר

ישְׁנִים זִירִדִּים עָלֶיהָ אֶחָר מִימֵין חַגְּלָּה וְאֶחָר עַלֹּ־ ' וְשְׁמָארָ הֹיהֹ נָצַאַעוֹ נָאִמֵּר אֶלִּ־־הַמַּלְאָרָ הַחּבֵּר בִּיּ

ַנְאַמֶּר אֲלֵי חֲלִוֹא יָדַעְרְּיָ נְיַנִּעון הַפַּּלְאָדְ הַדּבֵּר בִּיּ וַנִּאמֶר אֵלֵי הַלִּוֹא יָדַעְרְהָ מָה־הַפָּה אֵלֶה וָאֹמֵר לְא

זֶרבָּבֶר לֵאמֶר לָא בְחַיִּל וְלָא בְבֹחַ כִי אִם־־בְרוּחָי אֶל־- מַ אַמְר לֵא בְחַיִּל וְלָא בְבֹחַ כִי אִם

י אָמָר יְהוֶּה צְבָּאְוֹרת: מִי־אַהְּה הַר־הַנְּּרֶוֹל לְפִנְי וֶרְבָּבֶל לְמִישֵׁר וְרחוֹצִיא אֶרת־־הָאֶבֶן הַרְאשְׁרה תְּשָׁאוֹת חֵן חֵן לָה:

* ואמר קרי

unto it.

these that stand by. 8. Hear now, O Joshua the high priest, thou, and thy fellows that sit before thee; for distinguished men they are: for, behold, I will bring my servant the Branch. 9. For behold the stone that I have laid before Joshua; upon one stone shall be seven eyes: behold, I will engrave thereon its inscription, saith the LORD of hosts, And I will remove the iniquity of that land in one day. 10. On that day, saith the LORD of hosts, shall ye call every man his neighbour under the vine and under the fig-tree. 1. And the angel that talked with me came again, and waked me, as a man that is wakened out of his sleep, 2. And said unto me, What seest thou? And I said, I have looked, and behold, a candlestick all of gold, with a bowl upon the top of it, and its seven lamps thereon, and seven pipes to the seven lamps, which are upon the top thereof: 3. And two olive trees by it. one upon the right side of the bowl, and the other upon the left side thereof. 4. So I commenced and spoke to the angel that talked with me, saying, What are these, my 5. Then the angel that talked with me answered and said unto me, Knowest thou not what these are? And I said. No, my lord. 6. Then he answered and spoke unto me, saving, This is the word of the Lord unto Zerubbabel, saving. Not by might, nor by power, but by my spirit, saith the Lord of hosts. 7. Who art thou, O great mountain? before Zerubbabel thou shalt become a plain: and he shall bring forth the headstone with shoutings of Grace, grace

ביהושע סימן ב'

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשָׁעַ בִּן־נוּו מְן־־הַשִּׁמִים שַנַּיִם אַנַשִּים פָרַנְּלִים ֹ חֶרֶשׁ לֵאמֹר לְכֶנּ רְאָנּ אֶרת־הָאָרֶץ וְאֶרת־ יָרִיחָוּ נַיֵּבֶׁ בְּיַבְּאַנּ בַּיִּרת אִשְׁה זוֹנֶרה נִשְׁמָה רָחָב וַנִּשְּׁכְבוּ־שָׁמָּה: וַנַאָּמֵּר לְמֶנֶשׁ יְרִיחָוֹ לֵאִמְר הִוּנָה אָנִשִּׁים בָאוּ הַנָּה הַלַּיִלָּה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַחְפְּר אֶרת־ הָאָרֶץ: נִיִּשְׁלַחֹ מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶל־רָחֶב לֵאמֶר הוֹצִּיאִי הַאָּנְשִׁים הַבָּאָים אַלַיִּהְ אָשֶׁר־בָּאוּ לְבִיבֵּהְ כְּי ַרָלְחָפָּר אֶרת־־כָל־הָאָרֵץ בָּאוּ: וַתְקַח הָאִשֶּה אֵרת־ שְׁנֵי הָאָנָשִׁים וַתִּצְפְּנָוֹ וַתַּאֹמֶר בֵּן בָּאוּ אֵלַיֹּ הָאָנָשִׁים וְלֹא יָבַעָתִי מֵאַין הָפָּה: וַיְהִי הַשַּׁעַר לְסְגּוֹר בַּחֹשֶׁךְ וָהָאַנְשֵׁים יָצָּאוּ לֵא יַבְּעְתִי אָנָה הַלְּכָוּ הַאָּנְשֵׁים רַרְפָּוּ מַהֵר אַחֲבִיהֶם כִּי תַשִּׂיגִּוּם: וְהָיא הֱעַלַתַם הַגֶּנָה וַתִּטְמְנֵם בְפִשְׁתֵּי הָעֵּץ הָעַרֶכְוֹת לֶהּ עַלֹּ־ ָהגָג: וְהָאֲבָ*נִשִׁים* בָּרְפָּוּ אַחֲבִיהֶם בֶּבֶרְ הַוַרְבֵּוֹ עֻל והמעברורת והשער כנרו אחלי באשר יצאו הָרְרָפִים אַחֲביהֶם: וְהַפָּרוֹ טֶבֶרם יִשְּׁכָבֵּוּן וְהָיא על־תַאַנְשִׁים עַל־תַגָּג: וַתֹּאמֶר אֶל־תַאַנְשִׁים יַבֿיעָתִּי בִי־נָרַזְן יְהוֶֹה לָכֶם אֶרִז־הָאָרֶץ וְכִי־נָפְּלֵה אַיַמַרְבָם עַלֵּינוּ וְבִי נָמֶגוּ בָל־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְנֵיבֶם:

HAPHTORAH OF SHELACH.

Joshua ii. 1.

1. And Joshua, the son of Nun, sent out from CHAP. II. Shittim two men as spies, secretly, saying, Go ye, view the land and Jericho; and they went, and came into the house of a harlot, whose name was Rachab, and they lodged there. 2. And it was told unto the king of Jericho, saying, Behold, men came in hither this night, of the children of Israel, to spy out the land. 3. And the king of Jericho sent to Rachab, saving, Bring forth the men who are to come to thee, who came to thy house; for, to spy out all the country are they come. 4. But the woman had taken the two men, and hidden them; and she said. It is true, the men came unto me, but I knew not whence they were. 5. And it came to pass, about the time of shutting the gate, when it was dark, that the men went out, I know not whither the men are gone; pursue quickly after them, for ye can overtake them. 6. But she had brought them up to the roof, and had hidden them among the stalks of flax, which she had laid in order upon the roof. 7. And the men pursued after them, by the way to the Jordan unto the fords; and the gate was closed as soon as those who pursued after them were gone out. But they had not yet laid themselves down, when she came up unto them upon the roof. 9. And she said unto the men, I know that the LORD hath given you the land, and that the terror of you hath fallen upon us, and that all the inhabitants of the land have become faint-hearted because

22

vot., tv.

10 בִי שָׁמַענוּ אֵת אַשֶר־הוֹבִישׁ יִהוָה אֵת־מֵי יַם־סוּףֹ ָמִפְנֵיבֶּם בְּצֵאתְבֶם מִמִּצְרֶיִם וַאֲשֶׁר עֲשִׂיהֶם לִשְנֵיּ מַרְיבֹי הָאֵמרִי אָשֵּׁר בָּעַבֵר הַיַּרַדַּן לְסִיחָן וּלְעוֹג אַשֶּר הֶחֶרַמְהֶם אוֹהָם: וַנִּשְׁמֵעֹ וַיִּמֵּם לְבָבֵּנוּ וְלֹאִ־ בַּי ַלָּמָה עוֹד רָוּחַ בּאִיש מִפְנִיכֵם כֵּי יְהֹוָה אֵלְהֵיכֵם יַהָּוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מְמַּעַל וְעַל־הָאֶרֶץ מִהְחַת. יוַעַתָּה הִשָּבְעוּ־גָא לִיֹ בִיהוָה בִי־עַשִׂיתִי עַפָּבֶם חֶסֶר [12 וַעַשִּׁיהַם גַּם־אַתִּם עִם־בֵּית אָבִי חַפֶּד וּנְתַתֵּם לִי אַת אֱמֶת: וְהַחֲיַתֶּם אֶת־אָבֶי וְאֶת־אִפִּי וְאֶת־ וֹאַנִי וְאֶת־ וֹאַנִי וְאֶת־ אַחַיּ וְאֶת־אַחְוֹרֹתִי וְאֶת כָּל־אָישֶר לְהֶם וְהִצַּלְתֶּם יוֹ אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ מָפֵּוֶת: וַיְּאֹמְרוּ לֵהּ הַאְנְשִׁים נַפְשֵׁנוּ 14 תַחְתֵּיכֶם לָמֹּוּת אָם לָא תַנִּירוּ אֶת־דְבָרֵנוּ זֶהְ וְהָיָה בְהַרת יְהוֶרה לִנוּ אֶרת־הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עָפֶּךְ חֶסֶר נַתְּוֹרָדֶם בַּחֶבֶל בְּעַר הַחַלְוֹן כֵּי בֵיתָהֹ בְּקֵיר הַחַלְוֹן כֵּי בִיתָהֹ בְּקֵיר ַ הַחוֹמָּה וּבַחוֹמָה הָיא יוֹשֶׁבֶּת: וַקַּאַמֶּר לְהֶם הָהָרָה לֵכוּ פֶּן־יִפְּנְעַוּ בָבֶם הַרְדְּפֵים וְנַחְבֵהֶם שָׁפְּח שְׁלְשֶׁרת יָמִים עָד שַוֹב הָרְדְבִּים וְאַחַר הִקְּרְלְנִי זַנְאַמְרוּ אֵלֶיהָ הַאֲנִשִּׁים נְקִים אֲנַׁחְנוּ זּיַ לַבַּרְכָבֶם: וַיְאמְרוּ אֵלֶיהָ הַאֲנִשִּׁים נְקִים אֲנַׁחְנוּ יוּנָה אֲעֶר הִשְּׁבְעָרֶנוּ: הִנֶּה אֲעֶר הִשְׁבַּעְרָתנוּ: הִנֶּה אֲעַרְנוּ וּ בּוּ בָאָים בָּאֶרֶץ אֶת־תִּקְוַת חוט הַשָּנִי הַוֶּה תִּקְשְׁרִי בַּחַלוֹן אַשֶּׁר דְּוֹרַדְרַתָּנוּ בוֹ וְאֶת־אָבִּיךְ וְאֶת־אִבֵּׁךְ

* אחיותי קרי

of you. 10. For we have heard, how the Lord dried up the waters of the Red Sea before you, when ye went forth out of Egypt; and what ye have done unto the two kings of the Amorites, who were on the other side of the Jordan, unto Sichon and Og, whom ye have destroyed. when we heard this, our heart melted, and there remained not any more courage in any man because of you; for the LORD your Goda is God in the heavens above, and upon the earth beneath. 12. And now swear, I pray you, unto me by the LORD, because I have shown you kindness, that we will also, for your part, show kindness unto my father's house; and give me a sure token, 13. That ye will preserve the life of my father, and my mother, and my brothers, and my sisters, and all that they have, and deliver our lives from death, 14. And the men said unto her, Our life shall be doomed to death instead of yours, if ye tell not this our business; and it shall be, when the Lord giveth us the land, that we will show thee kindness and truth. 15. Then she let them down by a cord through the window; for her house was within the town wall, and she dwelt within the 16. And she said unto them, Get you to the mountain, lest the pursuers meet with you; and hide yourselves there three days, until the pursuers be returned; and afterward ye may go your way. 17. And the men said unto her, We will be blameless^b of this thy oath which thou hast caused us to swear. 18. Behold, when we come into the land, this line of scarlet thread shalt thou bind in the window by which thou hast let us down; and thy father, and thy mother, and thy brothers, and all thy father's house-

^a This expression, among others found in the Bible, proves that the heathen nations around Palestine had become familiar with the omnipotence of the Lord, and were convinced of the powerlessness of their idols.

^b i. c. If the conditions subsequently stated should not be complied with.

וְאֶשׁת־אַחָּיךְ וְאֶבּין וְגַבּירוּ אָבִּיךְ הַאָּבִין הָאָבִין וְנַבּירוּ אָבִיךְ הַאָּבִין הָאָרֵן וְנַבּירוּ בְּלִּרְ הַאָּטָּן וְאָבַּחְנוּ וְנְקִים מְשְׁבָּעָהַף בִּירִוּ אָבִין בִּרְאַשָּׁנוּ וְנְקִים מְשְׁבָעָהַף בִּירוּ אָבִין בְרֹאשׁוּ וְאָבַחְנוּ וְנְקִים וְמָשְׁבִּעָהַף בִּירוּ אָבִין בְרֹאשׁוּ וְאָבַחְינוּ וְנְקִים מְשְׁבָעָהַף בִּירוּ אָת־דְּבָבְנוּ אֶבּין בְרִאשׁנוּ וּבְּיִרוּ בְּלִים מִשְּבָעָהַף בִּירוּ אָבִין בְּרָבְּרִי שָׁבִּי הַוּשְׁבִּי בְּרִבְּרִיכְּם בְּיִרְּהוּ אַמִּי בְּרָּוּוּ וְיִבְּבְרוּ אָבְיִי בְּיִבְּוּ וְיִבְּבְּרוּ אָבִין וְנִבְּבְּרוּ שְׁבִּי הָאָבִין וְנַבְּרוּ בִּיִּבְוּ וְנִיּבְּבְּרוּ וְנִשְׁבִּרוּ שְׁנִי בְּחָלְּוֹן וְנִבְּבְרוּ בְּבְּרִבְּים בִּיבְּבְרוּ בְּלִּבְּרוּ בְּבְּרִבְּוּ בְּיִבְּוּ וְנִישְׁבְּרוּ בִּיִבְן וְהְנִינוּ בְּלְבְּרוּ בְּבְּרִבְּים בְּיִבְּלְרְוּ בִּיְרְבְּוּ וְנִישְׁבְּרוּ בְּבְּרִבְּים בְּיִבְּלְּהְוּ וְנִיבְּבְרוּ בְיִבְּרוּ וְלְאוּ בְּרִיבְּוּ בְּיִבְּיִם בְּיִבְּבְּרוּ בְּבְּרִיבְּוּ וְלְאוּ בְּרִיבְּוּ בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּים בְּבְּרִיבְּוּ וְלְאוּ בְּרִיבְּוּ וְלְאוּ בְּרִיבְּיִם בְּיִבְּיִים בְּיִבְּבְיוֹ בְּבְּרִיבְּוּ וְנִיבְּבִיוּ בְּיִבְנִים בְּיִבְנִים בְּיִבְנִים בְּיִבְנִים בְּיִבְּבִיים בְּיִבְנִים בְּיבְבִיים בְּיִבְנִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּנִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְנִין וְיִבְּבִיים בְּיִבְנִיוּ וְיִבְּיִים בְּיִבְנִייִים בְּנִינְוּ וְיִבְּבִיים בְּיִבְּיִים בְּיִבְנִיוּ בְּבִּיים בְּיִבְבִיים בְּנִיבְנוּיוּ בְּיִבְנִייִים בְּיִבְּבִיים בְּיִבְבִיים בְּיִבְיוּוּ בְּיִבְיוּים בְּיִבְבִיים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּבִיים בְּיִבְבִּייִים בְּיִיבְנִייִיוּ בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיבְּבִיים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּבִּייִים בְּיִבְּבְייִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיוּיוּ בְּיִים בְּיִבְיוּיוּ בְּיִיבְיוּ בְּיִיבְּים בְּיִבְּבִיים בְּיִבְיוּיוּ בְּיִבְיוּ בְּיִבְּיוּ בְּבְּבְיוּיוּ בְּבְיים בְּיבְּבְיוּ בְּיִבְּיוּ בְּיִיבְּיוּ בְּבְּבְיוּם בְּיִבְּיוּ בְּיִבְּיוּ בְּבְּבְיוּם בְּנִיבְיוּ בְּיוּבְיים בְּיבְּבְיוּ בְּיוּבְיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְּיוּבְּים בְּיבְּבְיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְּיִים בְּבְּבְיוּבְיוּבְיוּי

הפטרת ויקח קרח

בשמואל א' סימן י"א

וַיַּאמֶר שְׁמוּצֵאל אָר--הָעָׁם לְכוּ וְנַלְבָּה הַיּגּלְנָּל וְיִיִּבְּחוּ-15 וּנְחַבֵּש שָׁם הַמְּלוּבָרו : וַיֵּלְכוּ כָל-הָעָׁם הַגּּלְנָּל וְיִיִּבְּחוּ-15 וַיַּמְלִּבה שָׁם הַמְּלוּבָרו : וַיִּלְכוּ כָל-הָעָׁם הַגּּלְנָּל וְיִיִּבְּחוּר בֹּגּלְנָּל וְיִיִּבְּחוּר

hold, thou must bring together unto thee into the house. 19. And it shall be, that whosoever doth go out of the doors of thy house into the street, his blood shall be upon his head, and we will be guiltless; and whosoever remaineth with thee in the house, his blood shall be on our head, if a hand be laid upon him. 20. And if thou tell this our business, then will we be free of thy oath which thou hast caused us to swear. 21. And she said, According unto your words, so be it; and she sent them away, and they departed; and she bound the scarlet line in the window. 22. And they went, and came unto the mountain, and they remained there three days, until the pursuers were returned; and the pursuers searched throughout all the way, but found nothing. 23. And the two men returned, and descended from the mountain, and passed over, and came to Joshua the son of Nun, and related to him all the things that had befallen them: 24. And they said unto Joshua, Truly the LORD hath delivered into our hand all the land; for even all the inhabitants of the country are become faint-hearted because of us.

HAPHTORAH OF KORACH.

1 Samuel xi. 14.

14. And Samuel said to the people, Come and let us go to Gilgal, and renew there the choice of the king. 15. And all the people went to Gilgal; and they there made Shaül to be king before the Lord in Gilgal; and they sacrificed

שָׁבֶחִים שְּלָמִים לִפְּגֵי יְתוֹנֶת וַיִשְׁמַח שָׁם שְאָוּל שָׁ בּ וְכָל־אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד־מְאְדֹּ : וַיַּאמֶר שְמוּאֵל ֹ בֶּל־בֹּי בּל־יִשְׂרָבֵּל הִנָּה שָׁמַעְהִי בְקְּךְבֶּם לְכָּר אֲשֶׁר־ לְי וָצַאַמְלִיךְ עַלֵיכֶם מֶלֶךְ: וְעַהָּח הְגָּה־ רַהַפֶּלֶה ו מִרְתַהַלֵּה לִפְנִיכֶּם וַאַנִי' זָקַנְתִּי נָשַּׁבְתִי וּבְנֵי הָנֶם אִהְכֶבֶם וַאֲניֹ הִרְתַהַלֵּבְהִי לִפְנִיבֶּם מִנְעַרִי עַר־ הַיִּוֹם הַאָרה: הִנְנִי שַנָּוּ בִי נֶנֶר יְרוּלָרה וְנֶנֶר מְשִׁיחׁוֹ אָרת־שוֹר מִי לָלַחְרִתִי וַחֲמַוֹר מֵי בְלַקְחְתִּי וְאֶרת־מֵי עַשַּׁקָהָנוֹ אַרג־־מֵי רַצוֹּרָנוּ וּמְיַר־מִי דַבַּקַחָהִנוּ בֹפֵּר וְאַעְלִּים עֵינַי בָּוֹ וְאָשִׁיב לָבֶם: וַיָּאֹמְרוּ לֹא עֲשַׁקְתָּנוּ וְלָא רַצוֹתָנוּ וְלְא־לָקָחְתָּ מִיֵּד־אָישׁ מְאִוּמָה: וַיֹּאמֶר אָצִיהֶם עָר יְהוָה בָּבֶּם וָעָר מְשִׁיחוֹ הַוִּים הַנֶּה בִּי לְא ַמְצָארֶתֶם בְיָדִי מְאָחִמָּה וַיָּאמֶר גַער: וַיָּאמֶר שְׁמוּאֵל אָר־הָעֶם יְהֹוָה אֲשֶׁר עָשָׂהֹ אָת־מּשֶׁה וְאֶרּת־אַהְרֹׁן וְאֲשֶׁר הֶזֶעלֶה אֶת־אֲבְהֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וְעַתָּה הָתְיַצְבֶּוּ וְאִשְׁפְּטֶה אִתְּכֶם רִלְפְנֵי יְרוּוְרֵה אֵת־כָּל־ צרקות יְהוָרה אֲשֶׁר־עָשֶׂה אִרְּגֶכֶם וְאֶת־אֲבְוֹתֵיכֶם: ַנְאֲשֶׁר־בֶּא יָעַקֹב מִצְרֶיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבְוֹתֵיבֶם אֶל־ יְהֹוֶָרה וַיִּשְׁלֵּח יְהוָה אֶרת־מֹשֶׁה וְאֶרת־אֲהֲהֹן וַיוּצֵיאוּ אַת־־אַבְהֵיכֶם מִמְצְלַיִם וַיְשִׁיבִוּם בַּפָּקוֹם הַזָה: וַיִּשְׁבְּחָוּ אֶת־יְהוֹנֶה אֱלְהֵיהֶם וַיִּמְבָּר אֹרְגֶם בְּיֵר

there sacrifices of peace offerings before the LORD; and Shaul and all the men of Israel rejoiced there CHAP. XII. greatly. 1. And Samuel said unto all Israel, Behold, I have hearkened unto your voice in all that ye said unto me, and I have set a king over you. 2. And now, behold, the king walketh before you; and I am old and grayheaded; and, behold, my sons are with you: and I have walked before you from my youth unto this day. 3. Behold, here am I; testify against me in the presence of the LORD, and in the presence of his anointed: whose ox have I taken? or whose ass have I taken? or whom have I defrauded? whom have I oppressed? or from whose hand have I received any ransom so that I turned my eyes from him? and I will restore it you. 4. And they said, Thou hast not defrauded us, nor hast thou oppressed us, and thou hast not taken aught from any man's hand. 5. And he said unto them, The LORD is witness against you, and his anointed is witness this day, that ye have not found aught in my hand; and they answered, He is witness. 6. And Samuel said unto the people, It is the Lord who did (wonders through) Moses and Aaron, and who brought your fathers up out of the land of Egypt. 7. And now stand up, that I may hold judgment with you before the LORD concerning all the benefits of the Lord, which he did to you and to your fathers. 8. When Jacob was come into Egypt, then did your fathers cry unto the LORD, and the LORD sent Moses and Aaron, and they brought forth your fathers out of Egypt, and caused them to dwell in this 9. And when they forgot the Lord their God, he surrendered them into the hand of Sisera, the chief of the

י According to Ben Uziel's version, who supplies between ששה the word אם thus משה דא בורן על ירא רמשה the word בלא

ַםְיםָרֵא שַׁר־צְבָּא חָצוֹר וּבְיֵר פִּלִשְׁתִּים וּבְיֵד מֶלֶּךְ יוֹלְחַמָּר בָּם: וַיִּזְעַקְרּ אֶרִבּ'-יְהֹנָה וַיִּאְמְדֶּ חָשְּׁאנּרּ בּם: מוֹאָב וַיְלְחַמָּר בָּם: וַיִּזְעַקְרּ אֶרִבּ'-יְהֹנָה וַיְאֹמְדֶּ בַי עַנַבְנוּ אֶת־יְהֶּלֶּח וַנַּעֲבְר אֶת־־הַבְּעָלִים וְאֶת־ ָרָעשְהָּגְרוֹרִת וְעַהָּרוֹ הַצִּילֵנוּ מִיֵּר אְּיְבֵינוּ וְנַעַבְּבֶּךְ: וַיִּשְׁרַלָּח יְהנָהוֹ אֶרת־יְרְבָּעַל וְאֶרת־בְּרָן וְאֶרת־יִפְּתָּח ווּיִשְׁרַלֹּח יְהנָהוֹ אֶרת־יִבְּתָּח וְאֶרת־שְמוּצֵאֶל וַיַּצֵּל אֶרְתְבֶּם מִיַּרְ אִיְבֵיכֶם מִסְבִּיב וַתַשְבָּוּ בַּטַח: וַתִּרְאוּ כִי נָחָשׁ מָלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא וּ וַתַּשְׁבָּוּ בַּטַח: ָעַלֵיכָב וַתַּאִמְרוּ לִּי לֹא בִי־מֶלֶךְ יִמְלָדְ עַלֵינוּ וַיְהוָח יוּ אֶלְהֵיבֶם מַלְּבָבֶם: וְעַהָּה הַנֵּה הַמֶּבֶלְהְ אֲשֶׁר וּ אֶלְהַיבֶם בְחַרְמֶּם אֲשֶׁר שָאֶלְתֵּם וְהַנֵּה נָתַן יְהֹנֶה עָלֵיכֶם 14 מֶבֶלְר: אִם־תִּירְאַוּ אֶת־יְהנָה וַעֲכַרְהֶּם אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלָא תַמְרָוּ אֶת־פֵּי יְתוֹּתְ וְהְיִתֶם נִם־אַהֶּם וְגַם־הַפֶּּלֶךְ אֲשֶׁר־מָרַלְף עֲלֵילֶם אַחַר יהוֶה אֱלְהֵיבֶם: וְאִם־לְא הִישְׁמְעוֹ בְּקוֹר יְהוָה 15 וֹמְרִיהֵם אֶרת־פֶּי יִהוֹהַ וְהַיִּתְה יַד־יִהוֹה בָּבֵם וּבַאָּבְרַתִיבֶם: גַם־עַרָּתֹ הָתְיַצְבָּוּ וּרְאוּ אֵת־הַדָּבֶר יוֹ הַגָּרוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוֹּה עשֶׁה לְעֵינֵיכֶם: הַלְוֹא זֹי קציר־חִפִּים הַיִּוֹם אֶקְרָאֹ אֶל־יְהוְה וְיִתֵּן קלְוֹת וּפָמֶר וּרְעַוּ וּרְאוּ בִּי־רָעַרְבֶּם רַבְּהֹ אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בּעֵינֵי יְהוָה לִשְּאוֹל לָבֶם מֵלֶך: וַיִּקְרָא שִׁמוּאֵל 📧 בְּעֵינֵי יְהוָה לִשְאוֹל לָבֶם אֶל־יְהֹוָה וַיִּתָּן יְהֹוָה קֹלְה וּמָטָר בַּיַּוֹם הַהָּוּא וַיִּירָא ויאמרו קרי *

host of Chazor, and into the hand of the Philistines, and into the hand of the king of Moab, and they made war against them. 10. And they cried (then) unto the Lord. and said. We have sinned, in that we have forsaken the LORD, and have served the Baälim and the Ashtaroth; and now deliver us out of the hand of our enemies, and we will serve thee. 11. And the Lord sent Yerubbaäl, and Bedan, and Yiphtach, and Samuel, and he delivered you out of the hand of your enemies on every side, so that ye dwelt safely. 12. And when ve saw that Nachash the king of the children of Ammon came against you, ve said unto me, Nay; but a king shall reign over us: when the Lord your God is your king. 13. And now here is the king whom ve have chosen, whom ve have asked for! and, behold, the LORD hath set over you a king. 14. If ye fear the LORD, and serve him, and obey his voice, and do not rebel against the will of the Lord: then shall both ye and also the king that reigneth over you continue following the LORD your God. 15. But if ve do not hearken to the voice of the LORD, and rebel against the will of the LORD; then will the hand of the Lord be against you, as it was against your fathers. 16. Also now stand up and see this great thing, which the Lord is about doing before your eyes. 17. Is it not wheat harvest to-day? I will call unto the LORD, and he will send thunder and rain; and ye will (thus) perceive and see that your wickedness is great, which ye have done, in the eyes of the Lord, in asking for yourselves a king. 18. And Samuel called unto the LORD; and the LORD sent thunder and rain on that day: and all the people

^a Both Sachs and Arrheim view this part of the verse as a continuation of the condition, and render: "And if both ye and also the king that reigneth over you, follow the Lord your God,"—the consequence is then understood, meaning, "then will you be blessed."

יה בְּל־הָעָם מְאֶדׁ אֶרת־יְהוּה וְאֶת־שְׁמוּאֵל: וְיֹאִמְרוּ
כְל־הָעָם מְאֶדׁ אֶר־יְהוּה וְאֶל־בְּבֶרְיְהְ אֶל־
יְהוְה אֱלֹהֶיְהְ וְאֵל־נְמִיּת כִי־יָסַבְּנוּ עַל־כָל־חַפּאֹתִינוּ
יְהוְה אֱלֹהֶיְהְ וְאֵל־נְמִיּת כִי־יָסַבְּנוּ עַל־כָל־חַפּאֹתִינוּ
עַלְּהִילָאוּ אֱתָם עֲשִׂיתֶם אֵת כָל־הָרָעָה הַוְאַת אַּךְ אֵל־הָעָמ אֵל־הָנָעה הַוְאַת אַּךְ אֵל־הָנָעה הַוְאַת בִּלְ־הַנְים אֶת־יְהוּה בְּכָל־ אֵל־הָנִיהוּ מִאָּחְרֵי הַהֹּהוּ אֲשֶׁר לֹא־ לְבַרְכֶם: וְלֹא הָסִוּרוּ כִיוּ אֲחֲרֵי הַהֹּהוּ אֲשֶׁר לֹא־ לְבַרְכֶם: וְלֹא הָסִוּרוּ כִיוּ אַחֲרֵי הַהֹּהוּ אֲשֶׁר לֹא־ עִּילוּ וְלָא יַצִּילוּ כִי־תְהוּ הַפְּח: בִּי לְא־יִפְשׁ יְהוְהֹּ בְּעַבְיּר שְׁמִוֹ הַבְּנְרוֹל כֵּי הוֹצְלִיל יְהוָה לֵעם: לְעִילוּ אַתְּכֵם לְוֹ לְעָם:

הפפרת חקת

בשופטים סימן י"א

וְיִפְתָּח הַגּּלְשָׁרִי הָיָה גִּבְּיר הַיִּל וְהָוּא בֶּן־אִשְׁה יִנְפְתָּח הַגּּלְשָׁרִי הָיָה גִּבְּיר הַיִּלְית וְיִפְּתָּח הַגִּלְשָׁר גִּלְעָר אָתריפְתָּח: וַמַּלֶּר אִשְׁתרּגִּלְעָר לוֹ לְא־רִתְּנְחַל בְּבֵית־אָבְינוּ כֵּי בֶּן־אִשְּׁרִה יַיִּאְבִינוּ כֵּי בֶּן־אִשְּׁרִה יַיִּאְבִינוּ כֵּי בֶּן־אִשְּׁרִה יַיִּאְמָרוּ לוֹ לְא־רִתְנְחַל בְּבֵית־אָבְינוּ כֵּי בֶּן־אִשְּׁרִה יַנִיּאְכָּח יִנִּאְבִּים וַיִּאְבִּים וַיִּאְבִּים בִּאָרֵץ אַ מְּוֹי וַיִּשְׁב בְּאָרֵץ מְּמוֹי מִיְשֶׁב בְּאָרֵץ מִּוֹּוּ מִיְּה מִיְמִים וַיִּלְּקְטִּוּ אֶלִּיִּיִם וְיִּבְּחָמוּ בְּגִי־עַמְּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל : וַיְהָּי בָּיִבְּים בַּיִּבְּים בַּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בְּיִבְּים בּיִבְּים בְּיִבְּים בּיִּבְּם בּּיִּים בְּיִבְּם בּיִּבְּים בּיִבְּבְים בּיִבְּים בּיִים בְּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִים בְּיִבְּים בּיִּיבְים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בְּיִּבְּים בּיִּים בּיִבְּים בּּיִים בּיִבְּים בּיִּיבְים בּיִּבְּים בּיִבּים בּיִּבְים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּבְּים בּיּים בּיִים בְּיִבּים בּיִּים בְּיִים בּיִים בּיִים בּיִבְּים בּיִּים בּיִבְּים בּיִים בּיִבְים בּיִּים בּיִבְּים בּיִּים בּיִּיּבְים בּיִישְׁרִּים בּיִּיבְּים בּיִבְּים בּיּבְים בּיִבּים בּיִים בּיִבְּים בּיוּבְיבּים בּיים בּיִבְּים בּיִים בְּיִבּים בּיִיבְּיבְים בּיִבּים בּייִבְּים בּיבּים בּיים בּיבְּים בּיִבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיבּים בּיים בּיוֹים בּיבּים בּיים בּיבְּים בּיבּים בּיים בּייִבְּים בּייִבְּים בּיִּבְּים בּיּבְים בּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּייִבּים בּיבּים בּיבִּים בּיִבּים בּיים בּ

greatly feared the Lord and Samuel. 19. And all the people said unto Samuel, Pray for thy servants unto the Lord thy God, that we may not die; for we have added unto all our sins yet this evil, to ask for ourselves a king. 20. And Samuel said unto the people, Fear not; ye have indeed done all this evil: yet turn not aside from following the Lord, and serve the Lord with all your heart; 21. And turn ye not aside; for then ye would go after vain things, which cannot profit nor deliver; for they are vain. 22. For the Lord will not forsake his people for the sake of his great name; because it hath pleased the Lord to make you unto him as his people.

HAPHTORAH OF CHUCKATH.

Judges xi. 1.

1. Now Yiphtach the Gileadite was a mighty man of valour, and he was the son of a harlot; and Gilead had begotten Yiphtach. 2. And the wife of Gilead also bore him sons; and when the sons of the wife grew up, they drove away Yiphtach, and said unto him, Thou shalt not inherit in the house of our father; for the son of a strange woman art thou. 3. And Yiphtach fled from his brothers, and dwelt in the land of Tob; and there gathered themselves to Yiphtach idle men, and they went out with him. 4. And it came to pass after some time, that the children of Ammon made war against Israel. 5. And it

בַּאֲשֶׁר־נִרְ־חֲמָנּ בְגִי־עַמְּוֹן עִם־יִשְּׂרָאֵל נַיֵּלְכוּ וְקְנֵי ַגַּלְעָר דָלַקַחַת אֶרת־יִפְּהָתח מֵאֶרֵץ טְוֹב: וַיָּאמְרָוּ לְיִפְּהָּתוֹ לְבָּה וְהָיֶיתָה לָנוּ לְקָצֵין וְגְלְחֲבֶה בִּבְנֵי עפון: ויַאטֶר יִפְּתָח לְיוֹקְנֵי גִּלְעֶׁר הַלָא אַתֶּם שְׁנֵאתֶם אוֹתִּי וַתְּנֵרְשִׁוּנִי מְבֵּית אֲבֵי וּמַדְּוֹעַ בָּאתֵם אַלַיֹּ עַׁתָּה בַּאָשֶר צַר לָבֶם: וַיִּאמְרוּ זְקְנֵּי גִּלְעַׁר אָל־יִפְּהָח דָלבוֹ עַהָּה שַבְנוּ אֵלֶיך וְהָלַבְרָתָ עִפְּנוּ וֹנְלְחַמְהָ בִּבְנֵי עַמֶּוֹן וְהָיֵיִרָ לָנוּ לְרֹאשׁ לְבָּרׁ יִשְׁבֵי גַּלְעָר : וַיּאמֶר יִפְּתָּח אֱלֹ־זְקְנֵי גִּלְעָר אִם־מְשִׁיבִּים אַתָּם אוֹתִי לִהְלָּחֶם בְּבְנֵי עַמֹּוֹן וְנָתָן יִהֹנָה אוֹתָם 10 לְפָנֵי אָנבִّי אֶהְיֶה לָכֶם לְרָאשׁ: וַיְאִמְרָוּ זִקְנֵי־גּלְעָר אֶרֹ-יִפְתָּח יְרוֹוָרו יִהְיֶרוּ שׁמֵעַ בְינוֹבֹינוּ אִם־לְא ַכְרְבָּרָהָ כֵּן נַעֲשֶׁה: וַיֵּלֶּהְ יִפְּרָהוֹ עִם־וֹקְנֵי גּלְעָׁר וַנְשָּׁימוּ הָשָם אוֹרֶגוֹ עֲלֵיהֶם לְרַאשׁ וּלְּקְצֵין וַיְדַבֵּר יִּפְתַּח אֶרת־כָל־דְּבָרֶיו רִלְפְגֵי יְהוֹּה בַּמִּץְבָּה: וַיִּשְׁלַח בּי יִפְתָּחוֹ מַלְאָלִים אֶל־מֶלֶךְ בְגוְ־עַמְּוֹן לֵאמֻר מַה־לֵי וַלְּלֹךְ כִי־בָּאַרָ, אֵבֹּלִי לְהַלְחֵם בְּאַרְצִי: וַיִּאּמֶר מֶּלֶּךְ בְּגִי־עַמוֹן אֶל־מַלְאָבֵי יִפְּהָּח בִי־לָלַח יִשְׂרָאֵל אֶרת־ אַרְצִּיֹ בַּעַלוֹרָתוֹ מִפִּצְרַיִּם מֵאַרְנְוֹן וְעַר־הַיַבְּקֹ וְעַר־ רַנְינֶקְ וְעַתָּּה הָשִׁיבָה אֶרְתְהֶן בְּשָׁלְוֹם: נַנִוֹסֶף עוֹר 🕰 בּיַרְבֵּן וְעַתָּּה הָשִׁיבָה יִפְּתָח וַיִּשְׁלַחֹ מַלְאָבִּים אֶל־־מֶלֶךְ בְּגִי עַמְּון: וַיָּאמֶר

was so, when the children of Ammon made war against Israel, that the elders of Gilead went to fetch Yiphtach out of the land of Tob: 6. And they said unto Yiphtach, Come. and become a leader unto us, that we may fight with the children of Ammon. 7. And Yiphtach said unto the elders of Gilead, Did not ye hate me, and expel me out of my father's house? and why are ye come unto me now when ve are in distress? 8. And the elders of Gilead said unto Yiphtach, Therefore are we now come back to thee, that thou mayest go with us, and fight against the children of Ammon, and be head unto us, unto all the inhabitants of Gilead. 9. And Yiphtach said unto the elders of Gilead, If ye bring me home again to fight against the children of Ammon, and the Lord give them up before me, shall I remain your head? 10. And the elders of Gilead said unto Yiphtach, The Lord shall be a hearer between us, if we do not so according to thy word. 11. Then Yiphtach went with the elders of Gilead, and the people appointed him over them as head and as leader: and Yiphtach spoke all his words before the Lord in Mitzpah. 12. And Yiphtach sent messengers unto the king of the children of Ammon, saying, What hast thou to do with me, that thou art come unto me to fight against my land? 13. And the king of the children of Ammon said unto the messengers of Yiphtach, Because Israel took away my land, when they came up out of Egypt, from Arnon even unto the Yabbok, and unto the Jordan: now therefore restore these lands again in peace. 14. And Yiphtach again sent messengers unto the king of the children of Ammon; 15. And said unto him,

vol. iv. 23

^{*} Arnheim renders this affirmatively, "then will I remain your head." Either way it is a contract which he made with the elders, that it should not be merely for the war that he was to be the leader.

לא בָּה אָמַר יִפְּהָח לְא־בָלַקְח יִשְׂרָאֵל אֶרת־אֶבֶין מוֹאָב וְאֶרת־אָרֶץ בִּנֵי עַמְּוֹן: כִּי בַעַלוֹרֶזם מִמְּצְרֵיִם וַנֶּבֶּלְרְ יִשְׂרָאֵלֵל בַּפִּרְבָּרֹ עַד־יַפֹּיף וַיָּכָא קְבֵשָׁה: וּיִשְׁרַח יִשְּׁרָאֵל מַלְאָכִים וּ אֶל-מֶּלֶךְ אֱדֹּום לֵאמֹר יאָעְבָּרָח־נָּא כְאַרְצֶּׁךְ וְלָא שָׁמֵע מֶלֶךְ אֱדׁוֹם וְנַם אֶל־ מֶלֶהְ מוֹאֶב שָׁלַח וְלָא אָבֶרה וַיִּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקְרֵשׁ: וֹיֹבֶׁ דְ בַּמִּרְבָּר וֹיָּסֹב אָרַר-אָרָא אֶרוַם וֹאָרַר-אַבּרוֹ מואָב וַיָּבָא מִמּוַרַח־שָּׁמֶשׁ לְאֵבֶרֶץ מוּאָב וַיַּדְוּנְוּן בַעַבֶר אַרְגִוֹן וְלֹא־בָּאוֹ בִּגְבָוּל מוֹאָב בִּי אַרְגוֹן גְּבְוּל 19 מוּאָב: וַיִּשְׁבַּיח יִשְּׂרָאֵל מַלְאָבִּים אֶל-סִיחָוּן מֶלֶּרְ־ הַאֱמֹרָי מֶלֶךְ חָשְׁבְּוֹן וַיַּאמֶר לוֹ יִשְׁרָאֵׁל נַעַבְּרָה־נֵא ַבְאַרְצָךָ עַר־מְקוֹמִי: וְלֹא־הָאֱמִין סִיחַוֹן אֶת־יִשְׂרָאֵלֹ יַעַכָּר בּנְבָּלוֹ נֵיֶאֱסַֹף סִיחוֹן אֶרת־כִּרוֹ־עַמֵּוֹ וַיַּחְנִיּ בְּיָרָהְצָה וַיִּלְּחֶם עִם־יִשְּׂרָאֵל : יַּיִיהַאָן הָּוָּרָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־סִיחָוֹן וְאֶת־כָל־עַמֶּוֹ בְּיֵר־יִשְׂרָאֵל וַזַכְּוּם נַיִּרַשׁ יִשְׂרָאֵל אָרת כָּל־אָבֶרֶץ הָאֱמִרִּי יוֹשֵב הָאָבֶרֶץ הַהָיא: וַיַּרְשׁוּ אֵרת כָּל־נְּכָוּל הָאֱמֹרֵי מֵאַרְנוֹן וְעַר־ יַהַבַּק וּמֶן־הַמְּרָבֶר וְעַר־הַיִּרְהֵן: וְעַהָּ, יְהֹנָה יִהֹנָה יִ אָלהַי יִשְׂרָאַל הוֹרִישׁ אֶרת־הָאֱמֹרִי מִפְּגֵי עַפַּוּ יִשְׂרָצֵקֻל וְאַהָּתה תִּירָשֶׁנוּ: הַל"א אַת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךְ 🗠

בְמִוֹשׁ אֱלֹהֶוּךְ אוֹרָגוֹ רִנִירֶשׁ וְאֵתٌ כָּל־אֲשֶׁר הוֹרִיש

Thus saith Yiphtach, Israel did not take away the land of Moab, nor the land of the children of Ammon; when they came up from Egypt, Israel walked through the wilderness unto the Red Sea, and came to Kadesh: 17. And Israel then sent mesengers unto the king of Edom. saying, Let me, I pray thee, pass through thy land; but the king of Edom would not hearken; and also unto the king of Moab they sent; but he would not consent: and Israel remained in Kadesh. 18. Then they wandered through the wilderness, and travelled round the land of Edom, and the land of Moab, and came by the east side of the land of Moab, and encamped on the other side of Arnon; but they came not within the border of Moäb: for Arnon is the boundary of Moäb. 19. And Israel sent messengers unto Sichon king of the Amorites, the king of Cheshbon; and Israel said unto him. Let us pass, we pray thee, through thy land unto my place. 20. But Sichon trusted not Israel to (let them) pass through his border: and Sichon assembled all his people, and encamped in Yahaz, and fought against Israel. 21. And the LORD the God of Israel delivered Sichon and all his people into the hand of Israel, and they smote them; so Israel took possession of all the land of the Amorites, the inhabitants of that country. 22. And they took possession of all the border of the Amorites, from Arnon even unto the Yabbok, and from the wilderness even unto the Jordan. 23. So now the Lord the God of Israel hath dispossessed the Amorites from before his people Israel, and shouldest thou possess^b it? 24. Truly that which Kemosh thy god giveth thee to possess, even

but even after the deliverance of the people had been achieved; the elders assented to this proposition also in verse 10.

^a The chief speaking in the singular in the name of the people,

b Others render, "and thou wouldst drive them out!"

בַּי יְהוֹוֶה אֱלֹהֵינוּ מִפָּגֵינוּ אוֹרְוֹ נִירָשׁ: וְעַהָּה הַטְוֹב טוֹבֹ ^25 אַהָּה מִבֶּלֶק בֶּן־צִפְּוֹר מֵלֶך מוֹאָב הַרוֹב רָבֹ עִם־ ישְׁרָבֵּל אִם־נִלְחָם נִלְחָם בָּם: בְּשֵבֶרת יִּשְׁרָצֵּל 26 : בְּחֶשְׁבֹּוֹן וּבִבְנוֹהֶאִיהָ וּבְעַרְעֵוֹר וּבִבְנוֹהָאִיהָ וּבְכָרִיֹ-קגרים אַשר על־יָרֵי אַרְנוֹן שְׁלְשׁ מֵאוֹרת שָנָהְ יש: וְאָבּוֹכִי לְאִ הַצַּלְהֶם בָּעָת הַהְיא: וְאָבּוֹכִי לְאִ־ חָטֵארִתִי לָּךְ וְאַתָּה עשֶׁה אָתֵּי רָעָה לְהַלָּחֶם כֵּי יִשְׁפֹּטׁ יְהַנֶּרִה הַשֹּׁפֵטֹ הַיּוֹם בֵּין בְנֵי יִשְׂרָאֵׁל וּבֵין בְּנֵי עַמְּוֹן: וְלָא שָׁטַע מֵלֵך בְּגֵי עַמְּוֹן אֵל־דְּבְרֵי יִפְּתָּח 😕 צִּיְמִוֹן: וְלָא שָׁטַע 29 אַשֶּׁר שָׁלַח אֱלֵיו: וַתִּהִי עַל־יִפָּתָח רְוּחַ יִהוָֹה וַיַּעַבְר אָרת־הַגּלְעָר וְאֶת־מְנַשֶּׁה וַיַּעַבֹרֹ אֶת־מִצְפֵּה גַּלְעָר וּמִמִּצְפֵּה גִּלְעָׁר עָבַר בְּגִי עַמְּוֹן: וַיִּבַּר יִפְתָּח גָדֶר 30 וּמִמִּצְפֵּה גִּלְעָׁר ַלִיהוָה וַיאׁמֶּר אִם־נָתְוֹן תִּתָּזן אֶת־בְּנֵי עַמָּוֹן בְּיָדִי: יוֹנֵא אֲשֶּׁר יֵצִׁא מְדֵּלְתַי בִירִזוֹ לְקְרָאהִי 13 וְדָיָרַה הַיּוֹצֵא אֲשֶּׁר יֵצִא מִדַּלְתַי בְשוּבִי בְשָּלִוֹם מִבְּנֵי עַמֶּוֹן וְהָיָהֹ לֵיהוָה וְהַעֲלִיתִיהוּ עלֶה: ווַעַכָּר יִפְּהָתח אֶל-בְּנֵי עַפְּוּן דְּלֹהַלַחֶם בֶּם 🗝 עֹלֶה: מַלֶּה וִירְגַם יְתֹּוָה בְּיָרוֹ: וַיַבֶּם מֵעֲרוֹצֵר ׁ וְעַר־בְּוֹאֲךֹ מִנְּית 33 ֶעשְׂרֵים אִיר וְעַרֹ אָבֵל כְרָמִים מַבֶּה גְּדוֹלֵה מְאָד וִיבֶּנְעוֹ בְנֵי עַמּוֹן מִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

that possess; but whatsoever the Lord our God may drive out from before us, even that will we possess. 25. And now art thou then any better than Balak the son of Zippor. king of Moab? did he ever strive against Israel, or did he ever fight against them? 26. While Israel dwelt in Cheshbon and in its minor towns, and in Aroër and in its minor towns, and in all the cities that are along the margin of Arnon, three hundred years: why therefore did ve not recover them within that time? 27. Whereas I have not sinned against thee, and thou doest me wrong to war against me: may the Lorp, the Judge, be judge this day between the children of Israel and the children of Ammon. 28. Nevertheless the king of the children of Ammon hearkened not unto the words of Yiphtach which he had sent him. 29. Then came upon Yiphtach the spirit of the LORD, and he passed over Gilead, and Menasseh, and passed over Mitzpeh of Gilead, and from Mitzpeh of Gilead he passed over unto the children of Ammon. 30. And Yiphtach made a vow unto the Lord, and said, If thou wilt indeed deliver the children of Ammon into my hand, 31. Then shall it be, that whatsoever cometh forth out of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, shall belong to the Lord, and I will offer it up for a burnt offering. 32. So Yiphtach passed over unto the children of Ammon to fight against them; and the Lord delivered them into his hand. smote them from Aroër, even till thou comest to Minnith, twenty cities, and unto Abel Kerahmin, with a very great slaughter; and the children of Ammon were subdued before the children of Israel.

במיכה סימן ה'

וָהַיָה וּ שָּׁאֲרֵירת יַעַלְבֹּ בְּלָרֵבֹ עַמִּים רַבְּים כִּטְלֹי מַאָרת יְהֹוָה בִרְבִיבִים עֲלֵי־עֶשֶׂב אֲשֶׁר לְא־יְקַוָּהֹ לְאִישׁ וְלָא יַיִחֵל לִבְגֵי אָדֶם: וְהָיָה שְׁאֵרִית יַעַקְב בַּגוֹיִם בָּבֶּרֶב עַמֵּים רַבִּים כְאַרְיֵה בְּבָהַמְוֹת יַעַר קבָפָיר בְּעֶדְרֵי־צְאוֹ אֲשֶׁר אִם־עָבֶר וְרָמֵס וְטְרַף ּ וְאֵין מַצִּיל : תָּרִם יְרָה עַל־צָרֶיְה וְכל־אִיְבֶיְה יִכָּבְתוּ וְהַנֶרָה בַּוְּם־הַהוּא נָאָם־יִהנֵה וְהַכְרַהֵי סוּמֵיךְ מַקרְבֶּּךְ וְהַאָּבַרְהָי מַרְכְּבֹהֶידְ: וְהִזְּכְרַהָּי עָרֵי אַרְצֶדָּ וְהָרַסְהָּנִי כָּלֹ־מִבְצֶרֶידְ: וְהִכְרַתִּנִי כְשָׁפִּים מַיֶּבֶרְ וּמְעוֹנְגָיִם לְא יְהִיוּ־בֶּלֹך: וְהַכְרַתְּי פְּסִילֵיךְ וּמַצְבוֹהֶיךָ מִקּרְבֶּךְ וְלֹא־תִשְׁרַתְּחָנֶרה עוֹד לְמַעשִׂה יַבִיך: וָגָרַשָּׁהַי אַשִּׁיבִיך מָקּרָבֶּך וְהִשְּׁמַרְהַיִּי עָבֵיך: ּ וְעָשִׂירִזִי בְּאַף וּבְחֵבֶּה נָקָם אֶת־הַגּוֹיָם אֲשֶׁר לֹא ביב אָמֶעוּ: שָׁמְעוּ־נָּא אָת אָשֶׁר־יְהוָה אֹמֶר קוּם רֵיב 🚶 שָׁמֵעוּ: שָׁמְעוּדּנָא אָת אֶרת־הֶהָלִּים וְתִשְׁמַעְנָרה הַגְּבָעֻוֹת קוֹלֶן: שִּמְעָנ הָרִים אֶת־רֵיב יְחֹנָה וְהָאֵתְגִים מַוֹּסְבֵי אֶרֶץ כֵּי רֵיב ַלַיהוָהֹ עם־עַפֹּוֹ וְעָם־יִשְׂרָאֵל יִהְוַבָּח: עַפֵּי מָה־ ָּעִשִּׂיתִי לְהָ וּמָה הֶלְאֵתֵיךְ עַנָה בִּי: כִּי הָעֶלְרִתִּיךְ

HAPHTORAH OF BALAK.

MICAH V. 7.

7. And the remnant of Jacob shall be in the midst of many people like dew from the Lord, like showers upon the grass, that waiteth not for man, nor hopeth for the sons of man. 8. And the remnant of Jacob shall be among the nations, in the midst of many people, like a lion among the beasts of the forest, like a young lion among flocks of sheep: who, if he break in, both treadeth down, and teareth in pieces, whilst none can deliver. 9. High shall thy hand be lifted up above thy adversaries, and all thy enemies shall be cut off. 10. And it shall come to pass on that day. saith the Lord, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots; 11. And I will cut off the cities of thy land, and I will throw down all thy strongholds; 12. And I will cut off the arts of witchcraft out of thy hand; and soothsayers shalt thou have no more; 13. And I will cut off thy graven images, and thy statues out of the midst of thee; and thou shalt no more prostrate thyself to the work of thy hands. And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; and I will destroy thy enemies. 15. And I will in anger and fury execute vengeance upon the nations, upon those that have not hearkened. 1. Hear ye now what the LORD saith, Arise, contend thou with the mountains, and let the hills hear thy voice. 2. Hear ye, O mountains, the controversy of the Lord, and ye strong foundations of the earth! for the Lord hath a controversy with his people, and with Israel will he plead. 3. O my people, what have I done unto thee? and wherein have I wearied thee? testify against me. 4. Although I brought thee up out of מַאָּרֶץ מִצֶּרִים וּמִבֶּיִת נְעַבָּרִים פְּדִיתִיךּ נָאֶשְׁלַח לְּפָּנִיךּ אֶרִג־מֹשֶׁה צְּקְבָּרִן וּמִרִים: עַמִּי זְּכָר־נָאֹ מַה־
יָעִין בָלָלְ מֵלֶך מוֹאָב וּמֶה־עָנָה אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן־בְּעִוֹר
מוּיִבְּיִם יְהֹנְה אִבְּרָן וּמִרִים: תַּמִּי יְבְּנְוֹר יְבְּנְוֹר מִישְׁבָּנוּ
בּמָה צְּבַלְבָּם יְהֹנְה אִבְּרָן לַמֵעוֹ דַּעַת צִּרְקוֹרת יְהְנָה:
בְּמָה צְּבַלְבָּם יְהֹנְה אִבְּרָן לֵאלֹהֵי מֶרְוֹם הַאָּבַּרְנְּמִנּי בְּעִנְּלִים בְּנִי שְׁנָרו: הַיִּירְצָּה יְהֹנָה בְּאַלְפִי בְּמָנִי מִמְּלִּבְי בְּמְנִי בְּמָנִי בְּנְבְּיִי בִּעְנְּלִים בְּנִי שְׁנָה בִי אִם־עִּילִוֹר בְּמְנִין בְּמָנִי מְמָּבְּר בְּנִי מִּיְבְּבְּיוֹ בְּשְׁעִי בְּבְּנִית נְבְּשְׁיִי הִנִּיר לְּךָּ אָרֶם מַחִרמִּוֹר בְּשְׁנִי מִמְּבְּ בְּיִי מִנְּלְבִי בְּמְנִי מִמְּלְבִּי מִבְּנִי מִנְיִי בְּעָנִים בְּנִייִ שְׁנִין הַעְּמָיוֹר מְיִשְׁבָּם מִחִים מִּבְּר בְּיִבְּיִי בְּנִינִי מְבְּבְּבְוֹר בְּמְבְּיִי מִבְּיִי בְּמָנִי הַבְּיִי מִבְּנְיִי מִבְּנְיִי מִנְיִין בְּעִבְּיוֹר בְּנִייִם בְּנִינְייִן מִּצְּנָע לֶבֶּנִי מִבְּיִי בְּיִיוֹר לְּרָּ אָבְיבִּם מִחִים מִּיּוֹב בְּיִישְׁה בְּעָבְּיִים בְּנִייִי מִּנְיוֹר לְּבְּיִים מִּבְּיִי בְּעָנִי בְּמָנִי הִישְׁר הִיבְּעְנִי לְּבְיִם מְּבְּבְּיי בִּמְיוֹים בְּנִישְׁיוֹם בְּנִישׁ מִפְּּבְּי בִּיּיִי בְּעָנִים בְּבְּיִים בְּנִייִי בְּמָנִי תְּבָּבוֹים בְּבְּיִיי בְּמְנִי בִּעְנִייִים בְּנִישְׁיוֹר לְּבָּי בִּמְנִי בִּיְנִיי בְּיִבְּי בְּמָנִי בְּיִבְייִי בְּיִבְּיוֹים בְּבְּיִיים בְּנִייִים בְּנִייִייִים בְּנִייְיִים בְּבְּבְּיים בְּנִייִים בְּבְּיִיים בְּבְּיִיים בְּיִייִים בְּיִיּיִים בְּיִיבְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּנִייִים בְּיִיּיוֹם בְּיִיּיְיוֹים בְּיוֹבְיּייִים בְּיִיבְּעִייִים בְּבְּיוֹם בְּיִיבְּיוּתְיּיוּר בְּיְיִים בְּיוֹים בְּיבְּעִים בְּבְיוֹבְיים בְּיִיוֹם בְּיִיבְּיִים בְּיוּבְייוֹם בְּיוֹבְיבְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּיוֹבְיוּבְיוֹי בְּיִיוּיוּי בְּיִיוּיוֹים בְּיִיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְייִי בְּיבְּעוֹי בְּיוּבְיבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹי בְּיִייִיוּבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹי בְּעִיתְיוֹי וּבְיוּבְיוֹם בְּיוֹייוֹים בְּיבְּיוֹם בְּיוֹיי בְּיוֹבְיוּים בְּיוּיוֹי בְּיִיםּים בְּיוֹי בְּיבְּיבְיוּי בְי

הפטרת פינחס

אכן לאחר י"ז בתמח מפטירין לפינחס דברי ירמיה דפ' מטות במלכים א' סיסן י"ח

לַּינְרָ יְחָנְה הְיִרָה עָטְר יְאָלְיֹה וַיְשַנֵּם מְרְנְיִוֹ וַיִּנָרְיֹ וְיִשְׁנֵּם מְרְנְיִוֹ וַיִּנְרִיֹ וְיִשְׁנֵם מְרְנְיִוֹ וַיִּנְרִין וְיִבְּיִלִי וְיִנְּרִין וְיִבְּיִם לְּאִייָבוּ וְיִנְּבִי אַמְר בּהְבְּיִבְים בְּחָרֶב: וַתִּשְׁלַח אִיזֶּבֶל יִשְׁר אָלְיָהוּ וְאֵלְהִים וְנְבָּה יִזְּרָעְאַלְה: וַיִּגְּר אַלְּיִהוּ וְאֵלְהִים וְכָּה יִזְּבְעְאַוּן אֱלֹהִים וְכָּה יִזְּבְּיִאָים בְּחָרֶב: וַתִּשְׁלַח אִיזֶּבֶל יִבְּיִּשְׁר אָשְׁר בֹּלְיְאָשְׁר וְאָלֶּהְים אֶרְבּנְשְׁוּן אֱלֹהִים וְנַלָּהְ אַלְּבִּנְשְׁוּן אֱלֹהִים וְנַבְּיֹם בְּיִבְּיִּשְׁוּן אֱלֹהִים וְנַבְּיִם בְּבְּשְׁר בְּיִבְּשְׁר בְּיִבְּשְׁר וְיִבְּיִם בְּבְּישׁוּ וְיִבְּיֹא בְּאָר יִבְּיִּשְׁר וְיִבְּיִּשְׁר בְּיִבְּשְׁר בְּיִבְּשְׁר בְּיִבְּשְׁר וְיִבְּיִבְּיִם אֶּרְבִּיְשִׁנְּן אֵלְהִים וְנְבָּיִם בְּבְּשְׁר בְּיִבְּשְׁר בְּיִבְּיִם בְּבְּישׁוּ וְיִבְּיִבְּיִם וְבְּבְישׁוּ וְיִבְּיִם בְּבְּשְׁר בְּיִבְּיִם בְּבְּישׁוּן בְּיִבְּיִם וְּבָּבְישׁוּ בְּיִבְּיִים וְבְּיִם בְּבְּשְׁר בְּיִבְּיִים וְּבְּיִבְיִים אָּבְרִים בְּבְּשְׁר בְּיִבְּישְׁר בְּיִבְּיִים וְנִיבְּיִם בְּבְּשְׁר בְּיִבְּיִים וְנִיבְּיִם בְּבְּשְׁר בְּבְּישׁוּ וְיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּבְּשְׁר בְּיִבְּישׁוּ בְּיִבְּישְׁר בְּבְּשׁוּ בְּיִבְּישְׁר בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּבְּשְׁר בְּיִבְישְׁתוּ בְיִּבְּיִם בְּיִּבְיִים בְּעִּבְישׁוּ בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְיּים בְּיִים בְּבְּישׁוּ בִיּבְּיִבְיּים בְּבִּבְישׁוּ בִיּבְּיִים בְּבְּישׁוּ בִיּבְּישׁוּ בְיִבְּיִים בְּבְּישׁוּ בְיִּבְיִים בְּבְּישׁוּ בְיִּבְּיִבְיּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּישׁוּ בְיּבְּישׁוּ בְיּבְיבְּישׁוּ בּיּבְּישׁוּבּיבְישׁוּבּים בְּבְּישׁוּיוֹ בִיּבְּבְּשׁוּ בְּבּיבְּישׁוּ בּבְּישׁוּ בְיּבּיבְישׁוּ בּיּבְּישׁוּ בּיבְּבְּישׁוּ בּבְּישׁוּבּים בְּבְּישׁוּ בְּבְּישׁוּ בּבְּבְישׁוּ בְּבְּישׁוּוּ בְיּבְבְּישׁוּ בְּבְּישׁוּבְיוּבּיּבְישׁוּבְייוֹבְיּבְיּבְיּבְישׁוּבּיים בְּבְּבְישׁוּבּבּיים בְּבְּבְּישׁוּבּיוּבְבְישׁוּבְייִבְיּבְיּבְים בְּבְישׁוּבְיבִיים בְּבְיבְּבְים בְּבְּבְּשְׁיוּ בְבְּיבְייִבְּי

the land of Egypt, and redeemed thee out of the house of servants; and I sent before thee Moses, Aaron, and Miriam.

5. O my people, do but remember what Balak king of Moäb resolved, and what Bileäm the son of Beor answered him; from Shittim unto Gilgal, in order that ye may know the benefits of the Lord.—6. Wherewith shall I come before the Lord, bow myself before the God on high? shall I come before him with burnt-offerings, with calves of a year old? 7. Will the Lord be pleased with thousands of rams, or with myriads of rivers of oil? shall I give my firstborn for my transgression, the fruit of my body for the sin of my soul? 8. He hath told thee, O man, what is good: and what the Lord doth require of thee; (nothing) but to do justice, and to love mercy, and to walk humbly with thy God.

HAPHTORAH OF PINECHAS,

[When Mattoth and Massay are read on different days; otherwise they read "The words of Jeremiah," which see.]

1 Kings xviii. 46.

46. And the hand of the Lord came over Elijah, and he girded up his loins; and he ran before Achab to the enchapter of Jezreël.

1. And Achab told Izebel all that Elijah had done, and withal how he had slain all the prophets with the sword.

2. Then Izebel sent a messenger unto Elijah, saying, So let the gods do to me, and more also, if about this time to-morrow I do not make thy life as the life of one of them.

3. And when he saw this, he arose, and went for his life, and came to Beër-

* אחד קרי

ישֶבע אֲשֶׁר לִיהוּדֶה וַיַּנָּח אֱרת־נְעַרוֹ שֶׁם: וְהְוּיא־־ בַבַּיֹךְ בַּמִּרְבָּר בָּמָרָ דִּיָרָ יִוֹם וַיָּבָא וַיֶּאֶב רַאַחַרת רַמֶּם אָחָרֹת וַיִּשְאַל אָרת־נַפְשׁוֹ לָמוּרת וַיָּאמֶר ו רַב עַתַה יְהוָדֵהֹ קַחַ נַפְשִּׁי כֶּי לֹא־מִוֹב בָּגוֹבֶי מֵאֲבֹהָי : וַיִּשְׁבַבֹּ וַיִישַּׁן הַּחָת רַהֶּם אֶחֶר וְהִנֵּה־זֶרָה מַלְאָרָ נוֹנַעַ בֹּוֹ וַנְאֹמֶר לֹוֹ קוּם אֶבְוֹל : וַיַבֵּט וְהִגַּהְ מְרַאֲשׁרבָיו עָגַרי רָצָפָים וְצַפַּחַרת מֶיִם וַיַּאכֵר וַיִּשְׁקְ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁכָב: ַוַיָּשָב מַלְאַר יְהוָהַ וּ שֵׁנִית וַיְנַע־בוֹ וַיָּאמֶר קוּם אֱכָּל בִי בַב מִפְּהָ חַדֶּבֶרְ: וַיָּלָם וַיַּאבַל וַיִּשְׁתָּרְה וַיִּלֹבְּ בְּכָתַוּ הָאֲכִילֶה הַהִּיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעַים לַיְלָה עָר הַר הָאֱלֹהַים חֹבֵב: וַיָבֹא־שָם אֶלֹ־הַמְּעָרָה וַיָּלֶן שֶׁם וְהִגַּהְ רְבַר־יְהוָהֹ אֵלָיו וַיַּאמֶר לוֹ מַה־ לְּהָ בָּה אֵלָיָהוּ: וַיִּאשֶׁר בְנֹא קנַאתִי לִיהוָה ו אֱלֹהֵי צְּבָאוֹרת בִּירָעְזְבַוּ בְרִיתְךָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵׁל אֶת־מְזְבְּחֹתֵיךְ ַהָּלָסוּ וְאֶת־נִבִּיאֶיךָ הָרְנֵּוּ בָחָרֶב וָאִנָּרֶבֶּר אֲנִי לְשׁבַּוּי ַנִיְבַקְּשִׁיּ אֶרת־נַפְּשִׁי לְקַחְהָה: נִיֹּאמֶר צֵא וְעְמַרְהָ בָּהֶר ֣ לִפְנֵי יְהֹנָה ְהִנָּה יְהֹנָה עֹבֵׁר וְרַוּחַ גְּרוֹלֶה וְחָנָّק מְפָּרֵקְ הָרִים וּמְשַבֵּר סְלָּעִים לְפַנֵי יִהֹנֶה לְא בַרְוּחַ יְהַנְאָה וְצַּחַר הָרֹוּחַ לַעשׁ לֹא בָרַעַשׁ יְהּנָָה: וְצַחַרְ 12 הָרַעשׁ צִּשׁ לִא בָאֵשׁ יְהוְיֶה וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דְּמְמֶה דַקָּרה: וַיְתֵיו כִשְׁמַע אֵלִיָּהוּ וַיָּלֵט פָנִיוֹ בְאַדַרְהֹּתוֹ

sheba, which belongeth to Judah, and he left his young man there. 4. But he himself went into the wilderness a day's journey, and he came and sat down under a juniper tree: and he requested to die; and he said, It is enough, now, O Lorp, take away my life; for I am not better than my fathers. 5. And he laid himself down and slept under a juniper tree, and behold then an angel touched him, and said unto him. Arise, eat. 6. And he looked, and, behold. there was at his head a cake baked on the coals, and a ernse of water; and he ate and drank, and laid himself down again. 7. And the angel of the Lorp came again. the second time, and touched him, and said. Arise, eat: because the journey is yet far for thee. 8. And he arose, and ate and drank; and he went on the strength of that eating forty days and forty nights unto the mount of God, Horeb. 9. And he came thither unto a cave, and remained there over night; and, behold, the word of the Lord came to him, and said unto him, What dost thou here. Elijah? 10. And he said. I have been very zealous for the Lord, the God of hosts; for the children of Israel have forsaken thy covenant, thy altars they have thrown down, and thy prophets they have slain with the sword; and I am left by myself alone; and they seek my life, to take it away. 11. And he said, Go forth, and stand upon the mount before the Lord; and, behold, the Lord passed by, and a wind great and strong rending the mountains, and breaking in pieces the rocks (went) before the Lord; but not in the wind was the Lord; and after the wind was an earthquake; but not in the earthquake was the Lord: 12. And after the earthquake was a fire; but not in the fire was the Lord; and after the fire was a still small voice. 13. And it came to pass, when Elijah heard it, that he veiled his face in his mantle, and

וַיַּצֵא וַיְעַמְד פָּתַח הַמְּעָרֶה וְהַנָּה אֵלְיוֹ לְוֹל וַיֹּאמֶר בּוֹ מַה־לְּךָ פָּה אֵלִיָהוּ: נַיִּאֹמֶר בְּנֹא קֹנֵאתִי לַיהוָהַוּ אָלהַי צְבָאוֹת בִי־עָזְבַוּ בְרֵיתְךָּ בְנֵי יִשְׂרָאֵׁל אֶת־ מְוְבָּחֹתֵּיךְ דָּרָׁסוּ וְאֶת־נְבִיאֵיךְ הָרְנֵוּ בֶּחָרֶב וַאִּנָתֵר 15 אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְּשִׁוּ אֶת נַפְּשִׁי לְקַחְרֶתה: וַיָּאמֶר יְהוָהֹ אַבָּיוֹ לֵךְ שִׁוֹב לְבַרְכְּךָ מִרְבַּרָרוֹ דַּמֶּשֶׁק וּבָארָ 16 וּמֶשַׁחְרָהַ אֶת־חֲזָאֶל לְמֶלֶךְ עַל־אֲרָם: וְאֵתֹ יֵהָוּא בֶּן־נִּמְשִּׁי הִזִמְשַׁח לְּמֶלֶךְ עַלֹּ־יִשְׂרָאֵלֹ וְאָת־אֱלִישָׁע בו־שָבָּטֹ מֵאָבֵל מְחוֹלֶה הַמִשְׁח לְנָבִיא תַּחְתֵּיך: 17 וְהָיָּרהֹ הַנִּמְלֶט מֵחֶרֶב חֲזָאֵל יָמֵית יֵהְוּא וְהַנִּמְלֵט ווּ מַתַּרָב וַהָוּא וָמִירת אֱלִישָּע: וְהִשְּאַרְתָּי בְיִשְּׂרָאֵל 18 שבעת אַלְפֵים כָּלֹ־הַבְּרְבִּיִם אֲשֵׁר לֹא־בֶּרְעוֹּ לַבְּעַל וְכָּל־הַבֶּּרָה אֲשֶׁר לְא־נָשֵׁק לְוּ: וַיֵּלֶךְ מְשִּׁם וַיִּמְצְֿא אָרו-אֶרִלישָע בָּן־שָבָּטֹ וְהַוּאַ חַבֵּשׁ שְנֵים־עַשַׂר ַצְּמָרִים לְפָּנָיו וְהָוּא בִּשְׁנֵים הֶעָשֶׂר <u>ווְיַע</u>ַבָּר אֵלְיָּדֹהוּ אַלִיו וַיַּשְלֵךְ אַדַּרְהָוֹ אֵלֵיו: וַיְעַנָּב אֶת־הַבָּקָר וַיָּרִץֹ 🖘 אַחָרֵי אֵלְּיָּרָהוּ נִיֹאמֶר שֶׁשְּׁקְחֹ־נְאֹ לְאָבֵי וּלְאִפִּׁי יִאֵלְכֶה אַחָרֶיף וַיָּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב בִּי מָה־עָשִׂיתִי 21 לַך: וַיָּשָׁב מֵאַחֲרָיו וַוַקַּחָ אֶת־צֵּמֶר הַבָּקָר וַיִּוְבָּחֵהוּ וּבְּבְלֵי הַבָּקָר בִּשְׁלֶם הַבְּשֶּׁר וַיִּהָזן לָאָם וַיאבֵלוּ ניקם נולך אחרי אליחו נישרתהו:

went out, and stood in the entrance of the cave: And, behold, there came a voice unto him, and said, What dost thou here, Elijah? 14. And he said, I have been very zealous for the Lorp, the God of hosts; because the children of Israel have forsaken thy covenant, thy altars they have thrown down, and thy prophets they have slain with the sword; and I am left by myself alone; and they seek my life, to take it away. 15. And the Lord said unto him, Go, return on thy way to the wilderness of Damascus; and go, anoint Chazaël to be king over Syria: 16. And Yehu the son of Nimshi shalt thou anoint to be king over Israel; and Elisha the son of Shaphat of Abel-mecholalı shalt thou anoint to be prophet in thy stead. 17. And it shall come to pass, that him that escapeth the sword of Chazael shall Yehu slay; and him that escapeth from the sword of Yehu shall Elisha slav. 18. And I will leave in Israel seven thousand, all the knees which have not bowed unto Baal, 19. And he and every mouth which hath not kissed him. departed thence, and found Elisha the son of Shaphat, who was ploughing; twelve yoke of oxen were before him, and he was with the twelfth: and Elijah passed up to him, and cast his mantle toward him. 20. And he left the oxen, and ran after Elijah, and said, Let me, I pray thee, kiss my father and my mother, and I will (then) follow thee; and he said unto him. Go back again; for what have I done to thee? 21. And he returned back from him, and took a voke of oxen, and slew them, and with the instruments of the oxen boiled their flesh, and he gave it unto the people, and they did eat; and he arose, and went after Elijah, and ministered unto him.

ואם מתוברי' מטות ומסעי אז קורין שמעו דפ' מסעי ואפילו הוא ר"ת בירמיה סימן א'

דַבְרֵי יִרְמְיָדוּ בֶּן־חִרְּקוֹּדֶוּ מִן־הַכְּהְנִים אָשֶׁר בַּעַנְתֹוֹת בְּאֶבֶץ בִּנְיִמְן: אֲשֶׁר הָיֻה דְבַר־יְהוָתֹ בַּלִּיו בִּימִי וְאִשְׁיָהוּ בָּן־אָמְוֹן מֵלֶךְ וְהוּדָה בִּשְׁלְשׁ־ עשֶׁבֶרה שָׁנֶרה לְּמֶרְ בֹיִהִי בִּימֵי יְהְוֹיָקְיָם בֶּן־ יְאשִׁיָּהוֹ מֶלֶךְ יְהוּלָה עַר־רּעם עַשְׁרֵהיעשְׁרָה שְׁנָה לְצַרְּלְיָרֶה בֶּן-יְאִשִּׁיָרָה מֶּבֶּלְ יְהוּדֶרה עַר-גְּלְוּרֹג יְרוּשָׁבֵשׁם בַּחָבֶשׁ הַחְחָמִישִׁי: וַיְתִּי דְבַר־יְחֹנָח אֵלֵי לַאִּמְר: בְּטֶּׁרֶם אֶצִּוּרְהָ בַבָּטֶוֹ יְדַעְהִיוּך וּבְעֶּרֶם בתצא מהחם הללב שלה לליא קיוום ועיבור: וַאֹּמָר אֲהָהֹ אֲרֹנֵי וֶהוֹה הִנֵּה לְאֹ־יָרַעִרִי דַּבֶּר כִי־ נַעַר אָנְכִי: וַיַּאמֶר יְהוָהֹ אֵלֵי אֵל־רתאמֵר נַעַר אָנְכִי בי על־כַל־אַשֶּר אֱ־שְׁלַחַהְ תַּלֵּהְ וְאֵרִג כָל־אָשֶׁר אָצוּה הַרַבָּר: אַל־הִירָא מִפְנִיתֶם כְּי־אִּרְּהָ אָנֶי לְהַצְלֶּךָ נְאֶם־יְהֹנָה: וַיִּשְׁלֵּח יְהֹנָה אֶהֹ־יִרוֹ וַיַּנַע יַנרן־פָּי וַיָּאמֶר יְהוָּהֹ אֵלֵי הִנָּה נָרַתְהִי דְבָרֵי בְּפִּיך: ים בּוֹנִים בּוֹנִים בּוֹנִים בְּנִים בִּנִים בְּנִים בְּנִים בִּנִים בְּנִים בִּנִים בְּנִים בִּנִים בְּנִים בִּנִים בְּנִים בִּנִים בְּנִים בְּנִים בִּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בִּנִים בְּנִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּנִים בְּנִים בְּינִים בּינְים בּינְים בּינְים בּינְים בּינִים בּינְים בּיבְּינְים בְּינִים בְּינִים בְּינְים בּינְים בּינְים בּינְים בּינְים בְּינְים בּינְים בּינְים בּ הפשלקנות לגרווש ולגראוא ולקבלור ולבלום יוֹ לְבְנוֹרת וְלִנְטְוֹעֵ: וַיְהַיִּ דְבַר־יְהוָֹרהֹ אֵלֵי לֵאמֹר מָה־ אַתָּה ראָה יִרְמְיֶהוּ וָאֹמֵּר מַמָּל שָׁקָד אֲנִי ראָה:

HAPHTORAH OF MATTOTH,

[When Mattoth and Massay are read separately.]

JEREMIAH i. 1.

1. The words of Jeremiah the son of Chilkiah, of the priests that were in Anathoth in the land of Benjamin: 2. To whom the word of the Lorn came in the days of Josiah the son of Ahmon king of Judah, in the thirteenth year of his reign, 3. And continued in the days of Yehoyakim the son of Josiah king of Judah, until the end of the eleventh year of Zedekiah the son of Josiah king of Judah, until the carrying away captive of Jerusalem in the fifth month. 4. And the word of the Lord came unto me, saying, 5. Before I formed thee in the womb I knew thee; and before thou camest forth out of the womb I sanctified thee; a prophet unto the nations did I ordain thee. 6. And I said, Ah, Lord Gon! behold, I cannot speak; for I am a lad. 7. And the Lord said unto me, Say not I am a lad; but whithersoever I may send thee shalt thou go, and whatsoever I may command thee shalt thou speak. 8. Be not afraid of them; for I am with thee to deliver thee, saith the LORD. 9. And the LORD put forth his hand, and touched (me) on my mouth; and the Lord said unto me, Behold, I have put my words in thy mouth. 10. See, I have appointed thee this day over the nations and over the kingdoms, to root out, and to pull down, and to destroy, and to throw down, to build, and to plant. 11. And the word of the LORD came unto me, saying, What seest thou, Jeremiah? And I said, A rod of an almond-tree do I see. 12. And

יוַנְאַמֶּר יְהוָה אֵלֵי הַזִּיטַבְהָ לְרְאָוֹת בִי־שֹׁקָר אֲנֵי עַל־בּי וַנְאַמֶּר יְהְנָה אֵלֵי דַבָּרָי בַּלַעשֹׁתְוֹ : וַיִּהִּי דְבַר־יִהוַהַ וּ אֲלֵי שֵׁנֵית לָאמֹר מָה אַהָּה ראָה וַאִּמַר סֵיר נָפֿוּחַ אֲנֵי ראָה וּפָנָיו ימפוֹל, גַפּוֹלָרִי: וֹגִאמֶר יְרִיוּנִיִּרִי אַלֵּי, מֹגַפוּן עֹפֿרדיי הַדָּעָה עָל כָּל־יִשְבֵי הָאָרָץ: כִּיוּ הִנְנֵי קֹבֹא לְכָל־ ִמִשְׁפְחָוֹרת מַמְלְכִוֹרת צְפִוֹנָה נְאָם־יְהוָהֵ וּבָאוּ וְנָהְנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ בָּתַח ו שֲעָרֵי יְרוּשָׁלֵם וְעַל בָּל-חְוֹמֹהֶיהָ ּ סָבִיב וְעַל כָל־עָרֵי יְהוּדֶה: וִדְבַּרְתִי מִשְפָּטֵי אוֹהֶם ַאַל כָּל־רָעָתֶם אֲשֶׁר עָזָבוּנִי וַיְקַפְּרוּ לֵאלֹהַים אֲחַרִּים יושרת הוו למעשי יביהם: ואתה האור סרוניד וַקְמְהָל וְדִבַּרָתַ אֲלֵיהֶם אֶת כָל־אֲשֶׁר אָנֹכִי אֲצַוֶּךָ אַרִין-תַּחַתֹּ מִפְנִיהֶּם פֶּן־אֲחִתְּךָ לְפְנֵיתֵם: וַאֲנִّי הִנְּהַ נְתַתִּיךְ הַיִּוֹם לְעָּיר מִבְצָׁר וּלְעַמְוּר בַּרְזֶלֵ וּלְחֹמְוֹרת נְחַשֶּׁרת עַל-כָּל-הָאֶבֶרץ דְשׁבְּרבֵי יְהוּדָרה לְשָׁבִּיהָ רַלְבָהַנֵיהָ וּלַעָם הָאָרִץ: וְנָלְחָמָוּ אֱלֵיָהְ וְלְאֹ־יִוּכְלוּ דֶלְהָ כִּי־אִתְּהָ אֲנֶי נְאֲשׁ־יְהוֶּה לְהַצִּילֶהְ: וַיְתִי דְבַר־ יְהֹּנָה אֲלֵי לַאִּמְר: הָלֹֹךְ וְקָרֶּארָג בְאָוְגֵּי יְרוּשְׁלֵּם לַאמֹר כָה אָמַר יְהנֶּה זָבַרְהִי כִּיֹן תֶּסֶד נְעוּרַיִּן אַרָזבַת כְּלִוּלֹהָיֶךְ לֶכְתַּךְ אַקְחַביֹ בַּמִּרְבָּר בְּאֶבֶץ לְא

יְרנָעָה: קְנֶדֶשׁ יִשְׂרָאֵלֹ לֵיהנָדה בֵאשִׁית מְּבְּוּאָרְאֵל בָּל־אִבְלֵיו יֶאְשָּׁמוּ רָעֶרה תָּבָא אֲלֵיהֶם נְאָם־יְהנֵה:

* תכיאתו קרי

the Lord said unto me. Thou hast well seen: for I am watching over my word to perform it. 13. And the word of the Lord came unto me the second time, saving, What seest thou? And I said, I see a seething pot; and the front^a thereof is toward the north. 14. And the Lorp said unto me. Out of the north shall the evil break forth over all the inhabitants of the land, 15. For, lo, I will call all the families of the kingdoms of the north, saith the Lorp; and they shall come, and they shall set every one his throne at the entrance of the gates of Jerusalem, and upon all the walls thereof round about, and upon all the cities of Judah. 16. And I will hold a contest with them touching all their wickedness, in that they have forsaken me, and have burnt incense unto other gods, and worshipped the works of their 17. And do thou gird up thy loins, and arise, and speak unto them all that I may command thee; be not dismayed because of them, lest I confound thee before them. 18. But I, behold, I have made of thee this day a fortified eity, and an iron pillar, and brazen walls over the whole land, against the kings of Judah, against its princes, against its priests, and against the people of the land. 19. And (although) they fight against thee, they shall not prevail against thee; for I am with thee, saith the Lord, to deliver 1. And the word of the LORD came to СНАР. П. me, saying, 2. Go and cry in the ears of Jerusalem, saying, Thus saith the LORD, I remember unto thee, the kindness of thy youth, the love of thy espousals, thy going after me in the wilderness, in a land that is not sown. 3. A holy thing is Israel unto the Lord, the first of his fruits: all that devour him shall offend; evil shall come upon them, saith the Lord.

a Rashi renders et ses ondes, "and its bubbling is (urged) from the north side."

ואומרין הפטרה זאת אף אם חל ראש חרש אב בו ביום והספרדים מוסיפין אז פסוק כה אמר ופסוק והיה מדי חרש

בירמיה סימן ב'

- שְּמֶעוּ דְבַר־יְרתּוָה בֵּירת יַעֲקְבׁ וְבֵל־מִשְׁפְחוֹת בֵּירת שְׁמֶעוּ
- יִשְׂרָאֵל: כָּה וּ צִּלְמֵר יְהוָרה מַה־מֵּצְאׁוּ אֲבְּרֵתִיבֶּם בִּיּ
- עָנֶל כִּי רָחַקוּ מֵעָלִי וַיֵּלְכָּוּ אַחֲרֵי הַהֶּבֶל וַיֶּהְבָּלוּ: וְלַאׁ אמרוּ איה יהודה המעלה ארעוּ מארץ מצרים
- בְּמְרֵוּ אַנָה יְהֹּוֶּה הַמַּעֵלֶה אֹרָגוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בְּאָרֶץ הַמּוֹלִיהְ אֹתָנוּ בַּמִּרְבָּר בְּאָרֶץ עָרָבָה וְשׁוּחָה בְּאָרֶץ בִינִיר בּה אִנִיי וּלֹאַרִיייר בּאֹרִי בּאָרִץ בּאַרָיייר בּאַרִיייר
- צַיָּרֵה וְצַלְכָּׁוֶרָת בְּאָּרֶץ ר־אִדְעַבַר בָּהֹ אִּישׁ וְלְאִדִּשְׁבֹּ אָרֶם שָׁם: וָאָבִיא אֶתְכֶּם אֶל־אֶרֶץ הַכַּרְמֶׁל לֵאֶכְל
- פָרָיָה וְטוּבֶה וַהָּבֹאוֹ וַהְטַמְּאָרוּ אֶת־אַרְצִּי וְנַחֲלָהֶי שַּׁמְתֶּם לְרְוֹעֵבָה: הַכְּהָנִים לְא אֱמֶרוּ אַיֵה יְהוָרֹה:
- וְרְוּבְּשֵׁי הַתּתוֹרָרוֹ לָא יְדְעִׁינִי וְהָוֹרְעִים בְּשְׁעוּ בִי וְרָוֹבְּנָבִאִים נִבְאַוּ בַבַּעל וְאַחֲבִי לְא־יוֹעִילוּ הָקָרנוּ :
- י לָבֹן עָד אָרִיב אָהְבֶּם נְאָם־יְהְוֹּרֶה וְאֶרת־בְּגֵי בְגֵיבֶם 9
- יריב: כֵי עכְרٌוּ אֲזֵיֵ כִרִּנִיִיםׁ וּרְאֹוּ וְגַדֶּר שִׁלְחִוּ בּי
- יוֹ וְהָתְבְּוֹנְגָוּ מְאֶדׁ וּרְאוּ הֵן הַיְּהָה כָּוְאֹת: הַהֵּימִיר גוֹיׁ אֱלֹהִים וְעַמֶּי הַמִּיר כְּבוֹרָו בְּלְוֹא אֱלֹהִים וְעַמֶּי הַמִּיר כְבוֹרָו בְּלְוֹא
- יועיר: שמו שמים על-זָאת וְשַׂעָרָוּ חָרְבִוּ מְאָר 12
- ין נְאָם־יְהָוָה: בְי־שְׁתַּיִם רָעִוֹת עָשֵּׁה עַמֶּי אֹתִּי עָוְבׁוּ מָקוֹר ו מָיִם חַיִּיִם לַחְצָב כְּלֹהֵם בּאֹרוֹת בּאַררֹת

HAPHTORAH OF MASSAY,

[When Mattoth and Massay are read separately or together, even on New Moon day.]

JEREMIAH ii. 4.

4. Hear ye the word of the Lord, O house of Jacob, and all the families of the house of Israel. 5. Thus saith the LORD, What iniquity have your fathers found in me, that they are gone far from me, and have walked after vanity, and are become vain? 6. And they said not, Where is the LORD that brought us up out of the land of Egypt, that led us through the wilderness, through a land of deserts and of wildness, through a land of drought, and of the shadow of death, through a land through which no man had passed, and where no man had dwelt? 7. And I brought you into the land of fruitful fields, to eat its fruit and its goodly products; but ye came and ye defiled my land, and my heritage ye rendered an abomination. 8. The priests said not, Where is the Lord? and they that handle the law knew me not; and the shepherds transgressed against me, and the prophets prophesied in the name of Baäl, and after things that do not profit did they walk. 9. Therefore will I contend yet farther with you, saith the LORD, and with your children's children will I contend. 10. For pass over to the isles of the Chittites, and see; and unto Kedar send, and consider well, and see if any thing like this hath happened (there). 11. Hath a nation changed its gods, which are yet no gods? and my people hath hanged its glory for that which doth not profit. astonished, O ye heavens, at this, and let your hair stand at an end, be ye greatly terrified, saith the LORD. 13. For two evils have my people committed; me they have for14 גַשְּבָרִים אֲשֶׁר לְא־יָבָלוּ הַפָּוִם: הַעָּבָר יִשְׂרָאֵׁל אַבּיןלִיר בָּיִת הָוּא מַדְּוּע הָיָה לָבֵו: עָלִיוּ וִשְׁאֲנֵוּ 15 רְפָּרִים נָתְנָהּ קוֹלֶם נַיָּשִׁיתהּ אַרְצוֹ לְשֵׁפֶּׁרוּ עָרֵיוּ ַנְצְרֶתהׁ מִבְלִי ישֵב: גַּם־בְּנִי־נְף וְתַחְפַּנְיֶּבֶ יִרְעָוּךְ יין קרקד: הַלוֹא־זָארת רַגְעַשֶּׂה־לֶּלְךְ עָזְבַךְ אֶת־יְהְוָה אַלהַּיִּהְ בְּצָת מְוֹלִיבֵהְ בַּדְּרֶהְ: וְעַהָּה מַה־לָּהְ לְּדֶרֶהְ 18 ָסִצְּבַׁיִם לִשְׁרָתוֹת מֵי שִׁתְוֹר וּמַה־לָּדְּ לְצֶרֶרֶךְ אֵשׁוּר יין דישְרָזוֹת מֵי נָהָר: רְיַנַסְרֶךְ רָעָהַרְ וֹמְשְׁבוֹרַבִּיוּךְ רְּתוֹבְּחֶׁךְ וּרְעֻי וּרְאִיֹ כִי־רַע נָמֶׁר עָזְבֶךְ אֶת־יְהְוָה : אֱלֹדֶוֶרְ וְלָא פַּחְדָתִיּ אֵלֵיִרְ נְאֶם־אֲדֹנִי יֱהוָה צְבָאוֹת יבָי מִעוֹלֶם שָבַרְתִּי עֲלֵּדְ נִמַּקְתִּיּ מָוֹסְרוֹהֵיךְ וַתְּאֹמְרֶי 20 לָא אֶעֶבְוֹדֹ בִּי עַל־כָל־גִּבְעָה גְבהָה וְהַחַתֹּ כָל־עַץ ַרַעַנָּן אַתְּ צֹעָה זֹנָה: וְאָנֹכִי נְטַעְתִיךְ שׁוֹרֶכְ כְּלְה יַבָע אֱמֶת וְאֵיךּ נֶהְפַּבְתְּ לִּי סוּרֵי הַגָּפֶן נָבְרִיְה: בֵי 🕰 גַרִּי אם־רקבבבסי בַּנֶּתֶר וְתַרְבִּי־לֶךְ בֹּרֵית נְכְתָּם עַוֹּגַךְ יצ לְפָּנִי נְאֶם אֲדֹנִי יֶהוְה: אֵיך תְּאֹמְרִי לָא נִטְמֵאתִי 23 אַחַבֵּי הַבְּעָלִים לָא הָלֵּכְתִי רְאָי בַרְבֵּךְ בַנַּיא דְּאָי בּבֶרה בְּבֶרָה בַּלֶּה מְשֶׁרֶבֶת דְּרָבֶיה: פֵּרֶה: לָפֶּר מִרְבָר בְאַנַת נִפְּשָׁוֹ שְׁאֲפָח הוּחַ מַאֲנָתָה מִי יְשִׁיבֶנָרוֹ כָל־־מְבַקְּשָּׁירָוֹ לֵאׁ יִיָעֶפוּ בְחָרְשָּׁיהוֹ ימְצָּיִאוּנְהָ: מִנְּעֵי רַנְלֵךְ מִיְחַׁף וּנְוּרֹנֵךְ מִצְּמְיָּאֵה יבִּילְבֹּ * נצתו קרי * ותחפנחס קרי * אעכור קרי * נפשה קרי * וגרונך קרי

saken, the spring of living waters, to hew themselves out cisterns, broken cisterns, that can hold no water. Israel a servant? or one born (to service) in the house? why hath he been given to plunder? 15. That over him young lions roared, uttered their voice, and they made his land into a waste: that his cities are burnt, left without an inhabitant? 16. Even the children of Noph and Tachpanches have crushed the crown of thy head. 17. Hast thou not procured this unto thyself, through thy forsaking the LORD thy God, when he was leading thee in the (right) way? 18. And now what hast thou to do on the way of Egypt, to drink the waters of Shichor? or what hast thou to do on the way of Asshur, to drink the waters of the river? 19. Thy own wickedness shall chastise thee, and thy backslidings shall correct thee; and thou shalt know and see that evil and bitter was thy forsaking the LORD thy God, and that my fear was not upon thee, saith the Lord, the God of hosts. 20. For from yore did I break thy yoke, did I burst asunder thy bands; and thou saidst, I will not transgress; nevertheless upon every high hill and under every green tree thou madest thy bed, as harlot. 21. Yet I had planted thee a shoot of a noble vine, wholly of the proper seed; but how art thou changed unto me into a degenerate plant of an ignoble vine? 22. For though thou wash thyself with nitre, and take thee much soap, yet thy iniquity would be marked before me, saith the Lord God. 23. How canst thou say, I have not become defiled, after the Baälim I have not gone? see thy way in the valley, know what thou hast done: like a swift dromedary bound fast to her ways; 24. A wild ass used to the wilderness, that at her pleasure snuffeth up the wind; her lust-who can turn this away? all they that seek her will not weary themselves; in her month they will find her. 25. Withhold thy foot from being unshod, and thy throat from thirst; but וַהְזֹאִמְרֵי נוֹאָשׁ לְּוֹא כִי־אָּהַבְּהִי זָרָים וְאַחֲרֵיהֶם

26 אֵלֵך: כְּכָשָׁת נַּנָּכֹ כִּי יִפָּצֵּא בֵּן הוֹבִישׁוּ בֵּית יִשְּׂרָאֵל

27 אְמְרִים לָעִץ אָבִי אַרְזה וְלָאֶׁכֶּן אַרְדְ יְלִרְּתָּנוּ כִּירִ יִשְּׂרָאֵל

28 וְהְוֹשִׁיעֵנוּ : וְאַזֵּיָה אֱלֹהָיִךְ אֲשֶׁר־עִשִּׂית לְּךְ יָלְוּמִרּ

28 אַבּן-יִוֹשִּיעִנוּ : בְּעַרת בָעָרֶת בָעָרָה הָיִּרְ הָיִוּ

28 אַבּן-יוֹשִּיעִוּךְ בְּעַרַת בָעָרֶת בָעָרָה הָיִּרְ הָיִּוּ

28 אַבּן-יוֹשִּיעִוּךְ בְּעַרַת בָעָרֶת בָעָרֶת בָעָרָה הָיִוּ

האשכנזים מוסיפין

: הַלַוֹא מֵעַׁתָּה מָבָאתְיֹ לִי אָבֶי אַלּוּף נְעָבִי אָתָּה 🖟

הפפרדים מוסיפין כאן ב' פסוקים אלו אם־תָשׁוֹב יִשְׂרָאֵל ו נְאָם־יְהוֹוֶה אֵלֵי תִּשְׁוֹב וְאִם־תָּסֵיר ֹ

שקוּצֶיף מִפָּנֵי וְלָא תְנְוּר : וְנִשְׁבַּעְתָּ חֵיריְחֹוָה בְּאֲבֶּת בְּמִשְׁפֵּט וּבִצְרָקָה וְהִחְבָּרְכוּ כֵּוֹ נּוֹיָם וּכִוֹ יִתְהַלָּלוּ:

הפטרה לשבת ראש חדש

בשבת ור"ח קורין למפטיר וכיום השבת עם ובראשי חדשיכם ומפטירין השמים כסאי ונידחת הפטרה זו מפני הפטרה שמעו דפ' מסעי

בישעיה סימן ס"ו

בּה אָמֶר יְהלֶּה הַשְּׁמֵיִם כִסְאִׁי וְהָאָרֵץ הַרַּם רַגְלֶּי אַיִּדְה בַּאַמִים כִסְאִׁי וְהָאָרֵץ הַרָּם רַגְלֶּי *
 בירונה בַּיִּת אֲשֶׁר הִּבְנוּ־לִּי וְאֵי־זֶה מָקוֹם מְנְוּחָרְיִי *
 ימיר י׳

144 HAPHTORAH OF SABBATH ROSH CHODESH.

thou saidst, There is no hope; no, for I have loved strangers, and after them will I go. 26. As the thief is ashamed when he is found, so have the house of Israel been made ashamed; they, their kings, their princes, and their priests, and their prophets, 27. They say to the wood, Thou art my father; and to the stone, Thou hast brought us forth; for they have turned the back unto me, and not the face: but in the time of their trouble they will say, Arise, and save us. 28. Where then are thy gods that thou hast made thee? let them arise, if they can save thee in the time of thy trouble; for as the number of thy cities were thy gods, O Judah.

The Germans add:

III. 4. Wilt thou not from this time call out unto me, My father, the guide of my youth art thou?

The Portuguese add:

IV. 1. If thou wilt return, O Israel, speaketh the Lord, unto me thou must return; and if thou wilt put away thy abominations from before me, then shalt thou not wander about (any more). 2. And if thou wilt swear, As the Lord liveth, in truth, in justice, and in righteousness: then shall all nations bless themselves in him; and in him shall they glorify themselves.

On Sabbath Rosh Chodesh read for the Maphtere in Numbers xxviii. 9 to 15, which see.

HAPHTORAH OF SABBATH ROSH CHODESH.

CHAP. LXVI.

1. Thus saith the Lord, The heaven is my throne, and the earth is my footstool; where is a house that we can build unto me? and where is the

יְהְוֶה וּבִּלְה בָּבְינִי שֶׁלְּה וַיְהְוּ כָל־אֵלֶה נְאָם־
יִהוְה וְאֶל־עֵר אַבִּיט אֶל־עֵנ וּנְבָה־לּוּח וְחָבֵר עַל־
בְּבֶר בִּמְעַלֶּה מִנְחָה בַּבַרְבִיהֶם וּבְשָׁקוּצִיהֶם נַפְשָׁם
בְּבֶר בִמְעַלֶּה מִנְחָה בַּבְרְבִיהֶם וּבְשָׁקוּצִיהֶם נַפְשָׁם
בְּבֶרְה מִנְחָה בִּבְרְבִיהֶם וּבְשָׁקוּצִיהֶם נַפְשָׁם בְּפְּשָׁם בְּבֶּרְה מְבָרָה מִבְּבְרְה בְּבֶרְה מִנְיִה מְבָנְה מְבָרָה בְּבָּרְה בִּבְּרְה מִנְיִה בְּבִּיה מְבָּרְה בִּבְּיִה מִבְּיה מִבְּרָה בְּבִּיה מִבְּרָה בִּבְּיה מִנְּיִה בְּבִּיה מִבְּרָה בִּבְּיה מִנְיִיה בְּבִּיה מִּבְרָה בִּבְּיה מִּבְּרָה מִיִּבְּיה מִּבְּרָה בִּבְּיה מִיּבְיה בִּבְּיה מִיּבְיה בִּבְיה מִיִּבְיה מִבְּיה בִּבְּיה מִיִּבְיה מִּבְּרְה בִּבְיה מִּבְּרְה בִּבְּיה מִּבְּרְה בִּבְּיה מִּבְּרְה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּבְיה בִּבְיה בִּבְּיה בְּבִּיה בְּבִיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִיה בְּבִיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבְּיה בִּבְּיה בִּיחִים בְּחִבּיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּיחִים בְּבִיה בִּבְּיה בִּבְּיה בִּיה בִּיח בִּבְּיה בִּיה בְּבִיה בִּיה בִּבְּיה בִּיים בְּבִּיה בִּיח בִּיה בִּבְּיה בִּיה בִּבְּיה בִּיים בְּבִּיף בִּיים בְּיִים בְּבִּיה בִּיים בְּבִּיה בִּיבְיה בִּיִים בְּבִּיה בִּיבְיה בִּיים בְּיבּיה בִּיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּיבּיים בְּיבּיה בִּיים בְּיב בְּבִּיים בְּבִיים בְּיבּיה בִּיים בְּיבּיים בְּיבּיה בִּיים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבּיים בְּיִים בְּיבּים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיִים בִּיּים בְּיִים בִּיבְיים בְּיִים בּיים בִּיים בִּיים בּייִים בּיּים בּיבּים בְּיבּים בּיּים בִּיב בְּיבּיים בּיּים בּיבּיים בְּיבּיים בְּיבּיים בְּיבּים בּייב בְּיב בְּיִבּיים בּיביים בְּיבִּיים בְּיבּים בְּיבּים בּיבּים בּיביים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְיבְים בְּיבְיים בּיבְיים בִּיבְּיבְים בְּבִּים בְּיבִים בְּבִיבְים בְּיבְים בִּיבְים בּיבְיבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיבִים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבְיבְיבְּים בְּיִּבּים בְּיִים בְּיִּבְיי

אָבָיא דִשְּׁמְחַרְעָבֶם וְחָם יַבְשׁוּ : קּוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר יְשָׁמְעוּ יַיָּעַן קּרָאָת רְעָבָר יְהֹּלְתּ אָבָיא דִשְּׁמְעוּ דְּבַר־יְהֹּה הַחֲבֵדִים אֶל־דְּבָרְוּ אֶמְרוּ יִּ אָבָיא דָשָׁמְעוּ דִּבַר־יְהֹּה הַחֲבֵדִים אֶל־דְּבָרְוּ אֵמְרוּ יִּ וּנְרָאָה בְשִּׁמְחַרְעָבֶם וְתָען קֹלָאתוֹ וְאַמֵּין שְׁאוֹן מֵעִיר -וּנְרָאֶה בְשָּׁמְחַרִּבֶם וְתָּם יִבְשׁוּ : קְוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר -וּנְרָאֶה בְשָׁמְחַרִּבֶּם וְתָּם יִבְשׁוּ

קול ביייבל קול יחנה משלם נפול לאיביו: בשתם החיימי יבלרה בשנה יבוא חבל לה והמליטה זבר: מריימי ביים מי באד באלד בייחל ארי בשתם

מְי־שָׁמַע כָּזִארת מִּי רָאָהֹ כָּאֵלֶה הְיַיְחַלְ אֶּרֶץ בְּוִּם בְּיִדְשָׁמַע כָזִארת מִי רָאָהֹ כָאֵלֶה הְיַיְחַלְ אֶּרֶץ בְּוִּם מִי־שָׁמַע כָזִארת מִי רָאָהֹ כָאֵלֶה הְיַיְחַלְ אֶּרֶץ בְּוִּם

יְהֹוֶה אִם־אָנִי הַפּוֹרֶשׁיד וְעַצְרְתִּי אָמַר אֱלֹהַיִּךְ: שִׁמְחָוּ אֶת־יִרוּשָׁרֵשׁ וְגִילוּ בָהּ כָל־אְהָבֶיה שַּׁישׁוּ אָתָהּ מָשׁוֹשׁ כָל-הַמְּתְאַבְּלִים עָלֵיהָ: לְמַעַן תִּינְקוּ

ישבעהם משר תּנְחֶמֶיה לְמַען הָמֶצוּ וְהֹתְעַנִּגְהֶם מִיִי כְבוֹרֵה: כִי־כָהוּ אָמֵר יְהוָה הִנְנִי נִמֶּה־אֵׁבֶּיהָ

145 HAPHTORAH OF SABBATH ROSH CHODESH.

place of my rest? 2. For all these things hath my hand made, and all these things came into being, saith the Lord: but upon such one will I look, to the poor and to him who is of a contrite spirit, and trembling at my word. 3. He that killeth the ox slays a man; he that sacrificeth a lamb, breaks the neck of a dog; he that offereth an oblation, offereth swine's blood; he that burneth incense, blesseth an idol; yea, have they chosen their own ways, and their soul doth delight in their abominations. 4. So I also will choose their delusions, and what they fear will I bring upon them; because I called, and none did answer; I spoke, and they did not hear; and they did what is evil in my eyes, and chose that in which I delighted not. 5. Hear the word of the LORD, ve that tremble at his word; Your brethren that hated you, that east you out for the sake of my name, said, Let the Lord be glorified; but he shall appear to your joy, and they shall be ashamed. 6. A voice of tumult from the city, a voice from the temple, a voice of the Lord that rendereth recompense to his enemies. 7. Before she travailed she brought forth; before her pain came, she was delivered of a man child. 8. Who hath heard the like? who hath seen such things? Shall a land be made to travail in one day? or shall a nation be born at once? that Zion hath travailed, also brought forth her children? 9. Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? saith the Lorp; shall I who cause to bring forth, now shut the womb? saith thy God. 10. Rejoice ve with Jerusalem, and be glad with her, all ye that love her; rejoice with her for joy, all ye that mourn for her. 11. That ye may suck, and be satisfied with the breast of her consolations: that ye may milk out, and be delighted with the abundance of her glory. 12. For thus saith the Lord, Behold, I will

VOL. 1V. 25

* אחת קרי

ּבְנָהָר שָׁלוֹם וּבְנַחַל שוֹמֵף בְּבָוֹר גוֹיָם וְינַקְתָּם עַל־ רּבְרַבָּיִם הְשָׁעְשֶׁעוּ: כְאִּישׁ אֲשֶׁר וּ בְאַישׁ אֲשֶׁר וּ בְאַישׁ אֲשֶׁר וּ בּרַבָּיִם הְשָׁעְשֶׁעוּ: בְאִּישׁ אָפֶוֹ רְּנְחָמֶנוּ בָּן אָנֹבִי אָנַחֶפְבֶּם וּבִירוּשָׁבֻם אַ הָגָחָמוּ: וּרְאִיהָם וְשֵׁשׁ לִבְּכֶּם וְעַצְמְוֹתֵיבֶם בַּדָּשֶׁא 14 ֹרִפְּרַחַנָה וְנְוֹדָעָה יַר־יְהֹוָהֹ אֵת־עַבָּרָיו וְזַעָם אֵת־ בּי־הָגָה יִהֹוָהֹ בָּאֵש יָבוֹא וְכַסוּפָה מַרְכְבֹתָיוֹ בּיַ הָנָה יִהוָהֹ בָּאֵש יָבוֹא וְכַסוּפָה מַרְכְבֹתָיוֹ 16 לִהָשֵׁיב בַּחֲמֶרוֹ אַפֿוֹ וְגַעָרָרְנוֹ בַלַרָוּבִי־אֵשׁ: בִי בָּצֵמֹשׁ יְהֹנֶרֵה נִשְׁפָּׁט וּבְחַרְבִוֹ אֶרת־כָלֹ־בָּשֶׂר וְרַבְּוּ 17 חַלְלֵי יְהוֶה: הַפִּרְקַדְשִׁים וְהַפְּפְהַרִים אֶל־הַגַּנּוֹת אַחַר אַחַדָּ בַּּהְּעֶךְ אְכְגֵיּ בְשֵׂר ודֵיחָחָיִיר וְרַהְּשֶּׁקְץ וּ וְרָדִעַרְבֶּר יַחְדָּו יָסָפּוּ נְאָם־יְהוֹּה: וְאָנכִּי מַעְשֵׂיהֶם 18 וּמַחִשְׁבָּבִיהָם בָאָה לְקַבָץ אֶת־כָל־הַגוּיָם וְהַלְּשׁׁנְוֹת 19 וּבָאוּ וְרָאָוּ אֶת־כְכוֹדִי: וְשַׂמְתִּׁי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתֵּי מָהָםוּ בָּּלֵיטִּים אֱל־הַגוּיִם תַּרְשִּׁישׁ בִּוּל וְלַוּר מִשְׁבֵי ָקֶשֶׁת תּוּבַל נֵינֶן הָאִיֵּים הַרְחֹלִים אֲשֶׁר לְא־שֶׁמְעַוּ ּ אֶת־שִׁמְעוֹ וְלְא־רָאַוּ אֶת־כְבוֹרִי וְהִגְידוּ אֶת־כְבוֹרָי 20 בַּגוֹיֵם: וְהַבִּיאוּ אֶרת־כָל־אַחֵיכֵםוּ מִכָּל־הַגוֹיֵםוּ מְנְחָרה לֵיהוֹה בַסוּכִים וֹבָבֶּבֶב וּבַצַבִּים וּבַפְּרָדִים וּבַכַרְכָרוֹרת עַל הַר קַרְשֶׁי יְרוּשָׁבֵּים אָמֵר יְהוֹנֶרְה בַּאָשֵר יָבָּיאוּ בָּנֵי יִשִּׁרָאֵל אֵת־הַמִּנְחָה בְכַלֵּי טַהְוֹר 21 בָּית יְהַוֶּה: וְגַם־מֵהֶם אֶקָח לַכְהַגִּים לַלְנֵיִם אָמַר

extend to her peace like a river, and the glory of the nations like a flowing stream, that ve may suck; upon the arm shall ye be borne, and upon knees shall ye be dandled. 13. As one whom his mother comforteth, so will I comfort you; yea in Jerusalem shall ve be comforted. 14. And ye shall see this, your heart shall rejoice, and your bones like an herb shall flourish; and known will be the hand of the Lord toward his servants, and he will be indignant toward his enemies. 15. For, behold, the Lord will come with fire, and his chariots are like the whirlwind, to send forth his anger with fury, and his rebuke with flames of fire. 16. For by fire will the Lord plead, and by his sword with all flesh: and many shall be the slain of the Lord. They that sanctify themselves, and purify themselves in the gardens behind one tree in the midst, they who eat swine's flesh, and the abomination, and the mouse, together shall they be consumed, saith the Lord. 18. And I, because of their works and their thoughts, will let it come to pass to gather all the nations and tongues; and they shall come. and see my glory. 19. And I will set a sign among them, and I will send from them those that escape unto the nations, Tarshish, Pul. and Lud, that draw the bow, Tubal. and Yavan, the isles afar off, that have not heard my fame, and have not seen my glory; and they shall proclaim my glory among the nations. 20. And they shall bring all your brethren out of all nations as an offering unto the LORD, upon horses, and in chariots, and in litters, and upon mules, and upon swift beasts, to my holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring an offering in a clean vessel into the house of the LORD. of them' also will I take for priests and for Levites, saith the LORD. 22. For as the new heavens and the new earth.

קמו הפטרה לערב ר״ח שחל בשבת

ירוּלָה: כֵּי כַּלְּאַשֵּׁר הַשָּׁמֵּים הַּחְחָרְשִּׁים וְהָאָּרֵץ בּיְתְּלָה עְמִּרִים לְפָּנֵי נְאֶם־יְהְלֶּה בַּחְרָשׁׁה אֲשֶׁר אֲנִי עשֶׁה עְמִרִים לְפָּנֵי נְאֶם־יְהְלֶּה בּיְתְּלֵּה מְבִּי־חֹּדֶשׁׁ בְּחְרְשׁׁוּ כֵּן יַעַמָּר זְרָעֵכֶם וְשִׁמְכֶם: וְהָיָה מְבִּי־חֹּדֶשׁׁ בְּחְרְשׁׁוּ כִּן יַעְמָּר זְרִשְׁתַּחְנִת יַבְוּא כָל-בָּשֶׂר לְהִשְּׁתַּחְנִת נְבָוּא כָל-בָּשֶׂר לְהִשְּׁתַּחְנִת

בּ לְפַנֵי אָמֵר יְדֹּלְוֹד : נְיֵצְאַנּ וְרָאׁנּ בְּפִּנְרֵי הַאָּשָׁם לֹא הַמֹּנרת וְאִשָּׁם לֹא הַכְּבָּה וְהָיָנ בַרָאַנן לְכָל־בָּשֶׂר:
הַבְּפְּנְרֵי הָאָשִׁם לִא הַמֹּנרת וְאִשָּׁם לִא הַכֹּנִרת וְאִשָּׁם לִא הַכֹּנִרת וְאִשָּׁם לִא הַכְּבָּה וְהָיִנּ בַרָאַנן לְכָל־בָּשֶׂר:

*הוה מדי חרש בחרשו וגו' עד לפני אמר יהוה

* ואם הוא מחר חדש הספרדים מוסיפין הפכוק הראשון והאחרון של הפטרת מ"ח דבסמוך:

הפטרה לערב ר״ח שחל בשבת

בשמואל א' סימן כ'

 which I will make, shall remain before me, saith the Lord, so shall remain your seed and your name. 23. And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to prostrate themselves before me, saith the Lord. 24. And they shall go forth, and look upon the carcasses of the men that have transgressed against me; for their worm shall not die, neither shall their fire be quenched: and they shall be an abhorring unto all flesh. [Repeat verse 23.]

[WHEN THE FIRST DAY IS ALSO NEW-MOON DAY, THE PORTU-GUESE JEWS ADD THE VERSES 18 AND 42 OF CHAP. XX. OF I SAMUEL.]

HAPHTORAH OF MACHAR CHODESH.

When the first day of the moon is on the first day of the week, the following Haphtorah is read from 1 Samuel xx. 18.

18. Then Jonathan said to David, To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, because thy seat will be left empty. 19. And when thou hast stayed till the third day, then thou shalt go down greatly, and come to the place where thou didst hide thyself on the work day, and shalt remain by the stone Ezel. 20. And I will shoot three arrows on the side thereof, as though I shot at a mark. 21. And, behold, I will send a lad, saying, Go, find out the arrows; if I expressly say unto the lad, Behold, the arrows are on this side of thee, then take him and come; for there is peace to thee, and no danger; as the Lord liveth. 22. But if I say thus unto the young man, Behold, the arrows are beyond thee; go thy way, for the Lord hath sent thee away. 23. And touching the matter which thou and I

"From the nations that bring, and the Israelites that are brought, will I take those again who are priests and Levites, but who are now

* אל קרי

: דַבַּרָנוּ אֲנִי וָאֲמָּח הִנָּה יְהֹוָה בֵּינִי וֹבֵינָה עַר־עוֹלָם ַנִיסָתֶר דָּוֶך בַשְּׁבֶה נַיְהַי הַחְּדֶשׁ נַיְּטֶב הַמֶּבֶּדְ עֻּׁרִל- 24 ַהַלֶּחֶם לֶאֱבְוֹר : וַיַּשֶׁב הַבְּּעֶלֶךְ עַל-מוֹשָבוּ בְפַּעַם ו בְפַּעַם בֶּלֹ־מוֹשַבֹּ הַלִּיר וַיָּלָם יְהַוֹּנָרְוֹן וַיֵּשֶׁב אַבְנֵרְ מִצַר שָׁאָוּר נִיפָּקר מְקוֹם דְּוָר: וְלְא-דִּבֶּר שְׁאָוּל מְאָוּמָה בַּיַוֹם הַהָּוּא כַּי אָמֵר מִקְרֶה הוֹא בּלְתִּי 27 טָרֶוֹר הָוּא כִּי־לְא טָהְוֹר: וַיְרִוֹי מִמֶּחְרַרת הַחֹבֶּישׁ בַּ שֵּנִּי וַיִּפָּלֵב מְלַוֹם דַּוֹר וַיַּאמֶר שָׁאוּכַל אָכִּי-יְהְוֹנְתָן בְּנֹוֹ מַדּוּעַ לְאִ־בָּא בֶּן־יִשֵׁי נַם־רְּזְמָוֹל נַם־הַיָּוֹם אֶל־ הַלֶּחֶם: וַיַּעַן יְהְוֹנָהָן אֶרת־שָאֵוּל נִשְאֹל נִשְׁאַל דְּוָר ֶמֶעְפָּרָי עַר־בֵּיִרת לָחֶם: וַיֹּאמֶר שַׁלְחַנִּי נָא כִי זֶּבַח מְשְפָּחָה לָנוּ בָעִיר וְהַוּא צוָה־לִיּ אָחִי וְעַהָּה אִם־ ַטָצָארִתִי חַן בְּעֵינֶּיךָ אִפֶּלְטָה נָאַ וְאֶרְאֶרה אֶת־אֶחָי על־כֵן לֹא־בָּא אֶל־שֶׁלְחַן הַמֶּלֶך: וַיְחַר־אַף שָׁאוּל` 😘 עַל־כֵן לֹא־בָּא בִּיהַוֹנָהָן וַיַּאמֶר לוֹ בֶּן־גֵעַוַת הַפַּרְדִּוּת הֲלַוֹא יָבַעְרִתִי קי־בֹחַר צַּתָּרוֹ לְבֶּן־יִשַּׁי לְבָּשְׁרְתָּדְ וּלְבָשֶׁרת עֶרְוַרת אַפֶּך: כֵּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בָּן־יִשַּיֹ חַי עַל־הָאֲדָמָׁה רא תכון אַתָּח וּמַלְכוּתֶדְ וְעַהָּה שְׁלַח וְקַחַ אֹתוֹ צַלַי כִי בֶּן־סֶוֶת הָוּא: וַיַּעַן יְהַוֹנָהָן אֶת־שָׁאִוּל אָבֵינ 🗝 🕏 נוּ וַיִּאבֶר אֵלֵיו לָפָה יוּסֵרו בֶה עָשָׂה: וַיָּפֶל שָׁאַוּר 😅 😘 נַיִּאבֶר אַלָּיו אָת־הַחֲנִית עָבָדיו לְהַכּוֹרֶזוֹ וַיַּבַעׁ יְרָזוֹנָרָבָן כִּי־כָּלְרֹד

have spoken of, behold, the Lord is between me and thee for ever. 24. So David hid himself in the field: and when the new moon was come, the king set himself down to eat meat. 25. And the king sat upon his seat, as at other times, upon a seat by the wall; and when Jonathan arose, Abner seated himself by the side of Shaul, and David's place was left empty. 26. Nevertheless Shaul spoke not the least on that day; for he thought, Something hath befallen him, he is not clean; because he hath not yet purified himself.^a 27. And it came to pass on the morrow, the second day of the new moon, that David's place was left empty: and Shaul said unto Jonathan his son, Wherefore came not the son of Jesse, neither vesterday, nor to-day, to the meat? 28. And Jonathan answered Shaül, David earnestly asked leave of me to go to Beth-lechem: 29. And he said, Let me go, I pray thee; for we have a family sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me to be there: and now, if I have found favour in thy eyes, let me get away, I pray thee, and see my brothers, therefore hath he not come unto the king's table. 30. And the anger of Shaul was kindled against Jonathan, and he said unto him, Thou son of perverseness and rebellion, do I not know that thou hast chosen the son of Jesse to thy own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness? 31. For as long as the son of Jesse liveth upon the ground, thou wilt not have any permanence with thy kingdom, wherefore now send and fetch him unto me, for he shall surely die. 32. And Jonathan answered Shaul his father, and said unto him, Wherefore shall be be slain? what hath he done? And Shaul cast his javelin at him to smite him: whereby

mingled up with the nations through compulsion, and they shall serve before me."—Rasm.

a Rashi.

הַיא מֵעָם אָבָיו לְהָמֵית אֶת־דָּוָר: וַיָּקָם יְהְוֹנָתֶן 👊 מִגָם הַשֶּׁרְחָן בְּחֲרִי-אֶף וְלְא־אָכַּל בִּיִּוֹם-הַחְּרֵשׁ ַ הַשֵּׁנִי לֵּחֶם כֵּי נֵעֲצַב אֱל־דָּוֹר כֵּי הִכְלִמְוֹ אָבֵיו: וַיִּהֵי בַבּּקָר וַיִּצָא יְהְוֹנָרֶבֶן הַשְּׁדֶה לְמוֹעַר דְּוֹר וְנַעַר קָטְוֹ אָרר־הַחִאִּים 🧀 עִמְּוֹ: וַיָּאמֶר רְלַנְעַרוֹ וְיֹץ מְצָא־נָאֹ אֶרּר־הַחִאִּים יאָשֶר אָנֹבִי מוֹנֶרה הַנַּעַר רָץ וְהְוּא־יָנֶרה הַחַאָי לְרַוֹּעָבְרוֹ : וַיָּבָא הַנַּער עַר־מְקוֹם הַחֵצִּי אֲשֶׁר יָרָר־זֹ לְרַוֹּעָבְרוֹ : וַיָּבָא הַנַּער יְהְוֹנֶרֶתוֹ וַיִּקְרָא יְהְוֹנְלָוֹ אֲחֲרֵי הַנַּעַר וַיֹּאמֶר הַלְוֹא יהְוֹנָהָן אַחֲרָי הַנַּעַר װִקְרָא יְהְוֹנָהָן אַחֲרָי הַנַּעַר 38 הַחֵצִי מִמְּךָ נָהָלְאָה: וַיִּקְרָא יְהְוֹנָהָן קהָרָה חִוּשָׁה אַל־הַקְעָמֶר וַיְלַבֵּקט נַעַר יְהְוֹנָהָן אֶת־ רַהַחִּאָּי וַיָּבָא אֶל־אֲרֹנָיִו: וְהַנַּעַר לְא־יָרַע מְאָוּמָר־ז 30 ַאַה יָהְוֹנָתָן וְדָוֹר יָדְעָוּ אֶת־הַדָּבֶר: וַיִּתֵן יִהְוֹנָרָתן אָת־בַלָּיו אֶל־הַגַּעַר אֲשֶׁר־לְוֹ וַיַּאמֶר לוֹ לֵךְ הָבֵיא רָזעִיר: הַנַּער בָּא וְרָוֹר קַם מֵאַצֶּל רַזּנֶּגֶב וַיִּפּׂל לְאַפֶּיו אַרְצָה וַיִּשְׁרָּתְחוּ שָׁלְשׁ פְּעָמֶים וַיִּשְׁלְּוּו אִישׁ י אָרת־רֵעָהוּ וַיִּכְכוּ אָישׁ אָת־רֵעַהוּ עַר־דָּוָד הִגְּדִיל : יַנְיּאמֶר יְרְהוֹנָרֶתוּ לְרָוָר לֵךְ לְשָׁלֻוֹם אֲשֶׁר נִשְבַּעְנוּ 4º בּוֹיָאמֶר יְרְהוֹנָרֶתוּ לְרָוָר לֵךְ לְשָׁלֻוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְּנִינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהֹוָהֹ לֵאמֹר יְהוְיָה יִהְיָה וּ

ביני ובִינָּה ובִין זַרְעֶי וּבִין זַרְעָה עַר־עוֹלָם:

^{*} החצים קרי

Jonathan knew that it was determined by his father to slay 34. And Jonathan arose from the table in fierce anger, and did cat no meat the second day of the new moon; for he was grieved for David, because his father had done him shame. 35. And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field to the place appointed with David, and a little lad was with him. And he said unto his lad, Run, find out now the arrows which I shoot; and the lad ran, and he shot an arrow beyond him. 37. And when the lad was come to the place of the arrow which Jonathan had shot, Jonathan cried after the lad, and said, Is not the arrow beyond thee? 38. And Jonathan cried after the lad, Make speed, haste, stay not: and Jonathan's lad gathered up the arrows, and came to his master. 39. But the lad knew not the least; only Jonathan and David knew the matter. 40. And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said unto him, Go. carry them to the city. 41. And as soon as the lad was gone, David arose from the south side of the stone, and fell on his face to the ground, and bowed himself three times: and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded. 42. And Jonathan said to David. Go in peace; what we have sworn both of us in the name of the Lord, saying, The Lord be between me and thee. and between my seed and thy seed for ever (shall be kept).

וחשלם מלאכת הספר הזה ביום ה' י' לחדש טבת שנת תו"ר לפ"ק

		;	

